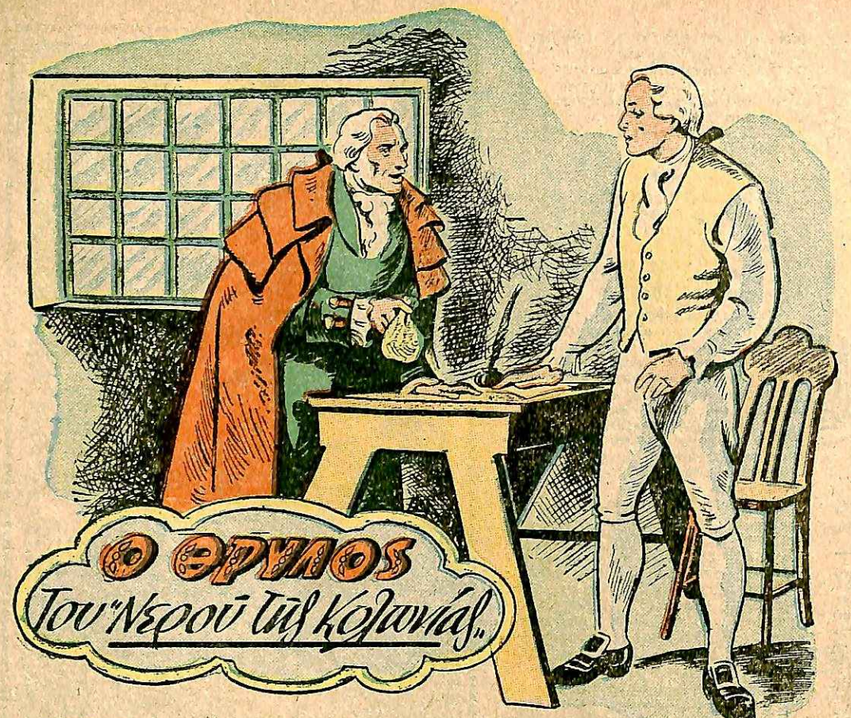

Ο ΘΡΥΛΟΣ Του Νερού της Κολωνίας

ΟΠΩΣ ὅλα τὰ πράγματα ποὺ μᾶς τέρπουν καὶ μᾶς γοητεύουν, ἔτσι καὶ ἡ κολώνια ἔχει τὸ δικό της θρῦλο, ποὺ πλέκεται γύρω σ' ἕνα τρυφερὸ καὶ συγκινητικὸ εἰδύλλιο. Κι' αὐτὸ ἦταν ἀπαραίτητο νὰ συμβαίνῃ. Γιατὶ ἕνας θρῦλος χωρὶς ἐρωτικὴ ἱστορία εἶνε κάτι τὸ ἀκατανόητο.

Κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια τοῦ 17ου αἰῶνος, τὰ ἀρώματα ποὺ συνήθιζαν νὰ βάζουν οἱ ὡραῖες τῆς ἐποχῆς ἦσαν τὸ «νερὸ τῆς βασιλίσσης τῆς Οὐγγαρίας», τὸ «νερὸ τῆς Μπαρμπάντ» τὸ «νερὸ τοῦ Ἀγγέλου», τὸ «νερὸ τοῦ Ἀμάραντου», τὸ «νερὸ τῆς Κύπρου», τὸ «νερὸ τῆς Κορδούης» καὶ μερικὰ ἄλλα ἀκόμη.

Ἀλλὰ κανένα ἀπ' αὐτὰ δὲν ἐπρόκειτο νὰ περάσῃ στοὺς μεταγενεστέρους καὶ ν' ἀποχτήσῃ τὴ φήμη καὶ τὴ διάδοσι τοῦ «θαυμασίου νεροῦ», ὅπως ὠνομάσθηκε ἀρχικὰ τὸ «νερὸ τῆς Κολωνίας».

Ἐφευρέτης του ἦταν ἕνας Ἰταλὸς κομμωτής, ποὺ τὸν ἔλεγαν Πάολο Φέμινις καὶ πού, ἄγνωστο γιὰ ποιὸ λόγο, εἶχε πάει νὰ ζητήσῃ τύχη στὴν Κολωνία.

Ἀλλ' ὁ Φέμινις κρατοῦσε ζηλότυπα τὸ μυστικό του καὶ παρῆγε σὲ πολὺ μικρὲς ποσότητες τὸ «θαυμάσιο νερό» του. Τὸ ἴδιο ἔκαμαν καὶ οἱ δύο ἀπόγονοί του, ποὺ εἶχαν πάρει στὸ μεταξὺ τὸ ὄνομα Φαρίνα.

Ὁ τελευταῖος ἀπ' αὐτοὺς πέθανε ἀφήνοντας πίσω του πολλὰ χρέη. Οἱ δανεισταί του ἔβγαλαν τότε στὸν πλειστηριασμὸ τὰ ὑπάρχοντά του καὶ μαζὶ μ' αὐτὰ τὰ βιβλία τὶς σημειώσεις του κλπ.

Ὁ γυιὸς του Γιόχαν - Μαρία Φαρίνα, ἀπογοητευμένος γιὰ τὸ κατάντημα τοῦ πατέρα του, δὲν ἤθελε οὔτε ν' ἀκούσῃ νὰ γίνεται λόγος γιὰ τὸ «θαυμάσιο νερό». Ἔφυγε, λοιπόν, ἀπὸ τὴν Κολωνία καὶ πῆγε σὲ μιὰ γειτονικὴ κωμόπολι, ὅπου ἄρχισε νὰ κάνῃ τὸ δάσκαλο.

Σ' αὐτὴ τὴν κωμόπολι, ζοῦσε ἕνας πλούσιος μυλωνᾶς, ποὺ εἶχε μιὰ ὄμορφη κόρη, τὴν Γκρέτχεν.

Ἕνα τρυφερὸ εἰδύλλιο ἀναπτύχθηκε σὲ λίγο μεταξὺ τοῦ Γιόχαν - Μαρία καὶ τῆς Γκρέτχεν. Ἀλλ' ὅταν ὁ νέος πῆγε στὸν πατέρα τῆς ἀγαπημένης του, γιὰ νὰ τὴν ζητήσῃ σὲ γάμο, ὁ πλούσιος μυλωνᾶς τὸν ἔδιωξε μὲ τὸν πιὸ σκαιὸ τρόπο.

— Νομίζεις, λοιπόν, τοῦ εἶπε, ὅτι ἔφτιαξα ὅλη αὐτὴ τὴν περιουσία, ποὺ κάνει ὅλους γύρω μου νὰ μὲ ζηλεύουν, γιὰ νὰ δώσω τὴν κόρη μου σ' ἕνα φτωχὸ δάσκαλο σὰν καὶ σένα;... Πήγαινε καὶ μὴν τολμήσῃς νὰ μοῦ ξαναμιλήσῃς ποτὲ γι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα!

Ὁ Γιόχαν - Μαρία ἔφυγε περίλυπος ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ μυλωνᾶ. Κι' ὅταν γύρισε στὸ φτωχικὸ δωμάτιο ὅπου ἔμενε, σκέφθηκε ὅτι, ἔπειτα ἀπὸ τὴν κατηγορηματικὴ ἄρνησι τοῦ πατέρα τῆς Γκρέτχεν, τὸ μόνο ποὺ τοῦ ἔμενε νὰ κάμῃ ἦταν ν' αὐτοκτονήσῃ.

Κάθισε, λοιπόν, στὸ τραπέζι του κι' ἄρχισε νὰ γράφῃ ἕνα συγκινητικὸ ἀποχαιρετιστήριο γράμμα στὴν ἀγαπημένη του.

Κόντευε νὰ τὸ τελειώσῃ σχεδόν, ὅταν, ξαφνικά, ἄκουσε νὰ χτυποῦν τὴν πόρτα.

Ὁ ἐπισκέπτης ἦταν ἕνας ἡλικιωμένος ἄνθρωπος, μὲ πολὺ καλὴ ἐμφάνισι.

— Γιατί, ἐνῶ λεγόσαστε Φαρίνα, ρώτησε τὸ νέο, ἀποφεύγετε νὰ χρησιμοποιήσετε αὐτὸ τὸ ὄνομα καὶ ὑπογράφετε πάντα ὡς Γιόχαν - Μαρία, σὰν αὐτὸ νὰ ἦταν τὸ ἐπίθετό σας;

— Τί σᾶς ἐνδιαφέρει; ἀπάντησε θυμωμένος ὁ νέος.

— Μ' ἐνδιαφέρει καὶ πολύ, εἶπεν ὁ ἄλλος. Θὰ σᾶς πῶ ἐγώ, ὅμως, γιὰ ποιὸ λόγο δὲν χρησιμοποιεῖτε τὸ ὄνομα Φαρίνα. Τὸ κάνετε ἐπειδὴ ὁ πατέρας σας ἐχρεωκόπησε! Μάθετε, ὅμως, νέε μου, ὅτι ἡ χρεωκοπία του ὀφείλεται στὸ ὅτι δὲν ἤξερε νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν πολύτιμη ἐφεύρεσί του.

— Τί θέλετε νὰ πῆτε;

— Ὅ,τι ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἤξερε νὰ κάνῃ ὁ πατέρας σας θὰ τὸ κάμωμε ἐσεῖς κι' ἐγὼ μαζί. Καί, πρῶτα - πρῶτα, γιὰ ν' ἀποκαταστήσωμε τὴ μνήμη τοῦ πατέρα σας, θὰ πληρώσωμε τὰ χρέη του... Ὤ! Μὴν ἀνησυχῆτε!... Αὐτὰ τὰ χρέη θὰ τὰ πληρώσω ἐγώ... Ἐκτὸς αὐτοῦ, θὰ σᾶς πληρώσω τρεῖς χιλιάδες τάλληρα καὶ τὰ μισὰ ἀπὸ τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως.

— Ὅλα αὐτὰ εἶνε καλά, ἀπάντησε ὁ Γιόχαν - Μαρία, κουνώντας θλιβερὰ τὸ κεφάλι του. Ἀλλὰ πρέπει νὰ σᾶς πῶ ὅτι δὲν ἔχω πιὰ τὸ πολύτιμο μυστικό...

Ὁ ἄγνωστος χαμογέλασε.

— Αὐτὸ τὸ μυστικὸ τὸ ἔχω ἐγώ, εἶπε. Εἶχα ἀγοράσει μερικὰ ἀπὸ τὰ πράγματα τοῦ πατέρα σας, ὅταν οἱ πιστωταί του τὰ ἔβγαλαν σὲ πλειστηριασμὸ καὶ ἀνάμεσα σ' αὐτὰ βρῆκαν τὴ συνταγὴ τοῦ «θαυμασίου νεροῦ». Γιὰ νὰ τὴν ἐκμεταλλευθῶ, ὅμως, χωρὶς τὸν κίνδυνο νὰ γίνουν παραποιήσεις ἐκ μέρους ἄλλων, χρειάζομαι τὸ ὄνομά σας... Γι' αὐτὸ ἦρθα νὰ σᾶς βρῶ...

— Καὶ τί πρέπει νὰ κάνω; ρώτησε ὁ Γιόχαν - Μαρία, ποὺ τὸ πρόσωπό του ἔλαμψε ἀπὸ χαρά.

— Θ' ἀφιερώνετε ἕξη ὧρες τὴν ἡμέρα γιὰ νὰ ὑπογράφετε τὶς ἐτικέττες ποὺ θὰ βάλωμε πάνω στὰ μπουκαλάκια μὲ τὸ «θαυμάσιο νερό»... Σᾶς ὑπόσχομαι ὅτι μέσα σὲ λίγο διάστημα αὐτὰ τὰ μπουκαλάκια θὰ ἔχουν κατακτήσει τὸν κόσμο. Ἔπειτα, θὰ παντρευθῆτε...

— Ἀδύνατον! φώναξε ὁ Γιόχαν - Μαρία. Ὁ πατέρας τῆς νέας ποὺ ἀγαπάω ἀρνεῖται νὰ μοῦ τὴν δώσῃ!

— Καὶ γιὰ ποιὸ λόγο;

— Γιατὶ βρίσκει πὼς εἶμαι πολὺ φτωχός.

Ὁ ἄγνωστος ἔσκασε στὰ γέλια.

— Οἱ νέοι, εἶπε, εἶνε πάντοτε κουτοί. Δὲν καταλαβαίνεις, λοιπόν, πὼς ἀπὸ αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἔγινες πλούσιος καὶ ὅτι κανένας πατέρας δὲν θὰ σοῦ ἀρνηθῇ τὴν κόρη του;... Νά, πάρε αὐτὸ τὸ σακκουλάκι μὲ τὶς 3.000 τάλληρα καὶ τρέξε νὰ βρῆς τὸν πατέρα τῆς ἀγαπημένης σου... Ἀ!, Καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμη... Θὰ μοῦ ὑποσχεθῆς ὅτι θὰ ὀνομάσῃς τὸ πρῶτο ἀπὸ τὰ παιδιά σου Γιόχαν - Μαρία... Αὐτὸ εἶνε ἀπαραίτητο γιὰ τὴ συνέχεια τῆς ἐπιχειρήσεως...

Ὁ Γιόχαν - Μαρία δέχθηκε πρόθυμα ὅλους τοὺς ὅρους τοῦ ἀγνώστου. Ἔτσι, λίγον καιρὸ ἀργότερα, παντρευόταν τὴν ἀγαπημένη του Γκρέτχεν, ἐνῶ, ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος, τὸ «νερὸ τῆς Κολωνίας», ἡ γνωστοτάτη σήμερα κολώνια, ὅπως τοῦ εἶχεν ὑποσχεθῆ ὁ ἄγνωστος, κατακτοῦσε μέσα σὲ ἐλάχιστο διάστημα ὅλο τὸν κόσμο.

ΕΡΝΕΣΤ ΛΩΤ

— Νά, πάρε αὐτὸ τὸ σακκουλάκι μὲ τὶς 3.000 τάλληρα, εἶπε ὁ ἄγνωστος.

✪✪

2.690.000 τόννοι βομβῶν!

Σύμφωνα μὲ μιὰ πρόσφατη ἀνακοίνωσι, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου ἡ ἀγγλοαμερικανικὴ ἀεροπορία ἔρριξε μόνο στὰ εὐρωπαϊκὰ θέατρα τοῦ πολέμου 2.690.000 τόννους βομβῶν. Τὸ μεγαλύτερο μέρος ἀπ' αὐτὲς τὶς βόμβες χρησιμοποιήθηκε ἐναντίον τῆς Γερμανίας.

Τὸ ἕλκος καὶ ἡ θεραπεία του

Συνήθως, ἀνησυχεῖ κανεὶς καὶ τρομάζει, ὅταν ἀκούσῃ τὸ γιατρὸ νὰ τοῦ λέῃ ὅτι πάσχει ἀπὸ ἕλκος τοῦ στομάχου. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως εἶνε νὰ χειροτερέψῃ ἔτσι τὴν κατάστασί του, γιατὶ ἔχει ἀποδειχθῆ ὅτι τὸ ἕλκος ἔχει ὡς κυριώτερη αἰτία του τὴ νευρικὴ ὑπερέντασι, τὶς στενοχωρίες, τὶς ἀγωνίες... Γιὰ νὰ γίνῃ λοιπὸν ὁ ἄρρωστος πιὸ γρήγορα καλά, πρέπει νὰ ἡσυχάσῃ καὶ νὰ νικήσῃ τοὺς φόβους του.

Θὰ τὸν βοηθήσῃ ἴσως σ' αὐτὸ τὸ νὰ μάθῃ ὅτι, στὰ 95 % τῶν περιπτώσεων, τὸ ἕλκος γιατρεύεται μὲ τὴν κατάλληλη θεραπεία. Στὰ ὑπόλοιπα 5 % χρειάζεται ἐγχείρησι, ποὺ φέρνει ριζικὸ ἀποτέλεσμα κατὰ 95 %. Συνεπῶς, ὁ ἕλκοπαθὴς ἔχει πιθανότητες 99 % νὰ γίνῃ καλὰ ἀπ' τὴν ἀρρώστεια του.

Σύμφωνα μὲ μιὰ ἀμερικανικὴ στατιστική, ἕνας ἄνθρωπος στοὺς 35 παθαίνει ἕλκος, ἀλλὰ μόνον ἕνας στοὺς 2.500 πεθαίνει ἀπ' τὴν ἀσθένεια αὐτή.

Νὰ πῶς ἐξηγοῦν οἱ γιατροὶ τὴ δημιουργία τοῦ ἕλκους: Ἕνα μικρὸ τμῆμα τοῦ ἐγκεφάλου, ὁ «ὑποθάλαμος», διευθύνει ὅλες τὶς ἀκούσιες λειτουργίες τοῦ σώματος. Μὲ τὴν ἐπίδρασι λοιπὸν ἰσχυρῶν συγκινήσεων, ἀγωνίας, μεγάλης νευρικότητος, κλπ., προκαλεῖ ὑπερβολικὴ ἔκκρισι ὀξέων στὸ στόμαχο, ποὺ καταστρώγουν τότε τὰ τοιχώματά του καὶ σχηματίζουν τὸ ἕλκος.

Ὑπάρχουν, βέβαια, κι' ἄλλοι παράγοντες, ὅπως τὸ πολὺ κάπνισμα, τὸ ἀλκοόλ, τὰ βαρειὰ φαγητά, οἱ ἀκανόνιστες ὧρες τῶν γευμάτων καὶ τοῦ ὕπνου, καθὼς καὶ ἡ ἀνεπαρκὴς τροφὴ (γιατί, ὅταν τὰ ὀξέα τοῦ στομάχου δὲν βρίσκουν τίποτε ἄλλο νὰ διαλύσουν, προσβάλλουν τὰ τοιχώματά του). Τὸ κρυολόγημα, ἡ γρίππη, ἡ πνευμονία, προδιαθέτουν στὸ ἕλκος. Τέλος, φαίνεται ὅτι παίζει κάποιο ρόλο κι' ἡ κληρονομικότης.

Πάντως ὅλοι αὐτοὶ οἱ παράγοντες εἶνε δευτερεύοντες. Κυρίως, τὸ ἕλκος ὀφείλεται — ἐπαναλαμβάνομε — στὶς ἀγωνίες καὶ στὴ νευροψυχικὴ ἔντασι.

Θὰ ὑπέθετε λοιπὸν κανεὶς ὅτι ἡ ἀρρώστεια αὐτὴ προσβάλλει ἰδίως τοὺς διανοουμένους, ποὺ κάνουν ἐντατικὴ πνευματικὴ ἐργασία. Οἱ παρατηρήσεις ὅμως ἀπέδειξαν ὅτι παρουσιάζει τὴν ἴδια συχνότητα σ' ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ἐπαγγέλματα. Κάνει μόνον μιὰ διάκρισι μεταξὺ τῶν δύο φύλων: Τὸ ἕλκος τοῦ δωδεκαδακτύλου (τῆς ἀρχῆς δηλαδὴ τοῦ ἐντέρου) προσβάλλει 10 φορὲς περισσότερους ἄντρες παρὰ γυναίκες. Αὐτὸ ὀφείλεται προφανῶς στὸ ὅτι οἱ ἄντρες ἀντιμετωπίζουν τὶς βαρύτερες εὐθύνες, τοὺς μεγαλείτερους κινδύνους καὶ τοὺς πιὸ πολλοὺς κόπους στὴ ζωή.

Οἱ ψυχροὶ καὶ φλεγματικοὶ ἄνθρωποι παθαίνουν πάντα ἕλκος. Τὸ ἴδιο κι' οἱ νέοι κάτω τῶν 20 ἐτῶν ἢ γέροι ἄνω τῶν 60. Οἱ περισσότερες περιπτώσεις ἕλκους ἐμφανίζονται μεταξὺ τῶν 30 καὶ τῶν 50 ἐτῶν.

Τὸ γαστρικὸν ἕλκος ἔχει κατὰ μέσον ὅρον τὸ μέγεθος ἑνὸς μικροῦ σπειριοῦ. Σπάνια γίνεται μεγαλείτερο ἀπ' τὴν ἄκρη τοῦ ἀντίχειρος.

Ἀρχίζει συνήθως στὸ κάτω μέρος τοῦ στομάχου (κοντὰ στὸν πυλωρό), ἢ στὴν ἀρχὴ τοῦ ἐντέρου (δωδεκαδάκτυλον).

Σὲ πολλὲς περιπτώσεις ἐπουλώνεται μόνο του, ὅταν λείψῃ ἡ ψυχικὴ αἰτία ποὺ τὸ προκάλεσε. Στὶς γυναῖκες, τὰ ἕλκη ἐπουλώνονται συνήθως κατὰ τὴν ἐγκυμοσύνη, μπορεῖ ὅμως νὰ ξαναεμφανισθοῦν μετὰ τὸν τοκετό. Ἔπειτα ἀπὸ τὴν ὁριστικὴ διακοπὴ τῆς ἐμμήνου ροῆς, ἡ θεραπεία τους εἶνε δυσκολώτερη καὶ βραδύτερη.

Τὴν ἄνοιξι καὶ τὸ φθινόπωρο, εἶνε συχνότερα τὰ ἕλκη. Δὲν ἔχει ὅμως βρεθῆ ἀκόμη ὁ λόγος.

Τὰ 95 % τῶν ἑλκῶν τοῦ στομάχου κι' ὅλα τὰ ἕλκη τοῦ δωδεκαδακτύλου εἶνε καλοήθη, δὲν ἐξελίσσονται δηλαδὴ σὲ καρκίνο.

Ὅσο γιὰ τὴ θεραπεία, ὁ ἄρρωστος πρέπει πρὶν ἀπ' ὅλα νὰ ἡρεμήσῃ καὶ ν' ἀποφεύγῃ κάθε ταραχή. Ἂν χρειάζεται, τοῦ χορηγοῦνται κατευναστικὰ φάρμακα, ποὺ, ἐπιδροῦν στὸν ὑποθάλαμο κι' ἔτσι ἐλαττώνουν ἐμμέσως τὴν ἔκκρισι ὀξέων τοῦ στομάχου.

Γιὰ τὴν ἐξουδετέρωσι αὐτῶν τῶν ὀξέων, ὁ γιατρὸς δίνει ἀλκαλικὰ φάρμακα: σόδα, μαγνησία, ἀνθρακικὸν ἀσβέστιον ἢ ὑδροξείδιον ἀργιλλίου (κρεμαλίν). Καὶ συνιστᾶ δίαιτα μὲ πολλὰ δημητριακά, αὐγά, χυμοὺς φρούτων, γάλα, εὐκολοχώνευτα κρέατα, δηλαδὴ μὲ πολλὲς πρωτεΐνες, γιὰ ν' ἀπασχολοῦνται μ' αὐτὲς τὰ ὀξέα τοῦ στομάχου κι' ἔτσι νὰ μὴν ἐρεθίζουν τὰ τοιχώματά του.

Ὁ ἄρρωστος πρέπει νὰ τρῶῃ συχνά, 5 ἢ 6 φορὲς τὴν ἡμέρα. Πρέπει ἀκόμη ν' ἀναπαύεται περισσότερο ἀπ' τὸ συνηθισμένο καὶ νὰ καταργήσῃ τὰ κάπνισμα καὶ τὸ ποτό.

Μὲ τὴ θεραπεία αὐτή, τὰ ἐλαφρὰ ἕλκη γιατρεύονται σ' ἕνα μῆνα. Ἂν εἶνε πιὸ ἐπίμονα, ἐφαρμόζεται ἡ μέθοδος τοῦ δόκτορος Βιλκενσταΐν: Ὁ ἄρρωστος μένει στὸ κρεββάτι, μὲ μιὰ φούσκα γεμάτη νὰ ἀποφεύγῃ κάθε ταραχή. Ἂν χρειάζεται, τοῦ χορηγοῦνται κατευναστικὰ φάρμακα, ποὺ, ἐπιδροῦν στὸν ὑποθάλαμο κι' ἔτσι ἐλαττώνουν ἐμμέσως τὴν ἔκκρισι ὀξέων τοῦ στομάχου.

Γιὰ τὴν ἐξουδετέρωσι αὐτῶν τῶν ὀξέων, ὁ γιατρὸς δίνει ἀλκαλικὰ φάρμακα: σόδα, μαγνησία, ἀνθρακικὸν ἀσβέστιον ἢ ὑδροξείδιον ἀργιλλίου (κρεμαλίν). Καὶ συνιστᾶ δίαιτα μὲ πολλὰ δημητριακά, αὐγά, χυμοὺς φρούτων, γάλα, εὐκολοχώνευτα κρέατα, δηλαδὴ μὲ πολλὲς πρωτεΐνες, γιὰ ν' ἀπασχολοῦνται μ' αὐτὲς τὰ ὀξέα τοῦ στομάχου κι' ἔτσι νὰ μὴν ἐρεθίζουν τὰ τοιχώματά του.

Ὁ ἄρρωστος πρέπει νὰ τρῶῃ συχνά, 5 ἢ 6 φορὲς τὴν ἡμέρα. Πρέπει ἀκόμη ν' ἀναπαύεται περισσότερο ἀπ' τὸ συνηθισμένο καὶ νὰ καταργήσῃ τὰ κάπνισμα καὶ τὸ ποτό.

Μὲ τὴ θεραπεία αὐτή, τὰ ἐλαφρὰ ἕλκη γιατρεύονται σ' ἕνα μῆνα. Ἂν εἶνε πιὸ ἐπίμονα, ἐφαρμόζεται ἡ μέθοδος τοῦ δόκτορος Βιλκενσταΐν: Ὁ ἄρρωστος μένει στὸ κρεββάτι, μὲ μιὰ φούσκα γεμάτη πτωσι. Κάποτε μάλιστα, ἀπεδείχθη ἐλαφρὰ τοξικό.

Τέλος, ἡ ἐγχείρησις γιὰ τὸ ἕλκος εἶνε δυὸ εἰδῶν: ἡ «γαστροεντεροστομία», δηλαδὴ ἡ ἀφαίρεσις τοῦ κατεστραμμένου τμήματος τοῦ στομάχου ἢ τοῦ ἐντέρου, κι ἡ «συμπαθητικοτομία», τὸ κόψιμο δηλαδὴ τοῦ συμπαθητικοῦ νεύρου ποὺ συνδέει τὸν ὑποθάλαμο μὲ τὸ στομάχι καὶ μεταβιβάζει ἀπ' τὸν πρῶτο στὸ δεύτερο τὶς ἐντολὲς γιὰ τὴ ρύθμισι τῆς λειτουργίας του.

Πάντως οἱ ἐγχειρήσεις τοῦ στομάχου εἶνε πολὺ εὔκολες μὲ τὰ νέα τεχνικὰ μέσα καὶ ὁ ἄρρωστος ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τοὺς πόνους. Ἡ νευρική του ὅμως ὑπερέντασις μπορεῖ, καὶ μετὰ τὴν ἐγχείρησι, νὰ τοῦ δημιουργήσῃ ἀνωμαλίες: δυσπεψίες, γαστρίτιδες, κλπ. Ἡ ἐγχείρησι ἀπαλλάσσει τὸν ὀργανισμὸ ἀπ' τὸ πληγωμένο κομμάτι καὶ οἱ πόνοι παύουν. Τὰ αἴτια ὅμως ποὺ δημιουργοῦν τὰ ἕλκη παραμένουν καὶ μποροῦν νὰ προκαλέσουν νέα κατάστασι. Γι' αὐτό, τὸ καλλίτερο, τὸ μοναδικὸ ἴσως μέσον ἀποφυγῆς καὶ θεραπείας τοῦ ἕλκους εἶνε ἡ ψυχικὴ ἡρεμία καὶ πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἐγχείρησι.

Ὅταν οἱ ἀγωνίες διεγείρουν τὸν «ὑποθάλαμο»

γάλα κρεμασμένη ἀπὸ πάνω του. Ἕνας σωλῆνας κατεβαίνει ἀπ' τὸ λαιμό του ὡς μέσα στὸ στομάχι του, καὶ στάζει ἀπ' αὐτὸν συνεχῶς γάλα, ἐπὶ 3 ἡμέρες. Ἂν δὲν ἀνέχεται τὸ γάλα, τὸ ἀντικαθιστοῦν μὲ μιὰ διάλυσι ὑδροξειδίου τοῦ ἀργιλλίου. Ἡ μέθοδος αὐτὴ δίνει συνήθως ἄριστα ἀποτελέσματα.

Δὲν μποροῦμε, δυστυχῶς, νὰ ποῦμε τὸ ἴδιο γιὰ τὴ θεραπεία μὲ «ἐντερογαστρόνη», ποὺ διαφημίσθηκε πολὺ τὸν τελευταῖο καιρό. Τὸ φάρμακο αὐτὸ — ποὺ ἐξάγεται ἀπ' τὸ θλεννογόνο τοῦ στομάχου — δὲν ὠφέλησε θετικὰ σὲ καμμιὰ περίπτωσι. Κάποτε μάλιστα, ἀπεδείχθη ἐλαφρὰ τοξικό.

Τέλος, ἡ ἐγχείρησις γιὰ τὸ ἕλκος εἶνε δυὸ εἰδῶν: ἡ «γαστροεντεροστομία», δηλαδὴ ἡ ἀφαίρεσις τοῦ κατεστραμμένου τμήματος τοῦ στομάχου ἢ τοῦ ἐντέρου, κι ἡ «συμπαθητικοτομία», τὸ κόψιμο δηλαδὴ τοῦ συμπαθητικοῦ νεύρου ποὺ συνδέει τὸν ὑποθάλαμο μὲ τὸ στομάχι καὶ μεταβιβάζει ἀπ' τὸν πρῶτο στὸ δεύτερο τὶς ἐντολὲς γιὰ τὴ ρύθμισι τῆς λειτουργίας του.

Πάντως οἱ ἐγχειρήσεις τοῦ στομάχου εἶνε πολὺ εὔκολες μὲ τὰ νέα τεχνικὰ μέσα καὶ ὁ ἄρρωστος ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τοὺς πόνους. Ἡ νευρική του ὅμως ὑπερέντασις μπορεῖ, καὶ μετὰ τὴν ἐγχείρησι, νὰ τοῦ δημιουργήσῃ ἀνωμαλίες: δυσπεψίες, γαστρίτιδες, κλπ. Ἡ ἐγχείρησι ἀπαλλάσσει τὸν ὀργανισμὸ ἀπ' τὸ πληγωμένο κομμάτι καὶ οἱ πόνοι παύουν. Τὰ αἴτια ὅμως ποὺ δημιουργοῦν τὰ ἕλκη παραμένουν καὶ μποροῦν νὰ προκαλέσουν νέα κατάστασι. Γι' αὐτό, τὸ καλλίτερο, τὸ μοναδικὸ ἴσως μέσον ἀποφυγῆς καὶ θεραπείας τοῦ ἕλκους εἶνε ἡ ψυχικὴ ἡρεμία καὶ πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἐγχείρησι.

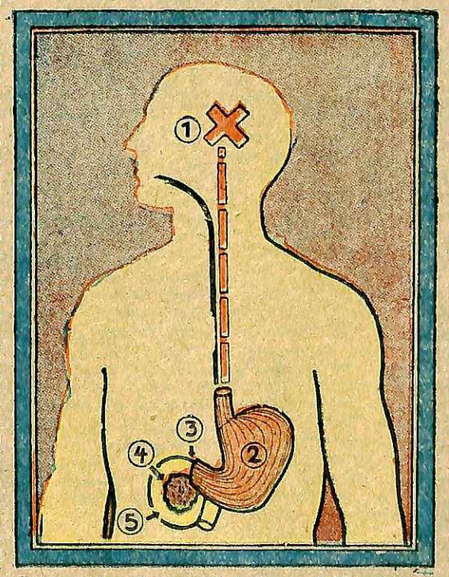

Παραστατικὸ σχεδιάγραμμα τοῦ στομάχου καὶ ὑποθαλάμου. 1) Ὑποθάλαμος. 2) Στόμαχος. 3) Πυλωρός. 4) Πάγκρεας καὶ 5) Δωδεκαδάκτυλον.

✪✪

Ἕνα νέο φάρμακο ἐναντίον τῆς φυματιώσεως

Ἡ στρεπτομυκίνη καὶ τὸ ΠΑΣ (παρα - αμινο - σαλισυλικὸν ὀξὺ) φαίνεται ὅτι πρόκειται νὰ ἐπισκιασθοῦν πολὺ σύντομα ἀπὸ ἕνα νέο φάρμακο ποὺ ἀποδίδει ἄριστα ἀποτελέσματα στὴ θεραπεία τῆς φυματιώσεως. Οἱ Γερμανοὶ ἐπιστήμονες τὸ ἀπεκάλεσαν «Κοντέμπεν». Ἀντίθετα, τὰ ἀμερικανικὰ ἐργαστήρια Τσένλεῦ, ποὺ ἀνέλαβαν τὴν παρασκευή του, τὸ μετεβάπτισαν σὲ «Τιμπιόνε». Τὸ νέο φάρμακο ἐξολοθρεύει καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς βακίλλους, ποὺ ἀνθίστανται στὴ στρεπτομυκίνη. Παρουσιάζει, ἐξ ἄλλου, τὸ πλεονέκτημα ὅτι, ἀντίθετα μὲ τὴ στρεπτομυκίνη, μπορεῖ νὰ χορηγῆται ἐπὶ μακρότατο χρονικὸ διάστημα, χωρὶς νὰ προκαλῆ φαινόμενα δηλητηριάσεως τοῦ ὀργανισμοῦ. Τὸ «Τιμπιόνε» χορηγεῖται ἀπὸ τὸ στόμα μὲ τὴ μορφὴ δισκίων. Τὰ γενόμενα πειράματα ἀπέδειξαν ὅτι εἶνε ἰδιατέρως ἀποτελεσματικὸ στὶς φυματιώσεις τοῦ λάρυγγος καὶ τῶν ἐντέρων.

Ἡ τιμὴ τῆς ἀνακαλύψεώς του ἀνήκει στὸ Γερμανὸ καθηγητὴ Γεράρδο Ντόμαγκ, βραβεῖο Νόμπελ 1939.

Ἂς δοῦμε ἂν ἀπ' τὰ τόσα φάρμακα ποὺ ἀνακαλύφθηκαν κατὰ καιροὺς γιὰ τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς φυματιώσεως, τὸ «Τιμπιόνε» θὰ εἶνε τὸ ἀποτελεσματικώτερο.

Οἱ ἑπτὰ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΜΕΝΟΙ

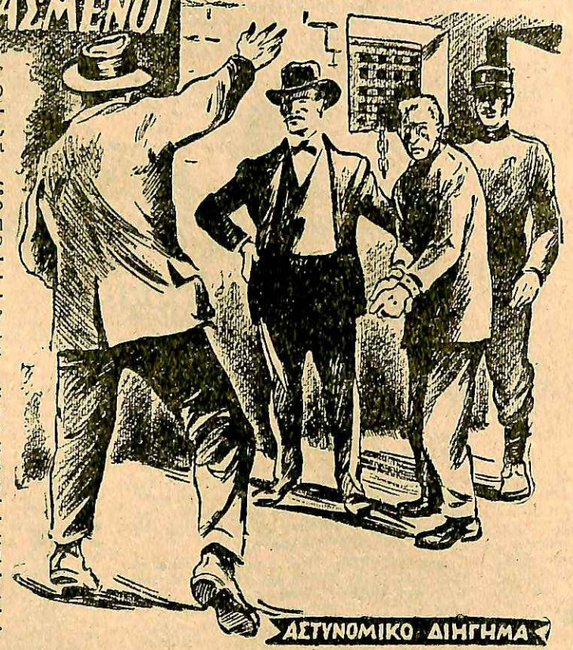

ΤΙΑΤΙ, Ἀντρέ, εἶσαι πάντα περίλυπος καὶ σκεπτικός; Πόσο ἀλλοιώτικο σὲ βρίσκω ἀπὸ ἄλλοτε!...

Αὐτὰ ἔλεγε ὁ Ἀλαὶν Σερντὰκ στὸν παλιό του φίλο Ἀντρὲ Λεκλέρ. Εἶχαν συνδεθῆ οἱ δυό τους ἀπ' τὰ μαθητικά τους χρόνια. Ἔπειτα ὁ πρῶτος σπούδασε νομικὰ κι' ὁ δεύτερος φαρμακευτική. Ὁ Ἀντρὲ εἶχε βρῆ μιὰ θέσι βοηθοῦ στὸ φαρμακεῖο Ντυπρέ, στὸ Ἐπερναί, ὅπου εἶχε πάει τώρα νὰ τὸν δῆ ὁ Ἀλαίν.

— Ναί, ἡ ἀλήθεια εἶνε πὼς εἶμαι κακόκεφος, ἀπάντησε ὁ Ἀντρέ. Εἶχα δεχθῆ αὐτὴ τὴ θέσι, μὲ τὴν ἐλπίδα κάποιου μέλλοντος. Μὰ ἔπεσα σὲ κακὸ προϊστάμενο. Αὐτός, ἡ γυναῖκα του, τὰ παιδιά του, ὅλοι μοῦ φέρνονται σὰν νἄμουν ὑπηρέτης τους. Ἔρχονται στιγμὲς ποὺ μὲ φέρνουν σὲ θέσι νὰ ἐγκληματήσω!...

Αὐτὰ τὰ τελευταῖα λόγια τοῦ Ἀντρὲ τὰ ξαναθυμήθηκε ὁ Ἀλαὶν σὲ λίγες μέρες, ὅταν ὁλόκληρη ἡ οἰκογένεια τοῦ φαρμακοποιοῦ Ντυπρὲ πέθανε μέσα σὲ λίγες ὧρες ἀπὸ κάποια μυστηριώδη ἀρρώστεια. Ἡ ἀστυνομία ζήτησε νὰ γίνη νεκροψία, ἀλλὰ οἱ συγγενεῖς τῶν νεκρῶν, καὶ ἰδίως ὁ γέρο - Ντυπρέ, ὁ πατέρας τοῦ φαρμακοποιοῦ καὶ ἰδρυτὴς τοῦ φαρμακείου, ἀρνήθηκαν νὰ δώσουν τὴν ἄδεια.

Ὁ Ἀλαὶν σκέφθηκε μιὰ στιγμὴ μήπως τοὺς εἶχε δηλητηριάσει ὁ Ἀντρέ, πραγματοποιῶντας τὴν ἀπειλή του. Μὰ ἔδιωξε ἀμέσως ἀπ' τὸ νοῦ του αὐτὴ τὴν ὑποψία. Ἤξερε καλὰ τὸ φίλο του καὶ τὸν θεωροῦσε ἀνίκανο γιὰ ἕνα τέτοιο ἔγκλημα.

Ὡστόσο οἱ κάτοικοι τοῦ Ἐπερναὶ δὲν εἶχαν λόγους νὰ συμμερίζωνται αὐτὴ τὴ βεβαιότητά του καὶ κύτταζαν φιλύποπτα τὸν Ἀντρὲ — χωρὶς ὅμως νὰ τολμοῦν νὰ τὸν κατηγορήσουν φανερά.

Τώρα εἶχε ἀναλάβει αὐτὸς τὴ διεύθυνσι τοῦ φαρμακείου. Γιατὶ ὁ γέρο - Ντυπρὲ δὲν μποροῦσε πιὰ ν' ἀνακατευτῆ μὲ τέτοιες δουλειές. Φρόντιζε μόνο γιὰ τὰ παλιὰ μποτιλιαρισμένα κρασιά του, ποὺ φύλαγε στὸ ὑπόγειό του καὶ ποὺ τὰ πουλοῦσε σὲ σπίτια καὶ ἐστιατόρια...

Ὁ Ἀντρὲ εἶχε τώρα κι' ἕνα βοηθό, κάποιο Ντελκασέ, ποὺ ἔμενε μέσα στὸ φαρμακεῖο μαζὶ μὲ τὴ γυναῖκα του.

Μὲ τὸν καιρὸ ξεχάστηκαν οἱ ὑποψίες εἰς βάρος του. Μὰ ἐκεῖνος εἶχε γίνει ἀκόμη πιὸ δύσθυμος, νευρικὸς καὶ μισάνθρωπος. Ποτὲ δὲν τὸν ἔβλεπαν νὰ γελάη,ν' ἀστειεύεται...

Ἀπ' τὴ θλιβερὴ αὐτὴ κατάστασι ἦρθε νὰ τὸν βγάλη μιὰ ὡμορφη κοπέλλα, ἡ Κατερίνα ντὲ Κερβαλάν, ἀπὸ καλή, ἀλλὰ φτωχικὴ οἰκογένεια. Ἀπ' τὴν πρώτη στιγμὴ μεγάλη αὐτὴ προσβολὴ τῆν τσάκισε, γιατὶ ἀγαποῦσε μὲ τὴν καρδιά της τὸν Ἀντρέ. Ἔπεσε ἄρρωστη στὸ κρεβάτι...

Ὁ ψυχικὸς κλονισμὸς τὴν εἶχε μεταβάλει σὲ φάντασμα τοῦ ἑαυτοῦ της. Ὁ γιατρὸς διέταξε ὑπερσιτισμό. Ὁ γέρο - Ντυπρὲ τῆς ἔστειλε ἐπανειλημμένως μπουκάλια ἀπ' τὸ καλλίτερο κρασὶ τῆς ἀποθήκης του...

Ξαφνικά, ἡ κατάστασι τῆς νέας ἄρχισε νὰ χειροτερεύη, ποὺ τὴ γνώρισε, ὁ Ἀντρὲ ἔνοιωσε τὴν καρδιά του νὰ χτυπάη παράξενα. Εἶχε τόση ἀνάγκη ἀπὸ στοργὴ καὶ τρυφερότητα!... Τῆς φανέρωσε τὸ αἴσθημά του, κι' ἐκείνη ἀνταποκρίθηκε σ' αὐτό.

Τὸ γέλιο ξανάνθισε στὸ πρόσωπό του. Ἔγραψε στὸν Ἀλαὶν πὼς εἶχε ἀρραβωνιαστῆ. Κι' ἐκεῖνος πῆγε ἀμέσως στὸ Ἐπερναὶ γιὰ νὰ γνωρίση τὴ μνηστή του.

Πέρασαν οἱ τρεῖς τους ὧρες μαγευτικῆς συντροφιᾶς. Μὰ ὁ Ἀντρὲ ξανάρχισε νὰ γίνεται σκεπτικός, δίχως φανερὸ λόγο. Κι' ἕνα βράδυ κατηγόρησε τὸν Ἀλαὶν πὼς ἤθελε νὰ τοῦ πάρη τὴν Κατερίνα. Τοῦ κάκου ἐκεῖνος προσπάθησε νὰ τὸν πείση πὼς γελιόταν... Ἔπειτα ἀπὸ μιὰ βιαία σκηνὴ μεταξύ τους, ἔφυγε καταλυπημένος γιὰ τὸ Παρίσι.

Ἡ κοπέλλα ἔμαθε τὸ λόγο ἀπ' τὸν ἴδιο τὸν Ἀντρέ, ποὺ τὴν κατηγόρησε πὼς ἐρωτοτροποῦσε μὲ τὸ φίλο του. Ἡ μεγάλη αὐτὴ προσβολὴ τῆν τσάκισε, γιατὶ ἀγαποῦσε μὲ τὴν καρδιά της τὸν Ἀντρέ. Ἔπεσε ἄρρωστη στὸ κρεβάτι...

Ὁ ψυχικὸς κλονισμὸς τὴν εἶχε μεταβάλει σὲ φάντασμα τοῦ ἑαυτοῦ της. Ὁ γιατρὸς διέταξε ὑπερσιτισμό. Ὁ γέρο - Ντυπρὲ τῆς ἔστειλε ἐπανειλημμένως μπουκάλια ἀπ' τὸ καλλίτερο κρασὶ τῆς ἀποθήκης του...

Ξαφνικά, ἡ κατάστασι τῆς νέας ἄρχισε νὰ χειροτερεύη, ἀνεξήγητα, Καί, μιὰ μέρα, πέθανε.

Ὁ Ἀντρὲ πῆγε νὰ τρελλαθῆ ἀπ' τὴν λύπη του. Τὴν ἔκλαψε μὲ τὴν καρδιά του.

Καί, σὰν νὰ μὴν ἔφτανε ὁ πόνος του, οἱ κάτοικοι τοῦ Ἐπερναὶ ξαναθυμήθηκαν τώρα τὸν ὁμαδικὸ θάνατο τῶν Ντυπρὲ κι' ἄρχισαν πάλι νὰ ψιθυρίζουν πολλὰ καὶ διάφορα γιὰ δηλητηρίασι...

Ὁ χαρακτῆρας τοῦ Ἀντρὲ κατάντησε πιὰ ἀνυπόφορος. Μάλωνε διαρκῶς μὲ τὸ Ντελκασέ, μὲ τὴ γυναῖκα του, μ' ὅλους τοὺς πελάτες. Ὁ Ντελκασὲ ἀνακοίνωσε στὸ γέρο - Ντυπρὲ ὅτι τὸ φαρμακεῖο ἔχανε ἔτσι τὴν πελατεία του. Κι' ἐκεῖνος ἀναγκάσθηκε ν' ἀπολύση τὸν Ἀντρέ.

Τρεῖς μέρες ἀργότερα, ὁ Ντελκασὲ κι' ἡ γυναῖκα του βρέθηκαν νεκροί, στὸ δωμάτιό τους, χωρὶς νἄχουν ἀρρωστήσει προηγουμένως! Αὐτὴ τὴ φορά, ἦσαν πολλοὶ ἐκεῖνοι ποὺ κατηγόρησαν φανερὰ τὸν Ἀντρὲ ὡς δηλητηριαστή. Ἔγινε νεκροψία καὶ βρέθηκε ἀρσενικὸ στὰ σπλάγχνα τῶν Ντελκασέ! Ἡ ἀστυνομία ξέθαψε κατόπιν τοῦς προηγουμένους πέντε νεκρούς. Κι' ἀπεδείχθη πὼς εἶχαν ὅλοι δηλητηριασθῆ μ' ἀρσενικό!

Ἑπτὰ δηλητηριάσεις σ' ἕνα χωριό!... Οἱ κάτοικοι τοῦ Ἐπερναὶ ἔτρεμαν ἀπὸ ἀγανάκτησι, καὶ λίγο ἔλειψε νὰ λυντσάρουν τὸν Ἀντρέ, ὅταν τὸν συνέλαβε ἡ ἀστυνομία.

Παρ' ὅλες τὶς ἀπεγνωσμένες διαμαρτυρίες του πὼς ἦταν ἀθῶος, τὸ δικαστήριο τὸν κατεδίκασε σὲ θάνατο. Μόνον ὁ Ἀλαὶν τὸν πίστεψε κι' ἀγωνιζόταν μὲ κάθε τρόπο νὰ βρῆ τὶς ἀποδείξεις τῆς ἀθωότητός του.

Τὴν παραμονὴ τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως, βρισκόταν στὸ Ἐπερναί, συνεχίζοντας τὶς μάταιες ἔρευνές του. Τὸ μεσημέρι, μπῆκε σ' ἕνα ρεστωράν γιὰ νὰ φάη.

Τοῦφεραν ἕνα κρασὶ μποτιλιαρισμένο. Μόλις τὄβαλε στὸ στόμα του, ἔνοιωσε μιὰ παράξενη γεῦσι. Σὲ λίγο, τὸν ἔπιασαν δυνατοὶ πόνοι στὸ στομάχι.

Ρώτησε τότε κι' ἔμαθε ὅτι τὸ κρασὶ προερχόταν ἀπ' τὴν ἀποθήκη τοῦ γέρο - Ντυπρέ. Μιὰ τρομερὴ ὑποψία πέρασε ἀμέσως ἀπ' τὸ νοῦ του. Ἄρπαξε τὸ μπουκάλι κι' ἔτρεξε σ' ἕνα γνωστό του χημικό.

— Κάνετε ἀμέσως ἀνάλυσι αὐτοῦ τοῦ κρασιοῦ! τοῦ εἶπε λαχανιασμένα. Γρήγορα ὅμως! Πρόκειται γιὰ τὴ ζωὴ ἑνὸς ἀνθρώπου!...

Μόλις πῆρε τὸ ἀποτέλεσμα, ἔτρεξε στὸ σπίτι τοῦ γέρο - Ντυπρέ, τοῦδειξε τὴν ἀνάλυσι καὶ τοῦ εἶπε κάτι... Ἐκεῖνος γούρλωσε τὰ μάτια του καὶ σωριάστηκε κάτω, σὰν κερευνόπληκτος...

Δίχως νὰ χάση στιγμή, ὁ Ἀλαὶν ἔφυγε μὲ τὸ πρῶτο τραῖνο γιὰ τὸ Παρίσι...

Στὸ κελλὶ τοῦ μελλοθανάτου εἶχαν ἀρχίσει οἱ προετοιμασίες γιὰ τὴν ἐκτέλεσι, ὅταν ὥρμησε μέσα ὁ Ἀλαίν.

— Σταθῆτε! φώναξε στὸν εἰσαγγελέα. Σᾶς φέρνω τὴν ἀπόδειξι τῆς ἀθωότητος τοῦ Ἀντρὲ Λεκλέρ!

Καὶ διηγήθηκε ὅ,τι εἶχε συμβῆ: Ἡ ἀνάλυσις εἶχε ἀποδείξει ὅτι τὸ κρασὶ περιεῖχε ἀρσενικό. Ὁ γέρο - Ντυπρὲ εἶχε χρησιμοποιήσει γιὰ τὸ μποτιλιάρισμά του κάτι μπουκάλια ποὺ εἶχε βρῆ στὴν ἀποθήκη, ἀφοῦ τἄχε πλύνει πρόχειρα. Τὰ μπουκάλια λοιπὸν ἐκεῖνα περιεῖχαν πρὶν φάρμακα μ' ἀρσενικό. Κι' ἐπειδὴ δὲν εἶχαν πλυθῆ καλά, προκάλεσαν τὸ θάνατο ἑπτὰ ἀνθρώπων ποὺ συνέπεσε νὰ πιοῦν ἀπ' αὐτὸ τὸ κρασί...

Ὁ Ἀντρὲ ἀθωώθηκε καὶ δὲν ἄργησε νὰ ξαναβρῆ τὴν ψυχική γαλήνη του. Τὸ μόνο ὅμως σύννεφο ποὺ σκιάζει πάντα τὴν εὐτυχία του, ἦταν ἡ ἀνάμνησι τῆς λατρευτῆς του κι' ἀδικοχαμένης Κατερίνας.

Μ. ΡΑΛ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

— Σταθῆτε! φώναξε στὸν εἰσαγγελέα ὁ Ἀλαίν. Σᾶς φέρνω τὴν ἀπόδειξι τῆς ἀθωότητος τοῦ Ἀντρὲ Λεκλέρ!...

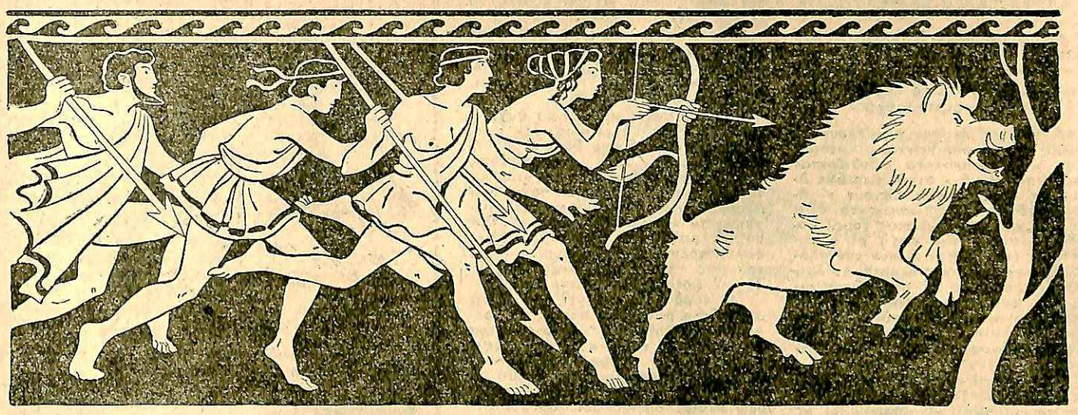

Μελέαγρος καὶ Ἀταλάντη

Ὁ ἄδοξος θάνατος ἑνὸς ἥρωος κυνηγοῦ

Ὁ Μελέαγρος, ἕνας ἀπὸ τοὺς περιφημοτέρους ἥρωες τῶν Ὁμηρικῶν χρόνων, ἦταν γυιὸς τοῦ Οἰνέως, βασιλιᾶ τῆς Καλυδόνος καὶ τῆς Ἀλθαίας. Ὁ Εὐριπίδης παραδέχοταν πὼς ἦταν παιδὶ τοῦ Ἄρεως.

Ἑπτὰ ἡμερῶν ἀκόμη τὸν ἐπισκέπτονται οἱ Μοῖρες στὸ ἀνάκτορο τῆς μητέρας του, γιὰ νὰ τοῦ ποῦν τὸ μέλλον του. Ἡ Κλωθὼ λέει πὼς θἄχη γενναία ψυχή, ἡ Λάχεσις πὼς θἄναι ἀνδρεῖος καὶ ἡ Ἄτροπος, στὸ ἀντίκρυσμα ἑνὸς δαυλοῦ, ποὺ ἔκαιγε στὴν ἑστία, πὼς ὁ Μελέαγρος θὰ πεθάνη ἀμέσως μόλις καῆ ὁ δαυλός:

«Μελέαγρω οὐ πρότερον τὴν τελευτὴν συμβῆναι πρὶν ἢ ὑπὸ πυρὸς ἀφανισθῆναι τὸν δαυλόν». Στὸ ἄκουσμα τῆς σκληρῆς αὐτῆς μοίρας ἡ μητέρα του Ἀλθαία, φοβισμένη, πηδᾶει κάτω ἀπὸ τὸ κρεβάτι, ἁρπάζει τὸν δαυλὸ ἀπ' τὴν πυρὰ καὶ τὸν κλείνει μέσα σ' ἕνα κιβώτιο, γιὰ νὰ διατηρήση ἔτσι τὴ ζωὴ τοῦ παιδιοῦ της.

Ἔτσι ὁ Μελέαγρος μεγαλώνει καὶ γίνεται δυνατὸς καὶ θαρραλέος ἄντρας, ἄτρωτος καὶ ἀήττητος ἥρως, περίφημος κυνηγός.

★

Κάποτε ὁ βασιλιᾶς τῆς Καληδόνος Οἰνεὺς προσφέρει τὰ πρωτόλεια τῆς συγκομιδῆς του στοὺς θεούς, στάρι στὴ Δήμητρα, κρασὶ στὸ Διόνυσο καὶ λάδι στὴν Ἀθηνᾶ. Ξεχνάει ὅμως τὴν Ἄρτεμι καὶ θυμωμένη ἡ θεὰ ξαποστέλνει ἕνα μεγάλο ἀγριογούρουνο (κάπρο) μὲ φοβεροὺς χαυλιόδοντες, ποὺ καταστρέφει τ' ἀμπέλια καὶ τὰ χωράφια τοῦ βασιλιᾶ καὶ ξερριζώνει τὰ δέντρα μαζὶ μὲ τ' ἄνθη καὶ τοὺς καρπούς.

Τὸ κυνηγὶ τοῦ Καλυδονίου κάπρου δίνει τὴν εὐκαιρία στὸ Μελέαγρο νὰ δείξη τὴν τόλμη του καὶ τὴν παλληκαριά του. Ἀναγγέλλει πὼς θὰ κυνηγήση τὸ φοβερὸ ἀγριογούρουνο καὶ καλεῖ τοὺς ἀνδρειότερους ἥρωες τῆς Ἑλλάδος νὰ λάδουν μέρος στὸν ἀγῶνα. Ὁ Κάστωρ, ὁ Πολυδεύκης, ὁ Πηλεύς, ὁ Τελαμών, ὁ Θησεύς, ὁ Περίθους, τὰ παιδιὰ τοῦ Θεστίου καὶ ἀδέρφια τῆς μητέρας τοῦ Μελεάγρου Ἀλθαίας καὶ ἡ πολεμικὴ καὶ κυνηγετικὴ παρθένος Ἀταλάντη, ἡ κόρη τοῦ Ἀρκάδος Ἰάσου καὶ τοῦ Βοιωτοῦ Σχοινέως συμμετέχουν κι' αὐτοί.

★

Ὅταν γεννήθηκε ἡ Ἀταλάντη, ὁ πατέρας της ποὺ ποθοῦσε ἀρσενικὰ παιδιὰ τὴν ἐξέθεσε σ' ἕνα βουνὸ ὅπου θηλάστηκε ἀπὸ μιὰ ἀρκοῦδα κι' ἀνατράφηκε ἀπὸ κυνηγούς.

Ἐπειδὴ ὅμως οἱ Κένταυροι Ροῖκος καὶ Ὑλαῖος θέλησαν νὰ ἐπιβουλευθοῦν τὴν τιμή της, τοὺς διαπερνᾶ μὲ τὰ βέλη της. ὅπως ἔκανε ἡ Ἄρτεμις γιὰ τὸν Ἐφιάλτη καὶ τὸν Ὦτο.

Ὅταν μεγάλωσε ἀπέφευγε τὸ γάμο. Ζοῦσε στὴν ἐρημιά, μακρυὰ ἀπ' τὴν κοινωνία, πάντα ὡπλισμένη. Κυνηγοῦσε τ' ἄγρια ζῶα στὰ βουνὰ καὶ στὶς κοιλάδες. Ὅταν διψοῦσε κτυποῦσε μὲ τὸ δόρυ της τοὺς βράχους, ἀπ' ὅπου, ἀνάβλυζε παγωμένο νερὸ γιὰ νὰ τὴν ξεκουράση ἀπ' τὸ κυνηγητὸ καὶ τὴ ζέστη.

Σωστὸ ἀγοροκόριτσο ἡ Ἀταλάντη προκάλεσε ἀμέσως ἐντύπωσι στὸν Μελέαγρο, ποὺ σαγηνευμένος ἀπ' τὴν καλλονή της ψιθύρισε: «Εὐτυχισμένος ὁ ἄντρας ποὺ θὰ τὸν διαλέξης γιὰ σύζυγο!» Ἀπορροφημένος ὅμως ὁ ἥρωάς μας μὲ τὸ ἐπικίνδυνο κυνηγὶ τοῦ κάπρου δὲν εἶχε καιρὸ νὰ ἐξωτερικέψη ζωηρότερα τὰ αἰσθήματά του στὴν ὡραία παρθένα.

★

Συγκεντρωμένοι οἱ ἥρωες κυνηγοὶ ποὺ ἀναφέραμε παραπάνω βάδιζαν πρὸς ἕνα δάσος ποὺ κάλυπτε τὰ σύνορα τῆς χώρας καὶ τὸ βουνό. Ἐκεῖ μερικοὶ ἔστησαν παγάνα, ἄλλοι ξαπόλυσαν τὰ σκυλιὰ ἀκολουθώντας τα, ἐνῶ ἄλλοι πῆραν τὸν ἀντίθετο ἀπ' αὐτὰ δρόμο γιὰ ν' ἀποκλείσουν τὴ διαφυγὴ τοῦ κάπρου.

Στὴν κοντινὴ κοιλάδα ποὺ εἶχε ἄφθονη τροφὴ γιὰ τ' ἀγριογούρουνο καὶ ποὺ συνήθως ἐκεῖ ἔβοσκε, οἱ κυνηγοὶ ἀνέκοψαν τὴν πορεία τους καὶ ἔγιναν προσεκτικώτεροι.

Ξαφνικὰ ἀπὸ μιὰ μεγάλη τοῦφα ψηλὰ χόρτα ξεπετιέται ὁ κάπρος. Οἱ νεαροὶ φωνάζουν δυνατὰ καὶ ἐξακοντίζουν τὰ δόρατά τους. Τὸ φοβερὸ ὅμως ζῶο τ' ἀποφεύγει. Μὲ μανία τότε ὁρμᾶ ἐντοὺς ἀναποδογυρίζει καὶ τοὺς σκοτώνει. Ὁ τέταρτος, ὁ Νέστωρ, σώζεται τὴν τελευταία στιγμὴ σκαρφαλώνοντας στὴ βαλανιδιὰ πούτυχε κοντά του. Ὁ κάπρος λυσσασμένα ρίχνεται στὸν κορμὸ τοῦ δέντρου ἀποσπώντας μὲ τὰ δόντια του κομμάτια ἀπ' τὴ φλοῦδα του.

Ὁ Κάστωρ κι' ὁ Πολυδεύκης, τὰ δυὸ δίδυμα ἀδέλφια, ἱππεύοντας τὰ ὁλόλευκα ἄλογά τους θὰ τὸν σκότωναν ἀσφαλῶς μὲ τὰ δόρατά τους ποὺ μὲ δύναμι καὶ τέχνη ξαπόλυσαν ἂν δὲν προφθανε νὰ μπῆ σὲ μιὰ λόχμη.

Τότε ἡ Ἀταλάντη στερέωσε ἕνα βέλος στὸ τόξο της καὶ σημαδεύοντας τὸν κάπρο τὸν χτύπησε δεξιότεχνα κάτω ἀπ' τ' αὐτί, ἐνῶ τὸ αἷμα του ἔσταζε στὸ δρόμο του προδίνοντας τὴν παρουσία του.

Ὁ Μελέαγρος ἦταν ὁ πρῶτος, ποὺ εἶδε τὸ τραυματισμένο ζῶο, ποὺ πληγωμένο τώρα προσπαθοῦσε μὲ λύσσα νὰ ξεσπάση σ' ἕναν ἀπ' τοὺς κυνηγούς του καὶ εἶπε: «Ἀταλάντη, σὲ σένα ἀνήκει τὸ τρόπαιο τῆς νίκης»!

Στὸ ἄκουσμα τῆς φράσεως αὐτῆς οἱ ἥρωες πεισμωμένοι γιατὶ μιὰ γυναῖκα θὰ τοὺς ξεπερνοῦσε στὴν κυνηγετικὴ τέχνη ἀποσπώντας τους τὴ νίκη. ξαπόστειλαν τὰ ἀκόντιά τους, κατὰ τοῦ θηρίου. Ἀλλὰ μὲ τὸ νευριασμένο σημάδεμά τους, δὲν πέτυχαν τὸ μανιασμένο ζῶο.

Τότε ὁ Ἀρκὰς Ἀγκαῖος σήκωσε περήφανα τὸ διπλοπέλεκό του στὰ δυὸ χέρια, γιὰ νὰ καταφέρη τὸ τελειωτικὸ χτύπημα στὸν κάπρο, ἀλλὰ πρὶν προφτάση νὰ δώση τὸ θανάσιμο πλῆγμα πρόλαβε τὸ ζῶο καὶ ἔμπηξε τοὺς χαυλιόδοντάς του στὰ πλευρά του καὶ ὁ ἥρως μας ἔμεινε νεκρὸς στὸν τόπο, σὲ μιὰ λίμνη αἵματος μέσα.

Ἐπεχείρησε καὶ ὁ Ἰάσων νὰ χτυπήση τὸν κάπρο μὲ τ' ἀκόντιό του, ἀλλ' ἀπέτυχε στὸ σκοπό του καὶ ἔπληξε τὸν Κελάδοντα.

Τελικὰ ὁ Μελέαγρος στάθηκε τυχερώτερος ἀπ' ὅλους τοὺς ἄλλους. Ἐξακόντισε διαδοχικὰ δυὸ ἀκόντια. Τὸ πρῶτο ἔπληξε τὸ ἔδαφος. Τὸ δεύτερο ὅμως τρύπησε τὸ ζῶο στὴ μέση τῆς ράχης του. Πληγωμένος βαρειὰ ὁ κάπρος ἀρχίζει νὰ κόβη γύρους, ἐνῶ ἀπ' τὴν πληγή του καὶ τὸ στόμα του τρέχει ἄφθονο αἷμα. Ὁ Μελέαγρος τοῦ καταφέρνει ἕνα καινούργιο χτύπημα στὸ λαιμὸ καὶ τὸ θανάσιμα πληγωμένο ζῶο πέφτει τέλος ξεψυχώντας στὴ γῆ.

Νικητὴς ὁ ἥρως μας πατᾶ μὲ τὸ πόδι του τὸ κεφάλι τοῦ ζώου καὶ μὲ τὸ ξίφος του κόβει τὸ κεφάλι καὶ γδέρνει τὸ δέρμα. Τὰ προσφέρει στὴν Ἀταλάντη λέγοντάς της: «Εἶναι δικά μου σύμφωνα μὲ τὸ δίκηο, ἀλλὰ θὰ μοιρασθῆς τὴ δόξα μου».

Οἱ ἥρωες κυνηγοὶ δυσαρεστοῦνται γιατὶ τὸ τρόπαιο τῆς νίκης ἀπονέμεται σὲ μιὰ γυναῖκα. Οἱ γυιοὶ τοῦ Θεστίου μάλιστα ἐπιτίθενται κατὰ τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς ἀφαιροῦν τὸ ὅρρο. Ὁ Μελέαγρος θυμώνει καὶ τοὺς σκοτώνει.

Ἡ Ἀλθαία, ἡ μητέρα τοῦ Μελεάγρου, ἐνῶ πηγαίνει πρὸς τὸν ναὸ γιὰ νὰ εὐχαριστήση τοὺς θεοὺς γιὰ τὴ νίκη τοῦ παιδιοῦ της, βλέπει νὰ τῆς φέρνουν τὰ πτώματα τῶν ἀδελφῶν της. Στὴ λύπη της καὶ τὸ θυμό της θυμᾶται τὴν προφητεία τῆς Μοίρας. Ρίχνει στὶς φλόγες τὸ δαυλό, ποὺ ὡς τότε μὲ τόσην ἐπιμέλεια φύλαγε, καὶ ὁ Μελέαγρος δὲν ἀργεῖ νὰ χαθῆ μέσα στὴ φωτιὰ μαζὶ μὲ τὸ δαυλό, ποὺ ἡ ζωή του ἦταν τόσο στενὰ δεμένη μ' αὐτόν.

ΤΑΚΗΣ Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Τὰ περίεργα ΤΟΥ ΥΠΝΟΥ

Πῶς λειτουργεῖ ὁ ὀργανισμὸς τοῦ κοιμισμένου

Ἀκόμη κι' ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν τὴ γνώμη ὅτι ἀποκοιμῶνται ἀμέσως, στὴν πραγματικότητα βυθίζονται στὸν ὕπνο σιγὰ - σιγά, ἀκριβῶς ὅπως κι' ἐκείνοι ποὺ ἀργοῦν ν' ἀποκοιμηθοῦν. Δὲν χαλαρώνονται ὅλοι μαζὶ οἱ μῦς τοῦ σώματός τους. Συνήθως, κάνουν τὴν ἀρχὴ οἱ μεγαλείτεροι (αὐτοὶ ποὺ κινοῦν τὴν πλάτη, τὰ μπράτσα, τὶς κνῆμες, τὸ λαιμό). Ἀκολουθοῦν οἱ μῦς τῶν χεριῶν, τῶν ποδιῶν, τῶν δακτύλων. Καὶ τελευταῖοι ἀπ' ὅλους παύουν νὰ λειτουργοῦν οἱ πιὸ μικροί, ἰδίως τῶν χειλιῶν, τῶν φρυδιῶν καὶ τῶν βλεφάρων.

Ἀλλὰ κι' οἱ αἰσθήσεις ναρκώνονται βαθμιαῖα: Πρῶτα ἡ ἱκανότης τῶν συνειδητῶν κινήσεων μαζὶ μὲ τὴν αἴσθησι τῆς ὀσφρήσεως, κατόπιν ἡ ὅρασις, ἔπειτα ἡ ἀκοὴ καὶ τελευταία ἡ ἁφή. Ἡ ἀντίθετη σειρὰ ἰσχύει ὅταν ξυπνοῦμε. Ἀκοῦμε δηλαδὴ τοὺς ἤχους πρὶν ἀκόμη νὰ μποροῦμε νὰ κινηθοῦμε.

Τὰ πειράματα τοῦ ψυχολόγου Οὐῶλτερ Μίλς ἀπέδειξαν ὅτι δὲν εἶνε ἀπαραίτητο νὰ κλείσουμε τὰ μάτια μας γιὰ νὰ κοιμηθοῦμε! Ὑπάρχουν ἄντρες καὶ γυναῖκες ποὺ κοιμοῦνται μὲ μάτια μισόκλειστα.

Πρὶν ἀπ' τὴ χαλάρωσι τῶν μυῶν, μᾶς κυριεύει μιὰ ὑπνηλία. Δὲν εἴμαστε ἀκόμη κοιμισμένοι, ἀδυνατοῦμε ὅμως νὰ συγκεντρώσουμε τὴν προσοχή μας. Αὐτὸ συμβαίνει π.χ. σὲ μιὰ ἀνιαρὴ διάλεξι ἢ ὅταν σωφάρη κανεὶς ἐπὶ πολλὲς ὧρες.

Ἔχετε ἰδῆ στὰ ἀστυνομικὰ φίλμ τὸν ντέτεκτιβ ν' ἀνασηκώνη τὰ βλέφαρα τῆς ἡρωΐδος, γιὰ νὰ δῆ ἂν εἶνε βαθειὰ κοιμισμένη μὲ ναρκωτικό; Ὑποτίθεται ὅτι πείθεται γι' αὐτὸ ἂν οἱ βολβοὶ τῶν ματιῶν της εἶνε γυρισμένοι πρὸς τὰ πάνω.

Οἱ παρατηρήσεις ὅμως ποὺ ἔγιναν προσφάτως σὲ ἑκατοντάδες ἄτομα, ἀπέδειξαν ὅτι τὰ μάτια παίρνουν αὐτὴ τὴ θέσι στὰ 46 % τῶν κοιμισμένων — ἐνῶ σὲ πολλοὺς ἄλλους εἶνε γυρισμένα πρὸς τὰ κάτω. Συνεπῶς, δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθῆ σωστὴ ἡ μέθοδος τοῦ ντέτεκτιβ. Ἴσως ἀποτελεῖ ἀσφαλέστερο σημεῖο ἡ συστολὴ τῆς κόρης τοῦ ματιοῦ, τόσο μεγαλείτερη ὅσο βαθύτερος εἶνε ὁ ὕπνος.

Γενικῶς, ὁ ὕπνος εἶνε πιὸ βαθὺς τὴν πρώτη ὥρα. Οἱ λωποδύτες τὸ ξέρουν αὐτὸ καὶ κανονίζουν ἀναλόγως πότε πρέπει νὰ μποῦν τὴ νύχτα στὰ σπίτια τῶν θυμάτων τους... Μετὰ τὴν πρώτη ὥρα, ὁ ὕπνος γίνεται ἐλαφρότερος, ὡς τὶς 3 τὸ πρωΐ, ὁπότε ξαναγίνεται βαθύς.

Ὅσο ὑπάρχει πολὺ αἷμα συγκεντρωμένο στὸν ἐγκέφαλο, δὲν μποροῦμε νὰ κοιμηθοῦμε βαθειά. Κι' ἡ συγκέντρωσις αὐτὴ τοῦ αἵματος προκαλεῖται ἀκόμη κι' ἀπὸ μιὰ φωτεινὴ δέσμη ποὺ πέφτει πάνω στὰ βλέφαρα τῶν κοιμισμένων καὶ διεγείρει τὸ νευρικό του σύστημα. Γιὰ νὰ μὴ μαζεύεται αἷμα στὸν ἐγκέφαλο, πρέπει νὰ διώχνουμε ἀπ' τὸ νοῦ μας τὶς κουραστικὲς σκέψεις 1 —2 ὧρες πρὶν νὰ κοιμηθοῦμε.

Ἡ καρδιὰ λειτουργεῖ πιὸ ἀργὰ στὸν ὕπνο μας κι' ἡ πίεσις τοῦ αἵματος ἐλαττώνεται (περισσότερο στοὺς ἄντρες παρὰ στὶς γυναῖκες). Τὰ ἐσωτερικὰ ὄργανα γίνονται ἀναιμικά. Ἀπεναντίας τὸ δέρμα ἔχει ὑπεραιμία, καὶ γι' αὐτὸ οἱ ἱδρωτοποιοὶ ἀδένες λειτουργοῦν ἐντατικά. Πράγματι, ἀναδίδουν τότε διπλασίους ὑδρατμοὺς ἀπ' τοὺς πνεύμονες.

Οἱ νεφροί, οἱ σιελογόνοι ἀδένες κι' ἄλλα ὄργανα ἐκκρίσεων λειτουργοῦν ἐξασθενημένα. Οἱ κινήσεις τοῦ στομάχου σταματοῦν καὶ τὸ γαστρικὸ ὑγρὸ ἐλαττώνεται. Ἡ ἐσωτερικὴ θερμοκρασία τοῦ σώματος πέφτει στοὺς 36 βαθμοὺς τὸ χειμῶνα καὶ στοὺς 36,5 τὸ καλοκαίρι.

Ἕνας κοιμισμένος ἀλλάζει θέσι 36 φορὲς κατὰ μέσον ὅρον, στὶς 8 ὧρες τοῦ ὕπνου του. Διατηρεῖ δὲ 17 ἀπ' τὶς θέσεις αὐτὲς λιγώτερο ἀπὸ 9 λεπτὰ τῆς ὥρας, 7 ἀπὸ 5 ὡς 10 λεπτά, 4 ἀπὸ 10 ὡς 15 λεπτά, 3 ἀπὸ 15 ὡς 20, 2 ἀπὸ 20 ὡς 25, 1 ἀπὸ 25 ὡς 30 καὶ 2 περισσότερο ἀπὸ μισὴ ὥρα.

Ἡ θερμοκρασία τοῦ δωματίου παίζει ρόλο στὸν ὕπνο. Ὅπως ἀπεδείχθη μὲ πειράματα, σὲ θερμοκρασία 15,5 — 17,5 βαθμῶν κοιμᾶται κανεὶς 8 — 10 ὧρες, σὲ θερμοκρασία 11 — 13 βαθμῶν 10 — 12 ὧρες καὶ σὲ 21—24,5 βαθμοὺς 3 — 5 ὧρες.

Μία ἐνδιάμεση κατάστασι μεταξὺ ὕπνου καὶ ξυπνήματος ἐπιτρέπει στὸν μισοκοιμισμένο νὰ βλέπη, ν' ἀκούη, ν' ἀντιλαμβάνεται κάθε τι, χωρὶς ὅμως νὰ μπορῆ νὰ κρίνη ἢ νὰ διηγηθῆ κατόπιν ὅ,τι ἀντελήφθη. Αὐτὸ συμβαίνει κανονικὰ ἔπειτα ἀπὸ λίγες ὧρες ὕπνου. Ἂν συμβῆ ἔπειτα ἀπὸ μακρὸ ὕπνο, μπορεῖ ν' ἀποτελῆ σημεῖον κάποιας ἀρρώστειας.

Οἱ σύγχρονοι ψυχολόγοι φρονοῦν ὅτι ἡ κατάστασις αὐτὴ ὀφείλεται σὲ μιὰ ὑποσυνείδητη ἐπιδίωξί μας ν' ἀποφύγουμε τὸ ξύπνημα καὶ τὴν ἐπιστροφὴ στὶς δυσάρεστες πραγματικότητες τῆς ζωῆς.

Ἀνάλογο φαινόμενο εἶνε κι' ἡ «ναρκοληψία», δηλαδὴ ἕνας βαθὺς ὕπνος, ἀφύσικης διαρκείας, ποὺ ἔρχεται συνήθως ἔπειτα ἀπὸ ἰσχυρὲς ψυχικὲς διαταραχές. Ὁ Ναπολέων κοιμόταν συνήθως 4 - 5 ὧρες μόνο κάθε νύχτα. Ἔπειτα ὅμως ἀπὸ μιὰ μάχη ποὺ ἔχασε, κοιμήθηκε 36 ὧρες συνέχεια, γιατὶ δὲν ἤθελε ν' ἀντιμετωπίση τὶς δυσάρεστες συνέπειες τῆς ἥττας του.

Μιὰ ἀπ' τὶς περίεργες πνευματικὲς λειτουργίες τῶν κοιμισμένων εἶνε ἡ συναίσθησι τοῦ χρόνου. Φαίνεται ὅτι εἶνε ἰδιαιτέρως ἔντονη ἔπειτα ἀπὸ 4 ὧρες ὕπνου. Ἂν δηλαδὴ ξυπνήσουμε τότε, μποροῦμε νὰ ὑπολογίσουμε μὲ μεγάλη ἀκρίβεια τὶ ὥρα εἶνε. (Ἡ ἀκρίβεια αὐτὴ φτάνει σὲ ὡρισμένους ἀνθρώπους τὰ 2 - 3 λεπτὰ τῆς ὥρας).

Τέλος, ἐξακριβώθηκε ὅτι τὰ 59% τῶν ἀνθρώπων ἔχουν τὴν ἱκανότητα νὰ ξυπνοῦν σὲ ὡρισμένη ὥρα μόνοι τους, χωρὶς νὰ χρειάζωνται ξυπνητῆρι. Ἡ ἰδιότης αὐτὴ συναντᾶται περισσότερο στοὺς ἄντρες, παρὰ στὶς γυναίκες.

— Εἶδες, ἀντρούλη μου; Κατώρθωσα κι' ἐγὼ νὰ πάρω ἕνα φορεματάκι!

(Ἀπὸ τὸ «Ici Paris»)

— Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω γιατὶ τὰ λένε «χρηματοκιβώτια ἀσφαλείας»!

(Ἀπὸ τὸ «Herisson»)

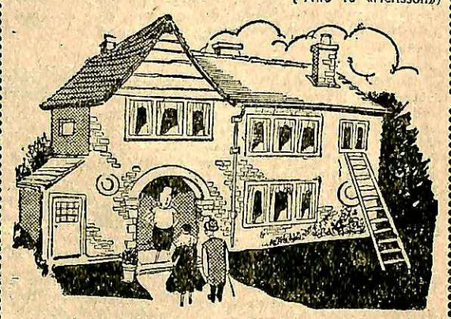

— Καί, καθὼς βλέπετε, τὸ ἐπάνω πάτωμα, ἔχει ἰδιαίτερη εἴσοδο!...

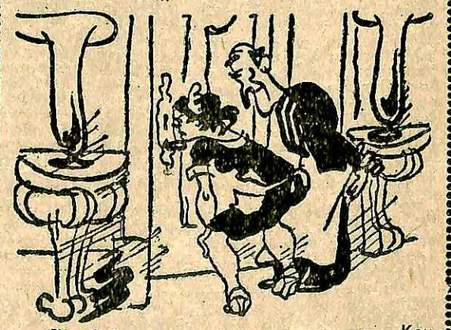

— Τί ἀδιάκριτη ποὺ εἶναι ἡ κυρία μας... Κρυφοκυττάζει ἀπ' τὴν κλειδαρότρυπα στὸ διπλανὸ δωμάτιο!...

(Ἀπὸ τὸ «Hérisson»)

Τὰ συνθετικὰ ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ

Δὲν διακρίνονται ἀπὸ τὰ φυσικὰ

Ἂν ἔχετε φουσκωμένο πορτοφόλι, μπορεῖτε ν' ἀγοράσετε γιὰ τὴ γυναῖκα σας ἕνα θαυμάσιο δαχτυλίδι μὲ ρουμπίνι 6 καρατιῶν, γιὰ 70 — 80 ἑκατομμύρια. Ἂν ὅμως δὲν βαστᾶτε τόσο ἡ τσέπη σας, ἔχετε τὴν εὐχέρεια ν' ἀγοράσετε ἕνα ρουμπίνι ἐξ ἴσου ὡραῖο, ἀλλὰ συνθετικό, πληρώνοντάς το 100 φορὲς φτηνότερα! Νὰ εἶσθε δὲ βέβαιος ὅτι ἡ γυναῖκα σας δὲν θὰ μπορέση ποτὲ ν' ἀντιληφθῆ τὴ διαφορά.

Μόνο μερικοὶ εἰδικοὶ εἶναι ἱκανοὶ νὰ διακρίνουν τὰ φυσικὰ ἀπ' τὰ συνθετικὰ ρουμπίνια, κι' αὐτοὶ δὲ ἀκόμη ὄχι μὲ τὸ μάτι ἢ μὲ τὸ φακό, ἀλλὰ χρησιμοποιώντας πολύπλοκες ἐπιστημονικὲς συσκευές: διαθλασίμετρον, στερεοσκοπικὸ μικροσκόπιον, φασματοσκόπιον, κλπ. Συχνά, οἱ διαφορὲς εἶναι τόσο ἐλάχιστες, ὥστε τὶς ἀποκαλύπτει μόνον ἡ ἐξέτασις μὲ ἀκτῖνες Χ.

Πρέπει νὰ τονίσουμε ἐδῶ ὅτι τὰ συνθετικὰ ρουμπίνια δὲν εἶναι κοινὲς ἀπομιμήσεις ἀπὸ χρωματιστὸ γυαλί. Μοιάζουν τελείως μὲ τὰ γνήσια πετράδια στὴ λάμψι καὶ στὴ χημικὴ σύστασι. Ἡ μόνη διαφορὰ μεταξύ τους εἶναι ὅτι τὰ φυσικὰ ρουμπίνια κρυσταλλώθηκαν μέσα σὲ ἑκατομμύρια χρόνια στὰ ἔγκατα τῆς γῆς, ἐνῶ τὰ συνθετικὰ κατασκευάζονται εὔκολα σὲ λίγες ὧρες σ' ἕνα εἰδικὸ ἐργαστήριο. Νὰ γιατὶ τὰ πρῶτα εἶναι σπάνια καὶ πανάκριβα, ἐνῶ τὰ δεύτερα κοστίζουν σχετικῶς φθηνά.

Πάντως, καὶ τὰ μὲν καὶ τὰ δὲ ἔχουν τὶς ἴδιες φυσικὲς καὶ χημικὲς ἰδιότητες, τὴν ἴδια ἀντοχή, σκληρότητα, εἰδικὸ βάρος, καὶ σχεδὸν ὅμοια ἐσωτερικὴ κρυσταλλικὴ διάταξι. Μοιάζουν τόσο στὴν ὄψι μεταξύ τους ὥστε οἱ εἰδικοὶ συνιστοῦν σ' ὅσους θέλουν ν' ἀγοράσουν ἐγγυημένα γνήσια ρουμπίνια, νὰ προτιμοῦν... ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν στὸ ἐσωτερικό τους μικρὰ ἐλαττώματα! Οἱ ἀτέλειες αὐτὲς εἶναι λάθη τῆς Φύσεως, ποὺ δὲν συμβαίνουν ποτὲ στὸ ἐργαστήριο. Νὰ γιατὶ τὰ ἀτελῆ πετράδια εἶναι τὰ γνήσια!

Τὰ ἀκατέργαστα γνήσια ρουμπίνια κοστίζουν πολλὰ ἑκατομμύρια τὸ καράτι (ἀναλόγως τοῦ μεγέθους καὶ τοῦ χρώματός τους), ἐνῶ τὰ συνθετικὰ δὲν στοιχίζουν περισσότερο ἀπὸ μερικὰ χιλιάρικα. Ἡ παραγωγὴ συνθετικῶν ρουμπινιῶν φτάνει τὰ 750.000 ὡς 1.000.000 καράτια τὴν ἡμέρα. Πρὶν ἀπ' τὸν πόλεμο, προερχόταν ὅλη ἀπ' τὴ Γαλλία, τὴ Γερμανία καὶ τὴν Ἑλβετία, σήμερα ὅμως ὑπάρχει καὶ στὶς Ἡνωμ. Πολιτεῖες ἀξιόλογη βιομηχανία ρουμπινιῶν.

Τὸ βασικὸ ὑλικὸ γιὰ ἕνα συνθετικὸ ρουμπίνι (ἢ ζαφεῖρι) εἶναι τὸ ὀξείδιον τοῦ ἀργιλλίου, μιὰ ἀπ' τὶς ἀφθονώτερες οὐσίες τοῦ φλοιοῦ τῆς Γῆς (ἀπ' αὐτὴν ἀποτελεῖται π.χ. ὁ πηλός). Ἀφοῦ καθαρισθῆ τελείως, κατὰ 100%, λυώνεται σὲ θερμοκρασία 2.500 βαθμῶν. Ἔπειτα τ' ἀφίνουν νὰ κρυώση καὶ νὰ στερεοποιηθῆ σιγὰ - σιγά.

Ὅλη ἡ ἐργασία διαρκεῖ 4—5 ὧρες. Καὶ δίνει στὸ τέλος ἕνα κρυσταλλικὸ ὄγκο, μὲ σχῆμα καρότου καὶ βάρος 300 καρατιῶν περίπου, ποὺ δὲν χρειάζεται πιὰ παρὰ τὴν κατάλληλη κατεργασία ἀπ' τοὺς εἰδικοὺς τεχνίτες γιὰ νὰ πάρη τὸ σχῆμα πολύτιμου πετραδιοῦ.

Ἂν εἶχε προστεθῆ ἐξ ἀρχῆς στὸ ὀξείδιον τοῦ ἀργιλλίου ἐλάχιστο ὀξείδιον τιτανίου, τὸ προϊὸν μοιάζει στὸ χρῶμα καὶ στὴ σύστασι μὲ τὸ γνήσιο ζαφεῖρι. Λίγο ὀξείδιον χρωμίου τοῦ δίνει τὸ χαρακτηριστικὸ κόκκινο χρωματισμὸ τοῦ ρουμπινιοῦ.

Ἐκτὸς ἀπ' τὰ συνθετικὰ ρουμπίνια καὶ ζαφείρια, ἄρχισαν τελευταίως νὰ κατασκευάζωνται καὶ πετράδια ἑνὸς νέου εἴδους, ποὺ ὀνομάσθηκαν «τιτάνια» καὶ ποὺ ἀντικαθιστοῦν τὰ διαμάντια. Ἔχουν πολὺ μεγαλείτερη λάμψι ἀπ' τὰ φυσικὰ διαμάντια, δὲν εἶναι ὅμως τόσο σκληρά.

Μὲ τὶς ἀλματώδεις προόδους τῆς Ἐπιστήμης, δὲν θ' ἀργήση πολὺ ἡ ἡμέρα ποὺ οἱ ἐπιστήμονες θὰ μπορέσουν νὰ ἀναπαραγάγουν τεχνητὰ τὴν τεραστία θερμότητα καὶ πίεσι ποὺ συνετέλεσαν στὸ σχηματισμὸ τῶν διαμαντιῶν μέσα στὰ σπλάχνα τῆς Γῆς. Καὶ τότε τὸ περίφημο μπλὲ διαμάντι «Χόπ», ποὺ ὑπολογίζεται σήμερα ὅτι ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ 1.000.000 δολλάρια, θὰ προσφέρεται πιθανώτατα γιὰ 100 δολλάρια, χωρὶς νὰ βρίσκη ἀγοραστάς!...

ΟΠΟΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ 10 - 20 ΧΡΟΝΙΑ ΝΕΩΤΕΡΗ

Ἂς ἀκολουθήση τὸν εὔκολο αὐτὸν τρόπο.

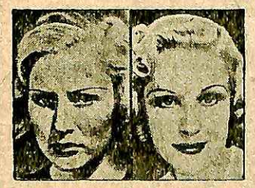

Ἀπὸ σᾶς ἐξαρτᾶται νὰ ἐξαφανίσετε τὶς ρυτίδες σας καὶ ν' ἀποκτήσετε τὴ φρεσκάδα μιᾶς κοπέλλας 16 ἐτῶν. Καταργήσατε τοὺς ἀνοιχτοὺς πόρους καὶ τὶς ἀτέλειες τῆς ἐπιδερμίδας σας.

Χρησιμοποιήστε τὴ λευκὴ κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ γιὰ τὴ μέρα καὶ ρὸς ΤΟΚΑΛΟΝ γιὰ τὴ νύχτα ποὺ εἶναι ἡ θαυμαστὴ ἀνακάλυψη ἑνὸς διασήμου ἀνὰ τὸν κόσμο δερματολόγου. Γυναῖκες 50 ἐτῶν μποροῦν νὰ φαίνωνται ὅτι εἶναι μόνον 30.

Ἐφημερίδες γιὰ κομπρέσσες

Ἡ διεύθυνσις τοῦ νοσοκομείου «Ράουσον», στὸ Μπουένος Ἄϋρες, ἀποφάσισε νὰ κάμη αὐστηρὲς οἰκονομίες στὸ νοσοκομειακὸ ὑλικὸ καί, μεταξὺ ἄλλων μέτρων, καθιέρωσε τὴ χρῆσι ἐφημερίδων γιὰ κομπρέσσες, ἀντὶ γιὰ βαμβάκι.

Οἱ ἐφημερίδες αὐτὲς ἀποστειρώνονται προηγουμένως. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι στοιχίζουν πολὺ φθηνότερα ἀπὸ τὸ βαμβάκι, παρουσιάζουν ἐπίσης τὸ πλεονέκτημα ὅτι διατηροῦν τὴ θερμοκρασία ἐπὶ μακρότερο χρονικὸ διάστημα.

Καὶ θὰ «ἐξετίθετο» αὐτός, Στέλιος Βλαντάρης μὲ μιὰ τοῦ δρόμου... στὸ δρόμο; Ποτέ!

★

Ποίζοντας μὲ τὴ φωτιὰ

Οὔτε ἤξερε κι' ὁ ἴδιος πῶς τὴν πῆρε τὴν ἀπόφασι νὰ δάλη ἀγγελία στὴ στήλη τῶν συνοικεσιῶν. Ἦταν πολὺ «κατὰ τοῦ γάμου» καὶ σοβαρὸς ἄνθρωπος ὁ Στέλιος ὁ Βλαντάρης. Γεροντοπαλλήκαρο σχεδὸν — τὸ «σχεδὸν» τὸ βάζω ἀπὸ λεπτότητα γιὰ τοὺς πενηντάρηδες γιατὶ τόσο ἦταν ὁ Στέλιος — εἶχε πολὺ λιτοδίαιτο ἐρωτικὸ βίο ἐπειδὴ φοβόταν «μὴν ἐκτεθῆ». Ποῦ καὶ ποῦ κανένα λαθραῖο ραντεβουδάκι, μὲ ὅλες τὶς προφυλάξεις, γιὰ νὰ μὴ τὸν πάρη κανένα περίεργο μάτι. Κι' ὕστερα ἀείντε ν' ἀντιμετωπίσης τὰ σχόλια καὶ τὶς συνέπειες!

Ἔτσι δὲν εἶχε παράπονο ὡς τὰ σαράντα. Ἀπὸ τὰ σαράντα κι' ἔπειτα ὅμως, οἱ εὐκαιρίες ἄρχισαν ν' ἀραιώνουν. Κι' ὅταν ἔφτασε πιὰ στὰ πενήντα σχεδόν, ὁ Στέλιος κατάλαβε πως τὰ πουλιὰ κελαϊδοῦσαν σὲ ξένους κήπους, πιὸ φρέσκους. Ἀλλὰ μ' ὅλα του τὰ πενήντα, αἰσθανόταν ἀρκετὰ... νέος.

Ναί, ἦταν πολὺ νωρὶς γιὰ νὰ πάρη τὴ σύνταξί του ἀπὸ τὴν ἐρωτικὴ ὑπηρεσία. Ἔλα ὅμως ποὺ ἦταν καὶ κατὰ τοῦ γάμου! Ποιὰ κοπέλλα τῆς προκοπῆς θὰ δεχόταν νὰ ἐκτεθῆ μαζί του χωρὶς ὑπόσχεσι γάμου; Κι' ἄμα τῆς ἔδινε ὑπόσχεσι, θὰ τὴν τηροῦσε. Γιατὶ ὁ Βλαντάρης ἦταν ἔντιμος ἄνθρωπος! Ἂν πάλι ἡ κοπέλλα δὲν ἤθελε τέτοια ὑπόσχεσι, θὰ ἦταν καμμιὰ τοῦ δρόμου.

Ἔτσι ἔφτασε στὴν τραγικὴ ἀνάγκη νὰ δάλη τὴν ἀγγελία στὶς ἐφημερίδες. Τῶχε πάρει ἀπόφασι. Θἄκανε μιὰ... μικρὴ ἀπάτη. Θἄδινε τὴν ὑπόσχεσι γάμου κι' ὕστερα — οὔτε ὁ πρῶτος οὔτε ὁ τελευταῖος ἦταν — θἄλεγε ἕνα δράδυ στὴ μικρούλα: «Μὲ συγχωρεῖς. Δὲν συμφωνοῦν οἱ χαρακτῆρες μας κι' εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ διαλύσω τοὺς ἀρραβῶνες». Κοινωνικῶς θὰ ἦταν ἐν τάξει! Θὰ φερόταν σὰν κύριος! Καὶ — τὸ σπουδαιότερο! — θὰ μποροῦσε νὰ δάλη ἀμέσως ἄλλη ἀγγελία!

Πρὸς τὸ παρὸν συνέταξε τὴν πρώτη:

«Κύριος σοβαρός, ἀξιοπρεπής, εὐπαρουσίαστος, οἰκονομικὰς ἀνεξάρτητος, ζητεῖ σύζυγον ἡλικίας μέχρι 35 ἐτῶν, ὡραίαν, καλῆς ἀνατροφῆς κτλ. κτλ. Δὲν ἐνδιαφέρεται οὐδόλως γιὰ προῖκα. Γράψατε...».

Καὶ τοῦ ἔγραψαν. Ἐκεῖνο τὸ «δὲν ἐνδιαφέρεται οὐδόλως διὰ προῖκα» ἦταν φαίνεται μαγνήτης. Δὲν ἤξερε ποιὰ νὰ διαλέξη ὁ Στέλιος! Καὶ πῆρε ἕνα γράμμα στὴν τύχη. Μοῦ χαρτί, ἀρωματισμένο, καὶ λεπτὸ γράψιμο. Ὑπογραφή: Παυλίνα Σαρβάτη. Ἀκόμα καὶ τ' ὄνομα τ' ἄρεσε.

«... Εἶμαι ζωντοχήρα καὶ μένω μόνη στὸ ἰδιόκτητο σπίτι μου, — τοὔγραφε — ὅπου μπορεῖτε νὰ μ' ἐπισκεφθῆτε ἀφοῦ μοῦ τηλεφωνήσετε».

Νὰ μὴ σᾶς τὰ πολυλογῶ... Τί πλάσμα καταπληκτικὸ ἦταν αὐτὴ ἡ Παυλίνα! Τί κομψὴ

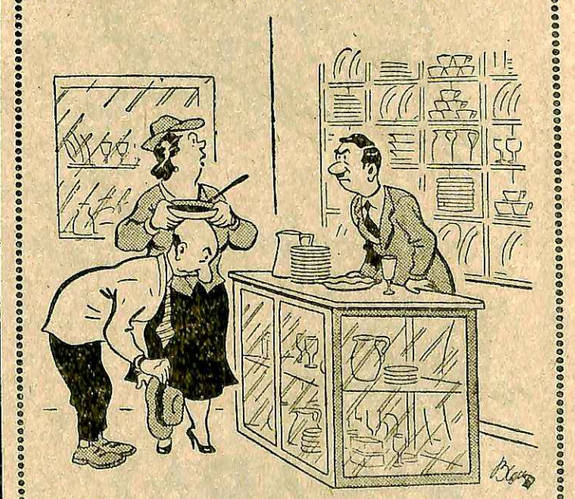

— Σὰν μικρὸ μοῦ φαίνεται αὐτὸ τὸ τηγάνι. Δὲν ἔχετε κανένα μεγαλείτερο;

(Τοῦ Β. Χριστοδούλου)

ἐξαίσιο; Τί μάτια φλογερά; Τί ἄρωμα; Τί ὕφος; Τί συμπεριφορά; Τάχασε ὁ Στέλιος! Θὰ πέρναγε δυὸ - τρεῖς μῆνες μὲ τὴν Παυλίνα, ποὺ θάταν ἀλησμόνητοι. Κι' ὕστερα, θὰ βρισκόταν ἄλλη Παυλίνα. Αὐτὴ ἦταν ἡ ζωή! Μόνο ποὺ εἶχε ἀνακαλύψει κάπως ἀργὰ τὸ μυστικό της...

★

«Ζωὴ καὶ κότα» ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα! Γλέντια, Φάληρα, αὐτοκίνητα, θέατρα, καμπαρέ, κι' ἐρωτικὰ ἀπολαυστικὰ βράδυα.

Οἱ κοινωνικοὶ τύποι ἐν τάξει:

— 'Η μνηστή μου! ἔλεγε ὁ Στέλιος Βλαντάρης.

Καὶ χαιρότανε γιὰ τὸ σχέδιο!... Μὰ πέρασαν δυὸ μῆνες καὶ κατάλαβε πὼς ἄδικα χαιρότανε. Κάποιος εἶχε φλερτάρει κεῖνο τὸ βράδυ τὴν Παυλίνα κι' ὁ Βλαντάρης λύσσαξε ἀπὸ ζήλεια! Ἄρα; Ἄρα εἶχε τσιμπηθῆ ἄσχημα!

— Ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ Θεὸς κελεύει! μουρμούρισε μελαγχολικά.

Τώρα;

Τώρα δὲν ἔμενε τίποτε ἄλλο! Θὰ τὴν παντρευότανε!

— Τὸ ἔξυπνο πουλί, ἀπὸ τὴ μύτη πιάνεται! ξαναμουρμούρισε μελαγχολικά.

Καὶ τὴν ἄλλη μέρα, πῆρε ἀνάσα βαθειὰ καὶ τὸ ξεστόμισε:

— Ἀγάπη μου, τὴν ἐρχομένη Κυριακή, παντρευόμαστε!

'Η Παυλίνα τὸν κύτταξε μ' ὅλη τὴ γοητεία τῶν μαύρων ἐβένινων ματιῶν της:

— Γιατὶ βιάζεσαι, χρυσό μου; ρώτησε πονηρὰ καὶ φιλάρεσκα.

— Ἔ... τί θὰ πῆ «βιάζομαι»; Περάσανε δυὸ μῆνες ποὺ ἀγαπιόμαστε.

'Η Παυλίνα ἄναψε τσιγάρο.

— Ἄκου, χρυσό μου! Ἐπειδὴ γίναμε φίλοι, μ' ἀρέσει νάμαι μαζί σου εἰλικρινής. Ἐγὼ χώρισα γιὰ νὰ ζήσω τὴ ζωή μου! Δὲν ξαναβάζω μπελὰ στὸ κεφάλι μου! Βρῆκα τὸν τρόπο ν' ἀπαντῶ στὶς ἀγγελίες γιὰ νὰ παρουσιάζωμαι ὡς ἐπίσημη μνηστὴ καὶ νὰ τηρῶ τοὺς κοινωνικοὺς τύπους. Ἀλλά... τοὺς διαλύω τοὺς ἀρραβῶνες, μόλις βρίσκεται ἕνας καλύτερος «ἀρραβωνιαστικός». Μὲ συγχωρεῖς... ἀλλὰ ἔτσι σκέπτομαι! Καὶ γιὰ νάμαι πιὸ εἰλικρινής... σοῦ ὁμολογῶ πὼς σὲ βαρέθηκα κι' ἔγραψα προχθὲς στὸν κ. Χ. Ψ. Ω. Ἦλθε, μὲ εἶδε καὶ τὸν βρῆκα τρέλλα. Θά... τὸν προσλάβω ἀπὸ αὔριο ἀρραβωνιαστικό! Συνεπῶς... διαλύω τοὺς δικούς μας ἀρραβῶνες γιὰ... «ἀσυμφωνία χαρακτήρων»!

Ἀλλὰ ὁ Στέλιος ὁ φουκαρᾶς, δὲν ἄκουγε πιά! Εἶχε σωριαστῆ κάτω λιπόθυμος!...

ΕΨΙΛΟΝ

Οἱ γυναῖκες προτιμοῦν πάντα τὸν ἰσχυρότερο

γι' αὐτὸ προτιμοῦν καὶ τὶς ΚΛΩΣΤΕΣ

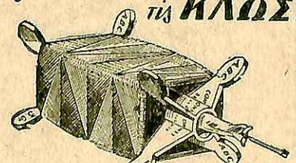

ΚΙΘΑΡΑΣ

Εἰς ὅλα τὰ χρώματα καὶ πάντα δώρεαν μιὰ βελόνα.

Ἐ. ΧΑΛΙΚΙΑΣ & Σ.ΙΑ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Παναγιώτην Τζέκον, Ἐπανωμή: Ὑπῆρχαν πολλὰ σταυρόλεξα, καλύτερα ἀπὸ τὰ δικά σας, γιὰ τὸ πρωτοχρονιάτικο τεύχος μας κι' ἔτσι ἀνάγκαστήκαμε νὰ τὸ παραμερίσωμε. Θωμᾶν Μαγκαράκη, Περιστέρι: Ἡ προηγουμένη ἀπαντησις ἰσχύει καὶ γιὰ σᾶς. Ι. Κορωνίδην καὶ Λ. Κληματιανόν: Δυστυχῶς, τὸ σταυρόλεξό σας τόσο ἀπὸ ἀπόψεως σχεδίου ὅσο καὶ περιεχομένου, εἶνε ἀκατάλληλο γιὰ τὸ περιοδικό μας. Νικόλαον Γκιώκαν, Σπερχειάδα: Τὸ ἕνα σταυρόλεξό σας σχηματίζει ἀγκυλωτὸ σταυρὸ καὶ δὲν θὰ μπορέσωμε γι' αὐτὸ νὰ τὸ δημοσιεύσωμε. Τὸ ἄλλο θὰ δημοσιευθῆ μὲ μερικὲς διορθώσεις. Ἀναγνώστρια Ρ. Ν. Κ. Παλαιὸν Φάληρον: Ἡ διεύθυνσις τῆς Vivian Blaine εἶνε: 20th Century - Fox - Films, 10201 West Pico Blvd, West Los Angeles 24, Calif. U. S. A. Τῆς δὲ Joan Fulton: Universal - International Pictures Co Inc., Universal City, California U. S. A. Δημήτριον Παναγιωτάκον καὶ Δημήτριον Ξυλωμένον, 529 Τ. Π.: Καλὸ τὸ σταυρόλεξό σας, ἀλλὰ δυστυχῶς, τὸ χωρίζετε μὲ τὸ σχέδιο σὲ 5 κομμάτια, πρᾶγμα ποὺ δὲν ἐπιτρέπεται. Ἰωάννην Βρανίκον, Β. Π. Β. Γεώργιον II: Δὲν γνωρίζομε τίποτα σχετικὸ μὲ τὸν Τέο Λίνγκεν. Ὁ Χάνς Μόζερ καὶ ἡ Χριστίνα Ζέντερμπαουμ βρίσκονται στὴ Γερμανία καὶ φροντίζουν γιὰ τὴν ἀναγέννησι τοῦ γερμανικοῦ κινηματογράφου. Ὅσο γιὰ τὴν Μαρίκα Ρέκ, αὐτὴ θριαμβεύει στὴν Ἀμερικανικὴ ζώνη καὶ πρόκειται, ὅπως διαβίβεται, νὰ ἔρθῃ προσεχῶς καὶ στὴν Ἀθήνα. Μὶς Rovel: Δὲν γνωρίζομε τὴ σημερινὴ διεύθυνσι τοῦ Γκεταρὸ ποὺ βρίσκεται προσωρινὰ στὴν Ἀμερικη. Ἀνώνυμον: Ἡ διεύθυνσις τῆς Margaret O' Brien εἶνε: Metro - Goldwyn - Mayer Studios, Culver City, California, U. S. A. Ἡ Susan Hayward γεννήθηκε στὸ Μπρούκλιν τῆς Νέας Ὑόρκης στὶς 16 Ἰουλίου 1919. Εἶνε παντρεμένη κι' ἔχει δυὸ παιδιά. Ἡ διεύθυνσίς της εἶνε: R. K. O. Radio Pictures Inc., 780 Gower Street, Hollywood 38 Calif. U. S. A. Θὰ τῆς γράψετε ἀγγλικὰ ἢ γαλλικά. Μικρὴ χωριατοπούλα: Δὲν γνωρίζομε, δυστυχῶς τὴ διεύθυνσι τῆς Ροζίτας Σεράνο. Ἀθανάσιον Μαργαρίτην, Σ. Τ. Γ. 917: Ἡ διεύθυνσις τῆς βίλλας τῆς Laureen Bacall εἶνε: Benedict Canyon 2707 Beverly - Hills, Los Angeles, California, U. S. A. Νικόλαον Παπακωνσταντινόπουλον, Ἐνταῦθα: Ἡ διεύθυνσις τοῦ Robert Taylor εἶνε: Rodeo Drive 807, Beveril Hills, Los Angeles, Calif. U. S. A. Τῆς Lana Turner: Metro - Goldwyn - Mayer Studios, Culver City, Calif. U. S. A. Τέλος τῆς Susan Hayward ἡ διεύθυνσις εἶνε: R. K. O. Radio Pictures, Inc. 780 Gower Street, Hollywood 38, Calif. U. S. A. Θὰ γράψετε σὲ ὅλες ἀγγλικὰ ἢ γαλλικά. Τρεῖς ἀχώριστους φίλους, Ναύπλιον: Θὰ βρῆτε πιὸ πάνω τὴ διεύθυνσι τῆς Λάνα Τάρνερ. Ἡ διεύθυνσις τῆς Elijabeth Taylor εἶνε: Sunset Boulevard 8508, Hollywood, Calif. U. S. A. Παῦλον Χρ. Φίλιον: Τὸ «τριαντάφυλλο τ' Ἀπρίλη» ὄχι τόσο καλό. Ἐξ ἄλλου ἡμεῖς δὲν δημοσιεύομε ποιήματα ἀναγνωστῶν. Γ. Δήμου Πειραιά: Ἡ αὐθαίρετος αὔξησις τῆς τιμῆς τοῦ φύλλου μας εἶνε τελείως ἀδικαιολόγητη. Ὁ κ. «Θησαυρὸς» πωλεῖται σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα 2.500 δρχ. Θὰ ἐξετάσωμε τὸ ζήτημα. Κ. Ν. Νικολαΐδην, Ἐνταῦθα: Μερικὰ ἀπὸ τὰ νέα σας παιγνίδια θὰ δημοσιευθοῦν. Στείλτε μας καὶ κανένα σταυρόλεξο γιὰ τὴν σελίδα τῶν παιγνιδιῶν γιὰ νὰ μπῆ καὶ τὸ ὄνομά σας. Ε. Σάμιον, Μυτιλήνη: Ἡ διεύθυνσις ποὺ ζητᾶτε εἶνε: Alexander Corda Productions, London Films Studios Shepperthon, England. Γ. Κοντόγιωργαν, Πάτρας: Θὰ θέλαμε πολὺ νὰ σᾶς βοηθήσωμε στὸ ὡραῖο ἔργο ποὺ ἀναλάβατε, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἔχομε τίποτα τὸ ἀξιόλογο σχετικὸ μὲ τὴν ἔκθεσί σας. Σ. Π. 13, Πάτρας: Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ κολακευτικά σας λόγια. Ἡ Εἴσ Μπράουν ἦταν ἡ ἰδιαιτέρα γραμματεὺς τοῦ Χόμμαν, ἐμπιστευτικοῦ φωτογράφου τοῦ Φύρερ. Δὲν ἔρομε τώρα ἂν καὶ ἡ ἴδια ἦταν φωτορεπόρτερ. Διονύσιον Κουραουψέλταν, Μεταξάτα — Κεφαλληνίας: Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Τὰ τεύχη σᾶς ἀπεστάλησαν. Ἡ διεύθυνσις τῆς Greer Garson εἶνε: Stone Canyon Road 680. Bel Air, Los Angeles, Calif. U. S. A. Ἐλπίζομε νὰ δημοσιεύσωμε συντόμως καμμιὰ ὁλοσέλιδη φωτογραφία της. Ἄρθρο σχετικὰ μὲ τὸν τελευταῖο της γάμο δημοσιεύομε ὅπως βλέπετε. Τζίμ Σπανόν, Χίον: Θὰ σᾶς ἔχομε ὑπ' ὄψιν στὴν περίπτωσι ποὺ θὰ μᾶς χρειαστῆ κάτι τέτοιο. Ι. Φωκάν: Ὁ «Θησαυρὸς» καὶ ἰδιαιτέρως ὁ κ. Γάλλιας σᾶς εὐχαριστοῦν γιὰ τὰ κολακευτικά σας λόγια. Τὸ χιοῦμορ τῶν γελοιογραφιῶν σας, ὄχι καὶ τόσο καλό, καὶ ἡ γραμμή τοῦ σκίτσου σας ὅμως ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τοῦ νὰ εἶνε δημοσιεύσιμη. Δημήτριον Σπυρόπουλον, Ν. Φιλαδέλφεια: Διάφορα περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες ἔχουν δημοσιεύσει κατ' ἐπαναλῆψιν τέτοια μαθήματα. Δὲν πρόκειται συνεπῶς γιὰ κάτι τὸ νέον. Ἀνδρέαν Κωνσταντίνου, Δερυνεία: Ὑπάρχουν βέβαια πολλὰ βιβλία τοῦ εἴδους αὐτοῦ, εἶνε ὅμως ἀγγλικὰ ἢ γαλλικὰ καὶ δὲν πιστεύομε νὰ σᾶς ἐνδιαφέρουν. Πέτρον Δεσαλέρμον, Ἀργοστόλιον: Φωτογραφίες ἀστέρων ὑπάρχουν σ' ὅλα τὰ περίπτερα τῆς πρωτευούσης, σὲ μικρὰ μεγέθη ὅμως. Μεγάλου μεγέθους ὑπάρχουν μόνο ὁρισμένων ἡθοποιῶν. Γράφετέ μας γιὰ ποιοὺς ἐνδιαφέρεστε νὰ σᾶς ποῦμε ἂν ὑπάρχουν καὶ πόσο στοιχίζουν. Πέστε μας ἐπίσης σὲ ποιὸ μέγεθος τὶς προτιμᾶτε. Ἀθανάσιον Τέγον, Βέρροια: Γράψετε ἀπ' εὐθείας στὴ Σχολὴ Ἐμπορποποιάρχων Καραγιώργη Σερβίας 18, Τουρκολίμανο, Πειραιώς, γιὰ νὰ ζητήσετε ὅλες αὐτὲς τὶς πληροφορίες ποὺ ζητᾶτε ἀπὸ μᾶς. Δυὸ ἀδελφὲς ποὺ λατρεύουν τοὺς ἡθοποιοὺς τοῦ Χόλλυγουντ, Θεσ)νίκην: Ἡ Greer Garson δὲν βρισκόταν στὸ Χόλλυγουντ. Ἀσφαλῶς θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ ἂν τῆς γράψετε ἀγγλικὰ ἢ γαλλικά. Ἂν τῆς ξαναγράψετε, στεῖλτε τὸ γράμμα σας στὴ βίλλα της Stone Canyon Road 680, Bel Air, California, U. S. A. Οἱ ἡθοποιοὶ λαμβάνουν καθημερινῶς ἑκατοντάδες ἐπιστολῶν καὶ συνεπῶς δὲν μποροῦν ν' ἀπαντήσουν αὐθημερόν. Μανόν: Δὲν πρόκειται περὶ ἡθοποιοῦ, ἀλλὰ περὶ ἁπλοῦ φιγκυράν, τοῦ ὁποίου ἀγνοοῦμε τὸ ὄνομα. Ἡ διεύθυνσις τῆς Viveca Lindfors εἶνε: Warner Bros, Studios, Burbank Calif. U. S. A. Ἂν θέλετε νὰ μάθετε ποιὸς εἶνε ὁ ἡθοποιὸς ποὺ ἔπαιξε στοὺς «Δύο κόσμους» ἀπευθυνθῆτε στὰ γραφεῖα τοῦ κ. Ζερβοῦ, Ρούζβελτ 61, ἐνταῦθα. Τακτικὴν ἀναγνώστρια, Θεσ)νίκην: Δὲν γνωρίζομε καμμιὰ τέτοια διεύθυνσι. Ι. Καπαντάρον, Ἐνταῦθα: Τὸ γράμμα σας μᾶς δίνει βέβαια μιὰ ἰδέα γιὰ τὸ παιγνίδι σας, πάντως θὰ θέλαμε νὰ ἰδοῦμε καὶ οἱ ἴδιοι περὶ τίνος πρόκειται, προτοῦ σᾶς δώσωμε μιὰ ὁριστικὴ ἀπάντησι. Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν προτίμησι. Μαρίνα Τζιτζικάκη καὶ Ἀνδρέαν Ριζιώτην, Χανιὰ — Κρήτης: Τὸ περιοδικό μας ἔχει ὡς ἀρχὴν νὰ μὴ δημοσιεύῃ συνεργασία ἀναγνωστῶν του. Στέφανον Γιούργαν, Ἐνταῦθα: Τὸ γεμάτο εἰλικρίνεια γράμμα σας, μᾶς συνεκίνησε βαθύτατα. Μπράβο σας γιὰ τὴ σωστὴ λύσι τοῦ σταυρολέξου καὶ γιὰ τὴν προσοχὴ μὲ τὴν ὁποία παρακολουθεῖτε τὰ πάντα. Α. Βοχαΐτην, Κόρινθον: Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας καὶ γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Πρὸς τὸ παρὸν δὲν πρόκειται ν' αὐξηθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν μυθιστορημάτων μας.

ΗΤΑΝ μιὰ ἐποχή, ποὺ οἱ συμμορίτες ἐξηγοῦσαν τὴν «ἀναμονὴ» τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ, ὡς ἀδυναμία νὰ τοὺς χτυπήσῃ. Ἔτσι τόλμησαν, πολλὲς φορές, ἀπεγνωσμένες ἐπιχειρήσεις γιὰ νὰ διώξουν τοὺς ἡρωϊκοὺς φαντάρους μας ἀπὸ σημαντικὰ ὑψώματα, χωρὶς νὰ καταφέρουν τίποτ' ἄλλο, ἀπὸ τὸ νὰ στρώσουν τὸν τόπο μὲ κορμιὰ σκοτωμένων καὶ λαβωμένων... Μιὰ ἀπὸ τὶς προσπάθειες αὐτὲς τῶν κομμουνιστῶν, ἔμεινε ἱστορική, γιατὶ ὑπῆρξε τρομακτικὴ σὲ ἀγριότητα καὶ ἀπώλειες εἰς βάρος των. Τὴν προσπάθεια αὐτὴ τὴν ἀντιμετώπισε ὁ γενναῖος Ἑλληνικὸς στρατὸς μὲ πρωτοφανῆ ἡρωϊσμὸ καὶ αὐτοθυσία κι' ἔτσι γλύτωσε ἡ Καστοριὰ ἀπὸ ἕνα μεγάλο κίνδυνο, ἕνα θανάσιμο κίνδυνο ποὺ ἀπειλοῦσε αὐτὴν καὶ τοὺς κατοίκους της.

Ἡ τρομερὴ ἐκείνη σύγκρουσις, ἔγινε ἕνα συννεφιασμένο καὶ βροχερὸ πρωῒ τοῦ περυσινοῦ Γενάρη, στὸ ὕψωμα Καζάνι τοῦ Βέρνου. Τὸ ὕψωμα, ἀπὸ τότε, πῆρε ἄλλο ὄνομα: «Βράχος τοῦ πολυβολητῆ». Ἔγινε μνημεῖο. Καὶ νὰ πῶς:

Τὸ Καζάνι, ἀρχίζει σχεδὸν ἀπὸ τὶς βόρειες ὄχθες τῆς Καστοριανῆς λίμνης. Ἀπότομο σηκώνεται, πλάϊ στὰ ὑψώματα ποὺ πλαισιώνουν τὴν κορυφὴ τοῦ Βίτσι, καὶ προστατεύει ἀπὸ τὰ δυτικά, ὅλο τὸ ὀρεινὸ συγκρότημα τοῦ Βέρνου. Μία διλοχία, καλὰ ἁρματωμένη, ἀγρυπνοῦσε στὸ Καζάνι κι' ἐξασφάλιζε τὰ πλευρὰ τῶν φαντάρων στὸ Πλατὺ καὶ στὴν Κοῦλα ἀπὸ συμμορίτικο αἰφνιδιασμό. Ἦταν, δηλαδή, τὸ Καζάνι, τὸ κυριώτερο ἐμπόδιο στὰ σχέδια τῶν συμμοριτῶν, κι' ἀποφάσισαν νὰ τὸ συντρίψουν.

Τρία τάγματα, μὲ βαρὺ ὁπλισμό, μὲ ὅλμους καὶ ἀντιαρματικὲς γροθιές, πέφτουν ἀπάνω στὴ διλοχία τῶν φαντάρων. Σκαρφαλώνουν ἀπὸ τὴ δυτικὴ πλευρὰ οἱ συμμορίτες ὡς τὴν κορφή, κι' ἀρχίζει τότε ἕνας ἀγώνας, ποὺ δὲν εἶχε ξαναγίνει ὡς τότε.

Οὔτε τὰ πολυβόλα, οὔτε τὰ αὐτόματα ὅπλα, προλαβαίνουν νὰ θερίζουν. Ἀτέλειωτα τὰ μπουλούκια τῶν συμμοριτῶν ἀνεβαίνουν ὁλοένα καὶ πλημμυρίζουν τὸ ὕψωμα. Λίγο ἀκόμη, καὶ ὅλα θὰ τέλειωναν. Μὰ οἱ φαντάροι μας δὲν λυγίζουν.

Ἔχουν τὶς λόγχες καὶ τοὺς ὑποκοπάνους. Ἔχουν τὶς σιδερένιες γροθιές τους καὶ τὰ δόντια τους. Παλεύουν σὰν θεριὰ καὶ τὸ κέφι τους κάνει τοὺς συμμορίτες ν' ἀνατριχιάζουν.

— Παυλόπουλε! φωνάζει ὁ λοχαγός. Φύλαξέ μου... σηκοταριές! Ξέρεις πῶς μ' ἀρέσουν!...

— Εἶνε βρώμικες, λοχαγέ μου! ἀποκρίνεται ὁ Παυλόπουλος, ποὺ σπρώχνει ἀδιάκοπα τὴν ξιφολόγχη του στὰ στήθια τῶν συμμοριτῶν.

— Ὅλοι μαζί! Ἀπάνω τους παιδιὰ μὲ χειροβομβίδες! οὐρλιάζει λυσσασμένος ἕνας ἄλλος γίγας στὴν ψυχὴ καὶ στὸ σῶμα, ὁ ἐπιλοχίας Στεφανάκης. Ἐμπρός, παιδιά! Δὲν ἔχουν καρδιὰ οἱ προδότες!

Προχωρεῖ ὁ ἴδιος πρῶτος ἀνάμεσα στὰ σιχαμένα μπουλούκια τῶν συμμοριτῶν, ρίχνοντας πότε ριπὲς καὶ πότε χειροβομβίδες, ξαπλώνοντας κάτω μὲ κλωτσιὲς ὅποιους προλάβαινε, δαγκώνοντας λαρύγγια καὶ συντρίβοντας κεφάλια μὲ γιγάντιες πέτρες.

Μιὰ στιγμή, ἕνα δευτερόλεπτο, χωρίζει σὲ τέτοιους φοβεροὺς ἀγῶνες, τὴ νίκη ἀπὸ τὴν καταστροφή. Καὶ τὸ δευτερόλεπτο ἐκεῖνο, τὸ κέρδισαν οἱ φαντάροι. Ἄναψε ὁ τόπος ἀπὸ χειροβομβίδες ξαναμπῆκαν γεμιστῆρες στὰ αὐτόματα, ὥρμησαν οἱ φαντάροι μὲ κραυγὲς ἐξάλλες καὶ ἀλαλαγμούς. Οἱ πρῶτοι λεβέντες, πέφτουν σὰν ἀστροπελέκια στοὺς τελευταίους συμμορίτες ποὺ πλησιάζουν στὴν κορυφή. Κι' οἱ στερνοὶ φαντάροι, ἀποτελειώνουν τοὺς συμμορίτες ποὺ ἔμειναν στὸ ὕψωμα.

— Ἀπὸ κοντά! Μὴν τοὺς ἀφίνετε! βροντοφωνοῦν οἱ ἀξιωματικοὶ ποὺ κυνηγοῦν κι' ἐκεῖνοι στὶς κατηφοριὲς τοῦ Καζανιοῦ, τὰ θλιβερὰ συμμορίτικα ὑπολείμματα...

★

Τὸ ὕψωμα εἶχε γεμίσει πιὰ πτώματα καὶ λαβωμένους, ποὺ μούγκριζαν καὶ ξεψυχοῦσαν. Ἡ ἐπίθεσις ἀπὸ τὴ δυτικὴ καὶ τὴ βόρεια πλευρά, εἶχε πνιγῆ στὸ αἷμα. Μὰ ὁ κίνδυνος παρουσιάστηκε ξάφνου πιὸ φοβερὸς ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴ πλευρά, ἀπ' ὅπου, ἄλλες πανίσχυρες συμμορίτικες δυνάμεις, σκαρφάλωναν ἀθόρυβα καθὼς τὸ μακελειὸ πρῶτα, κι' ἡ καταδίωξις ὕστερα, συνεχίζοτανε στὴν κορυφή.

Εἴχανε κιόλας φτάσει οἱ συμμορίτες, ὅταν τοὺς εἶδαν δυὸ φαντάροι, ὁ πολυβολητὴς Ἀρτακίδης κι' ὁ γεμιστής του. Φώναξαν, μὰ δὲν τοὺς ἄκουσαν. Ἦταν μακριὰ οἱ φαντάροι γιατὶ κυνηγοῦσαν τοὺς ἄλλους, κι' ὅσοι βρίσκονταν στὸ ὕψωμα, δὲν εἶχαν κουράγιο νὰ σηκωθοῦν ἀπ' τὸ χῶμα.

Ὁ Ἀρτακίδης μόλις προλαβαίνει νὰ γλυτώσῃ τὸ «Βίκερς» του ἀπ' τὰ χέρια τῶν συμμοριτῶν. Θερίζει τοὺς πρώτους, κυνηγάει μὲ θυελλώδεις ριπὲς τοὺς γύρω του, δημιουργεῖ ἀφάνταστο πανικὸ καὶ ὑψώνει μπροστά τους φραγμὸ θανάτου.

— Ἀθάνατο «Βίκερς»! φωνάζει καὶ φιλεῖ τὴν πυρωμένη του κάννη.

Μὰ τὴν ἴδια στιγμή, ὁ γεμιστής του δέχεται κατάστηθα μιὰ σφαῖρα καὶ σωριάζεται δίπλα του νεκρός!

Δὲν ἔχει καιρὸ νὰ πικραθῆ γιὰ τὸ χαμὸ τοῦ ἀγαπημένου φίλου του. Ἀναποδογυρίζει τὸ κιβώτιο μὲ τὶς κορδέλλες τοῦ πολυβόλου, γαντζώνει τὴ μιὰ πίσω στὴν ἄλλη καὶ συνεχίζει. Φαντάροι ἔρχονται σιγὰ - σιγὰ καὶ τὸν πλαισιώνουν μὲ ὅπλα καὶ αὐτόματα. Τρέχουν ἀξιωματικοί, φουντώνει ἡ μάχη...

Οἱ συμμορίτες ἀρχίζουν μὲ ὅλμους, δυναμώνουν τὰ πυρά τους, προσπαθοῦν νὰ ἐξορμήσουν. Δράκος φοβερὸς τὸ «Βίκερς», τοὺς κόβει τὴν ἀναπνοή, τοὺς θερίζει πρὶν κάμουν ἕνα βῆμα. Κι' ὁ Ἀρτακίδης θριαμβευτής, δὲν φοβᾶται πιὰ κανένα. Μιὰ ὁμάδα συμμορίτες, βρίσκονται χαμηλά, πίσω ἀπὸ λίγες πέτρες καὶ τὸν παρενοχλοῦν.

— Θὰ σᾶς βολέψω ἄτιμοι! φωνάζει. Κάνετε γοῦστο!...

Ξεβιδώνει ἀπ' τὰ στρίποδα τὸ «Βίκερς» τὸ παίρνει καὶ ρίχνει!

Ἀντηχεῖ ἄγριο τὸ κροτάλισμα τοῦ «Βίκερς» ποὺ σκορπίζει γύρω τὸ θάνατο.

Ὅλων τὰ μάτια εἶνε καρφωμένα στὸν ἄφθαστο, τὸν ἀτρόμητο ἥρωα.

Δὲν εἶνε μαχητὴς αὐτός. Εἶνε ὁ ἴδιος ὁ θεὸς τοῦ Πολέμου, ἕνας σύγχρονος Ἄρης, ἕνα ἑλληνόπουλο μὲ μεγάλη καρδιά.

— Κάθησε κάτω τρελλέ! τοῦ φωνάζει ὁ λοχαγὸς καθὼς τὸν βλέπει ἔτσι.

— Ξώφλησαν, λοχαγέ μου! ἀποκρίνεται χαρούμενος. Αὐτὸ ἦταν!...

Μὰ δὲν πρόλαβε νὰ καθήσῃ. Ἕνας ὅλμος, ὁλόσωμος, ποὺ ἡ μοῖρα, καθὼς λένε, εἶχε γραμμένο τὸ δικό του ὄνομα, ἔπεσε πάνω του! Καπνοὶ καὶ φλόγες, τὸν ἔκρυψαν γιὰ μιὰ στιγμή. Κι' ὅταν ἔσβυσε ἡ ἀστραπὴ καὶ διαλύθηκαν οἱ καπνοί, οἱ φαντάροι εἶδαν μὲ φρίκη λίγα κομμάτια ἀπὸ τὸν Ἀρτακίδη πεσμένα κάτω, καὶ τὸ «Βίκερς» ἕνα κομμάτι μαῦρο καὶ κουρελιασμένο σίδερο!...

Τὸν ἔθαψαν ἐκεῖ, μαζὶ μὲ τὰ κομμάτια τοῦ πολυβόλου. Καὶ σ' ἀνάμνησί του, ἡ Ταξιαρχία ὀνόμασε τὸ Καζάνι, «Βράχο τοῦ πολυβολητῆ»!

Γ. ΛΥΔΙΑΣ

Ὁ Βράχος τοῦ ΠΟΛΥΒΟΛΗΤΗ

Ὁ ἡρωϊκὸς Ἀρτακίδης

Η φελίς της γυναίκας

Κουβεντοῦλες

Τί νὰ σᾶς πῶ, φίλε μου, ἀπορῶ μὲ τὸ κουράγιο σας. Μοῦ λέτε πὼς τίποτα δὲν σᾶς συνδέει μὲ τὴν ἀραβωνιαστικιά σας καὶ ὅμως δὲν διστάζετε ν' ἀντιμετωπίσετε τὸ γάμο. Ἀπ' ὅσα μοῦ γράφετε καταλαβαίνω πὼς ἡ προσπάθεια σας νὰ τὴν φέρετε στὸν ἴσιο δρόμο πάει χαμένη, γιατὶ κεῖνον ποὺ νομίζετε σεῖς ἴσιο δρόμο, ἐκεῖνο τὸν λέει στραβὸ καὶ τάνάπαλι. Διαφέρετε σὲ χαρακτῆρα, σὲ ἀντιλήψεις, σὲ ἰδιοσυγκρασία, σὲ αἰσθήματα. Τί ἀπομένει τότε γιὰ συνεννόησι; Καὶ χωρὶς συνεννόησι εἶνε δυνατὸς ὁ γάμος; Πῶς φαντάζεσθε τὴ συμβίωσι μ' ἕναν ἄνθρωπο ποὺ εἶνε τόσο διαφορετικὸς σὲ ὅλα; Νομίζετε πὼς θὰ μπορέσετε ν' ἀνθέξετε σὲ μιὰ τέτοια ζωή; Καὶ τί οἰκογένεια θὰ δημιουργήσετε; Βασίζεσθε στὸ αἴσθημα ποὺ τρέφετε γι' αὐτήν; Ἀλλὰ δὲν ξέρετε πὼς καὶ τὸ πιὸ μεγάλο αἴσθημα νεκρώνεται ὅταν δὲν βρῇ ἀνταπόκρισι; Πιστέψτε με, θὰ κάνετε μεγάλη ἀπεριοσκεψία ἂν ἐπιμένετε νὰ φέρετε στὰ νερά σας, ὅπως λέτε, αὐτὴ τὴ γυναίκα. Ποτὲ δὲν θὰ τὸ ἐπιτύχετε, γιατὶ ἀπ' ὅλα τὰ παραδείγματα ποὺ μοῦ δώσατε ἔβγαλα τὸ συμπέρασμά μου ποὺ κάθε ἄλλο παρὰ κολακευτικὸ εἶνε γι' αὐτή. Εἶνε μιὰ γυναίκα ποὺ θὰ σᾶς κάνῃ δυστυχισμένο, ἀκριβῶς γιατὶ εἶσθε αὐτὸς ποὺ εἶσθε. Θὰ σᾶς ταπεινώσῃ, θὰ ποδοπατήσῃ τὸν ἀνδρισμό σας καὶ θὰ σᾶς κάμῃ νὰ συχαθῆτε καὶ σεῖς ὁ ἴδιος τὸν ἑαυτό σας.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

Ἡ Μόδα

Τὸ μαῦρο χρῶμα ἐξακολουθεῖ νὰ κυριαρχῇ. Ἀπογεύματα καὶ βράδυα δὲν βλέπομε ἄλλο παρὰ μαῦρα φορέματα, μαῦρα ταγιέρ, φούστες μαῦρες, ἐπανωφόρια μαῦρα.

Βελοῦδα, μεταξωτά, μουάρ, ὀττομάν, ταφτάδες, ὅλ' αὐτὰ τὰ πλουσιὰ ὑφάσματα φοριοῦνται τὰ βράδυα χωρὶς νὰ ὑστεροῦν καὶ τὰ λαινάζ.

Καὶ φυσικὰ ἀπὸ τοὺς πρώτους συνδυασμοὺς ποὺ σκεπτόμαστε νὰ κάνουμε εἶνε ἄσπρο καὶ μαῦρο. Ἔπειτα ἔρχεται τὸ ζάντ καὶ μαῦρο, τὸ μαῦρο καὶ τὸ ἐκαΐ ἢ τὸ μαῦρο μὲ τὸ μπλὲ φωτεινό.

Τὰ βραδυνὰ φυσικὰ εἶνε ντεκολτὲ καὶ ἐκεῖνο ποὺ τὰ χαρακτηρίζει εἶνε ἡ ἀσυμμετρία. Κάποτε ἀφίνει γυμνὸ τὸν ἕνα ὦμο καὶ καλύπτει τὸν ἄλλο, κάποτε σχηματίζει ἕνα εἶδος τριγώνου στὸ λαιμὸ καὶ ἄλλοτε πάλι σκεπάζει ὅλο τὸ λαιμὸ ἐμπρός, ἀφίνοντας γυμνὴ τὴν πλάτη.

Νὰ καὶ τούλια, δαντέλλες, μουσλίνες, ποὺ ἔρχονται σὲ ἀντίθεσι μὲ τὶς βαρειὲς γοῦνες ποὺ τὰ συνοδεύουν.

Μερικὰ μοντέλλα

— Μιὰ τουαλέττα ἀπὸ κόκκινη μουσλίνα μὲ τὴ φούστα ὅλη πιέτες ὡς τοὺς γοφούς. Μία ὁμοια ἐσάρπα εἶνε τοποθετημένη σὰν μπρετέλλα στὸν ἕνα ὦμο.

Διάφοροι τρόποι γιὰ νὰ μακρύνετε τὴ φούστα σας.

— Ἕνα φόρεμα ὅλο κεντημένο μὲ μεγάλες βοῦλες ζάντ.

— Κορσὰς ἀπὸ φάϊ ρὸζ-τὲ μὲ κολλαρισμένο γιακὰ τοποθετημένο ὡς εἶδος ρεγκλάν. Φούστα ἀν φὸρμ μονταρισμένη μὲ μεγάλες πλατειὲς ἀσιδέρωτες πιέτες.

— Κορσὰς ἀπὸ ταφτὰ ποὺ μπροστὰ φτάνει ψηλὰ στὸ λαιμὸ καὶ ἀφίνει γυμνὴ ὅλη τὴν πλάτη ὡς τὴ μέση. Δύο σουρωτὰ πανὼ πέφτουν ἀπ' τὶς δυὸ μεριὲς τοῦ φουρώ.

— Φόρεμα σὲ σχέδιο κλὸς μὲ καταλῆξι τὴς φούστας σὲ μύτες. Κορσὰς ποὺ στέκει μὲ μπαλένες χωρὶς ἐπωλέττες.

— Φόρεμα ἀπὸ μαῦρο σατὲν μὲ φούστα ἀν μπιαί ποὺ σχηματίζει ντραπὲ μακρύτερο πίσω.

— Φόρεμα ἴσιο ἀπὸ βελοῦδο μαῦρο ἀνοιχτὸ ὡς πλάϊ. Τὸ ἀσύμμετρο ντεκολτὲ του ὑπογραμμίζεται μ' ἕνα ρεβὲρ ποὺ εἶνε τοποθετημένο μόνο στὸν ἕναν ὦμο.

— Φουρὼ ἀπὸ φάϊγ μὲ πὰν καὶ κορσὰς ἀπὸ μουσλίνα, ποὺ ντραπάρει πίσω καὶ καταλήγει σὲ δέσιμο.

Πῶς νὰ μακρύνωμε μιὰ κοντὴ φούστα

Ἂν ἡ φούστα ποὺ θέλετε νὰ μακρύνετε εἶνε πλατειά, μπορεῖτε ν' ἀφαιρέσετε λίγο πλάτος καὶ μὲ τὸ κομμάτι αὐτὸ νὰ κάνετε ἕνα ὁμορφο ἀμπιεσμάν, ποὺ θὰ ἔχῃ ἕνα σχῆμα τοῦ γούστου σας: στρογγυλό, ἴσιο, μὲ μύτες, μὲ φεστόνι καὶ στὸ ἀμπιεσμὰν αὐτὸ τοποθετεῖτε τὴ φούστα σας. Στὸ ἀμπιεσμὰν μπορεῖτε νὰ βάλετε καὶ τσέπες καὶ κουμπιά. Τὰ κουμπιὰ μπαίνουν ἰδίως στὶς μύτες τῶν ἀμπιεσμάν. Ἂν πάλι ἡ ἰδέα τοῦ ἀμπιεσμὰν δὲν σᾶς ἀρέσῃ τότε μπορεῖτε νὰ βάλετε μιὰ φάσα κάτω σὲ χρῶμα ποὺ νὰ ἐναρμονίζεται μὲ τὸ χρῶμα τῆς φούστας. Μπορεῖτε ἐπίσης ἂν θέλετε νὰ μὴν πειράξετε τὸ πλάτος τῆς φούστας σας νὰ τὴν τοποθετήσετε πάνω σ' ἕνα φουρώ, ποὺ κι' αὐτὸ θὰ πρέπῃ νάχῃ ἕνα χρῶμα ποὺ νὰ ταιριάζῃ μὲ τὴ φούστα.

Ζιλὲ καὶ μπολερὸ τῆς μόδας

Τί θὰ κάμετε ὅμως ἂν ἡ φούστα σας εἶνε μᾶλλον στενὴ καὶ πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ τὴν μακρύνετε;

Στὴν περίπτωσι αὐτὴ θὰ καταφύγετε στὸ ἀμπιεσμάν. Μόνον αὐτὸ θὰ σᾶς σώσῃ. Τὸ ἀμπιεσμὰν μπορεῖ νὰ εἶνε καὶ σκωτσέζικο, ἐνίοτε δὲ προχωρεῖ ὡς κάτω ἐμπρὸς σὰν εἶδος πανύ, ποὺ φαίνεται ἀπ' τὸ ἄνοιγμα τῆς φούστας ἐμπρός. Μὲ τὴν τοποθέτησι τοῦ πανὼ καὶ τοῦ ἀμπιεσμὰν δίνομε στὴ φούστα καὶ μακρος, ἀλλὰ καὶ πλάτος.

Μαλλιὰ μακρυὰ ἢ κοντά;

Οἱ γνῶμες εἶνε διχασμένες.

— Βρίσκω πὼς τὸ κοντὰ μαλλιὰ προσδίδουν νεότητα σὲ μεριὰ πρόσωπα.

— Βρίσκω πὼς γελοιοποιοῦν τὴ γυναῖκα.

— Βρίσκω πὼς τῆς δίνουν ἕνα ὕφος ἀρρενωπὸ καὶ χαριτωμένο.

— Βρίσκω πὼς τὴν κάνουν νὰ φαίνεται ἀδιάντροπη.

— Βρίσκω πὼς προσαρμόζονται ἀπόλυτα στὴ γυναίκα τοῦ αἰῶνος μας ποὺ νιαι γεμάτη δράσι, γεμάτη δυναμικότητα.

— Βρίσκω πὼς τῆς ἀφαιροῦν κάθε τι τὸ αἰθέριο, αὐτὸ ἀκριβῶς ποὺ πρέπει νὰ ἔχῃ γιὰ ν' ἀρέσῃ στοὺς ἄντρες.

Βλέπετε πόσο ἀντίθετες εἶνε οἱ διάφορες γνῶμες; Κι' ἐνῷ ἡ Μόδα ἐπιβάλλεται πάντα, στὸ ζήτημα τῶν μαλλιῶν δὲν κατορθώνει νὰ ἐπιβληθῇ ἀμέσως.

Τὸ πρᾶγμα εἶνε εὐνόητο. Τὰ μαλλιὰ δὲν εἶνε φόρεμα, ποὺ ἂν δὲν μᾶς ἀρέσῃ τὸν ἄλλο χρόνο τὸ πετᾶμε. Ὅταν κόψουμε τὰ μαλλιά μας, ὅπως θέλει ἡ Μόδα, δύσκολα θὰ τὰ ἰδοῦμε νὰ μακρύνουν κι' ἂν ἀλλάξουν τὰ γούστα τῆς Μόδας τότε τί γίνεται;

Αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος ποὺ οἱ Παριζιάνες δέχτηκαν μὲ κάποια ἐπιφυλακτικότητα τὴ μόδα τοῦ κοψίματος τῶν μαλλιῶν. Συνέπεια αὐτῆς τῆς ἐπιφυλακτικότητος ἦταν νὰ ἐπινοήσουν οἱ Γάλλοι κομμωταὶ χτενίσματα ποὺ δείχνουν τὰ μαλλιὰ κομμένα, ἐνῷ στὴν πραγματικότητα δὲν εἶνε. Μία κατάλληλη τοποθέτησις ἀπὸ μερικὲς μπουκλίτσες ἐπιτυγχάνει αὐτὸ τὸ θαῦμα. Οἱ μπουκλίτσες τοποθετοῦνται ψηλὰ καὶ δείχνουν τὰ μαλλιὰ κοντά. Στὸ πρῶτο ὅμως φύσημα τοῦ ἀνέμου ἢ μᾶλλον στὴν πρώτη ἀλλαγὴ τῆς Μόδας οἱ μπουκλίτσες ξετυλίγονται καὶ τὰ μαλλιὰ γίνονται ἀμέσως μακρυά.

Ἔπειτα εἶνε καὶ κάτι ἄλλο ποὺ κάνει τὶς Παριζιάνες διστακτικὲς στὸ κόψιμο τῶν μαλλιῶν. Τὸ βρίσκουν πρακτικώτατο γιὰ τὴ γυναῖκα ποὺ ἐργάζεται, γι' αὐτὴν ποὺ φοράει κοστούμια σπορτίφ, ποὺ μπαίνοβγαίνει σὲ γραφεῖα, σὲ Τράπεζες, σὲ ὑπουργεῖα. Ἡ ἴδια ὅμως γυναῖκα δὲν ἀποκλείεται νὰ εἶνε τὸ βράδυαμία κοσμικὴ ποὺ φορεῖ ντεκολτὲ τουαλέττα καὶ χορεύει λικνιστικά.

Τὰ κομμένα μαλλιὰ δὲν θὰ εἶνε παραφωνία σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι; Ὁ Παριζιάνος κομμωτὴς λοιπὸν τὴν σωζει, εἴτε κόβοντας τὰ μαλλιὰ τῆς καὶ δίνοντάς της γιὰ τὸ βράδυα προσθετὲς μπουκλίτσες, εἴτε κάμνοντας μπουκλίτσες τὰ μακρυὰ της μαλλιά.

Λίγα νιὰ τοὺς κυρίους

Μιλήσαμε γιὰ τὶς γραβάτες, κάλτσες, ὑποδήματα, σήμερα ἂς μιλήσωμε γιὰ τὰ ὑποκάμισα, εἰδικὸς γιὰ κείνα ποὺ δὲν εἶνε λευκά.

Πολλοὶ κύριοι δυσκολεύονται νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὸ λευκὸ ὑποκάμισο καὶ αὐτὸ συμβαίνει μᾶλλον στοὺς κάπως μεγάλους, γιατὶ αὐτοὶ ἐσυνήθισαν ἀπὸ τὰ νειάτα τους τὰ λευκὰ ὑποκάμισα καὶ δὲν τοὺς φαίνονται ἀρκετὰ σοβαρὰ τὰ χρωματιστά. Δὲν ἔχουν ὅμως δίκηο, γιατὶ ἂν κυττάξουν τοὺς Ἄγγλους ποὺ ἠμίζονται γιὰ τὸ σοβαρό τους ντύσιμο, θὰ ἰδοῦν ὅτι συνηθίζουν πολὺ τὰ χρωματιστὰ ὑποκάμισα. Ξέρουν ὅμως ποῦ πρέπει νὰ τὰ φορέσουν: Στὴν πόλι, στὸ γραφεῖο τους, στὸν κινηματογράφο. Ποτὲ ὅμως ὅταν πάνε κάπου ντυμένοι καὶ θέλουν νὰ δώσουν κάποιο τόνο ἐπισημότητος στὸ ντύσιμό τους.

Τὰ χρώματα ποὺ φοριοῦνται πιὸ πολὺ εἶνε: μὲ γκρὶ κοστοῦμι ὑποκάμισα μπλὲ σιέλ, γκρί, ροζ, μὲ μπλὲ κοστοῦμι γκρὶ ὑποκάμισα καὶ μπλὲ νατιὲ μὲ κοστοῦμι μαρρὸν ὑποκάμισα μπεζ ἢ ροζ. Αὐτοὶ εἶνε οἱ ὡραιότεροι συνδυασμοί.

Ζιλὲ - μπολερὸ

Ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα συμπληρώματα γιὰ τὸ ἀπογευματινὸ μας φόρεμα ἢ γιὰ τὴ μπλούζα μας εἶνε δίχως ἀμφιβολία ἕνα ζιλὲ ἢ ἕνα μπολερὸ ποὺ γίνονται εἴτε ἀπὸ λαινάζ, εἴτε πλεχτά.

Τόσο τὸ ζιλέ, ὅσο καὶ τὸ μπολερὸ γίνονται μὲ μανίκια ἢ μὲ χωρὶς μανίκια, καθὼς ἐπίσης μὲ μανίκια μακρυὰ, κοντὰ ἢ τρουὰ κὰρ.

Τὰ μπολερὸ γίνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον στρογγυλὰ καὶ κοντά. Εἶνε τὸ κλασσικὸ σχέδιο. Τὰ ζιλὲ ὅμως γίνονται μὲ διαφόρους τρόπους: σταυρωτὰ καὶ κοφτὰ στὴ μέση, μὲ μικρὴ μπάσκα, ἐντελῶς ἴσια μ' ἕνα μόνο κουμπὶ στὴ μέση, μὲ 4 κουμπιά, μὲ δύο, μὲ μανίκια κιμονό, μὲ ρεβὲρ μικρά, ρεβὲρ μεγάλα σμόκιν, δίχως διόλου ρεβέρ. Ἡ ποικιλία εἶνε μεγάλη κι' ἔτσι ἡ κάθε μιὰ μπορεῖ νὰ διαλέξῃ σύμφωνα μὲ τὸ γοῦστο της.

Ποικιλία ἐπίσης καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸ εἶδος τοῦ ὑφάσματος ἢ τοῦ πλεξίματος υπὶ ἢ φανταζῇ ἀναλόγως τοῦ φορέματος ποὺ συνοδεύει. Μ' ἕνα μονόχρωμο φόρεμα τὸ γιλέκο ἢ τὸ μπολερὸ εἶνε φανταζί καὶ μ' ἕνα φανταζὶ φόρεμα φορούμε γιλέκο ἢ μπολερὸ μονόχρωμα.

Ἐπανωφόρια

Βγήκαν ὅλα τὰ ἐπανωφόρια ἀπὸ τὶς γκαρνταρόμπες μὲ τὴ βαρυχειμωνιὰ καὶ καθὼς βλέπομε πλεονάζουν τὰ ρηχτὰ σχέδια ποὺ ἔχουν πολὺ πλάτος καὶ ψηλοὺς γιακάδες γούνινους. Μὲ τὰ ἐπανωφόρια αὐτὰ φοριοῦνται κάτι μικρὰ-μικρὰ καπελλάκια, τόσο μικρὰ ποὺ χάνονται σχεδὸν μπροστὰ στοὺς ψηλοὺς γιακάδες. Τὶς περισσότερες φορὲς εἶνε ἁπλοὶ τεπέδες ἀπὸ σατέν, βελοῦδο ἢ καστόρι.

Μερικὰ ἐπανωφόρια ἔχουν τόσο παράξενα σχέδια: πολὺ στενὰ ἐπάνω καὶ πλατειὰ κάτω, μεταβάλλουν τὶς γυναῖκες σέ... μποτίλιες!... Ἀλλὰ εἶνε πιὸ κανονικὰ μὲ ἀναλογίες λιγώτερο ἀπότομες, ὅλα ὅμως ἔχουν ὡμοις ριχτοὺς.

Οἱ τσέπες παίζουν κι' αὐτὲς μεγάλο ρόλο: Μεγάλες τετράγωνες ραμένες ἀπ' ἔξω ἢ κρυμμένες στὴν πλαϊνὴ ραφή.

Τὰ μανίκια ἔχουν ρεβὲρ πλατειὰ ἀπὸ γούνα ὅταν φυσικὰ ὑπάρχῃ γούνινος γιακάς, ἢ δὲ ραφή τους ἀρχίζει ἀπὸ τὸν ὦμο καὶ φαίνεται σὰ νὰ θέλῃ νὰ δείξῃ πὼς ὅμως καὶ μανίκι ἀποτελοῦν ἕνα σύνολο καὶ δὲν εἶνε δυὸ πράγματα ξεχωριστὰ σὰν ἄλλοτε. Φυσικὰ μιλοῦμε γιὰ τὴν ραφὴ ποὺ τοποθετεῖται στὸ ἐπάνω μέρος τοῦ μανικιοῦ.

Ἡ ἀλληλογραφία μου

Ἐλ. Μπ., Κέρκυραν: Τώρα πιὰ εἶνε ἀργὰ γιὰ νὰ σᾶς συμβουλεύσω πὼς θὰ καθαρίσετε τὸ φόρεμά σας, ἀλλὰ ἔχετε ὑπ' ὄψει σας ἄλλοτε πως οἱ λαδιὲς φεύγουν σὲ λίγες ὧρες ἂν τὶς σκεπάσετε μὲ μπόλικο τάλκ καὶ βάλετε ἐπάνω ἕνα βάρος. Σὲ 2-3 ὧρες δὲν θὰ ἔχῃ μείνει ἴχνος λαδιάς. Ὅσο γιὰ τὸ σιρόπι, τὸ βγάζετε μὲ νερὸ ζεστὸ χρησιμοποιώντας γιὰ τὲ τρίψιμο ἕνα κομμάτι ὕφασμα ἀπὸ τὲ ἴδιο.

Ἀπαρηγόρητην: Γιὰ τὸ χεῖλος συμφωνῶ μὲ ὅ,τι ἐκάματε. Μὴν πειράξετε ὅμως τὶς τρίχες τοῦ λαιμοῦ, γιατὶ θὰ γίνουν πιὸ πολλὲς ἂν ἀρχίσετε νὰ τὶς παίρνετε μὲ μηχανή. Τὶς τρίχες τῶν παδιῶν μπορεῖτε νὰ τὶς ξυρίζετε μὲ ζιλὲτ κάθε 3-4 ἡμέρες.

Πόπην, Λ., Βόλον: Χρησιμοποιήσατε λίγη πομάδα Fissan καὶ πάρετε κανένα μῆνα λίγο μουρονόλαδο.

Σχολαστικήν: Κάνετε πολὺ καλὰ νὰ μὲ ρωτάτε. Μπορεῖτε νὰ βάζετε ρούζ, ἀλλὰ πρὶν ἀπὸ τὸ ροὺζ νὰ βάζετε μιὰ κρέμα ποὺ νὰ προστατεύῃ τὴν ἐπιδερμίδα σας ἀπὸ τὴν ἄμεσο ἐπαφὴ μὲ τὸ ροὺζ.

Μικρὴ Καστανή: Προτιμῶ γιὰ καθεμέρα τὴν κοκκάλινη παραμάνα καὶ ὅταν πάτε κάπου μὲ τουαλέττα τότε βάζετε τὴ χρυσῆ.

Παραπονεμένην Βολιώτισσαν: Καταλληλότερος ἐμοῦ γιὰ νὰ σᾶς πληροφορήσῃ πὼς ἐξαλείφονται οἱ λειχῆνες εἶνε ὁ κ. Λαδᾶς.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

Πέννυ Ο'Κηφ

Ἂν ἀπὸ περιέργεια καθήσῃ κανεὶς καὶ ξεφυλλίσῃ τὶς βιογραφίες τῶν πιὸ γνωστῶν στὰρ τοῦ Χόλλυγουντ — ἀντρῶν καὶ γυναικῶν — θὰ διαπιστώσῃ ὅτι ἕνα σημαντικὸ ποσοστὸ ἀπ' αὐτοὺς προέρχεται ἀπὸ γονεῖς ἠθοποιούς, εἴτε μόνο ἀπὸ πατέρα ἢ μητέρα, εἴτε κι' ἀπ' τοὺς δυό. Ἔτσι, ἡ ἀρχὴ τῆς κληρονομίας καὶ τῆς διαδοχῆς τοῦ ἐπαγγέλματος πηγαίνει ἀπὸ πατέρα σὲ γυιὸ κι' ἀπὸ μητέρα σὲ κόρη ἢ καὶ ἀντιστρόφως. Τέτοια παραδείγματα ἔχουμε ἀναφέρει πολλά. Νὰ ἕνα ἀκόμη:

Ὁ πατέρας τοῦ Ντένις Ο' Κὴφ ὑπῆρξε διάσημος ἠθοποιὸς καὶ κωμικὸς στὴν ἐποχή του. Ἡ μητέρα του, διακεκριμένη ἐπίσης τραγουδίστρια καὶ βιολονίστρια, μὲ πολλὰ βραδεῖα καὶ εἰδικὲς διακοίσεις. Ἀπ' τὸ καλλιτεχνικὸ αὐτὸ ζευγάρι, ἦρθε στὸν κόσμο ὁ Ντένις, ποὺ φυσικά, ἀκολούθησε τὰ ἴχνη τῶν δικῶν του. Στὴν ἀρχὴ σὲ μικροὺς κι' ἀσήμαντους ρολάκους κι' ἀργότερα σὲ μεγαλείτερους. Τέλος, στὰ 1936, σὲ ἡλικία 28 ἐτῶν, ὁ γνωστότατος σήμερα σκηνοθέτης Τζὰκ Κονγουαίη, τὸν εἶδε σὲ κάποιο θεατρικὸ ἔργο καὶ τὸν πρόσεξε ἰδιαίτερα. Ἀμέσως, τὴν ἄλλη μέρα, τὸν κάλεσε στὸ γραφεῖο του καὶ τοῦ εἶπε:

— Νεαρέ μου, σὲ εἶδα ἀρκετὲς φορὲς νὰ παίζῃς στὸ θέατρο κι' ἔβγαλα τὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ καταφέρνεις πολὺ καλά. Θάθελες τώρα νὰ δοκιμάσῃς τὴν τύχη σου καὶ στὸν κινηματογράφο; Ἔχω κιόλας ἕνα πολὺ καλὸ ρόλο γιὰ σένα.

Ὁ Ντένις τὸν κύτταξε σὰν νὰ μὴν πίστευε στ' αὐτιά του κι' ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὰ λεπτά, κατώρθωσε νὰ ψελλίσῃ:

— Τό... τό... λέ... λέ... λέ... τε ἀ... ἀ... ἀ... λή... θεια; Ἔ... ἔ... χε... χε... τε ρό... ρό... ρό... λο γιὰ μέ... μέ... να;

Ἀμέσως ὅμως συνῆλθε, ξαναβρῆκε τή... μιλιά του καὶ συνέχισε:

— Δὲν τολμάω νὰ τὸ πιστέψω. Μέχρι τώρα ἤξερα ὅτι οἱ ἐπίδοξοι στὰρ πήγαιναν στοὺς σκηνοθέτες καὶ τοὺς φορτώνονταν γιὰ ἕνα ρόλο. Νὰ ὅμως τώρα ποὺ καὶ οἱ σκηνοθέτες πηγαίνουν στοὺς ἐπίδοξους στὰρ καὶ τοὺς... παρακαλοῦν γιὰ νὰ δεχτοῦν ἕνα ρόλο!

— Πολὺ σωστὴ καὶ ἔξυπνη ἡ παρατήρησίς σου, τοῦ ἀπάντησε γελῶντας ὁ Κονγουαίη. Δυστυχῶς ὅμως δὲν μποροῦσα νὰ κάνω ἀλλοιῶς. Σὲ κάποιον ἔπρεπε νὰ πάω. Καὶ ἦρθα σὲ σένα. Τὴν ἄλλη βδομάδα ἀρχίζουμε.

Πραγματικά, σὲ μιὰ βδομάδα ὁ Ντένις ἄρχισε τὴν κινηματογραφικὴ καρριέρα του στὰ στούντιο τῆς Μέτρο, στὸ φίλμ «Σαρατόγκα», δίπλα στὴν ἀλησμόνητη γόησσα μὲ τὰ «πλατινένια μαλλιά» Τζὶν Χάρλου καὶ στὸν Κλὰρκ Γκέμπλ. Ἀπὸ τότε ὡς σήμερα ἡ κινηματογραφικὴ καρριέρα τοῦ Ντένις δὲ γνώρισε παρὰ μόνο ἐπιτυχίες. Μέσα σὲ δώδεκα χρόνια ἔχει γυρίσει περισσότερες ἀπὸ 40 ταινίες. Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι καὶ οἱ «Δραπέτης τοῦ Σίγκ - Σίγκ», «Τ - Μέν», «Κατηγορῶ αὐτὴ τὴ γυναῖκα», μὲ τὴ Μάργκαρετ Τσάπμαν καὶ τὸν Ἀντολφ Μανζοῦ, καὶ «Ἡ ἀτιμασμένη», μὲ τὴ Χέντυ Λαμάρ. Πρὶν λίγο καιρό, γιὰ λογαριασμὸ τῆς Οὐνιβέρσαλ, τελείωσε τὸ δραματικὸ - αἰσθηματικὸ φίλμ «Ἡ ἐγκαταλελειμένη», μὲ παρτεναῖρ τὴν καινούργια καὶ ὁμορφη στάρλετ Γκέλη Στόρμ. Τώρα, γυρίζει τὸ περιπετειῶδες «Ραντεβοῦ τὰ μεσάνυχτα», μὲ συμπαίκτες τοὺς Λοῦντ Νόλαν καὶ Βιρτζίνια Γκρεῦ.

— Δὲν ξέρω γιατὶ μοῦ ἀρέσει τόσο πολὺ τὸ «ζῆν ἐπικινδύνως», λέει συχνὰ ὁ Ντένις. Φανταστῆτε ὅτι οἱ περιπέτειές μου στὴν ὀθόνη μ' ἔχουν ἐπηρεάσει τόσο πολύ, ὥστε πολλὲς φορὲς ἔχω τὴν ἐντύπωσι ὅτι ζῶ αὐτὲς τὶς σκηνές. Εἶμαι ὡστόσο ἕνας φιλήσυχος ἄνθρωπος ποὺ δὲν ἔκανα ποτὲ κακὸ σὲ κανένα καὶ φυσικὰ δὲν ἔχω ἐχθρούς. Κι' ὅμως, ὑπὸ τὴν ἐπήρεια τῶν ρόλων μου, πολλὲς φορὲς βγαίνω νὰ κάνω ἕνα περίπατο καὶ ἐντελῶς μηχανικὰ βάζω καὶ δυὸ περίστροφα στὴν τσέπη μου! Νὰ τὰ κάνω τί; Νὰ ἀμυνθῶ ἐναντίον τίνος; Μὰ τὴν ἀλήθεια κι' ἐγὼ δὲν τὸ ξέρω!!

Γεννήθηκε στὴ Φὸρτ Μάντισον τῆς Πολιτείας Ἀϊόβα τῆς Ἀμερικῆς, στὶς 29 Μαρτίου τοῦ 1908. Σήμερα εἶναι ἀκριβῶς 41 ἐτῶν. Ψηλὸς 6 πόδια καὶ 3 ἴντσες, μὲ γαλανὰ μάτια καὶ ξανθὰ μαλλιά, ὁ Ντένις εἶναι ὁ τύπος τοῦ πραγματικὸ «ὁμορφου ἄντρα». Τὸ γεγονὸς αὐτὸ θὰ μποροῦσε νὰ τὸ ἐκμεταλλευθῇ περίφημα γιὰ νὰ φέρῃ κοντά του ὅλες τὶς θαυμάστριές του — καὶ εἶναι ἄπειρες αὐτὲς — ἄν... δὲν ἦταν παντρεμμένος ἀπὸ τὸ 1940 μὲ τόσο ρωμαντικὸ τρόπο, γιατὶ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ὁ γάμος τοῦ Χόλλυγουντ. Ἀκοῦστε αὐτὴ τὴν ἱστορία:

Τὴν ἄνοιξι τοῦ 1940 ὁ Ντένις γνώρισε τὴ μικρόσωμη, ἀλλὰ ὡραιότατη Οὐγγαρέζα χορεύτρια καὶ ἠθοποιὸ τοῦ κινηματογράφου Στέφφι Ντοῦνα. Μόλις διασταυρώθηκαν τὰ βλέμματά τους, ἀμέσως ἀγαπήθηκαν παράφορα. Ἡ Στέφφι ἦταν ζωντοχῆρα μ' ἕνα κοριτσάκι κι' ὁ Ντένις ἀνύπαντρος. Ἡ δυσκολία ὅμως γιὰ τὸ γάμο τους δὲν ἦταν αὐτή. Ἦταν ἡ κατηγορηματικὴ ἄρνησις τῶν γονέων τῆς Στέφφι νὰ συγκατατεθοῦν σ' αὐτόν. Οἱ ἐρωτευμένοι ὅμως ξέρουν κι' ἄλλα μονοπάτια...

— Θὰ σὲ ἀπαγάγω!, λέει μιὰ μέρα στὴν «καλή» του ὁ Ντένις. Ἄλλος τρόπος δὲν ὑπάρχει.

Ἔτσι κι' ἔγινε. Στὶς 16 Ἰουλίου τοῦ 1940 τὴν ἀπήγαγε μιὰ νύχτα ἀπ' τὸ σπίτι τῶν δικῶν της καὶ τὴν πῆγε στὴν πασίγνωστη Γιοῦμα τῆς Καλιφόρνιας, ὅπου καὶ ἔκαναν τοὺς γάμους τους. Ἀπὸ τότε ζοῦν ἁρμονικὰ καὶ εὐτυχισμένα. Τὸ Χόλλυγουντ ὅμως ἀκόμη συζητάει τὴ ρωμαντικὴ αὐτὴ ἀπαγωγή. Στὴν πόλι τῶν ἀστέρων, ὅπου οἱ ὁμορφες γυσίκες κυκλοφοροῦν κατὰ ἑκατοντάδες, βρέθηκε κι' ἕνας ρωμαντικὸς νὰ κάνῃ ἀπαγωγή!

Ο. ΠΕΝΝΥ

"Ενας δυναμικός, ἀλλὰ καὶ ποιὸ ρωμαντικὸς στὰρ

Ὁ Ντένις Ο' Κὴφ.

Οἱ Οὐΐνδσωρ θὰ γυρίσουν ΞΑΝΑ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ;

Μιὰ σταυροφορία τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου

«Γιατὶ οἱ ἥρωες τοῦ ὡραιοτέρου ἐρωτικοῦ εἰδυλλίου ποὺ γνώρισε ὡς σήμερα ὁ κόσμος, δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν στὴν Ἀγγλία;».

Αὐτὴ τὴν ἐρώτησι ἀπηύθυναν τὸν τελευταῖο καιρὸ πρὸς τὴν κυβέρνησι πολλὲς ἐφημερίδες τοῦ Λονδίνου. Οἱ ἥρωες δὲν εἶνε ἄλλοι ἀπὸ τὸν δοῦκα καὶ τὴ δούκισσα τοῦ Οὐΐνδσωρ.

Τοῦ κάκου θ' ἀναζητοῦσε κανεὶς μιὰ παρόμοια ἀπαγόρευσι στὴν ἀγγλικὴ ἱστορία. Στὸ δοῦκα τοῦ Οὐΐνδσωρ δὲν ἀπαγορεύεται νὰ ἐπισκέπτεται τὴν πατρίδα του ὅποτε θέλει. Ἐκεῖνο ποὺ δὲν τοῦ ἐπιτρέπεται εἶνε νὰ ἐγκατασταθῆ σ' αὐτή. Δὲν τοῦ τὸ ἀπαγορεύει φυσικὰ κανεὶς νόμος. Ἡ ἀπαγόρευσις ὅμως εἶνε σιωπηλή. Καὶ γι' αὐτὸ ἴσως πιὸ αὐστηρή.

«Οἱ λογικοὶ ἄνθρωποι, γράφει ἡ ἑβδομαδιαία ἔκδοσις τοῦ «Νταίηλυ Μίρρορ», θλίβονται γιατί, ἔπειτα ἀπὸ 13 χρόνια, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε οὐσιαστικὰ ἕνας προγεγραμμένος, ποὺ ἡ πατρίδα του, στὴν ὁποία ἀφιέρωσε τόσα χρόνια τῆς ζωῆς του, τὸν ἀναγκάζει νὰ ζῆ μακρυὰ ἀπ' τὸ ἔδαφός της. Καὶ οἱ λογικοὶ ἄνθρωποι ἀναρωτιοῦνται: Γιατὶ δὲν μπορεῖ νὰ τεθῆ ἕνα τέρμα σ' αὐτὴ τὴν ἀνόητη κατάστασι, ποὺ κράτησε πάρα πολύ;».

Ὁ δοῦξ τοῦ Οὐΐνδσωρ ἐπισκέφτηκε κατὰ τὶς πρῶτες μέρες τοῦ Δεκεμβρίου τὸ Λονδῖνο, χωρὶς τὴ γυναῖκα του κι' ἔμεινε ἐκεῖ μόνο 36 ὧρες. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς παραμονῆς του, ἐφρόντισε νὰ περάση ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερο ἀπαρατήρητος. Τὸ βράδυ τῆς ἀφίξεώς του ἔφαγε στὸ «Οὐάϊτ», τὴν πιὸ ἀριστοκρατικὴ λέσχη τοῦ Λονδίνου, μαζὶ μὲ τέσσερες παληοὺς φίλους του: τὸ λόρδο Μπροουνλόου, τὸν ταγματάρχη Μέτκαλφ, τὸ λόρδο Γκράντλεϋ καὶ τὸ λόρδο Ντούντλεϋ, ποὺ τὸ περασμένο Πάσχα εἶχε προπαρασκευάσει στὸν πύργο του τοῦ Τούννινγκταίηλ μιὰ μυστικὴ συνάντησι τοῦ δουκὸς μὲ τὴν πριγκήπισσα Ἐλισσάβετ. Πρὶν ἀπὸ τὸ μεσημέρι τῆς ἄλλης ἡμέρας, ὁ δοῦξ εἶχε φύγει κιόλας ἀπ' τὸ Λονδῖνο.

Οἱ ἀγγλικὲς ἐφημερίδες βλέπουν στὴ σιωπηρὴ ἀπαγόρευσι τῆς παραμονῆς τοῦ δουκὸς τοῦ Οὐΐνδσωρ καὶ τῆς συζύγου του στὴν Ἀγγλία μιὰ ἐχθρότητα ἀπέναντί τους ὡρισμένων μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Φαίνεται ἐπίσης ὅτι οἱ αὐλικοὶ καὶ οἱ κυβερνητικοὶ κύκλοι φοβοῦνται μήπως ἡ ἐπάνοδος τῶν Οὐΐνδσωρ στὴν Ἀγγλία δημιουργήση δυναστικὰ καὶ πολιτικὰ ζητήματα, ποὺ ἐνδέχεται νὰ ἔχουν δυσάρεστο ἀντίκτυπο στὴν ἠρεμία τοῦ τόπου.

Ἡ ἐφημερὶς «Στὰρ» παρατηρεῖ ἀκόμη πὼς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ δούκισσα τοῦ Οὐΐνδσωρ εἶνε χωρισμένη δὲν μπορεῖ ν' ἀποτελέση λόγο ἀποκλεισμοῦ της ἀπὸ τὴν ἀγγλικὴ αὐλή. Γιατί, σύμφωνα μὲ τὴν ἐπικρατοῦσα παράδοσι, μόνον τὰ πρόσωπα ποὺ ἡ ἀπόφασις τοῦ διαζυγίου κηρύσσει ὑπεύθυνα γιὰ τὴ διάλυσι τοῦ γάμου δὲν γίνονται δεκτὰ στὰ Ἀνάκτορα. Ἀλλὰ κι' αὐτὸς ὁ κανὼν ὑπέστη τελευταῖα μερικὲς ἐξαιρέσεις, ὅπως στὴν περίπτωσι τοῦ ἠθοποιοῦ σὲρ Λώρενς Ὀλιβιὲ καὶ τῆς συζύγου του, ποὺ δὲν εἶνε ἄλλη ἀπὸ τὴν ἠθοποιὸ τοῦ κινηματογράφου Βίβιαν Λῆ (Ὡς γνωστόν, ἡ διάσημη βεντέττα ἔχει χωρίσει ἀπὸ δική της ὑπαιτιότητα δυὸ φορὲς ὡς τώρα). Στὴν περίπτωσι, ὅμως, τῆς δουκίσσης τοῦ Οὐΐνδσωρ τὸ πρᾶγμα διαφέρει. Ἡ ἄλλοτε κυρία Σίμσον ἔχει χωρίσει δυὸ φορές, ἀλλὰ καὶ τὰ δυὸ διαζύγιά της ἐξεδόθησαν εἰς βάρος τῶν δύο πρώτων συζύγων της.

Τὸ ζεῦγος Οὐΐνδσωρ ἔχει ἐγκατασταθῆ ἀπὸ καιρὸ στὸ Παρίσι, σὲ μιὰ μικρὴ ἔπαυλι ποὺ βρίσκεται στὸν ἀριθμὸ 75 τῆς ὁδοῦ Φαιζαντερί.

Ὁ δοῦξ τοῦ Οὐΐνδσωρ ξυπνάει πολὺ ἐνωρὶς καὶ τρέχει ἀμέσως μὲ τὴ «Σιτροέν» του στὸ γήπεδο τοῦ Σαὶν-Κλοῦ γιὰ νὰ παίξη γκόλφ. Ἔχει καταργήσει ἀπὸ καιρὸ τὸ πρόγευμα. Τρέφεται, ἄλλωστε, πολὺ λιτά. Τὸ ἀπόγευμα ἀσχολεῖται μὲ τὴ σύνταξι τῶν «Ἀπομνημονευμάτων» του καὶ μὲ τὴ συγγραφὴ μιᾶς συνοπτικῆς παγκοσμίου ἱστορίας. Τὸ βράδυ, ὁ δοῦξ καὶ ἡ δούκισσα δέχονται στὸ σπίτι τους μερικοὺς φίλους τους ἢ πηγαίνουν νὰ φάνε ἔξω. Τὸ κέντρο τῆς προτιμήσεώς τους εἶνε ὁ «Χρυσὸς Σκαντζόχοιρος». Ἡ διεύθυνσις τοῦ κέντρου κρατάει πάντα στὴ διάθεσί τους ἕνα θεωρεῖο στὸν ἐξώστη τῆς πρώτης σειρᾶς.

Οἱ Οὐΐνδσωρ δὲν ἀντιμετωπίζουν σοβαρὲς οἰκονομικὲς δυσχέρειες. Ὁ δοῦξ παίρνει ἐτησίως 40.000 λίρες, ποὺ ἀποτελοῦν ἕνα μέρος τῶν εἰσοδημάτων τοῦ δουκάτου τῆς Κορνουάλης, ποὺ τοῦ παρεχωρήθησαν μετὰ τὴν παραίτησί του ἀπὸ τὸ θρόνο. Εἰσπράττει ἐπίσης μιὰ ἐπιχορήγησι ἀπὸ 6.000 λίρες καὶ ἄλλες 10.000 περίπου λίρες ἀπὸ προσωπικά του εἰσοδήματα.

Ἀλλὰ τὸ ἀγγλικὸ θησαυροφυλάκιο ἀρνεῖται νὰ τοῦ καταβάλη αὐτὰ τὰ χρήματα σὲ γερὸ νόμισμα, δηλαδὴ σὲ λίρες ἢ δολλάρια, καὶ τὸν πληρώνει σὲ φράγκα, πρᾶγμα ποὺ μειώνει σὲ μεγάλο βαθμὸ τὰ εἰσοδήματά του.

Ἕνα ἄλλο σημαντικὸ εἰσόδημα τοῦ δουκὸς ἀποτελοῦν τὰ ἀπομνημονεύματά του. Ὁ Ἀμερικανὸς ἐκδότης, ποὺ ἀνέλαβε τὴν ἔκδοσί τους, τοῦ πληρώνει 70.000 περίπου δραχμὲς κάθε λέξι!

Ὁ δούξ, ποὺ προτίμησε νὰ ἐγκαταλείψη τὸ θρόνο, δηλαδὴ ὅλη τὴν ἐκπληκτικὴ λαμπρότητα, πολυτέλεια καὶ δόξα, γιὰ τὴν ἀγάπη μιᾶς γυναίκας, ζῆ τὴν πιὸ ἀπαρατήρητη καὶ λιτὴ ζωή.

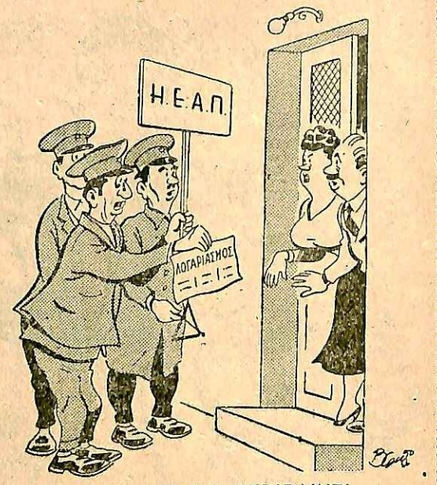

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΑΚΡΙΒΑΙΝΕΙ

—«Σήμερα τὰ Φῶτα κι' ὁ φωτισμὸς καὶ ἡ χαρὰ μεγάλη τ' ἀφέντη μας...»! (Τοῦ Β. Χριστοδούλου)

Ο ΠΛΑΣΙΕ

—Ἔχω καὶ κόλλα γιὰ τὰ σπασμένα βάζα!...

ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

—Δὲν ἔπρεπε νὰ ἔρθωμε γιὰ παγοδρομίες. Ἡ λίμνη δὲν πάγωσε ἀκόμα!... ('Από τὸ «Ici Paris»)

Ὁ ἄνθρωπος ΜΕ ΤΟ ΦΕΡΕΤΡΟ.

Τὸ ἔγκλημα κι' ἡ αὐτοκτονία τοῦ λόρδου Ἔξμπουρ

Οἱ ἱστορίες φαντασμάτων εἶναι κάτι τὸ πολὺ συνηθισμένο στὴν Ἀγγλία. Ἀλλὰ ἡ ἱστορία τοῦ πύργου τοῦ Ἔξμπουρυ εἶναι ἀπὸ τὶς πιὸ περίεργες καὶ τὶς πιὸ τραγικές.

Ἡ ἱστορία αὐτὴ ἀρχίζει ἕνα βράδυ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1895. Ὁ λόρδος Ἔξμπουρυ, ποὺ πλησίαζε τὰ ἑξῆντα καὶ ἦταν ἕνας ἄνθρωπος πολὺ γερός, ἔπαιζε σκάκι μὲ τὸ γυιό του Οὐίλλιαμ, σ' ἕνα ἀπὸ τὰ σαλόνια τοῦ πατρογονικοῦ τους πύργου, ποὺ ὑψωνόταν σὲ μιὰ ἐρημικὴ ἀκτὴ τῆς Κορνουάλης.

Κατὰ τὶς δέκα, ὁ λόρδος Ἔξμπουρυ σταμάτησε ἀπότομα τὸ παιχνίδι, λέγοντας πὼς αἰσθανόταν μεγάλη κακοδιαθεσία κι' ἀνέβηκε στὸ δωμάτιό του γιὰ νὰ κοιμηθῆ.

Ὁ γυιός του, ποὺ εἶχε μείνει μόνος, πῆγε στὴ βιβλιοθήκη τοῦ πύργου καὶ πῆρε στὴν τύχη ἕνα βιβλίο. Ἀλλά, ξαφνικά, ἄκουσε ἕνα συρτὸ βῆμα στὴν παράτσα ποὺ βρισκόταν πάνω ἀπὸ τὴ βιβλιοθήκη.

Ὁ Οὐΐλλιαμ Ἔξμπουρυ δὲν ἦταν δειλός. Καί, χωρὶς νὰ διστάση, πῆρε τὴν καραμπίνα του, τὴ γέμισε βιαστικὰ κι' ἀνέβηκε στὴν παράτσα.

Εἶδε τότε ἕνα πρᾶγμα πολὺ περίεργο. Μπροστά του, σὲ μικρὴ ἀπόστασι, ὁ περίγελως τῶν ἄλλων ὑπηρετῶν κι' ὁ δυστυχισμένος ὑπέφερε πολὺ γι' αὐτό.

Ὁ λόρδος Ἔξμπουρυ ποὺ δὲν συμπαθοῦσε τὸν Ἄστοκ, βρῆκε, κάποια πρόφασι καὶ τὸν ἔδιωξε. Ὁ ὑπηρέτης, ὅταν βγῆκε ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ πύργου, τίναξε τὴ σκόνη τῶν παπουτσιῶν του κι' ἔπειτα, γυρίζοντας πρὸς τὸ μέρος τῆς πτέρυγος, ὅπου βρισκόταν τὸ διαμέρισμα τοῦ λόρδου, φώναξε δυνατά:

—Ὁ Θεὸς θὰ σᾶς τιμωρήση!

Τὴν ἄλλη μέρα, τὸν βρῆκαν κρεμασμένο ἀπὸ τὰ κλαδιὰ ἑνὸς δέντρου, σὲ μικρὴ ἀπόστασι ἀπὸ τὸν πύργο.

Καὶ νὰ ποὺ τὸ φάντασμά του εἶχε ξαναγυρίσει τώρα γιὰ νὰ προκαλέση τὸ θάνατο τοῦ γηραιοῦ λόρδου Ἔξμπουρυ.

Γιατὶ ὁ Οὐΐλλιαμ δὲν ἀμφέβαλλε καθόλου ὅτι ὁ θάνατος τοῦ πατέρα του ἦταν ἔργο τοῦ Ἄστοκ.

Ἐπηρεασμένος ἀπ' αὐτὸ τὸ περιστατικό, ὁ νεαρὸς λόρδος ἔφυγε ἀπὸ τὸν πύργο κι' ἄρχισε νὰ ταξιδεύη.

Μιὰ νύχτα, ἔπειτα ἀπὸ ἑφτὰ χρόνια, βρισκόταν μόνος σ' ἕνα διαμέρισμα πρώτης θέσεως τῆς ταχείας ποὺ πήγαινε στὴ Λυών. Κάποια στιγμή, σηκώνοντας τὸ κεφάλι του, εἶδε ἕναν ἄνθρωπο ποὺ καθόταν στὸ ἀπέναντι κάθισμα καὶ ποὺ ἕνα λεπτὸ προτήτερα δὲν βρισκόταν σ' αὐτὴ τὴ θέσι. Εἶχε κατεβασμένο τὸ κεφάλι του κι' ὁ Οὐίλλιαμ Ἔξμπουρυ δὲν μποροῦσε νὰ διακρίνη τὰ χαρακτηριστικά του. Αἰσθανόταν, ὅμως, μιὰ ἀνυπόφορη βρῶμα σὰν νὰ βρισκόταν πλάϊ σ' ἕνα πτῶμα.

Ὁ συνεπιβάτης του σήκωσε κάποια στιγμὴ τὸ κεφάλι. Κι' ὁ Οὐΐλλιαμ Ἔξμπουρυ ἀναγνώρισε τότε τὸν Πέτερ Ἄστοκ.

Τὴν ἴδια στιγμή, ἄκουσε ἕναν τρομερὸ κρότο κι' αἰσθάνθηκε ἕνα δυνατὸ χτύπημα στὸ κεφάλι. Ἔπειτα, ἔχασε τὶς αἰσθήσεις του...

Τὸ τραῖνο εἶχε ἐκτροχιασθῆ. Ὁ Οὐΐλλισμ Ἔξμπουρυ ἔμεινε περισσότερο ἀπὸ ἕξη μῆνες σὲ μιὰ κλινικὴ τῆς Λυὼν ὡς ποὺ νὰ γίνη καλὰ ἀπὸ τὰ τραύματά του.

Ἀπὸ τότε, ὁ Πέτερ Ἄστοκ τὸν καταδίωκε παντοῦ καὶ δὲν τὸν ἄφηνε οὔτε στιγμὴ νὰ ἡσυχάση. Ὁ Οὐΐλλιαμ Ἔξμπουρυ, ἀφοῦ περιπλανήθηκε κάμποσα χρόνια ἀκόμη, τρέχοντας ἀπὸ τὴ μιὰ πόλι στὴν ἄλλη, ξαναγύρισε, στὸ τέλος, στὴν Ἀγγλία καὶ πῆγε νὰ ἐγκατασταθῆ στὸν πύργο του, ὅπου ἄρχισε νὰ συντάσση τὸ ἡμερολόγιο τῶν περιέργων «συναντήσεών» του μὲ τὸν Πέτερ Ἄστοκ. Ἀπ' αὐτὸ προέρχονται οἱ πληροφορίες ποὺ ἀναφέραμε παραπάνω.

Καὶ τώρα ἂς συμπληρώσουμε τὴν ἀφήγησί μας μὲ τὴν κατάθεσι ποὺ ἔκαμε στὴν ἀστυνομία, ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ γεγονότα ποὺ ξετυλίχθηκαν σὲ λίγο, ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτες τοῦ πύργου, ὁ Τόμας.

«Κατὰ τὶς ἀρχὲς τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1907, εἶπε, ὁ λόρδος Οὐΐλλιαμ ξαναγύρισε στὸν πύργο. Τὰ μαλλιά του ἦταν ὁλόλευκα καὶ τὸ πρόσωπό του γεμάτο ρυτίδες. Ἔμοιαζε σὰν γέρος. Κι' ὡστόσο, ἦταν μόνο 32 χρόνων.

Ἐπειδὴ φοβόταν νὰ κοιμηθῆ μόνος του μὲ κάλεσε νὰ κοιμηθῶ στὸ δωμάτιό του. Ὅταν ξύπνησα ἀπότομα τὴ νύχτα, εἶδα ὅτι ὁ κύριός μου κρατοῦσε ἕνα κηροπήγιο στὰ χέρια καὶ μὲ χτυποῦσε στὸ κεφάλι φωνάζοντας:

» — Πέτερ, θὰ πεθάνης καὶ δεύτερη φορά!

» Φώναξα τότε καὶ τοὺς ἄλλους δυὸ ὑπηρέτες καὶ τὸν δέσαμε χεροπόδαρα. Ἔπειτα, κατὰ τὴν αὐγή, βλέποντας ὅτι εἶχε ἠρεμήσει, τὸν λύσαμε. Ξύπνησε ἤρεμος καὶ πρόσχαρος σχεδόν. Δὲν φαινόταν νὰ θυμόταν τίποτε ἀπὸ τὰ γεγονότα τῆς νύχτας. Τὸ ἄλλο βράδυ, κατὰ τὶς δύο μετὰ τὰ μεσάνυχτα, ἀκούγοντας θόρυβο, κατέβηκα ἀπὸ τὸ δωμάτιό μου κι' ἔτρεξα στὴν κρεβατοκάμαρα τοῦ λόρδου Οὐΐλλιαμ. Μόλις ἄνοιξα τὴν πόρτα, ἀντίκρυσα ἕνα θέαμα, ποὺ δὲν θὰ τὸ ξεχάσω ποτέ... Ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ὁ νεαρὸς Στούαρτ, ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτες τοῦ πύργου, εἶχε προσφερθῆ νὰ κοιμηθῆ στὸ δωμάτιο τοῦ λόρδου. Ὁ Στούαρτ ἔπλεε μέσα σὲ μιὰ λίμνη αἵματος. Εἶχε μιὰ μεγάλη πληγὴ στὸ λαιμὸ καὶ μιὰ δεύτερη στὴν κοιλιά... Ὁ λόρδος Οὐΐλλιαμ δὲν βρισκόταν στὸ δωμάτιό του. Ἀλλὰ μερικὲς κηλίδες αἵματος ποὺ ξεχώριζαν στὸ πάτωμα μὲ ὁδήγησαν σ' ἕνα γειτονικὸ σαλόνι... Βρῆκα ἐκεῖ τὸν κύριό μου, κρεμασμένον ἀπὸ ἕνα σχοινὶ ποὺ εἶχε περάσει στὸ κοντάρι τῆς κουρτίνας ἑνὸς παραθύρου. Ἦταν ὁλόγυμνος καὶ τὰ χέρια του ἦταν πιτσιλισμένα ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ θύματός του...».

Αὐτὸ ἦταν τὸ ἔγκλημα καὶ ἡ τραγικὴ αὐτοκτονία τοῦ Οὐΐλλιαμ Ἔξμπουρυ. Στὴν περιοχή, μιλοῦν ἀκόμη γιὰ τὸ φάντασμα τοῦ Πέτερ Ἄστοκ. Μὰ οἱ πιὸ ψύχραιμοι ἀποδίδουν τὰ γεγονότα ποὺ ἀφηγηθήκαμε σὲ μιὰ μοιραία παραίσθησι, ποὺ ἔκαμε τὸ νεαρὸ λόρδο ἔγκληματία καὶ αὐτόχειρα.

Τί πρέπει νὰ ξέρετε ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Μερικὲς χρήσιμες συμβουλὲς

Ὁ Γάλλος γιατρὸς Συρὲν δίδει τὶς κάτωθι συμβουλὲς στὶς μητέρες γιὰ τὰ παιδιά τους:

1. Ἕνα παιδάκι μπορεῖ νὰ βγαίνῃ μ' ὅλους τοὺς καιρούς;

Ναί. Καὶ μάλιστα, μόλις συμπληρώσῃ τὸν πρῶτο μῆνα, ἐφ' ὅσον, ἐννοεῖται, ἡ ἀνάπτυξίς του εἶναι κανονική. Ὅταν, ὅμως, ὁ καιρὸς εἶναι βροχερὸς ἢ φυσάει δυνατὸς ἀέρας, εἶναι προτιμότερο νὰ τὸ κρατᾶτε στὸ σπίτι. Ἀλλά, στὴν περίπτωσι αὐτή, εἶναι καλὸ νὰ ἀνοίξετε ἐπὶ δυὸ ὧρες τὸ παράθυρο καὶ νὰ τὸ ἀφήσετε νὰ παίξῃ, μετὰ τὸν τρίτο χρόνο, ὅμως. Γιατί, ὅταν εἶναι μικρότερο, δὲν κινεῖται ἀρκετὰ καὶ μπορεῖ νὰ κρυώσῃ. Κατὰ τὸ δίωρο αὐτό, εἶναι ἀπαραίτητο τὸ παιδάκι νὰ κινῆται ζωηρά, νὰ τρέχῃ κλπ.

2. Πότε εἶναι καλύτερο νὰ κάνετε μπάνιο στὸ παιδάκι σας: τὸ πρωῒ ἢ τὸ βράδυ;

Τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει μεγάλη σημασία. Ὁπωσδήποτε, εἶναι καλύτερο νὰ τοῦ κάμετε τὸ μπάνιο του κατὰ τὶς 6 τὸ ἀπόγευμα, πρὶν ἀπὸ τὸ βραδυνὸ φαγητό.

3. Οἱ «ἐκβλαστήσεις» τῆς μύτης μποροῦν νὰ ἐμφανισθοῦν ἐκ νέου μετὰ τὴν ἀφαίρεσί των;

Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀδύνατον. Προσέξετε, ὅμως! Τὸ παιδάκι μπορεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσι τῶν «ἐκβλαστήσεων» ν' ἀναπνέῃ ἀπὸ τὸ στόμα, ἀπὸ κεκτημένη συνήθεια.

4. Τί σημαίνει ἡ ἔκφρασις «πόνος τῆς ἀναπτύξεως»;

Γιὰ τὸ γιατρὸ τίποτε. Ἕνα παιδάκι ποὺ ἀναπτύσσεται κανονικὰ δὲν πρέπει νὰ αἰσθάνεται πόνους. Ἂν συμβαίνει τὸ ἀντίθετο, πρέπει νὰ συμβουλευθῆτε ἀμέσως τὸ γιατρό σας γιὰ νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν αἰτία τους. Πολλὰ παιδιὰ προσβάλλονται ἐνωρίτατα ἀπὸ ρευματισμούς, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα φαίνεται τόσο ἀπίθανο, ποὺ οἱ γονεῖς των δυσκολεύονται νὰ τὸ πιστέψουν καὶ θεωροῦν περιττὸ νὰ ζητήσουν τὴ συμβουλή τοῦ γιατροῦ. Οἱ πόνοι αὐτοὶ μποροῦν, ἐξ ἄλλου, νὰ προέρχωνται ἀπὸ τὸ ὅτι τὸ παιδάκι δὲν «στέκεται καλά», ἀπὸ τὸ ὅτι, δηλαδή, τὰ μέλη του δὲν εἶναι κανονικά.

5. Πρέπει ν' ἀφήνωμε τὸ παιδάκι νὰ ξεφτάῃ τὰ μάλλινα φορέματά του καὶ νὰ βάζῃ τὰ μικρὰ κομματάκια τοῦ μαλλιοῦ μέσα στὸ στόμα του;

Πολλὲς μητέρες δὲν ἀποδίδουν σημασία σ' αὐτὴ τὴν κακὴ συνήθεια κι' ὅταν τὸ φορεματάκι τοῦ παιδιοῦ εἶναι παλιὸ δὲν ἐνδιαφέρονται καθόλου. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι τὸ μαλλὶ δὲν χωνεύεται καὶ ὅτι παραμένει ὅπως ἔχει μέσα στὸ στομάχι. Μὲ τὸν καιρό, αὐτὰ τὰ μικρὰ κομματάκια σχηματίζουν ἀρκετὰ μεγάλους ὄγκους, ποὺ μποροῦν νὰ προκαλέσουν σοβαρώτατες στομαχικὲς διαταραχές. Ἡ αἰτία αὐτῆς τῆς συνηθείας φαίνεται πὼς εἶναι νευρική. Τὸ παιδάκι, ὅταν δὲν ἔχει ν' ἀσχοληθῆ μὲ τίποτε, κατάφεύγει σ' αὐτὸ τὸ μέσον γιὰ νὰ βρῆ κάποια ἀπασχόλησι. Τὸ καλύτερο ποὺ ἔχετε νὰ κάμετε σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι εἶναι νὰ φορᾶτε στὸ παιδάκι σας μιὰ ποδιὰ ἀπὸ χοντρὸ ὕφασμα, ποὺ νὰ σκεπάζῃ τὰ μάλλινα ρούχα του. Εἶναι πολὺ πιθανὸν ὅτι μ' αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ πάψῃ νὰ τρώῃ τὸ μαλλὶ τῶν φορεμάτων του.

6. Πόσο πρέπει νὰ κοιμᾶται ἕνα παιδάκι;

Κατὰ κανόνα, ὡς τὴν ἡλικία τῶν 4 χρόνων πρέπει νὰ κοιμᾶται δώδεκα ὧρες τὴν ἡμέρα καὶ ἀπὸ τὰ 4 - 7 ἑνδεκα ὧρες.

Πρέπει νὰ συνηθίσετε τὰ παιδιά σας νὰ κοιμοῦνται ἀνώρις. Ἕνα παιδάκι ποὺ κοιμᾶται λίγο δὲν ἀναπτύσσεται κανονικὰ καὶ γίνεται νευρικό.

7. Σὲ ποιὰ ἡλικία πρέπει νὰ μαθαίνωμε τὸ παιδάκι νὰ διαβάζῃ;

Δὲν ὑπάρχει γενικὸς κανὼν γι' αὐτό. Ὁπωσδήποτε, εἶναι προτιμότερο νὰ περιμένουμε τὴ στιγμὴ ποὺ αὐτὴ ἡ ἐπιθυμία θὰ γεννηθῆ μόνη της στὸ παιδάκι σας. Μπορεῖτε τότε νὰ τοῦ μάθετε τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου, μερικὲς λέξεις μὲ συλλαβισμό, ἀριθμοὺς κλπ.

8. Πρέπει τὰ μαθαίνετε τὰ μικρὰ παιδιὰ πὶνγκ - πόνγκ;

Εἶναι προτιμότερο νὰ διαλέξετε ἕνα ἄλλο παιχνίδι. Ὄχι γιατὶ τὸ παιδάκι μπορεῖ νὰ καταπιῇ τὴ μπάλλα τοῦ πὶνγκ - πόνγκ, ποὺ εἶναι ἀλλωστε ἀρκετὰ μεγάλη. Μπορεῖ ὅμως, αὐτὴ ἡ μπάλα νὰ χωθῆ ἀπὸ ἀπροσεξία μέσα στὴν κοιλότητα τοῦ στόματος καὶ νὰ προκαλέσῃ ἀσφυξία.

9. Τὰ παιδάκια βλέπουν ὄνειρα στὸν ὕπνο τους;

Δὲν ὑπάρχει, δυστυχῶς, κανεὶς τρόπος γιὰ νὰ τὸ μάθωμε. Γιατὶ τὰ παιδιὰ δὲν θυμοῦνται τίποτε ὅταν ξυπνήσουν. Ἀσφαλῶς ὅμως κάτι θὰ βλέπουν ποὺ δὲν μποροῦν νὰ τὸ διακρίνουν καὶ νὰ τὸ διηγηθοῦν.

10. Ἕνα παιδάκι ποὺ γεννιέται ἀπὸ φαλακρὸ πατέρα κινδυνεύει νὰ γίνῃ φαλακρὸ ὅταν μεγαλώσῃ;

Ἡ φαλακρότης εἶναι κληρονομική. Ὑπάρχουν, ὡστόσο, παραδείγματα παιδιῶν ποὺ ἔγιναν φαλακρά, ἐνῷ ὁ πατέρας τους δὲν ἦταν καί, ἀντίθετα, παιδιῶν μὲ πυκνὰ καὶ γερὰ μαλλιά, ποὺ γεννήθηκαν ἀπὸ φαλακρὸ πατέρα.

11. Τὸ ὅτι τὸ παιδάκι γλύφει τὰ δάκτυλα τοῦ χεριοῦ του, κατὰ προτίμησιν τὸν ἀντίχειρα, πρέπει νὰ σᾶς ἀνησυχῇ;

Ναί. Ἡ κακὴ αὐτὴ συνήθεια ἐμποδίζει τὴν ὀδοντοφυΐα καὶ εἶναι δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ σοβαρώτατες παραμορφώσεις τῶν σιαγόνων. Ἕνα θαυμάσιο μέσον γιὰ νὰ τὴν καταπολεμήσετε εἶναι νὰ ἀλείφετε κάθε πρωῒ τοὺς ἀντίχειρες τῶν χεριῶν τοῦ παιδιοῦ σας μὲ λίγο βάμμα ἁλόης, ποὺ ἔχει πολὺ πικρὴ γεῦσι. Τὸ παιδάκι θὰ ξεσυνηθίσῃ σιγὰ - σιγὰ νὰ φέρνῃ τὸ δάχτυλο στὸ στόμα του.

Ἢ νὰ τοῦ κάνετε δυὸ γάντια χωρὶς δάκτυλα ποὺ νὰ τὰ φοράῃ ὥσπου νὰ ξεσυνηθίσῃ.

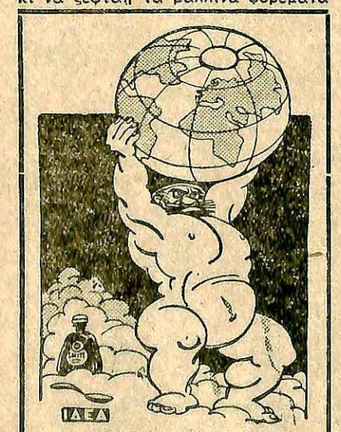

Ο ΑΤΛΑΣ: Σὰν πολύ, βαρειὰ μοῦ φαίνεται σήμερα! Πρέπει νὰ πάρω ἄλλη μιὰ κουταλιὰ μουρουνέλαιο SMITS!

ΟΙ ΚΟΥΤΣΟΜΠΟΛΕΣ

— Νὰ τὰ ποῦμε, κόνα Μαριγώ μου;
— Καὶ βέβαια, νὰ τὰ ποῦμε, κόνα Γαρουφαλλιά μου. Ἔχουμε τρεῖς μέρες νὰ ἰδωθοῦμε!...

(Τοῦ Β. Χριστοδούλου)

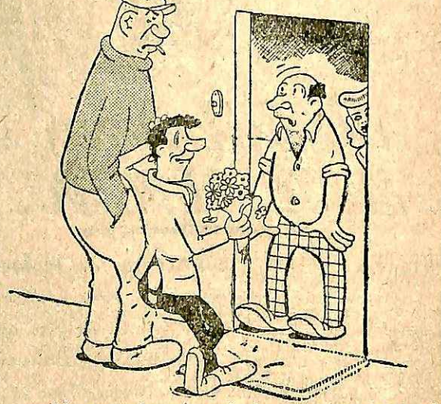

— Δὲν πιστεύω νὰ μοῦ ἀρνηθῆτε κι' αὐτὴ τὴ φορὰ τὸ χέρι τῆς κόρης σας!...

('Απὸ τὴν «Presse»)

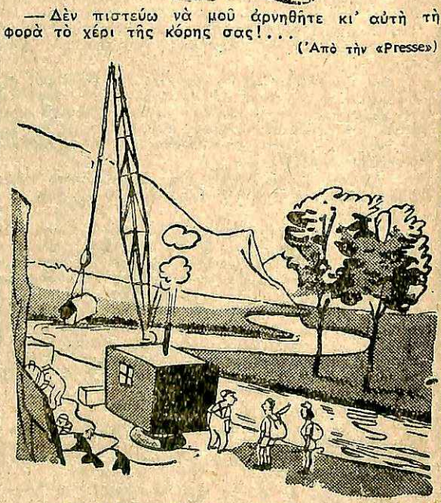

— Μᾶς κάνετε τὴ χάρι νὰ μᾶς πετάξετε ἀπέναντι;...

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ **ΟΡΑΣ ΜΑΚ ΚΟΥ**

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ὁ γκάνγκστερ Ρὰλφ Κόττερ κατορθώνει νὰ δραπετεύσῃ ἀπ' τὶς φυλακές, μὲ τὴ βοήθεια τῆς φίλης του Χολινταίη ποὺ δωροδόκησε ἕνα φύλακα πρὸς χάριν του καὶ χάριν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Τόκο ποὺ βρίσκεται στὴν ἴδια φυλακή.

Τὴν ὥρα τῆς ἀποδράσεως ὁ Ρὰλφ πισκορπίζει γύρω τὸ θάνατο μὲ τὸ πιστόλι ποὺ τοῦ προμήθευσε ἡ Χολινταίη. Σκοτώνει ὅμως καὶ τὸν Τόκο, γιὰ νὰ τὸν ξεφορτωθῆ καὶ λέει στὴ φίλη του ὅτι τὸν σκότωσαν οἱ φρουροί.

Στὴν ἀπόδρασι βοηθοῦν ἡ γκαραζιέρης Βὶκ Μαίησον κι' ὁ ἀσυρματιστὴς Ζύνξ.

Μετὰ τὴν αἱματηρὴ μάχη πᾶνε στὶς φυλακὲς ὁ Ρὰλφ μαζὶ μὲ τὴ Χολινταίη πάει σπίτι της. Γιὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ λεπτὰ ὁ Ρὰλφ μπαίνει μὲ τὸ Ζύνξ στὸ μαγαζὶ ἑνὸς γαλατᾶ κι' ἁρπάζουν ἀπ' τὸ ταμεῖο ἑννιὰ χιλιάδες δολλάρια. Γιὰ νὰ μπῆ στὸ μαγαζὶ ὁ Ρὰλφ χτυπᾶ στὸ κεφάλι μὲ τὸ κοντάκι τοῦ πιστολιοῦ του τὸν παραγωγὸ Τζόε ποὺ πήγαινε καθημερινῶς γάλα στὸ γαλατᾶ γιὰ νὰ τοῦ πάρῃ τὴ μπλούζα καὶ τὸ κασκέτο του καὶ νὰ μεταμφιεσθῆ.

Ὁ Μαίησον προδίδει τὸ Ρὰλφ καὶ τὸ Ζύνξ στοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ καταφθάνουν στὸ σπίτι τῆς Χολινταίη, τοὺς παίρνουν τὰ κλεμένα δολλάρια καὶ τοὺς συμβουλεύουν νὰ φύγουν ἀμέσως μακρυά.

Ὁ Ρὰλφ γιὰ νὰ ἐκδικηθῆ τοὺς ἀστυνομικοὺς ἀποφασίζει νὰ τοὺς στήσῃ μιὰ σατανικὴ παγίδα καὶ νὰ τοὺς παρασύρῃ καὶ πάλι στὸ σπίτι τῆς Χολινταίη. Ἐκεῖ, χάρις σ' ἕνα μικρόφωνο καὶ μιὰ φωνοληπτικὴ μηχανὴ ποὺ θὰ ἐγκαταστήσῃ, θ' ἀποτυπωθῆ ὅλη ἡ συνομιλία τους μαζύ του.

Τὸ σχέδιο τοῦ Ρὰλφ ἐπιτυγχάνει. Τώρα ζητάει ἕνα σίγουρο πρόσωπο γιὰ νὰ τοῦ ἐμπιστευθῆ τὴ μιὰ ἀπὸ τὶς δυὸ σκανδαλώδεις φωνογραφικὲς πλάκες. Καταφεύγει σ' ἕνα τετραπέρατο καὶ καταχθόνιο δικηγόρο - γιατρό, τὸν Γκρὴν - Μάντον, ὅπου γνωρίζει μιὰ ὡραιότατη νέα, τὴν μὶς Ντάμπσον. Ἀπὸ κεῖ πάει ὁ Κόττερ σ' ἕναν ἄλλο δικηγόρο, τὸν Μάντον.

3ον

Ὁ Μάντον σούφρωσε δυὸ - τρεῖς φορὲς τὰ φρύδια του.

— Περάστε, εἶπε ἔπειτα, παραμερίζοντας.

Μόνο ἕνα ὑπαίθριο πανηγῦρι θὰ μποροῦσε νὰ δώσῃ μιὰ ἰδέα τοῦ δωματίου ὅπου βρέθηκε ὁ Ρὰλφ Κόττερ. Ἦταν γεμάτο μὲ βαρειὰ ἔπιπλα καὶ παντὸς εἴδους ἄλλα ἀντικείμενα, ποὺ ἦταν σκορπισμένα ἐδῶ κι' ἐκεῖ στὴν τύχη, κι' ἔδιναν τὴν ἐντύπωσι μιᾶς ἀπερίγραπτης ἀταστασίας. Σ' ἕνα ἔρος ἦταν μιὰ τζὰζ - μπὰντ μὲ τὰ ἀναλόγια τῶν μουσικῶν καὶ ὅλα τὰ ὄργανα, πιὸ πέρα μιὰ βάρκα, ποὺ δὲν ἤξερε κανεὶς ἂν στηριζόταν στὸ ἔδαφος ἢ κρεμόταν ἀπὸ τὸ ταβάνι, ἀλλοῦ ἐμόταν ἀπὸ τὸ ταβάνι, ἀλλοῦ ἐμόταν ψεύτικο τζάκι, πιάνα, τραπέζια, καρέκλες, κονσόλες, ἕνα σωρὸ ἄλλα πράγματα, ποὺ εἶχαν τὶς πιὸ ἀπίθανες θέσεις κι' ἔκαναν τὸ δωμάτιο νὰ μοιάζῃ σὰν παληατζίδικο.

Ὁ ἐπισκέπτης ποὺ θἄμπαινε μέσα σ' αὐτό, θὰ σχημάτιζε τὴ γνώμη ὅτι ὁ Μάντον ἦταν ἕνας πολὺ ἐκκεντρικὸς ἄνθρωπος. Ἀλλ' ὁ Ρὰλφ κατάλαβε μὲ τὴν πρώτη ματιὰ ὅτι εἶχε νὰ κάμῃ μ' ἕναν ἄνθρωπο πολὺ προνοητικὸ κι' ὄχι ἕναν ἐκκεντρικό. Ὁ σκοπὸς τοῦ δικηγόρου ἦταν ὁλοφάνερος. Σκορπίζοντας ἐδῶ κι' ἐκεῖ ὅλα αὐτὰ τὰ ἔπιπλα, δημιουργοῦσε μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἐμπόδια, ποὺ ὑψώνονταν μπροστὰ στὸν ἐπισκέπτη. Ὁ τελευταῖος δὲν μποροῦσε νὰ προχωρήσῃ κατ' εὐθεῖαν ἐμπρός, ἀλλ' ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ κάνῃ ζιγκ - ζαγκ. Μιὰ ξαφνικὴ ἐπίθεσις ἐναντίον τοῦ δικηγόρου ἦταν, λοιπόν, ἕνα πρᾶγμα ὁλότελα ἀδύνατο. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ὁ Μάντον εἶχε τὸν καιρὸ νὰ ἐξετάσῃ προσεχτικὰ τὸν ἐπισκέπτη του καὶ νὰ πάρῃ ἐγκαίρως τὶς ἀπαιτούμενες προφυλάξεις.

Ὁ Ρὰλφ Κόττερ κατάφερε ὄχι χωρὶς κόπο νὰ βρῆ ἕνα κάθισμα. Ὁ Μάντον κάθισε λίγο πιὸ πέρα φροντίζοντας ὥστε νὰ βρίσκεται ἀνάμεσά τους ἕνα τραπέζι μὲ τρία πόδια καὶ δυὸ ἢ τρεῖς καρέκλες μὲ ψηλὴ ράχη.

— Τί τρέχει; ρώτησε.

— Ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ τὴ βοήθειά σας, κύριε Μάντον, ἀπάντησε ὁ γκάνγκστερ.

— Οἱ ἄνθρωποι ποὺ μ' ἐπισκέπτονται ἔχουν συνήθως τὴν ἀνάγκη μου, εἶπε ὁ δικηγόρος. Κανένας δὲν ἔρχεται νὰ μὲ ἰδῆ ἀπὸ εὐχαρίστησι. Τί εἴδους βοήθεια εἶνε αὐτὴ ποὺ σᾶς χρειάζεται;

— Βοήθεια νομική...

— Σχετικὰ μ' ἕνα γεγονὸς ποὺ ἔγινε ἢ ποὺ πρόκειται νὰ γίνῃ;

— Σχετικὰ καὶ μὲ τὰ δυό.

— Πόσα χρήματα ἔχετε;

— Τὸ ζήτημα δὲν εἶνε πόσα ἔχω σήμερα, ἀλλὰ πόσα πρόκειται νὰ ἔχω.

— Τὸ μέλλον δὲν μ' ἐνδιαφέρει.

— Δὲν πρόκειται γιὰ κανένα μακρινὸ μέλλον. Μιλάω γιὰ αὔριο, γιὰ μεθαύριο... Δὲν εἶμαι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ τύπου τοῦ Ντὶκ Νέλσων...

Ὁ Μάντον κύτταξε δυὸ ἢ τρεῖς φορὲς τὸ συνομιλητή του. Ἔπειτα ἔβγαλε μιὰ μικρὴ ἀσημένια σφυρίχτρα, τὴν ἔφερε στὸ στόμα του καὶ φούσκωσε λίγο τὰ μάγουλά του. Κανένας ἦχος δὲν βγῆκε ἀπ' αὐτή. Ὁ Ρὰλφ κατάλαβε πὼς αὐτὴ ἡ σφυρίχτρα λειτουργοῦσε μὲ ὑπερήχους...

Τὴν ἴδια στιγμή, ἕνας ἀνάλαφρος θόρυβος ἀκούστηκε στὸ βάθος τοῦ δωματίου κι' ὁ Ράλφ, γυρίζοντας τὸ κεφάλι του, εἶδε ἕνα ψηλὸ καὶ ρωμαλέο νέγρο, ποὺ περίμενε τὶς διαταγὲς τοῦ κυρίου του.

— Θὰ πιῆτε κάτι; ρώτησε ὁ Μάντον τὸν συνομιλητή του.

— Ὄχι, εὐχαριστῶ.

— Κάμε μας καφέ, Τζόε.

Ὁ μαῦρος ἐξαφανίστηκε ἀμέσως.

— Τί ἐννοεῖτε λέγοντας ὅτι δὲν εἴσαστε σὰν τὸν Ντὶκ Νέλσων; ρώτησε ὁ δικηγόρος.

— Θέλω νὰ πῶ πὼς δὲν εἶμαι ἠλίθιος, ἀπάντησε ὁ Ράλφ.

— Κάθε ἄνθρωπος ποὺ παραβαίνει τοὺς νόμους εἶνε ἠλίθιος.

— Τὸ λέτε αὐτὸ καὶ γιὰ τοὺς ἀστυνομικούς;

— Κάθε ἀστυνομικὸς ποὺ παραβαίνει τοὺς νόμους εἶνε δυὸ φορὲς ἠλίθιος.

— Τότε ὑπάρχουν πολλοὶ ἠλίθιοι.

— Ξέρετε κανένα;

— Πολλούς.

— Καὶ μπορεῖτε νὰ τὸ ἀποδείξετε;

— Ἂν δὲν μποροῦσα νὰ τὸ ἀποδείξω, τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ εἶχε ἀξία.

— Τότε, εἶπε ὁ Μάντον μὲ σοβαρὸ ὕφος, πρέπει νὰ τοὺς καταγγείλετε γιὰ νὰ συλληφθοῦν καὶ νὰ τιμωρηθοῦν.

— Τὸ συμφέρον μου δὲν εἶνε νὰ συλληφθοῦν καὶ νὰ τιμωρηθοῦν, ἀπαντησε ὁ Ράλφ. Ἔχω στὰ χέρια μου ἀτράντακτες ἀποδείξεις κι' ἔχω τὴν πρόθεσι νὰ τὶς χρησιμοποιήσω γιὰ νὰ κάμω τὴ δουλειά μου. Ἀλλ' αὐτὲς οἱ ἀποδείξεις εἶνε σωστὴ δυναμῖτις. Θέλω, λοιπόν, νὰ τὶς ἐμπιστευθῶ σὲ κάποιον, ποὺ νὰ φοβοῦνται οἱ ἀστυνομικοί, γιατὶ θὰ ξέρουν πὼς αὐτὸς ὁ κάποιος δὲν θὰ δίσταζε νὰ τὶς φέρῃ σὲ φῶς, ἂν τοὺς περνοῦσε ἀπὸ τὸ μυαλὸ ἡ σκέψις νὰ μ' ἐμποδίσουν στὴ δουλειά μου.

— Τί εἴδους εἶνε αὐτὲς οἱ ἀποδείξεις;

— Οἱ ἀποδείξεις ποὺ ἔχω στὰ χέρια μου εἶνε ἕνας δίσκος γραμμοφώνου, ἀπάντησε ὁ Ράλφ. Πάνω σ' αὐτὸν ἔχει ἀποτυπωθῆ ἡ ἀκόλουθη σκηνή: Δυὸ ἀστυνομικοὶ μοῦ παίρνουν ἕνα χρηματικὸ ποσὸν — χίλια ὁκτακόσια δολλάρια, ποὺ μοῦ εἶχαν ἀπομείνει ἀπὸ μιὰ κλοπὴ μὲ φόνο ποὺ ἔκαμα — καὶ δεχονται νὰ συνεργασθοῦν μαζί μου σὲ μιὰ ἄλλη ληστεία...

Ὁ Μάντον σούφρωσε τὰ φρύδια.

— Καὶ διαλέξατε ἐμένα γιὰ νὰ μοῦ ἐμπιστευθῆτε αὐτὸ τὸ δίσκο; ρώτησε.

— Διαφορετικά, δὲν θὰ βρισκόμουν ἐδῶ; ἀπάντησε ὁ γκάνγκστερ.

— Τί ἐννοεῖτε λέγοντας ὅτι ἔχετε τὴν πρόθεσι νὰ χρησιμοποιήσετε αὐτὲς τὶς ἀποδείξεις γιὰ νὰ κάμετε τὴ δουλειά σας; Μήπως θέλετε νὰ μοῦ ἐμπιστευθῆτε αὐτὸ τὸ δίσκο γιὰ νὰ ἐξασφαλισθῆτε ἀπὸ ἄλλα ἐγκλήματα ποὺ σκοπεύετε νὰ διαπράξετε;

— Νομίζω ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ σκοπός μου, ἀπάντησε ὁ γκάνγκστερ. Δὲν ἔχω ἀκόμη ὡρισμένο σχέδιο, γιατὶ δὲν βρῆκα τὸν καιρὸ νὰ βάλω τὸ μυαλό μου νὰ δουλέψῃ. Αὐτὴ ἡ ἀποτύπωσις ἔγινε μόλις πρὶν ἀπὸ λίγη ὥρα.

— Μ' ἄλλα λόγια, μοῦ ζητᾶτε νὰ γίνω συνέχοχός σας;

— Τὸ πράγμα θὰ ἦταν πολὺ ἐνδιαφέρον γιὰ σᾶς. Δὲν διατρέχετε κανένα κίνδυνο. Ἀκοῦστε με, κύριε Μάντον. Ὅταν αὐτοὶ οἱ δυὸ ἀστυνομικοὶ μὲ ἐφόρισαν, δὲν πέρασε ἀπὸ τὸ μυαλό μου ἡ σκέψις ν' ἀντιδράσω μ' ὁποιονδήποτε τρόπο. Ἀλλ' ἄλλαξα γνώμη, μόλις ἔμαθα ὅτι ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἦταν γενικὸς ἐπιθεωρητής. Σκέφτηκα τότε ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ μοῦ προσφέρῃ μερικὲς ἀξιόλογες ὑπηρεσίες, ἂν κατάφερνα νὰ τὸν βάλω στὸ χέρι.

— Καὶ τὸν τυλίξατε;

— Ναί.

— Πολὺ περίεργο! Ξέρετε τοὐλάχιστον τ' ὄνομά του;

— Καὶ βέβαια. Λέγεται Βέμπερ... ἐπιθεωρητὴς Βέμπερ...

— Τσάρλι Βέμπερ;

— Δὲν ξέρω τὸ μικρό του ὄνομα. Εἶνε ἕνας κοντόχοντρος τύπος ὡς σαράντα πέντε χρόνων...

Ὁ Μάντον ἔσκασε στὰ γέλια.

Ἐκείνη τὴ στιγμή, ὁ νέγρος μπῆκε στὸ δωμάτιο φέρνοντας τὸν καφέ. Ἀπόθεσε τὸ δίσκο σ' ἕνα τραπεζάκι, γέμισε δυὸ φλυτζάνια κι' ἔδωσε τὸ ἕνα στὸν κύριό του καὶ τὸ ἄλλο στὸν Ράλφ. Ἔπειτα βγῆκε ἀθόρυβα ἀπὸ τὸ δωμάτιο.

Ὁ γκάνγκστερ ἀπόθεσε τὸ φλυτζάνι του πάνω στὸ τραπε-

Μπιρέδες Ἱστορίες

Τὸ γραφτὸ

Ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους Εὐρωπαίους ἀποίκους τῆς Ἀμερικῆς, ποὺ ἦταν φανατικὸς χριστιανὸς καὶ πίστευε ἀκράδαντα στὴ δύναμι τοῦ πεπρωμένου, πήγαινε μιὰ μέρα στὴν ἐκκλησία τοῦ συνοικισμοῦ μ' ἕνα παλιὸ τουφέκι κρεμασμένο στὸν ὦμο του. Ἕνας μοιρολάτρης τὸν πλησίασε καὶ τοῦ εἶπε:

— Ἀδελφὲ Νάθαν, πιστεύεις ὅτι αὐτὸ ποὺ εἶνε γραμμένο νὰ γίνῃ, θὰ γίνῃ;

— Ναί, ἀδελφέ μου.

— Τότε ἂν ὅλοι οἱ Ἰνδιάνοι τῆς περιοχῆς μας ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τῆς ἐκκλησίας, καὶ δὲν ἔχει ἔρθει ἀκόμη ἡ ὥρα σου, δὲν θὰ πάθῃς τίποτε, δὲν εἶνε ἔτσι;

— Ναί, ἀδελφέ μου.

— Ἂν ὅμως ἔρθῃ ἡ ὥρα σου ὅ,τι καὶ νὰ κάνῃς δὲν θὰ ὠφεληθῆς, δὲν εἶνε ἔτσι;

— Ἔτσι εἶνε...

— Τότε γιατὶ κουβαλᾶς τὸ τουφέκι σου στὴν ἐκκλησία;

Ὁ Νάθαν ἀπάντησε σοβαρά:

— Γιατί, πηγαίνοντας στὴν ἐκκλησία ἢ ἐπιστρέφοντας μπορεῖ νὰ συναντήσω κανέναν Ἰνδιάνο... ποὺ νὰ ἔχῃ ἔρθει ἡ ὥρα του!...

Δρ. Ι. ΜΑΤΑΡΑΣΣΟ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
ΦΙΠΙΝΟΥ 38 (ΠΑΤΗΣΙΑ) - ΤΗΛ. 85.089
10 1/2-1 — 3-6

ΒΑΦΑΙ ΦΟΡΕΜΑΤΩΝ
RIDA
Εἰς φακέλλους

Οἱ βαφὲς φορεμάτων RIDA μὲ τὶς ὁποῖες ἔχετε ἐξασφαλισμένη καὶ ἀπόλυτη ἐπιτυχία πωλοῦνται λιανικῶς εἰς τὸ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΧΡΩΜΑΤΩΝ
ΜΙΧ. ΜΕΤΑΞΑ
Ἀθηναΐδος 5 α.

Κατὰ τὴν
ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ
Τὸ περίφημον ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ
Τοῦ ΡΙΧΤΕΡ

ΓΑΛΟΤΣΕΣ
ΑΝΔΡΙΚΕΣ
20.000
25 ΑΘΗΝΑΣ 25

«Ξυλουέ»
ΡΑΠΤΙΚΗ
ΚΟΠΤΙΚΗ
Μόνο μὲ τὸ Σύστημα
ΦΙΛΙΤΣΙΑ

Ταχεῖα ἐκμάθησις χάρις εἰς ὅλας τὰς τελευταίας μεθόδους. Ἡ πολυετὴς πεῖρα καὶ ὁ τρόπος διδασκαλίας ἐγγυῶνται διὰ τὴν πλήρη κατάρτισιν τῶν μαθητριῶν μου. Πληροφορίαι καὶ ἐγγραφαὶ καθ' ἑκάστην, Καλαμιώτου 25. Πωλοῦνται καὶ Κροκί.

ζάκι, χωρὶς νὰ τὸ φέρῃ στὰ χέῖλη του. Ὁ Μάντον, ἀντίθετα, ρούφηξε μερικὲς γουλιές.

— Ὥστε, λοιπόν, ἰσχυριζόσαστε ὅτι τυλίξατε τὸν Τσάρλι Βέμπερ; εἶπε ἔπειτα ὁ Μάντον. Ὡραῖο αὐτό! Ἄκουσε, νέε μου. Δὲν θὰ σὲ πετάξω μὲ τὶς κλωτσιὲς ἀπὸ δῶ μέσα, γιατὶ δὲν σὲ θεωρῶ ὑπεύθυνο γι' αὐτὴ τὴ σκευωρία. Ἀλλὰ νὰ πᾶς νὰ πῆς σὲ κείνους ποὺ σ' ἔστειλαν πὼς τοὺς φανταζόμουν ἱκανοὺς νὰ ἐπινοήσουν κάτι καλύτερο. Καὶ μπορῶ νὰ σοῦ πῶ ποιοὶ εἶνε... Οἱ ἄνθρωποι ποὺ σοφίστηκαν αὐτὴ τὴ χοντροκομμένη ἀνοησία εἶνε οἱ ἀντίπαλοί μου. Γιὰ ποιὸν μὲ πήρατε λοιπόν; "Αν τουλάχιστον μοῦ μιλοῦσατε γιὰ ἕναν ὁποιονδήποτε ἀστυνομικό... Ἀλλὰ γιὰ τὸν Τσάρλι Βέμπερ!

— Δὲν σᾶς εἶπα ὅτι λέγεται Τσάρλι Βέμπερ. Σᾶς εἶπα μόνο ὅτι εἶνε ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς Βέμπερ.

— Μόνο ἕνας Βέμπερ ὑπάρχει ἐδῶ καὶ δὲν εἶνε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τυλίγονται εὔκολα.

— Σᾶς εἶπα ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποὺ τύλιξα εἶνε ὁ ἐπιθεωρητὴς Βέμπερ! φώναξε ὁ Ράλφ, ποὺ εἶχε ἀρχίσει νὰ ἐκνευρίζεται.

Ὁ Μάντον στήλωσε γιὰ μιὰ στιγμὴ τὸ βλέμμα του πάνω του.

— Ἄλλαξα γνώμη, εἶπε μὲ ψυχρὸ ὕφος. Θὰ σᾶς πετάξω μὲ τὶς κλωτσιές, ὅπως σᾶς ἀξίζει...

Καὶ ξανάφερε τὴ σφυρίχτρα στὸ στόμα του.

Ὁ νέγρος μπῆκε τὴν ἴδια στιγμὴ στὸ δωμάτιο. Ἀλλ' ὁ Ράλφ Κόττερ ἦταν κι' ὅλας ὄρθιος καὶ κρατοῦσε τὸ πιστόλι του στὸ χέρι. Μὲ μιὰ γρήγορη κίνησι, γύρισε τὴν κάννη πρὸς τὸ μέρος τῆς κοιλιᾶς τοῦ Τζόε.

— Βάλτε στὴν τσέπη τὸ πιστόλι σας, εἶπε ὁ Μάντον.

— Πέστε πρῶτα σ' αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο νὰ φύγῃ! ἀπάντησε ὁ Ράλφ.

Ὁ Μάντον σκέφτηκε γιὰ μιὰ στιγμή.

— Φύγε, Τζόε, εἶπε ἔπειτα. Ὁ Ράλφ Κόττερ κρατοῦσε πάντα τὸ πιστόλι στὸ χέρι του.

— Γνωριστήκαμε καλὰ τώρα, εἶπε γυρίζοντας πρὸς τὸ μέρος τοῦ Μάντον, χωρὶς ν' ἀφήσῃ ἀπὸ τὰ μάτια του τὴν πόρτα ποὺ βρισκόταν στὸ βάθος τοῦ δωματίου. Ἀκοῦστε, λοιπόν, τί ἔχω νὰ σᾶς πῶ. Ὅλα ὅσα σᾶς ἀφηγήθηκα εἶνε ἡ καθαρὴ ἀλήθεια. Δραπέτευσα προχτὲς ἀπὸ τὴ φυλακὴ κι' ἂν ἤρθα σ' αὐτὴ τὴν πόλι, τὸ ἔκαμα γιατὶ τὸ αὐτοκίνητο ποὺ χρησίμεψε γιὰ τὴ δραπέτευσί μου ἦταν ἑνὸς γκαραζιέρη ἀπὸ δῶ κι' ἔπρεπε νὰ τοῦ τὸ ἐπιστρέψω. Χθὲς τὸ πρωῒ λήστεψα ἕνα μαγαζὶ καὶ σκότωσα ἕναν ἄνθρωπο, γιὰ νὰ ἐξοικονομήσω μερικὰ χρήματα, ποὺ μοῦ χρειάζονταν γιὰ νὰ φύγω. Ἀλλ' ὁ γκαραζιέρης ποὺ ἦταν συμμέτοχός μου σ' αὐτὴ τὴ δουλειά, φοβήθηκε καὶ μὲ πρόδωσε. Ὁ ἴδιος ἔφερε στὸ σπίτι ὅπου ἔμενα τοὺς δυὸ ἀστυνομικοὺς κι' αὐτοὶ μοῦ πῆραν ὅλα μου τὰ χρήματα. Δὲν ἤξερα ἀκόμη ὅτι ἔχω νὰ κάνω μ' ἕνα γενικὸ ἐπιθεωρητή. Ὅταν τὸ ἔμαθα, ἀποφάσισα νὰ τοῦ παίξω ἕνα γερὸ παιγνίδι καὶ τὸ κατάφερα. Καὶ τώρα ἐμπρός! Πέστε στὸν ὑπηρέτη σας νὰ σᾶς φέρῃ τὰ ροῦχα σας. Θὰ σᾶς πάω ν' ἀκούσετε αὐτὸ τὸ δίσκο.

Ὁ Μάντον ἀποτελείωσε τὸν καφέ του χωρὶς νὰ βιάζεται

— Ἀφοῦ δὲν εἴσαστε ἀπὸ δῶ, ρώτησε, πῶς ἀκούσατε νὰ γίνεται λόγος γιὰ μένα;

— Μοῦ μίλησε γιὰ σᾶς ὁ γιατρὸς Γκρήν.

— Ποιὸς γιατρὸς Γκρήν;

— Αὐτὸς ποὺ συνεργαζόταν ἄλλοτε μὲ τὸν Ντὶκ Νέλσων.

— Εἶνε καμμιὰ γυναῖκα ἀνακατεμένη σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι;

— Ναί. Λέγεται Χολινταίη Τοκοβάντα.

— Καλά. Βάλτε τὸ πιστόλι στὴν τσέπη σας.

Σφύριξε κατόπιν μὲ τὴ «σιωπηλὴ» σφυρίχτρα του.

— Τζόε, εἶπε στὸ νέγρο, ποὺ ἐμφανίστηκε ἀμέσως, φέρε τὰ ροῦχα μου.

. . . . . .

Ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ λεπτά, ὁ Μάντον ἄκουγε κατάπληκτος τὸ δίσκο, ποὺ ὁ Ζὺνξ ἔβαλε στὸ φωνογράφο. Ζήτησε, μάλιστα, νὰ τὸν ἀκούσῃ δυὸ φορές.

— Πρόκειται γιὰ τὸν Τσάρλι Βέμπερ; τὸν ρώτησε ὁ Ράλφ.

— Ναί, ἀπάντησε ὁ δικηγόρος. Αὐτὴ ἡ ἱστορία, εἶνε ὡστόσο, τόσο ἀκατανόητη, ποὺ μοῦ φαίνεται ἀπίστευτη σχεδόν.

— Κι' ὅμως εἶνε ἀληθινή. εἶπε ὁ Ράλφ.

— Πρέπει νὰ ξέρετε, ὡστόσο, συνέχισε ὁ Μάντον, πὼς ὁ Βέμπερ δὲν εἶνε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τὰ χάνουν εὔκολα. Χρειάζεται μεγάλη προσοχή...

— Ἐκεῖνο ποὺ θέλω ἀπὸ σᾶς εἶνε νὰ μοῦ πῆτε ἂν τὸν κρατᾶμε ἢ ὄχι;

— Τὸν κρατᾶμε.

— Καὶ τώρα κάτι ἄλλο: εἴσαστε μαζί μας, ναὶ ἢ ὄχι;

— Ἠρεμία, εἶπε ὁ δικηγόρος. Πρέπει νὰ μάθω ἕνα σωρὸ πράγματα γιὰ σᾶς, προτοῦ μπορέσωμε νὰ συνεννοηθοῦμε...

Ὁ Ζὺνξ ποὺ βρισκόταν ἐκεῖ ἦταν ἐνθουσιασμένος. Γιατὶ ἔβλεπε πὼς τὰ χίλια ὀκτακόσια δολλάρια ποὺ διέθεσε σ' αὐτὴ τὴ δουλειὰ εἶχαν πιάσει τόπο. Κι' ὁ Ράλφ ἦταν εὐχαριστημένος ἐπίσης. Μόνον ἡ Χολινταίη δὲν ἦταν. Γιατὶ εἶχε θιγῆ στὴ γυναικεία φιλαρέσκειά της. Ὁ Μάντον ἦταν τόσο ἀπορροφημένος, ποὺ δὲν τὴν εἶχε προσέξει καθόλου. Δὲν τὴν εἶχε προσέξει σὰν γυναίκα...

Ἡ πανίδα

Ὁ Ρῆς ἔφτασε πρῶτος τὸ ἄλλο πρωΐ.

— Τὸ ἀφεντικὸ δὲν θ' ἀργήσῃ, εἶπε.

Ὁ Ράλφ τοῦ παρουσίασε τὸν Ζὺνξ Ράϊνερ.

— Εἶνε ὁ φίλος μας; ρώτησε ὁ ἀστυνομικός.

Καὶ ἔσφιξε τὸ χέρι τοῦ Ζύνξ.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ χτύπησε τὸ κουδοῦνι. Ὁ νέος ἐπισκέπτης ἦταν ὁ ἐπιθεωρητὴς Βέμπερ.

Ὁ Ράλφ ἔκαμε καὶ πάλι τὶς παρουσιάσεις. Ὁ Ζὺνξ ἄπλωσε τὸ χέρι του, νομίζοντας ὅτι ὁ ἐπιθεωρητὴς θὰ τοῦ τὸ ἔσφιγγε ὅπως εἶχε κάμει ὁ Ρῆς. Ἀλλ' ὁ Βέμπερ ἔκαμε πὼς δὲν πρόσεξε τὴν κίνησί του.

— Λοιπόν, ρώτησε, τί εἶνε αὐτὴ ἡ δουλειὰ ποὺ ἔχεις στὸ μυαλό σου;

— Μιὰ γερὴ δουλειά, ἀπάντησε ὁ Ζύνξ.

— Πόσα;

— Ὀγδόντα χιλιάδες δολλάρια. Ἴσως ἑκατό...

Τὰ μάτια τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἔλαμψαν ἀπὸ ἀπληστία.

— Σὲ ἀκούω, εἶπε.

Ὁ Ράλφ ἔκαμε ἕνα βῆμα.

— Κύριε ἐπιθεωρητά, εἶπε, εἶνε προτιμότερο ἴσως νὰ σᾶς ἐξηγήσῃ αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι ἕνας φίλος σας, ποὺ βρίσκεται ἐδῶ... Θέλετε νὰ τὸν δῆτε;

Τὴν ἴδια στιγμὴ ὁ Μάντον ἐμφανίστηκε στὸ κατῶφλι τῆς πόρτας τοῦ βάθους.

— Καλημέρα, Τσάρλι, εἶπε. Καλημέρα; Ρῆς...

Οἱ δυὸ ἀστυνομικοὶ ἔμειναν μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα.

— Τί γυρεύεις ἐδῶ, Μάντον; ρώτησε ὁ ἐπιθεωρητής, ὅταν συνῆλθε ἀπὸ τὴν κατάπληξί του.

— Τί γυρεύω; ἀπάντησε ὁ δικηγόρος. Τὸ πρᾶγμα εἶνε πολὺ ἁπλό. Εἶχα μιὰ ἐνδιαφέρουσα συνομιλία μὲ τοὺς πελάτες μου... Ἀλλὰ νομίζω πὼς τὸ καλύτερο εἶνε νὰ τὴν συνεχίσωμε ὅλοι μαζί...

— Τί σημαίνουν ὅλα αὐτά; φώναξε ὁ ἐπιθεωρητής. Ἐμπρός, Μάντον, ἐξηγήσου...

— Δὲν ζητάω τίποτε καλύτερο ἀπ' αὐτό, εἶπε ὁ δικηγόρος. Ἀλλὰ προτήτερα θὰ ἤθελα ν' ἀκούσωμε ἕνα δίσκο, ποὺ θὰ διευκολύνῃ πολὺ τὶς συζητήσεις μας.

— Ἕνα δίσκο;

— Ὦ, δὲν πρόκειται νὰ κρατήσῃ πολύ. Θὰ σοῦ φρεσκάρῃ ἄλλωστε, τὴ μνήμη, ἀγαπητέ μου Τσάρλι...

Ὁ δίσκος ἦταν κιόλας πάνω στὸ γραμμόφωνο καὶ ἡ βελόνα βρισκόταν στὴ θέσι της. Τὸ μόνο ποὺ χρειάστηκε νὰ κάμῃ ὁ Μάντον ἦταν νὰ βάλῃ ἐμπρὸς τὴ συσκευή.

Μὲ τὶς πρῶτες λέξεις ποὺ ἀκούστηκαν, οἱ δυὸ ἀστυνομικοὶ ἔγιναν καταπάκιτρινοι. Ἀλλὰ ξαναβρῆκαν πολὺ γρήγορα τὴν ψυχραιμία τους. Ὁ Ρῆς ἔβγαλε ἀμέσως τὸ πιστόλι του.

— Ψηλὰ τὰ χέρια! οὔρλιαξε.

Τὴν ἴδια στιγμή, ὁ Βέμπερ ἔτρεξε στὸ γραμμόφωνο καὶ τράβηξε μὲ ὁρμὴ τὸ δίσκο. Ἀλλά, στὴν προσπάθεια ποὺ ἔκαμε γιὰ νὰ τὸν βγάλῃ, ἡ βελόνα μπῆκε μέσα στὸ δάχτυλό του καὶ τοῦ ἔσχισε τὸ δείχτη τοῦ δεξιοῦ του χεριοῦ. Ἀδιαφόρησε, ὡστόσο, γι' αὐτὴ τὴ μικρὴ πληγὴ κι' ἔβαλε ὅλες τὶς δυνάμεις του γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ τὸν σπάσῃ. Ἀλλὰ κατάλαβε πὼς ἦταν ἀπὸ πλαστικὴ οὐσία καὶ περιορίστηκε τότε νὰ τὸν λυγίσῃ στὰ δυὸ καὶ νὰ τὸν βάλῃ μέσα στὴν τσέπη του.

— Δολοφόνοι, λησταί! βρυχήθηκε, ἐνῶ προσπαθοῦσε νὰ σταματήσῃ τὸ αἷμα ποὺ ἔτρεχε ἀπὸ τὸ δάχτυλό του.

— Δὲν ἄκουσες τὸ σημαντικότερο μέρος, ἐκεῖ ὅπου γίνεται λόγος γιὰ τὴν καινούργια δουλειά, τοῦ εἶπε ὁ Μάντον.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς δὲν ἀπάντησε.

— Ψάξε τους, Ρῆς, διέταξε.

— Δὲν εἴμαστε ὠπλισμένοι, εἶπε ὁ Ράλφ. Ἂν θέλετε τὰ πιστόλια μας, βρίσκονται στὸ διπλανὸ δωμάτιο. Ἐμᾶς δὲν μᾶς χρειάζονται πιά...

Ὁ ἐπιθεωρητὴς ἔβγαλε μὲ τὸ ἀριστερὸ χέρι τὸ πιστόλι του.

— Ἐμπρός, ὅλοι στὸν τοῖχο! οὔρλιαξε. Νὰ ἀπὸ ποῦ ἔπρεπε ν' ἀρχίσω...

Ὅλοι τάχασαν καὶ περισσότερο ἡ Χολινταίη. Μόνον ὁ Μάντον ἦταν ἀτάραχος.

— Ἀγαπητέ μου, Τσάρλι, εἶπε, δὲν θὰ κερδίσῃς τίποτε ἂν μᾶς σκοτώσῃς. Ὁ δίσκος ποὺ ἄκουσες εἶνε μιὰ ἁπλὴ κόπια... Μερικὲς ἄλλες κόπιες βρίσκονται στὰ χέρια σημαινόντων προσώπων ἐδῶ κι' ἀλλοῦ... Ἂν μᾶς συμβῇ τὸ παραμικρό, οἱ δίσκοι αὐτοὶ θὰ πληροφορήσουν τοὺς συμπολίτες σου κι' ὅλους τοὺς Ἀμερικανοὺς γιὰ τὴ δρᾶσι τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Βέμπερ... Δὲν νομίζω πὼς τὸ ἐπιθυμεῖς, Τσάρλι... Εἶνε καιρὸς νὰ λογικευθῇς... Τὸ μόνο ποὺ ζητᾶμε ἀπὸ σένα εἶνε νὰ μᾶς βοηθήσῃς λίγο...

— Καὶ νὰ μοῦ γυρίσῃς τὶς τρεῖς χιλιάδες διακόσια δολλάρια ποὺ μοῦ πῆρες! φώναξε ὁ Ράλφ.

Ὁ Μάντον πῆγε κοντὰ στὸν γκάνγκστερ.

— Δὲν εἶνε καιρὸς νὰ μιλᾶμε γι' αὐτὰ τὰ πράγματα, τοῦ εἶπε μ' ἐπιτιμητικο ὕφος.

Ὁ γκάνγκστερ δὲν ἐπέμεινε.

Ὅσο γιὰ τὸ Βέμπερ, κατάλαβε πὼς εἶχε χάσει τὸ παιχνίδι καὶ ξανάβαλε τὸ πιστόλι στὴν τσέπη του. Ὁ Ρῆς σ' ἕνα νεῦμα του, ἔκαμε τὸ ἴδιο.

— Αὐτὸ τὸ δάχτυλο δὲν ἐνοεῖ νὰ σταματήσῃ! εἶπε ὁ Βέμπερ, σὰν νὰ μὴν εἶχε προηγηθῆ τίποτε.

— Θὰ κάμετε καλύτερα νὰ περάσετε στὴν τουαλέττα, τὸν συμβούλευσε ὁ Ράλφ. Θὰ βρῆτε ἐκεῖ μπαμπάκι καὶ γάζες...

Εἰδύλλιο

Τὸ ἄλλο βράδυ, ἡ μὶς Ντόμπσον, πηγαίνοντας νὰ πάρῃ τὸ αὐτοκίνητό της, ποὺ τὸ εἶχε ἀφήσει ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ δόκτορος Γκρήν, βρῆκε μέσα σ' αὐτὸ τὸν Ράλφ Κόττερ.

— Δὲν φανταζόμουν ὅτι θὰ σᾶς ἔβρισκα ἐδῶ, εἶπε.

Καὶ πρόσθεσε ἀμέσως:

— Ποῦ μπορῶ νὰ σᾶς πάω ἀπόψε;

— Ἀπόψε εἶμαι ἐλεύθερος, ἀπάντησε ὁ Ράλφ. Ἂν νομίσετε ὅτι πρέπει νὰ μὲ πάρετε μαζί σας, θὰ πρέπῃ νὰ σκεφθῆτε ἐπίσης ποῦ θὰ μὲ πᾶτε...

Γέλασαν κι' οἱ δυό.

Ἡ μὶς Ντόμπσον κάθησε στὸ βολὰν κι' ἔβαλε τὸ αὐτοκίνητο σὲ κίνησι.

— Πῶς πῆγε ἡ σημερινὴ ὁμιλία τοῦ δόκτορος Γκρήν; ρώτησε ὁ Ράλφ Κόττερ.

— Πολὺ καλά. Ἐλπίζω ὅτι θαρθῆτε σὲ κάποια ἀπὸ τὶς προσεχεῖς ὁμιλίες του. Θὰ βροῦμε τὴν εὐκαιρία, ἄλλωστε, νὰ μιλήσωμε γιὰ τὴν θεωρία σας σχετικὰ μὲ τὴν τετάρτη διάστασι. Τὴν βρίσκω πολὺ ἐνδιαφέρουσα.

Ὁ γκάνγκστερ γέλασε.

— Πρέπει νὰ σᾶς ὁμολογήσω, εἶπε, πὼς δὲν ξέρω τίποτε γιὰ τὴν τετάρτη διάστασι. Ἂν σᾶς μίλησα χθές, τὸ ἔκαμα γιὰ νὰ πῶ κάτι...

— Δὲν σᾶς πιστεύω. Σᾶς ἀρέσει μήπως νὰ παριστάνετε τὸ μετριόφρονα;

— Ὄχι. Σᾶς λέω τὴν ἀλήθεια. Σᾶς ξεφούρνισα μερικὲς φράσεις, ποὺ εἶχα διαβάσει κάποτε, δὲν θυμᾶμαι ποῦ...

— Καὶ πάλι δὲν σᾶς πιστεύω, εἶπε ἡ μὶς Ντόμπσον. Μιλήσατε χθὲς σὰν ἄνθρωπος ποὺ ξέρει καλὰ τὸ θέμα του.

Ὁ Ράλφ Κόττερ γέλασε καὶ πάλι.

— Αὐτὴ τὴν ἱκανότητα, εἶπε, τὴν κληρονόμησα ἀπὸ τὸν παππού μου. Εἶχε τὴν εἰδικότητα νὰ παριστάνῃ τὴν αὐθεντία σὲ ὅλα τὰ ζητήματα, γιὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἤξερε τίποτε. Κληρονόμησα αὐτὸ τὸ σύμπλεγμα κατωτερότητος. Ὅλη ἡ τέχνη εἶνε νὰ μεταχειρίζεσαι μεγάλες λέξεις, καὶ νὰ κάνῃς ἐκείνους ποὺ σ' ἀκοῦνε νὰ νομίζουν πὼς ξέρεις περισσότερα ἀπὸ ὅσα λές... Σᾶς μίλησα ἔτσι, γιατὶ ἤθελα νὰ φανῶ στὰ μάτια σας διαφορετικὸς ἀπὸ ὅ,τι εἶμαι... Ἤθελα νὰ μὲ ξεχωρίσετε ἀπὸ τὸ πλῆθος καὶ νὰ μὲ βάλετε λίγο παράμερα...

Ἡ μὶς Ντόμπσον ἔμεινε γιὰ μερικὲς στιγμὲς συλλογισμένη.

— Κι' οἱ παρατηρήσεις γιὰ τὸ ἄρωμά μου; ρώτησε σὲ λίγο. Κι' αὐτὲς τὶς κάματε γιὰ νὰ πῆτε κάτι;

— Ναί, ἀπάντησε γελῶντας ὁ Ράλφ.

— Θέλετε ν' ἀστειευθῆτε μαζί μου, εἶπε ἡ μὶς Ντόμπσον. Εἴσαστε, ὡστόσο, τρομερός! Θὰ πρέπῃ στὸ μέλλον νὰ εἶμαι πιὸ ἐπιφυλακτική...

— Εἶνε ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ βγῆτε πιὸ πολὺ χαμένη, ἀπάντησε ὁ Ράλφ.

Σὲ λίγο ρώτησε:

— Τί ὥρα πρέπει νὰ γυρίσετε ἀπόψε στὸ σπίτι σας;

— Εἶμαι μιὰ μεγάλη κοπέλλα πιὰ κι' ἔπαψα ἀπὸ καιρὸ νὰ κινοῦμαι σύμφωνα μὲ ὡρισμένο πρόγραμμα, ἀπάντησε ἡ μὶς Ντόμπσον. Ἔχω, ἄλλωστε, δικό μου διαμέρισμα. Ποῦ θέλετε νὰ σᾶς πάω;

— Δὲν ξέρω τὴν πόλι, ἀπάντησε ὁ Ράλφ. Ἀφήνω σὲ σᾶς τὴν ἐκλογή.

— Καλά. Πέστε μου τουλάχιστον τί μπορεῖ νὰ σᾶς εὐχαριστήσῃ: μιὰ ταινία, μερικὰ ποτήρια μπύρα, λίγη μουσική; Στ' ἀλήθεια, θὰ σᾶς ἄρεσε ν' ἀκούσετε λίγη καλὴ μουσικὴ καὶ νὰ χορέψετε;

— Ἄκουσα μουσικὴ ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο τοῦ αὐτοκινήτου σας, τὴν ὥρα ποὺ σᾶς περίμενα, ἀπάντησε ὁ γκάνγκστερ. Νά... ἐκεῖ... στὰ χίλια ὀκτακόσια μέτρα...

— Εἶνε ὁ σταθμὸς τῶν δίσκων, εἶπε ἡ μὶς Ντόμπσον.

— Ἄκουσα ἕναν ὑπέροχο δίσκο, συνέχισε ὁ Ράλφ. Θὰ πάω αὔριο νὰ τὸν ἀγοράσω.

— Πῶς λέγεται αὐτὸς ὁ δίσκος;

— Δὲν νομίζω πὼς μπορεῖτε νὰ τὸν ξέρετε.

— Γιατὶ ὄχι;... Ἀκούω συχνὰ δίσκους.

— Ὁ τίτλος του εἶνε «Βρῆκα μιὰ καινούργια ἀγάπη», ἀπάντησε ὁ Ράλφ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΚΟΠΤΙΚΗΣ - ΡΑΠΤΙΚΗΣ
ΜΑΡ. ΓΟΥΔΑ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1915
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 1 (ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ)
ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ ΥΠΕΥΘΥΝΩΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΙΑΝ ΕΚΜΑΘΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ ΜΑΣ

Μπορεῖτε κι σεῖς νὰ ἐπιβάλλετε τὸν τύπον σας

Ὅταν ἔχετε ἐπιδερμίδα ἁπαλή, βελούδινη καὶ δροσερή. Ἡ πούδρα ΒΑΝΖΕΛ εἶνε τελείως ἀεροποιημένη καὶ εἰσχωρεῖ εἰς τοὺς πόρους τοῦ δέρματος χωρὶς νὰ τοὺς κλείνῃ. Στρώνει θαυμάσια στὸ πρόσωπο καὶ κάνει τὸ δέρμα ἁπαλὸ νεανικὸ καὶ βελούδινο.

Παρακαταθήκη Καλλυντικῶν ΒΑΝΖΕΛ,
Στοὰ Φέξη 73. Τηλ. 24-197

Γυαλίζετε τὰ παπούτσια σας μόνον μὲ
ARIZONA

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
NECCHI
Μόλις παρελήφθησαν αἱ τελευταῖου τύπου τελειότεραι ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ NECCHI. Ἠλεκτροκίνητοι, χειροκίνητοι, ποδοκίνητοι, Ζίγκ - Ζάγκ, οἰκιακῆς χρήσεως καὶ βιοτεχνικῆς διὰ ράπτας ὑποδηματοποιούς, κατασκευαστὰς ὑποκαμίσων κλπ.
ΗΛΕΚΤΡΟΜΟΤΕΡ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΩΝ
ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΩΝ
Ἀνταλλακτικὰ παντὸς τύπου μηχανέλαιον κλπ.
ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
ΕΜΠΟΡΙΑ ΜΗΧΑΝΩΝ Α.Ε.
ΟΔΟΣ ΥΠΑΤΙΑΣ 5
(Ὄπισθεν Μητροπόλεως)
Τηλέφωνον 23.372
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
εἰς ὅλας τὰς πόλεις.

ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ
ΑΘΗΝΩΝ
Ἔτος ἱδρύσεως 1929
Ὁδὸς Βουκουρεστίου
(Γιὰν Σμὰτς) 38
Ὧραι 10 — 1 καὶ 5 — 7.
— Ἔλεγχος καὶ διατήρησις ἀναλογιῶν γυναικείου σώματος. — Διαιτητικὴ καὶ τόνωσις δέρματος προσώπου.
— ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ — ΑΚΜΗ. Ὑπεύθυνος ἄνευ οὐλῶν ριζικὴ ἀποτρίχωσις.
— Ἐνημέρωσις ἐπὶ τῶν περιπτώσεων ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ.
Διεύθυνσις ΤΟΝΥ ΜΠΡΑΤΣΟΥ

Ἀνδόνερο Ροδόσταμο ΧΙΟΥ
Ρωμανοῦ 36
ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΛΤΣΕΣ ΝΑΥΛΟΝ
Νο 51 Δρχ. 40 - 58.000
ΣΩΤΗΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
52 — ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ — 52

ΩΡΟΛΟΓΙΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
ΕΛΒΕΤΙΚΑ
ΝΙΚ. ΚΑΛΛΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
Μέγαρ. Παυλίδου, 3ος ὄροφος
Αἰόλου 59 καὶ Βάσσης γωνία

ΑΙΣΘΗΤΙΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑΙ
ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ ΡΙΖΙΚΗ
Πανάδες, Τριχόπτωσις, Ἀκμὴ (σπυρία νεότητος): Ρυτίδες, Φακίδες, Κρεατοελιές. Λιπαρὸν καὶ ξηρὸν δέρμα κλπ. Εἰδικὸς ΜΩΡΙΣ ΓΙΟΕΛ, ἐπέστρεψεν ἐκ Παρισίων. Βαλαωρίτου 12. Τηλ. 33 - 039. Ἡ πρώτη ἐξέτασις δωρεάν. Συμβουλαὶ δωρεάν. (Διὰ τὰς ἐπαρχίας δι' ἀλληλογραφίας).

SOLID ΔΙΣΚΙΑ
ΒΑΘΗΣ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
Τὰ ἐγγυημένα δισκία SOLID πωλοῦνται λιανικῶς εἰς τὸ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΧΡΩΜΑΤΩΝ
ΜΙΧ. Ι. ΜΕΤΑΞΑ
Ἀθηναΐδος 5 α

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΑ.
ΡΕΥΜΑΤΟΣ
ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ
ΜΕΤΑΛΗΝ ΑΠΟΔΟΣΙΝ
ΗΛΕΚΤΡΙΚ. ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΝ
Ε.Σ.Η
ΦΑΡΟΣ

Ὡρολόγια καὶ κοσμήματα
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ Σ. ΜΗΤΡΗ
Χαβρίου 1 καὶ Κολοκοτρώνη γωνία, 2ος ὄροφος, Γραφεῖον 5

— Δὲν τὸν ξέρω αὐτὸ τὸ δίσκο, εἶπε ἡ μὶς Ντόμπσον.

Κι' ἀμέσως ἔπειτα ἔσκασε στὰ γέλια.

— Αὐτὴ τὴ φορὰ τὴν πάθατε, εἶπε. Τὸ ραδιόφωνό μου εἶνε χαλασμένο καὶ δὲν λειτουργεῖ ἀπὸ καιρό...

Κι' ὁ Ρὰλφ γέλασε ἐπίσης.

— Κρῖμα! εἶπε. Ἔπρεπε νὰ τὸ δοκιμάσω.

— Εἶμαι βέβαιη ὅτι ὁ δίσκος ἐπίσης θὰ εἶνε μιὰ ἐφεύρεσις τῆς φαντασίας σας...

—Ὄχι, τῆς καρδιᾶς μου, διώρθωσε ὁ Ρὰλφ.

Ἡ μὶς Ντόμπσον θέλησε κάτι ν' ἀπαντήση, ἀλλὰ τὰ χείλη της ἔμειναν κλειστά, ἐνῶ τὸ πόδι της πίεζε νευρικὰ τὸ πεντάλ τοῦ γκαζιοῦ...

Ὁ Ρὰλφ πρόσεξε ὅτι αὐτὴ ἡ κίνησίς της ἦταν ἀσυνείδητη. Σὲ λίγο, τὸ «κοντὲρ» τοῦ αὐτοκινήτου ἔδειξε ἑκατὸν ἑβδομήντα χιλιόμετρα... Οἱ πόλισμαν τῆς τροχαίας κουνοῦσαν μ' ἀπόγνωσι τὰ χέρια τους, κάνοντας νόημα στὴ νέα ποὺ καθόταν στὸ βολὰν νὰ μετριάση τὴν ταχύτητα. Ἀλλ' ἡ μὶς Ντόμπσον δὲν φαινόταν νὰ τοὺς βλέπη...

Εἶχαν πάρει τώρα ἕναν ἐξοχικὸ δρόμο. Τὸ «κοντὲρ» ἔδειχνε ἑκατὸν ὀγδόντα χιλιόμετρα. Τὸ αὐτοκίνητο ἔτρεχε σὰν βολίδα...

Ὁ Ρὰλφ σκεφτόταν :

«Θέλει νὰ μὲ κάμη νὰ φοβηθῶ. Αὐτὴ εἶνε ἡ μικρὴ ἐκδίκησίς της καὶ ἡ ὁμολογία τῆς ἥττης της. Ἐλπίζω, ὅμως, πὼς θὰ κουρασθῆ πολὺ γρήγορα...».

Κι' αὐτὸ ἔγινε ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ λεπτά. Ἡ μὶς Ντόμπσον ἐλάττωσε βαθμιαία τὴν ταχύτητα τοῦ αὐτοκινήτου καί, τελικά, σταμάτησε.

— Σᾶς εὐχαρίστησε ὁ περίπατός μας ; ρώτησε τὸ συνοδό της.

— Πολύ, ἀπάντησε ὁ Ρὰλφ. Ἀλλ' ἂν μὲ ξαναπάρετε ἄλλη φορὰ στὸ αὐτοκίνητό σας, πρέπει νὰ μοῦ τὸ πῆτε ἀπὸ πρίν, γιὰ νὰ φροντίσω νὰ προμηθευθῶ μιὰ ἐφεδρικὴ καρδιά...

Ἡ νέα γέλασε.

— Ἂς κατεβοῦμε, εἶπε.

Ἐκείνη τὴ στιγμή, δυὸ ἰσχυροὶ προβολεῖς φάνηκαν στὸ βάθος τοῦ δρόμου. Ἦταν δυὸ μοτοσυκλέττες ποὺ πλησίαζαν. Πάνω σ' αὐτὲς βρίσκονταν δυὸ ἀστυνομικοὶ τῆς τροχαίας. Σταμάτησαν τὶς μηχανές τους πλάϊ στὸ αὐτοκίνητο καὶ πήδησαν κάτω.

— Μὴν κατεβαίνετε, εἶπε ἡ μὶς Ντόμπσον στὸν Ρὰλφ.

Ἔπειτα, ἄνοιξε τὴν πόρτα καὶ βγῆκε ἔξω.

— Τί θέλετε ; ρώτησε τοὺς δυὸ ἀστυνομικούς.

— Τρέχατε στὰ ἑκατὸν ἑβδομήντα ἢ ἑκατὸν ὀγδόντα χιλιόμετρα, ἀπάντησε ὁ ἕνας ἀπ' αὐτούς. Δέκα τουλάχιστον ἄνθρωποι θὰ μποροῦσαν νὰ τὸ βεβαιώσουν.

— Δὲν κάνατε λάθος, εἶπε ἀτάραχη ἡ νέα.

Ὁ πρῶτος ἀστυνομικὸς εἶπε στὸ δεύτερο :

— Πάρε τὸν ἀριθμὸ τοῦ αὐτοκινήτου.

Αὐτὸς ἄναψε ἀμέσως τὸ ἠλεκτρικὸ φανάρι του, διάβασε τὸν ἀριθμό. Ἀλλ' ἀντὶ νὰ τὸν σημειώση στὸ καρνέ του ἔτρεξε κοντὰ στὴ νέα.

— Μὲ συγχωρεῖτε, εἶπε. Εἴσαστε ἡ μὶς Μάργκαρετ Ντόμπσον;

— Καὶ τί μ' αὐτό;

— Μὲ συγχωρεῖτε, ξαναεῖπε ὁ ἀστυνομικός. Ὁ σύντροφός μου κι' ἐγὼ δὲν θέλαμε νὰ σᾶς ἐνοχλήσωμε... Ἀλλὰ δὲν μποροῦσαμε νὰ φανταστοῦμε ὅτι βρισκόσαστε σεῖς μέσα στὸ αὐτοκίνητο.

— Μᾶς συγχωρεῖτε, μίς, εἶπε μὲ τὴ σειρά του καὶ ὁ ἄλλος ἀστυνομικός. Σᾶς παρακαλοῦμε νὰ ξεχάσετε αὐτὴ τὴ μικρὴ ἐνόχλησι...

— Θὰ τὴν ξεχάσω ἂν φύγετε ἀμέσως, ἀπάντησε ἡ Μάργκαρετ.

— Τὰ σέβη μου στὸν πατέρα σας, εἶπε ὁ ἀστυνομικὸς ποὺ εἶχε κυττάξει τὸν ἀριθμὸ τοῦ αὐτοκινήτου. Λέγομαι Στὴρ Ὁ Ἔζρα Ντόμπσον, ὁ πατέρας σας, μὲ ξέρει καλά... Ὁ φίλος μου λέγεται Ντάμον... Ἂν τοῦ κάνετε παράπονα, θὰ τοῦ ποῦμε πὼς δὲν θέλομε νὰ σπάση ἡ κόρη του τὰ κόκκαλά της στὸν τομέα μας...

Οἱ δυὸ ἀστυνομικοὶ πήδησαν κατόπιν στὶς μοτοσυκλέττες τους, ἔκαμαν μιὰ στροφὴ κι' ἔφευγαν μ' ἀστραπιαία ταχύτητα.

Ὁ Ρὰλφ εἶχε ἀκούσει κατάπληκτος αὐτὸ τὸ διάλογο. Ὅταν ἡ Μάργκαρετ ξαναπῆγε κοντά του τὴ ρώτησε:

— Τί εἶναι ὁ πατέρας σας; Διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας ἢ κυβερνήτης;

Ἡ νέα ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους.

— Τί σᾶς ἐνδιαφέρει; ἀπάντησε. Νομίζω πὼς δὲν ἤρθαμε ἐδῶ γιὰ νὰ σᾶς πῶ τί εἶναι ἢ τί δὲν εἶναι ὁ πατέρας μου.

—Ἔχεις δίκηο, Μάργκαρετ.

Τὸ ὄνομα αὐτὸ εἶχε βγῆ ἀπὸ τὰ χείλη του χωρὶς νὰ τὸ προσέξη. Ὁ Ρὰλφ γέλασε.

— Πρέπει νὰ εὐγνωμονῶ τοὺς δυὸ ἀστυνομικούς, ποὺ μᾶς καταδίωξαν, εἶπε. Χάρις σ' αὐτοὺς ἔμαθα τ' ὄνομά σας. Κι' ἕνας Θεὸς ξέρει ἂν θὰ μοῦ τὸ λέγατε ποτέ...

— Δὲν εἶχα σκεφτῆ πὼς θὰ σᾶς ἔκανε εὐχαρίστησι νὰ τὸ μάθετε, ἀπάντησε ἡ νέα.

Ἔπειτα εἶπε:

— Κατεβῆτε. Θὰ κάνωμε ἕνα μικρὸ περίπατο... Θὰ ἤθελα πολὺ νὰ σᾶς ἀκούσω νὰ μοῦ μιλᾶτε γιὰ τὸν ἑαυτό σας...

Ὁ Ρὰλφ πήδησε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο. Προχώρησαν κατόπιν ἀνάμεσα στὰ δέντρα ἑνὸς μικροῦ δάσους, ποὺ ἁπλωνόταν πλάϊ στὸ δρόμο.

Ζήλεια

Ὅταν, τὸ ἄλλο πρωΐ, ὁ Ρὰλφ ἄνοιξε τὰ μάτια του, εἶδε πλάϊ του, πάνω στὸ κρεββάτι τὸν Ζίνξ. Τὸ βλέμμα του ἔπεσε κατόπιν στὸ παράθυρο. Ἦταν κλειστό.

— Τὸ παράθυρο ἦταν ἀνοιχτό, ὅταν ἔπεσα, εἶπε. Ποιὸς τὸκλεισε;... Δὲν ξέρεις πὼς δὲν μπορῶ νὰ κοιμηθῶ μὲ κλειστὸ παράθυρο ;

Ὁ Ζίνξ ἀνασηκώθηκε πάνω στοὺς ἀγκῶνες του.

— Ἔχεις δίκηο, ἀπάντησε. Τὸ παράθυρο εἶνε κλειστό. Θὰ τὸκλεισε ὁ ἀέρας.

— Βλάκα ! φώναξε ὁ Ρὰλφ.

— Δὲν ξέρω, ἀπάντησε ὁ Ζίνξ, ὡστόσο δὲν τὸκλεισα ἐγώ... Ἡ Χολινταίη ἴσως..

— Καὶ βέβαια ἡ Χολινταίη θὰ τὸκλεισε, εἶπε ὁ Ρὰλφ. Αὐτὴ ἐπίσης εἶχε τὴν ἰδέα νὰ σὲ στείλη νὰ κοιμηθῆς πλάϊ μου ἀπόψε ;

— Ναί. Ἦταν ἔξω φρενῶν γιατὶ ἄργησες πολὺ χθὲς τὸ βράδυ...

Ὁ Ρὰλφ πήδησε ἀπὸ τὸ κρεββάτι. Μόνον τότε εἶδε τὴ Χολινταίη. Ἦταν ξαπλωμένη στὸ ντιβάνι κι' εἶχε ἕνα τσιγάρο στὸ στόμα.

Ὁ γκάνγκστερ τὴν κύτταξε σαστισμένος. Τί σημαίναν ὅλα αὐτά ; Σιγὰ - σιγά, ὅμως, οἱ ἀναμνήσεις ξαναγύριζαν στὸ μυαλό του.

Εἶχε φύγει τὸ περασμένο βράδυ ἀπὸ τὸ σπίτι, λέγοντας πὼς πήγαινε νὰ κάμη μιὰ μικρὴ βόλτα στὴ συνοικία γιὰ νὰ ξεμουδιάση. Ἀλλ' ἀντὶ γι' αὐτὴ τὴ βόλτα, εἶχε πάει στὸ σπίτι τοῦ γιατροῦ Γκρὴν. Τὸ αὐτοκίνητο τῆς μὶς Ντόμπσον βρισκόταν μέσα στὸν κῆπο κι' ἡ πόρτα του ἦταν ἀνοιχτή. Ὁ γκάνγκστερ θρονιάστηκε τότε στὸ ἐσωτερικὸ καὶ περίμενε. Ἐπειτα, ἔφυγαν μαζὶ μὲ τὴν Μάργκαρετ κι' ὁ περίπατός τους κράτησε πέντε ὁλόκληρες ὧρες... Ὅταν ὁ Ρὰλφ γύρισε στὸ σπίτι του, δὲν βρῆκε κανένα μέσα στὸ διαμέρισμα. Δὲν ἀνησύχησε, ὡστόσο, κι' ἀφοῦ ἔβγαλε τὰ ροῦχα του, ἔπεσε στὸ κρεββάτι, ὅπου ὁ ὕπνος τὸν πῆρε ἀμέσως.

Τὰ θυμόταν ὅλα τώρα καὶ καταλάβαινε πὼς ἡ στιγμὴ δὲν ἦταν κατάλληλη γιὰ νὰ κάμη τὸ θυμομένο. Ἡ ἀτμόσφαιρα μέσα στὸ δωμάτιο ἦταν πολὺ ἠλεκτρισμένη. Πῆγε τότε κοντὰ στὸ ντιβάνι κι' εὐχήθηκε στὴν Χολινταίη καλημέρα.

— Καλημέρα, ἀπάντησε ἡ νέα, προσπαθώντας νὰ φανῆ ἀτάραχη. Πῶς εἶσαι ;

— Θαυμάσια, εἶπε ὁ Ρὰλφ. Πάω νὰ φτιάξω λίγο καφέ...

Καὶ διευθύνθηκε στὴν κουζίνα.

Ἡ Χολινταίη τινάχτηκε ἀπὸ τὸ ντιβάνι κι' ἔτρεξε πίσω του.

— Ἄφησέ με νὰ σοῦ φτιάξω ἐγὼ τὸν καφέ, εἶπε.

— Νομίζεις πὼς θὰ τὸν φτιάξης καλύτερα ἀπὸ μένα ; ἀστειεύθηκε ὁ Ρὰλφ.

Εἶχε ἀνάψει, στὸ μεταξύ, τὸ ἠλεκτρικὸ καμινέτο κι' εἶχε βάλει πάνω τὴν κατσαρόλα.

— Κοιμήθηκες καλά ; ρώτησε ἡ Χολινταίη.

— Ποτὲ δὲν εἶχα κοιμηθῆ καλύτερα.

— Μήπως αἰσθάνεσαι κανένα πόνο στὸ λαιμὸ ἢ τὰ πλευρά ;

— Γιατί ;

Ὁ Ρὰλφ κύτταξε ἔκπληκτος.

— Νομίζω, ἀπάντησε ἡ Χολινταίη, πὼς ἔκλεισα ἐγκαίρως τὸ παράθυρο. Φύσηξε ἕνας δυνατὸς ἀέρας κατὰ τὶς δύο. Δὲν ἤθελα νὰ συναχωθῆς...

— Ἔχω δέκα ἢ δώδεκα χρόνια νὰ συναχωθῶ, εἶπε ὁ Ρὰλφ.

— Κρυώνει κανεὶς εὔκολα ὅταν εἶνε κουρασμένος. Χθὲς τὸ βράδυ ἤσουνα πολὺ κουρασμένος. Τί λέω ;... Ἤσουνα τσακισμένος ἀπὸ τὴν κούρασι..

— Τὸ φαντάζομαι.

Ἡ Χολινταίη γέλασε. Τὸ γέλιο της ἦταν νευρικό. Ἀλλὰ διατηροῦσε ἀκόμη τὴν ἠρεμία της.

— Δὲν κατάλαβες οὔτε τὸν Ζύνξ, ὅταν ἔπεσε πλάϊ σου, εἶπε. Ἤσουνα σὰν πεθαμένος.

— Τὸ πιστεύω.

— Ὅταν βρίσκεται κανεὶς στὴν κατάστασι ποὺ ἤσουν χθὲς τὸ βράδυ κρυώνει εὔκολα, συνέχισε ἡ Χολινταίη. Νὰ γιατὶ ἔκλεισα τὸ παράθυρο. Δὲν ἤθελα ν' ἀρρωστήσης... Τί θὰ γινόμουν κατόπιν;

—Ὦ, ὅσο γι' αὐτὸ δὲν φοβᾶμαι, ἀπάντησε ὁ Ρὰλφ. Ἔτσι ἢ ἀλλοιώς, θὰ ἐπάγαζες πέρα. Εἶμαι βέβαιος γι' αὐτό.

—Ἐγώ, ὅμως, δὲν εἶμαι τόσο βέβαιη, εἶπε ἡ Χολινταίη.

Πέταξε τὸ τσιγάρο της στὸ νεροχύτη καὶ χαμογέλασε.

— Τί ἰδέα ἦταν αὐτὴ ποὺ σοῦ ἦρθε νὰ κουραστῆς τόσο πολὺ νύχτες τὸ βράδυ. Ἂν τὸ ἤξερα, δὲν θὰ σ' ἄφηνα νὰ φύγης.. Εἶχες πῆ πὼς δὲν θ' ἀργοῦσες περισσότερο ἀπὸ μερικὰ λεπτά...

— Ναί, εἶναι ἀλήθεια πὼς ἄργησα.

— Πέρασες καλὰ τουλάχιστον;

—Περίφημα. Εἶδα τὸ «Γκρὰντ Ὀτέλ». Εἶχα νὰ πάω τρία χρόνια σὲ κινηματογράφο. Ὁμορφη ταινία...

— Ναί... φαίνεται πὼς ἔχει καὶ Καντιλλάκ...

Αὐτοῦ ἤθελε νὰ καταλήξη !

— Τί ἀνοησίες εἶναι αὐτὲς ποὺ λές; φώναξε ἐκνευρισμένος ὁ Ρὰλφ. Σοῦ μιλάω γιὰ τὴν ταινία...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ ΡΙΖΙΚΗ

Μὲ τελειότατα μηχανήματα βραχέων κυμάτων. ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ Δέρματος — προσώπου, πανάδων, ρυτίδων, φακίδων καὶ πτώσεως τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς μὲ ἀκτῖνας ultra - Violet ὑπὸ τοῦ Αἰσθητικοῦ δερματολόγου Ἰατροῦ ΑΝΔΡΕΑ Θ. ΧΡΥΣΗ. Ὁδὸς Νίκης 13. Τηλ. 29548.

Κάμψες

τύπ. Τουρκίας

Δρχ. 15.000

ΣΩΤΗΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

52 Κολοκοτρώνη 52

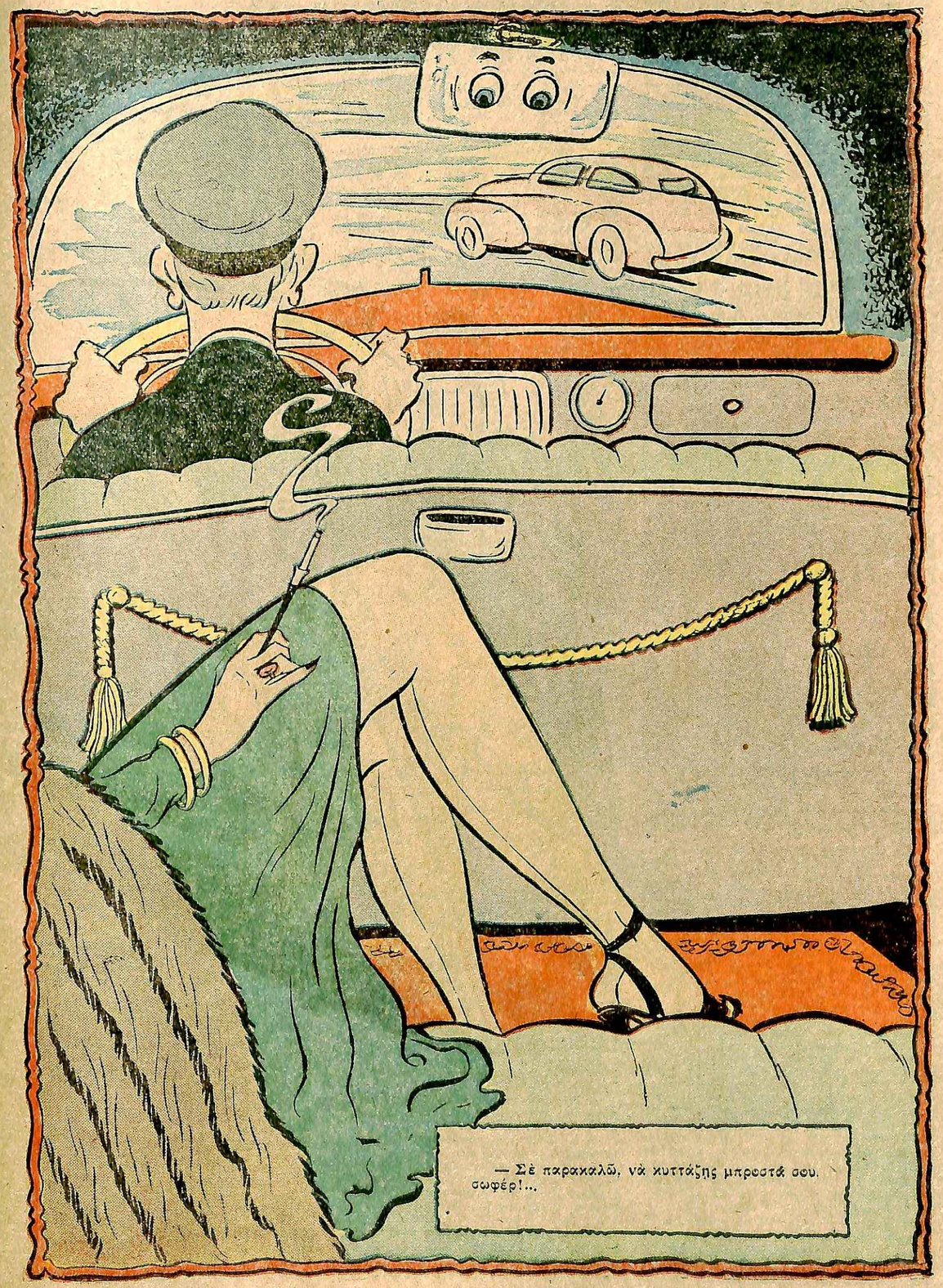

Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΔΟΥΚΑ

Ἱστορικὸ διήγημα

Ἡ ἱστορία αὐτὴ ἔγινε στὰ πολὺ παλιὰ χρόνια στὸ δουκάτο τῆς Βραβάντης, ποὺ ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα καὶ πλουσιώτερα τῆς Εὐρώπης.

Δούκας τῆς περιοχῆς ἦταν τότε ὁ ἀνδρεῖος Οὔγος, ποὺ ἀγαποῦσε τὸ λαό του κι' ἔκανε ὅ,τι μποροῦσε, γιὰ νὰ καλυτερεύση τὴ θέσι τῶν ὑπηκόων του.

Μιὰ ἀπὸ τὶς συνήθειες τοῦ ἰσχυροῦ καὶ καλόκαρδου ἄρχοντα ἦταν νὰ φεύγη τὰ βράδυα ἀπὸ τὸ περήφανο καστέλλι του, ντυμένος σὰν ἄνθρωπος τοῦ λαοῦ καὶ νὰ γυρίζη στοὺς δρόμους τῆς πρωτεύουσάς του, μαζὶ μὲ τὸν ἱππότη Γκύ, τὸν πιστὸ ἀκόλουθό του. Ἔτσι μποροῦσε νὰ βλέπη καὶ ν' ἀκούη ἕνα σωρὸ πράγματα, ποὺ θὰ ἦταν ἀδύνατο νὰ τὰ μάθη ποτέ, ἂν ἔμενε κλεισμένος στὸν πύργο του, μὲ τοὺς χρυσοστόλιστους αὐλικοὺς καὶ τοὺς ἱππότες του ὁλόγυρά του.

Ἕνα βράδυ τοῦ ἔτους 1129 ὁ δοῦκας Οὔγος κι' ὁ ἱππότης Γκὺ βγήκαν γιὰ νὰ κάμουν τὸ συνηθισμένο τους περίπατο στοὺς δρόμους τῆς πρωτεύουσας τοῦ δουκάτου τῆς Βραβάντης. Καὶ χαίρονταν βλέποντας πὼς τὰ παράθυρα ὅλων τῶν σπιτιῶν ἦταν φωτισμένα καὶ πὼς ἡ εὐημερία κι' ἡ εὐτυχία βασίλευαν στὸ ἐσωτερικό τους.

Ὁ δούκας Οὔγος κι' ὁ ἱππότης Γκὺ συνέχιζαν ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα τὸ νυχτερινὸ περίπατό τους, ὅταν, ξαφνικά, μιὰ παράξενη προσευχὴ ἔφτασε στ' αὐτιά τους. Ἕνας ἄνθρωπος, ποὺ βρισκόταν στὴν ταράτσα τοῦ σπιτιοῦ του, τὴ μιὰ στιγμὴ παρακαλοῦσε τὸ Θεὸ νὰ ἐλευθερώση τὴ γυναῖκα του καὶ τὴν ἄλλη νὰ μὴ τὴν ἐλευθερώση.

Ὁ δούκας Οὔγος φοβήθηκε μήπως τὸν γελοῦσαν τ' αὐτιά του καὶ ρώτησε τὸν πιστό του ἀκόλουθο τὶ ἄκουγε καὶ ποιὰ ἐξήγησι ἔδινε στὰ λόγια αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

— Τὸ μόνο ποὺ μπορῶ νὰ καταλάβω, ἀπάντησε ὁ ἱππότης Γκύ, εἶνε ὅτι ἡ γυναῖκα αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ἐτοιμόγεννη. Μὰ τὸ μυαλό μου εἶνε ἀνίκανο νὰ ἐξηγήση γιατὶ τὴ μιὰ στιγμὴ παρακαλεῖ τὸ Θεὸ νὰ ἐλευθερώση τὴ γυναῖκα του καὶ τὴν ἄλλη νὰ μὴ τὴν ἐλευθερώση.

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ βρισκόταν στὴν ταράτσα συνέχισε γιὰ ἀρκετὴ ὥρα ἀκόμη τὶς παράξενες δεήσεις του. Σὲ μιὰ στιγμή, τέλος, ἔβγαλε μιὰ μεγάλη χαρούμενη κραυγὴ καὶ κατέβηκε τρέχοντας ἀπὸ τὴν ταράτσα.

Ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ λεπτά, ὁ δοῦκας Οὔγος κι' ὁ πιστὸς ἀκόλουθός του χτυποῦσαν στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

— Περνούσαμε τυχαῖα ἀπὸ τὸ δρόμο, τοῦ εἶπε ὁ δούκας κι' ἀκούσαμε τὶς παράξενες δεήσεις σου. Γιατὶ τὴ μιὰ στιγμὴ παρακαλοῦσες τὸ Θεὸ νὰ ἐλευθερώση τὴ γυναῖκα σου καὶ τὴν ἄλλη νὰ μὴ τὴν ἐλευθερώση;

Ὁ ἄνθρωπος χαμογέλασε.

— Αὐτὸ εἶνε τὸ μυστικό μου, ἀπάντησε. Μὰ τίποτε δὲν μὲ δυσκολεύει νὰ σᾶς τὸ πῶ. Ἔμαθα ἀπὸ τὸν πατέρα μου νὰ παρακολουθῶ τὴν πορεία τῶν ἄστρων καὶ νὰ διαβάζω πάνω στὸν οὐρανὸ τὴ μοῖρα τῶν ἀνθρώπων. Αὐτὸ ἔκανα κι' ἀπόψε. Κι' ὅταν ἔβλεπα πὼς τὰ ἄστρα βρίσκονταν σὲ καλὲς θέσεις, παρακαλοῦσα τὸ Θεὸ νὰ ἐλευθερώση τὴ γυναῖκα μου. Ὅταν, ὅμως, μετατοπίζονταν, παρακαλοῦσα τὸ Θεὸ νὰ μὴ τὴν ἐλευθερώση ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ ξανάπαιρναν τὶς καλὲς θέσεις τους. Γιατὶ ἤξερα πὼς ἂν τὸ παιδί μου γεννιόταν σὲ μιὰ κακιὰ στιγμή, θὰ τέλειωνε πολὺ γρήγορα τὶς ἡμέρες του μὲ τὴ φωτιά, τὸ σίδερο ἢ πάνω στὴν ἀγχόνη. Ἐνῶ, ἀντίθετα, θὰ εἶχε λαμπρὸ μέλλον καὶ θὰ γινόταν δυνατὸς καὶ πλούσιος ἄρχοντας. Καί, λοιπόν, ὁ Θεὸς ἄκουσε τὶς παρακλήσεις μου κι' ἔκαμε τὴ γυναῖκα μου νὰ γεννήση στὴν πιὸ καλὴ στιγμὴ τῆς ἀποψινῆς βραδυᾶς. Ἂς εἶναι εὐλογημένο τ' ὄνομά του!

— Καὶ τί θὰ ὠφελήση τὸ παιδί σου τὸ ὅτι γεννήθηκε σ' αὐτὴ τὴν καλὴ στιγμή; ρώτησε ὁ δοῦκας.

— Τὸ παιδί μου, ἀπάντησε ὁ συνομιλητής του, ποὺ δὲν εἶχε ἀναγνωρίσει τὸ δοῦκα, θὰ παντρευτῆ τὴν κόρη τοῦ ἄρχοντα αὐτοῦ τοῦ τόπου, ποὺ γεννήθηκε πρὶν ἀπὸ τέσσερες μέρες καὶ θὰ γίνη κὶ αὐτὸ τὸ ἴδιο πλούσιος καὶ δυνατὸς ἄρχοντας.

— Μιλᾶς γιὰ τὴν κόρη τοῦ δούκα τῆς Βραβάντης; ρώτησε ὁ δούκας.

—'Αμ' γιὰ ποιὰ ἄλλη;

—'Ο δούκας εἶναι νέος κι' ἡ γυναῖκα του εἶναι ἐπίσης νέα. Μπορεῖ ν' ἀποχτήσουν ἀγόρι...

—Ὄχι, ἀπάντησε ὁ περίεργος συνομιλητής του. 'Η δούκισσα θὰ πεθάνη ἔπειτα ἀπὸ λίγον καιρὸ κι' ὁ δούκας δὲν θ' ἀποχτήση ἄλλο παιδὶ ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸ τὸ κορίτσι, πού, ὅταν μεγαλώση, θὰ γίνη γυναῖκα τοῦ γυιοῦ μας καὶ θὰ τὸν βάλη νὰ καθίση πλάϊ της πάνω στὸ δουκικὸ θρόνο τῆς Βραβάντης.

'Ο δούκας ἔσκασε στὰ γέλια κι' ἀποχτησε στὰ σοβαρά. 'Αφοῦ τὸ πρῶτο μέρος της εἶχε βγῆ σωστό, γιατὶ τάχα δὲν θἄβγαινε καὶ τὸ δεύτερο; 'Η κόρη του θὰ γινόταν λοιπόν, γυναῖκα τοῦ παιδιοῦ ἑνὸς φτωχοῦ ἀνθρώπου τοῦ λαοῦ; Κι' αὐτὸ θὰ ἦταν τὸ κατάντημα τῆς μεγάλης καὶ ἔνδοξης γενιᾶς του; Ὄχι, αὐτὸ δὲν ἔπρεπε νὰ γίνη ποτέ!

'Ο περήφανος φεουδάρχης κάλεσε, λοιπόν, τὸν πιστὸ ἀκόλουθό του καὶ τοῦ εἶπε:

— Θὰ πᾶς νὰ κλέψης χωρὶς νὰ σὲ καταλάβη κανεὶς τὸ παιδὶ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ὀνειρεύεται νὰ τὸ κάμη σύζυγο τῆς κόρης μου καὶ θὰ μοῦ τὸ φέρης ἐδῶ.

'Ο ἱππότης Γκὺ ἔτρεξε ἀμέσως νὰ ἐκτελέση τὴ διαταγὴ τοῦ δούκα. Καί, σὲ λίγο, τοῦ ἔφερε τὸ μωρό.

'Ο δούκας Οὔγος ἔβγαλε τότε τὸ ἐγχειρίδιό του, τοῦ ἄνοιξε μιὰ σχισμὴ στὸ στῆθος καὶ τοιμάστηκε νὰ χώση τὸ χέρι του μέσα στὸ στῆθος του, γιὰ νὰ τοῦ ξερριζώση τὴν καρδιά. 'Αλλ' ὁ ἱππότης Γκὺ τὸν μακρύνθηκε μὲ γρήγορα βήματα χωρὶς νὰ ρωτήση τίποτε ἄλλο.

—'Η χαρὰ πὼς ἀπόχτησε ἀγόρι ἔκαμε αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο νὰ τρελλαθῆ, εἶπε στὸν ἀκόλουθό του.

— Κι' ἡ δική μου γνώμη αὐτὴ εἶναι, ἀπάντησε ὁ ἱππότης Γκύ.

Μά, τὸ ἴδιο βράδυ, ἕνας μεγάλος πυρετὸς ἔπιασε τὴ δούκισσα τῆς Βραβάντης κι' ἡ κατάστασίς της χειροτέρευε κατὰ τὶς ἑπόμενες μέρες, ὡς ποὺ στὸ τέλος τῆς δεύτερης βδομάδας πέθανε, χωρὶς οἱ γιατροὶ νὰ μπορέσουν νὰ τῆς δώσουν καμμιὰ βοήθεια.

'Ο δούκας θυμήθηκε τότε τὴν παράξενη προφητεία τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, κι' ἀνησύχησε τὴν ἐξῆς βγῆ σωστό, γιατὶ τάχα δὲν θἄβγαινε καὶ τὸ δεύτερο; 'Η κόρη του θὰ γινόταν λοιπόν, γυναῖκα τοῦ παιδιοῦ ἑνὸς φτωχοῦ ἀνθρώπου τοῦ λαοῦ; Κι' αὐτὸ θὰ ἦταν τὸ κατάντημα τῆς μεγάλης καὶ ἔνδοξης γενιᾶς του; Ὄχι, αὐτὸ δὲν ἔπρεπε νὰ γίνη ποτέ!

— Θεέ μου, παρακάλεσε ἡ Αὐγή, κάμε τὸν νὰ μὴ ξυπνήση ὡς που νὰ γυρίσω!...

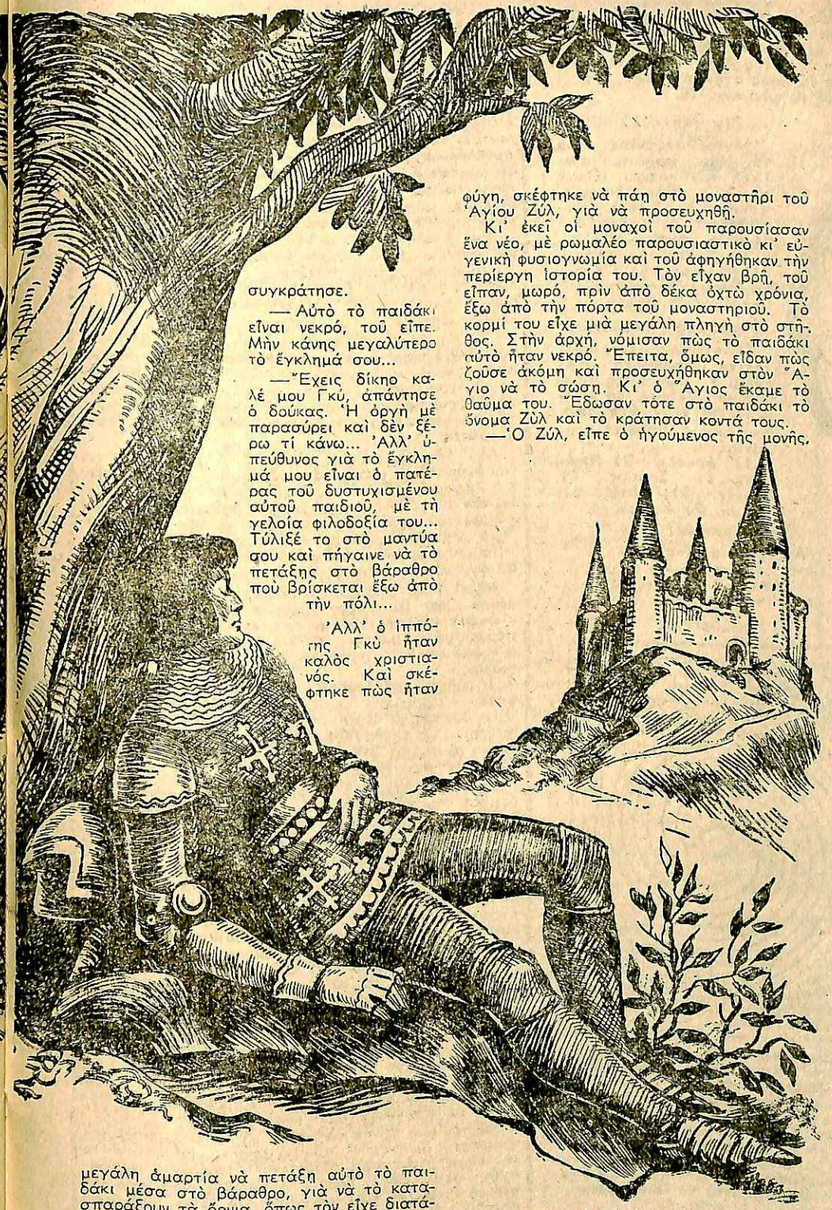

— Αὐτὸ τὸ παιδάκι εἶναι νεκρό, τοῦ εἶπε. Μὴν κάνης μεγαλύτερο τὸ ἔγκλημά σου...

—Ἔχεις δίκηο καλέ μου Γκύ, ἀπάντησε ὁ δούκας. 'Η ὀργὴ μὲ παρασύρει καὶ δὲν ξέρω τί κάνω... 'Αλλ' ὑπεύθυνος γιὰ τὸ ἔγκλημά μου εἶναι ὁ πατέρας τοῦ δυστυχισμένου αὐτοῦ παιδιοῦ, μὲ τὴ γελοία φιλοδοξία του... Τύλιξέ το στὸ μαντύα σου καὶ πήγαινε νὰ τὸ πετάξης στὸ βάραθρο ποὺ βρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι...

'Αλλ' ὁ ἱππότης Γκὺ ἦταν καλὸς χριστιανός. Καὶ σκέφτηκε πὼς ἦταν μεγάλη ἁμαρτία νὰ πετάξη αὐτὸ τὸ παιδάκι μέσα στὸ βάραθρο, γιὰ νὰ τὸ κατασπαράξουν τὰ ὄρνια, ὅπως τὸν εἶχε διατάξει ὁ δούκας. 'Αντὶ νὰ συμμορφωθῆ, λοιπόν, μ' αὐτὴ τὴ διαταγή, πῆγε καὶ τὸ ἄφησε στὴν εἴσοδο τοῦ μοναστηριοῦ τοῦ 'Αγίου Ζύλ, ποὺ βρισκόταν σὲ μικρὴ ἀπόστασι ἀπὸ τὴν πόλι. Προτοῦ ἀπομακρυνθῆ, χτύπησε μ' ὅλη του τὴ δύναμι τὸ καμπανάκι τῆς πόρτας, γιὰ νὰ κάμη τοὺς μοναχοὺς ν' ἀνοίξουν καὶ νὰ βροῦν τὸ παιδάκι. Καί, βέβαια, οἱ μοναχοὶ θὰ τοῦ ἔκαναν χριστιανικὴ ταφή.

★

Πέρασαν δέκα ὀκτὼ χρόνια ἀπὸ τότε.

Στὸ μεταξύ, τὸ κήρυγμα τῶν Σταυροφοριῶν εἶχε ἁπλωθῆ σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη. Κι' οἱ σιδερόφρακτοι ἱππότες τῆς Δύσεως ξεκινοῦσαν ὁ ἕνας ἔπειτα ἀπὸ τὸν ἄλλον, γιὰ νὰ πάνε, ἀπὸ στεριὰ καὶ θάλασσες, ν' ἀπελευθερώσουν τοὺς 'Αγίους Τόπους.

Ἦταν ὁ χειμῶνας τοῦ ἔτους 1147.

'Ο δούκας τῆς Βραβάντης κάλεσε τοὺς ἱππότες του νὰ συγκεντρωθοῦν γιὰ νὰ ξεκινήσουν γιὰ τὴν Παλαιστίνη. Μά, προτοῦ φύγη, σκέφτηκε νὰ πάη στὸ μοναστῆρι τοῦ 'Αγίου Ζύλ, γιὰ νὰ προσευχηθῆ.

Κι' ἐκεῖ οἱ μοναχοὶ τοῦ παρουσίασαν ἕνα νέο, μὲ ρωμαλέο παρουσιαστικὸ κι' εὐγενικὴ φυσιογνωμία καὶ τοῦ ἀφηγήθηκαν τὴν περίεργη ἱστορία του. Τὸν εἶχαν βρῆ, τοῦ εἶπαν, μωρό, πρὶν ἀπὸ δέκα ὀχτὼ χρόνια, ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ μοναστηριοῦ. Τὸ κορμί του εἶχε μιὰ μεγάλη πληγὴ στὸ στῆθος. Στὴν ἀρχή, νόμισαν πὼς τὸ παιδάκι αὐτὸ ἦταν νεκρό. Ἔπειτα, ὅμως, εἶδαν πὼς ζοῦσε ἀκόμη καὶ προσευχήθηκαν στὸν Ἅγιο νὰ τὸ σώση. Κι' ὁ Ἅγιος ἔκαμε τὸ θαῦμα του. Ἔδωσαν τότε στὸ παιδάκι τὸ ὄνομα Ζὺλ καὶ τὸ κράτησαν κοντά τους.

—'Ο Ζύλ, εἶπε ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς, τελειώνοντας τὴν ἀφήγησί του, φλέγεται ἀπὸ τὸν πόθο νὰ πολεμήση γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τοῦ τάφου τοῦ Σωτῆρος. Δέξου τον στὴν ἀκολουθία σου, αὐθέντα.

'Ο δούκας τῆς Βραβάντης κατάλαβε ἀμέσως ποιὸ ἦταν αὐτὸ τὸ παιδάκι καὶ προθυμοποιήθηκε νὰ τὸ πάρη μαζύ του. Ἔκανε τὴ σκέψι πὼς ὁ νεαρὸς Ζύλ, ποὺ ἦταν ἄπειρος ἀπὸ τὸν πόλεμο, θἄβρισκε σίγουρα τὸ θάνατο στὴν Παλαιστίνη κι' ἔτσι θὰ γλύτωνε ἀπ' αὐτόν.

Μὰ ἔγινε κάτι ποὺ ὁ δούκας Οὔγος δὲν μποροῦσε νὰ τὸ φανταση θῆ. 'Ο Ζύλ, μὲ τὴν ἀπαράμιλλη ἀνδρεία του καὶ τὸ θάρρος του, ἔγινε θρύλος τῶν πολεμιστῶν τῆς 'Αγίας Γῆς κι' οἱ τροβαδοῦροι τῆς ἐποχῆς τὸν ἔκαμαν σύμβολο τοῦ ἱπποτικοῦ ἡρωϊσμοῦ κι' ἐξυμνοῦσαν τὰ κατορθώματά του στὰ τραγούδια τους.

'Η φήμη του ἔφτασε σὲ λίγο καὶ στὴ Βραβάντη. Κι' ἡ κόρη τοῦ δούκα, ἡ ὄμορφη Αὐγή, ποὺ ἄκουγε ὅλους νὰ μιλᾶνε γιὰ τὸν Ζύλ, ἔνοιωσε ἕνα παράφορο αἴσθημα γιὰ τὸν ἀνδρεῖο πολεμιστή, μ' ὅλο ποὺ δὲν τὸν εἶχε ἰδῆ ποτὲ ὥς τότε καί, κάθε βράδυ, στὴν προσευχή της, παρακαλοῦσε τὸ Θεὸ νὰ τοῦ δίνη ὑγεία, δύναμι καὶ ζωή.

Μὰ ὁ πατέρας της σκεφτόταν διαφορετικά. Καί, βλέποντας πὼς ὁ Ζὺλ δὲν ἔβρισκε τὸ θάνατο ἀπὸ τὰ βέλη καὶ τὶς λόγχες τῶν ἀπίστων, ἀποφάσισε ν' ἀντικαταστήση ὁ ἴδιος τὸ χέρι τῆς μοίρας. Τοῦ ἀνέθεσε, λοιπόν, νὰ γυρίση στὴ Βραβάντη, γιὰ νὰ δώση τάχα μιὰ ἐμπιστευτικὴ ἐπιστολὴ στὸν τοποτηρητὴ τοῦ δουκάτου του.

Μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἐπιστολή, ὁ δούκας ἔδινε ἐντολὴ στὸν ἱππότη Γκύ, ποὺ εἶχε ἀφήσει γι' ἀντικαταστάτη του, νὰ σκοτώση τὸν Ζύλ, χωρὶς τὴν παραμικρὴ ἀναβολή.

'Αλλ' ἡ καλή του μοῖρα προστάτευσε τὸ νέο.

'Ο Ζὺλ ἔφτασε νύχτα κάτω ἀπὸ τὰ τείχη τῆς Βραβάντης κι' ὅπως ἦταν κατάκοπος, ξαπλώθηκε στὴ ρίζα ἑνὸς δέντρου κι' ἀποκοιμήθηκε.

Ἐκεῖ τὸν βρῆκε τὸ ἄλλο πρωΐ, ἡ ὄμορφη Αὐγή, ἡ κόρη τοῦ δούκα, ποὺ εἶχε βγῆ περίπατο μαζὶ μὲ μερικὲς φίλες της κι' ὅταν εἶδε πὼς ἡ ἐπιστολὴ ποὺ εἶχε στὴ ζώνη της προερχόταν ἀπὸ τὸν πατέρα της, αἰσθάνθηκε μιὰ ἀκατανίκητη περιέργεια νὰ τὴν ἀνοίξη καὶ νὰ τὴν διαβάση.

Ἔμαθε τότε πὼς ὁ ἀγγελιαφόρος δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν ἀγαπημένο της ἱππότη καὶ ποιὰ ἦταν ἡ σκληρὴ τύχη, ποὺ προώριζε γι' αὐτὸν ὁ πατέρας της.

— Θεέ μου, παρακάλεσε ἡ νέα, ἐνῶ προσπαθοῦσε νὰ συγκρατήση τὰ σκιρτήματα τῆς καρδιᾶς της, κάμε τον νὰ μὴν ξυπνήση ὡς που νὰ γυρίσω!

Κι' ἔτρεξε ἀμέσως στὸ παλάτι τοῦ πατέρα της.

'Ο δούκας Οὔγος, προτοῦ φύγη, τῆς εἶχε ἐμπιστευθῆ τέσσερες περγαμηνὲς μὲ τὸ οἰκόσημο καὶ τὴν ὑπογραφή του, γιὰ νὰ τῆς χρησιμοποιήση ἂν παρουσιαζόταν ἀνάγκη. 'Η Αὐγὴ συμπλήρωσε, λοιπόν, μιὰ ἀπ' αὐτές, τὴ σφράγισε καὶ τὴν ἔβαλε μέσα στὴ ζώνη τοῦ Ζύλ, ποὺ κοιμόταν πάντα.

'Ο νέος ξύπνησε ἔπειτα ἀπὸ κόμποση ὥρα κι' ἔτρεξε στὸν πῦργο. Ἔδωσε ἐκεῖ τὴν περγαμηνὴ στὰν ἱππότη Γκύ, νομίζοντας πὼς ἦταν τὸ γράμμα τοῦ δούκα.

'Ο Γκὺ τὴν ἄνοιξε καὶ διάβασε:

«'Η θέλησις κι' ἡ διαταγή μου εἶναι νὰ γίνουν ἀμέσως οἱ γάμοι τῆς ἀγαπημένης μου κόρης Αὐγῆς μὲ τὸν ἀνδρεῖο καὶ ξακουσμένον ἱππότη Ζύλ».

Οἱ γάμοι ἔγιναν τὴν ἴδια μέρα. Κι' ἡ παλιὰ ἱστορία λέει πὼς ὁ Ζὺλ ἀγάπησε κι' αὐτὸς τὴν Αὐγὴ καὶ πὼς οἱ δυὸ σύζυγοι ἔζησαν εὐτυχισμένοι.

Ὅσο γιὰ τὸ δούκα Οὔγο, δὲν ξαναγύρισε ποτὲ στὴ Βραβάντη. Λίγον καιρὸ ἀργότερα, βρῆκε ἔνδοξο θάνατο στὴν Παλαιστίνη, πολεμώντας ἐναντίον τῶν ἀπίστων.

ΑΝΤΡΕ ΝΤΟΡΕΜΥ

✪✪

Οἱ βαρύτεροι χειμῶνες

Τὰ φετεινὰ Χριστούγεννα, ὁ καιρὸς ἦταν σχετικὰ ἤπιος στὰ περισσότερα μέρη τῆς Εὐρώπης. Αὐτὸ δὲν ἀποτελοῦσε σπανία ἐξαίρεσι. Πράγματι, κατὰ τὴ στατιστική, σὲ κάθε 5 Χριστούγεννα, τὰ 3 δὲν εἶχαν χιόνια ἢ βροχές.

Πρὶν ἀπ' τὸ 1752 ὅμως, τὰ περισσότερα Χριστούγεννα ἦσαν χιονισμένα, γιατὶ γιορτάζονταν τὴν πρώτη βδομάδα τοῦ 'Ιανουαρίου, ποὺ εἶναι κατὰ κανόνα πολὺ ψυχρότερη ἀπ' τὸ Δεκέμβριο. 'Αλλά, μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου, ἡ γιορτὴ τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ μετατέθηκε μιὰ βδομάδα πρὸς τὰ πίσω.

'Ο θρῦλος τῶν χιονισμένων Χριστούγεννων ὀφείλεται κυρίως στὸν Ἄγγλο συγγραφέα Ντίκενς, ποὺ τὰ περιγράφει ἔτσι σ' ἕνα ἔργο του, ποὺ τὸ ἔγραψε τὸ 1829 καὶ τὸ 1830, δηλαδὴ δυὸ χρόνια ποὺ ἔτυχε πραγματικὰ νὰ χιονίση τὰ Χριστούγεννα.

'Αντιθέτως τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1825, τοῦ 1852, τοῦ 1860 καὶ τοῦ 1920 ἦσαν σχεδόν... καλοκαιρινά!

Ἕνας ἀπ' τοὺς βαρύτερους χειμῶνες ἦταν τοῦ 1384. Ἕνας ἱεροκήρυκας ἔπαθε τότε παράλυσι ἀπ' τὸ δυνατὸ κρύο, στὴ μέση τοῦ κηρύγματος.

Πολλοὶ ἔπεφταν γονατιστοὶ γιὰ νὰ προσευχηθοῦν καὶ πέθαιναν σ' αὐτὴ τὴ στάσι.

ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ

Κυκλόλεξο

Μέσα στὸν κάθε μικρὸ κύκλο θὰ τοποθετήσετε μιὰ λέξι τῶν πέντε γραμμάτων ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ σημεῖο ὅπου βρίσκεται τὸ μικρὸ βέλος καὶ ἀκολουθῶντας τὴν κατεύθυνσι ποὺ δείχνει ἀπό:

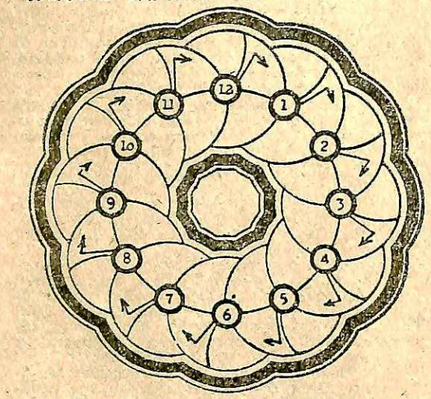

1) Τὸ ἔχουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι.
2) Ποτόν.
3) Μαλλί.
4) Τὸ παιδὶ αὐτὸ θὰ γίνη μιὰ μέρα ἄντρας.
5) Περίοδος τῆς ζωῆς (καθ.).
6) Ρῆμα ποὺ τὸ μεταχειρίζονται πολὺ οἱ σωφέρ.
7) Κάτοικος Ἀσιατικῆς χώρας.
8) Εὐρωπαϊκὸ κράτος.
9) Ὑπάρχουν πολλὲς ποδοσφαιρικές, ἐδῶ μόνο μιά.
10) Κινητήριος δύναμις.
11) Δωμάτιο ποὺ μόνο ἕνας πασᾶς διαθέτει.
12) Χωρὶς καμμιὰ συντροφιά.

Κ. Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Στοιχειόγριφος

Ἂν στενό σου συγγενὴ
στὸν πληθυντικὸ τὸν βάλης
καὶ τὴν κεφαλὴ τοῦ βγάλης,
πόλι ἀρχαία στὴ στιγμὴ
θὲ νὰ δῆς ἱστορική.

Ἀντιστροφή

Νησάκι τοῦ Αἰγαίου
ἀνάποδα ἂν διαβάζῃς
κάτοικον ἄλλης χώρας
χωρὶς νὰ θὲς φωνάζεις.

Οἱ περιηγηταὶ

Δυὸ περιηγηταὶ ξεκινοῦν γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὶς 25 πόλεις τῆς περιοχῆς αὐτῆς ποὺ στὸ σχεδιάγραμμά μας, ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ μικροὺς κύκλους. Δεδομένου ὅτι σκοπεύουν νὰ μεταβοῦν σ' ὅλες ἀνεξαιρέτως τὶς πόλεις μιὰ μόνο φορὰ καὶ νὰ διασχίσουν ὅλους τοὺς δρόμους χωρὶς ποτὲ ν' ἀναγκαστοῦν νὰ ξαναπεράσουν γιὰ δεύτερη φορὰ ἀπὸ ἕναν ἀπ' αὐτούς, μπορεῖτε νὰ βρῆτε ποιὰ διαδρομὴ πρέπει ν' ἀκολουθήσουν;

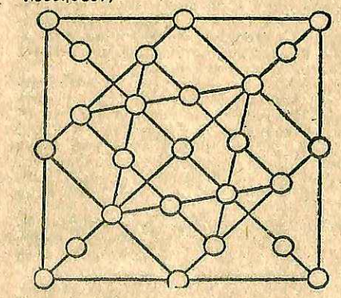

Λεξίγριφος

Εἰς τὸ θέατρο μὲ βλέπεις
κι' ἀπ' τὰ γέλια πᾶς νὰ σκάσης.
Μὲ μιὰ νότα ἁπλῆ ἂν μ' ἑνώσης
πόλι εὐθὺς θὰ παρουσιάσης
ποὺ θὰ βρῆς στὴ Θεσσαλία
μὲ μεγάλη εὐκολία.

Μαγικὴ συλλαβή

Ἀνταλλάσσοντας μιὰ τριψήφιο πάντοτε συλλαβὴ τῶν κάτωθι λέξεων μὲ μιὰ ἄλλη διψήφιο, πάντοτε τὴν ἴδια, προσπαθῆστε νὰ σχηματίσετε ἄλλες τόσες λέξεις.

1) Φρίξος, 2) Δέρμα, 3) Ἀλοιφή, 4) Ἄρης, 5) Σίμων, 6) Πείσμα, 7) Ἄμυλον, 8) Χῆρος.

Φτερωτὲς συλλαβὲς

Παίρνοντας δυὸ συνεχόμενα γράμματα ἀπὸ καθεμιὰ τῶν ἑπτὰ ἀκολούθων λέξεων, θὰ σχηματίσετε ἕναν ἀπὸ τοὺς βασικοὺς Ἕλληνες κτηματίας:

1) Ἀρκάδι, 2) Πνεύμων, 3) Σκοπός, 4) Πάρνης, 5) Πράγα, 6) Ρωμή, 7) Νεῖλος.

Μεταγραμματισμὸς

Ἀπὸ κάποιο μέταλλο
ἕνα γράμμα ἀλλάζω
κι' ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα μας
πόλι παρουσιάζω.

Λαβύρινθος

Ξεκινῶντας ἀπὸ τὸ «ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ» (κάτω δεξιά), προσπαθῆστε νὰ φθάσετε στὸν ἥλιο τοῦ κέντρου, ἀφοῦ προηγουμένως περάσετε καὶ ἀπὸ τὶς τρεῖς ἄλλες ἐποχές: χειμῶνα, ἄνοιξι καὶ καλοκαίρι. Πρέπει νὰ τὸ ἐπιτύχετε αὐτὸ ἀκολουθῶντας τὴν ἀνωτέρω σειρὰ καὶ χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῆτε νὰ ξαναπεράσετε γιὰ δεύτερη φορὰ ἀπὸ τὸ ἴδιο σημείο.

Τὸ ἐπισκεπτήριον

ΓΩΓΟΣ ΛΟΓΑΡΟΛ

ΤΟΥΡΙΝΟ

Ὁ κύριος αὐτὸς ἦρθε καὶ ἐγκαταστάθηκε στὴν Ἀθήνα χωρὶς νὰ ξέρη οὔτε μιὰ λέξι ἑλληνικά. Πολλοὶ προσπάθησαν νὰ μάθουν τί ἐπάγγελμα ἐξασκοῦσε, δὲν κατώρθωναν ὅμως νὰ καταλάβουν τὴν ἀπάντησι ποὺ αὐτὸς τοὺς ἔδινε. Κάποιος ἐν τούτοις κατώρθωσε νὰ βρῆ τί δουλειὰ ἔκανε ὁ κύριος αὐτὸς βοηθούμενος ἀπὸ τὰ γράμματα ποὺ ἀποτελοῦσαν τὸ ἐπισκεπτήριό του. Μήπως θὰ μπορούσατε νὰ κάνετε κι' ἐσεῖς τὸ ἴδιο;

Οἱ λύσεις στὴ σελ. 76

Τὰ ρομπὸτ θὰ ἐκτοπίσουν ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ;

Αὐτόματοι μαθηματικοί, γιατροὶ καὶ δικηγόροι

Μὲ τὶς τελειοποιήσεις ποὺ ἐφαρμόσθηκαν τὸν τελευταῖο καιρὸ στὴν κατασκευὴ αὐτομάτων μηχανῶν, προβλέπουν μερικοὶ ὅτι δὲν θ' ἀργήσῃ ὁ καιρὸς ποὺ τὰ ρομπὸτ θὰ κάνουν ὅλες τὶς πνευματικὲς ἐργασίες, καταργῶντας διανοουμένους κι' ἐπιστήμονες, ὅπως οἱ κοινὲς μηχανὲς πλησιάζουν νὰ καταργήσουν τοὺς ἐργάτες. Μπορεῖ ὅμως πραγματικὰ νὰ γίνῃ αὐτό;

Εἶνε ἡ ἀλήθεια ὅτι οἱ νέες, μεγάλες καὶ πολύπλοκες ἀριθμομηχανὲς λύνουν τὰ δυσκολώτερα προβλήματα μὲ ἀστραπιαία ταχύτητα. Σὲ λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας, μποροῦν νὰ βροῦν τὴ λύσι μιᾶς ἐξισώσεως, ποὺ θ' ἀπασχολοῦσε ἐπὶ 10 ὁλόκληρα χρόνια ἕνα καλὸ μαθηματικό.

Ἐνῶ μάλιστα τὸ περίφημο μηχάνημα «ΕΝΙΑΚ» λύνει τὰ προβλήματα μὲ τὸν τρόπο ποὺ τοῦ ὑποδεικνύει ὁ χειριστής του, σὰν μηχανικὸς δοῦλος, ἕνα ἄλλο νεώτερο ρομπότ, τὸ «Ὁμεοστάτ», ἔργον τοῦ Ἄγγλου ἐπιστήμονος δόκτορος Ἄσμπυ, βρίσκει μόνο του τὸ γρηγορώτερο τρόπο γιὰ τὴ λύσι ἑνὸς προβλήματος!

Ἀπ' τὸ σημεῖο ὅμως αὐτό, ὡς τὴν ἀντικατάστασι τοῦ ἀνθρωπίνου μυαλοῦ ἀπ' τὰ ρομπότ, ἡ ἀπόστασις εἶνε τεραστία. Κι' ὅλοι οἱ εἰδικοὶ ἐπιστήμονες συμφωνοῦν πὼς δὲν ὑπάρχει καμμὶὰ πιθανότης ἀνταγωνισμοῦ τοῦ μηχανικοῦ ἐγκεφάλου μὲ τὸν ἀνθρώπινο. Ἕνα ρομπὸτ δὲν μπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ κἂν τὴν ἱκανότητα σκέψεως ἑνὸς παιδιοῦ ὁ ἐτῶν. Κι' ὁ λόγος εἶνε ἁπλούστατος κι' εὐκολονόητος.

Μέσα στὸν ἀνθρώπινο ἐγκέφαλο ὑπάρχουν κατὰ μέσον ὅρον 10 δισεκατομμύρια νευροηλεκτρικὰ κυκλώματα, ποὺ τὸ καθένα τους ἐκτελεῖ ἕνα ὡρισμένο προορισμό. Συνεπῶς, οἱ δυνατοὶ συνδυασμοὶ τῶν σκέψεων καὶ τῶν συναισθημάτων μας εἶνε ἀνυπολόγιστοι.

Τὸ μηχάνημα «ΕΝΙΑΚ» ἔχει μόλις 18.000 κυκλώματα — μολονότι γεμίζει δυὸ ὁλόκληρα δωμάτια. Ἕνα ρομπὸτ μὲ 1.000.000 κυκλώματα θ' ἀπαιτοῦσε ἀστρονομικὰ ἔξοδα καὶ θᾶταν ἀφάνταστα πολύπλοκο, κι' ὅμως θὰ ὑστεροῦσε ἀπείρως σὲ ἀντίληψι ἀπ' τὸ ἀτελέστερο ἀνθρώπινο μυαλό.

Δὲν ἀποκλείεται νὰ κατασκευασθῆ στὸ μέλλον ἕνα ρομπὸτ ποὺ θὰ παίζῃ σκάκι, ἢ θὰ συνθέτῃ μουσική, ἢ θὰ ἑτοιμάζῃ πολιτικὲς ἀγορεύσεις. Τὸ ἀξιοθαύμαστο ὅμως αὐτὸ μηχάνημα δὲν θᾶναι σὲ θέσι νὰ πῇ τὴν ὥρα ἢ νὰ διαβάσῃ ἕνα βιβλίο μὲ παραμύθια...

Κάτι ποὺ μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθῆ σὲ προσεχὲς μέλλον, εἶνε τὸ «ρομπὸτ - γιατρός», χρήσιμο γιὰ τὶς κλινικὲς καὶ τὰ ἰατρεῖα. Ὁ χειριστὴς θὰ παρέχῃ στὸ μηχάνημα αὐτὸ ὅλα τὰ στοιχεῖα ποὺ ἀφοροῦν ἕνα ἄρρωστο — συμπτώματα, ἀποτελέσματα ἀναλύσεων, ἱστορικὸ ἀσθενείας, κλπ.— πατῶντας τὰ ἀντίστοιχα κουμπιά. Τὸ ρομπὸτ θὰ τὰ συνδυάζῃ μὲ ἀστραπιαία ταχύτητα, θὰ τὰ συγκρίνῃ μὲ τὸν πίνακα τῶν ἀσθενειῶν καὶ τῶν γνωστῶν αἰτίων τους, καὶ θὰ διατυπώνῃ μιὰ διάγνωσι ἀπολύτως ἀκριβῆ — ἢ θὰ δείχνῃ μ' ἕνα σῆμα ὅτι τοῦ χρειάζονται κι' ἄλλα στοιχεῖα.

Κάθε γιατρὸς ποὺ θὰ χρησιμοποιῆ αὐτὸ τὸ ρομπότ, θᾶχῃ ἔτσι στὴ διάθεσί του τὴν μνήμη, τὴν πεῖρα καὶ τὴν κρίσι ὅλων τῶν ἰατρικῶν κορυφῶν τοῦ κόσμου, μὲ τὴν ἁπλῆ πίεσι ἑνὸς κουμπιοῦ.

Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο θὰ μπορῇ νὰ λειτουργήσουν καὶ «ρομπὸτ - δικηγόροι», ποὺ θὰ βρίσκουν σ' ἕνα λεπτὸ τῆς ὥρας ὅλους τοὺς νόμους ποὺ ἀφοροῦν κάθε ὡρισμένη περίπτωσι. Ἴσως μάλιστα καὶ στὰ δικαστήρια οἱ δικασταὶ θὰ βοηθοῦνται στὸ ἔργον τους ἀπὸ ἕνα ἀνάλογο μηχάνημα, ποὺ θὰ βγάζῃ μιὰ ἀμερόληπτη καὶ δικαία ἀπόφασι!

Πάντως, αὐτὰ τὰ ρομπὸτ δὲν πρόκειται νὰ καταργήσουν τοὺς γιατροὺς ἢ τοὺς δικηγόρους. Ἁπλῶς καὶ μόνον θ' ἀποταμιεύσουν τὶς γνώσεῖς τους, γιὰ νὰ τὶς προσφέρουν εὔκολα καὶ γρήγορα σὲ κάθε περίπτωσι.

Ὅσο γιὰ τοὺς μαθηματικούς, ὄχι μόνο δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ ἐκτοπισθοῦν ἀπ' τὶς ἀριθμομηχανές, ἀλλ' ἀπεναντίας αὐξάνει ἡ ζήτησί τους, ὅσο τὰ ρομπὸτ τοὺς ἀνοίγουν καινούργια πεδία ἐργασίας.

Τὰ αὐτόματα μηχανήματα μπορεῖ ν' ἀντικαταστήσουν μόνο τοὺς ὑπαλλήλους ποὺ κάνουν διανοητικὴ ἐργασία τῆς ρουτίνας. Κι' αὐτὸ ὅμως ἀκόμη δὲν πρόκειται νὰ συμβῇ τώρα γρήγορα, γιατὶ προϋποθέτει νὰ ἀλλαγῇ τοῦ συστήματος λειτουργίας τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ὅσο γιὰ τὴ δημιουργικὴ πνευματικὴ ἐργασία, αὐτὴ μένει, καὶ θὰ μένῃ γιὰ πολὺν καιρὸ ἀκόμη, ἀποκλειστικὸ προνόμιο τοῦ ἀνθρωπίνου μυαλοῦ.

Ὁ Κοντορεβιθούλης

Τὸ παραμυθάκι σας

Ὁ ἐγγονὸς τοῦ ἐγγονοῦ τοῦ περίφημου Κοντορεβιθούλη τοῦ παραμυθιοῦ, ἔγινε βασιλιᾶς τοῦ Νότου. Κι' ὁ ἐγγονὸς τοῦ ἐγγονοῦ τοῦ Δράκου ἔγινε βασιλιᾶς τοῦ Βορρᾶ.

Μιὰ μέρα ὁ βασιλιᾶς Κοντορεβιθούλης δέχτηκε στὸ παλάτι του τὴν ἐπίσκεψι τοῦ Δράκου.

— Ἔμαθα, εἶπε ὁ Δράκος, ὅτι ἐσὺ ἔχεις τὶς μπόττες τοῦ προπροπάππου μου ποὺ «κόβουν» ἑφτὰ λεύγες τὴν ὥρα...

— Μάλιστα, Μεγαλειότατε! ἀποκρίθηκε φοβισμένος ὁ Κοντορεβιθούλης.

— Τὶς μπόττες αὐτὲς τὶς ἔκλεψε ὁ προπροπάππος σου ἀπὸ τὸν προπροπάππο μου...

— Τὶς μπόττες αὐτὲς δὲν τὶς ἔκλεψε, διαμαρτυρήθηκε ὁ Κοντορεβιθούλης, ἀλλὰ μιὰ μέρα ποὺ κινδύνευε ἡ ζωή του ἀπὸ τὸν προπροπάππο σας τὶς πῆρε καὶ τὶς χρησιμοποίησε. Μὴ ξεχνᾶτε ὅτι μὲ τὶς μπόττες αὐτὲς ὁ προπροπάππος σας κυνηγοῦσε τὰ μικρὰ παιδιά...

— Τὸ καλὸ ποὺ σοῦ θέλω, δῶσε μου τὶς μπόττες, εἰδεμή...

— Καλά! τραύλισε ὁ Κοντορεβιθούλης. Θὰ διατάξω νὰ στὶς φέρουν.

Τοῦ Δράκου τοῦ ἄνοιξε ἡ ὄρεξι.

— Λοιπόν, ὁ προπροπάππος σου πῆρε τὶς μπόττες μου καὶ πῆγε καὶ βρῆκε τὴν προπρομάμμη μου τὴ Δράκαινα, τῆς εἶπε ψέμματα καὶ τῆς πῆρε τὰ φλωριά της. Θέλω τὰ φλωριά μου!... Βρυχήθηκε ὁ Δράκος κάνοντας τὸ παλάτι τοῦ Κοντορεβιθούλη νὰ τρίξῃ ἀπὸ τὰ θεμέλια. Ἂν δὲν μοῦ τὰ δώσῃς ὡς αὔριο τὸ βράδυ θὰ σοῦ κηρύξω τὸν πόλεμο καὶ θὰ κάνω στάχτη τὸ βασίλειό σου!...

— Γιὰ νὰ μὴ γίνῃ πόλεμος θὰ μοῦ πῆτε τρία πράγματα ποὺ νομίζετε ὅτι μονάχα ἐσεῖς μπορεῖτε νὰ τὰ κάνετε... Ἂν δὲν τὰ κάνω θὰ σᾶς πληρώσω, εἰδεμὴ θὰ μοῦ πληρώσετε σεῖς.

— Σύμφωνοι! τοῦ εἶπε γελῶντας ὁ Δράκος. Λοιπὸν σοῦ προτείνω τὰ ἑξῆς: 1) Νὰ φωνάξῃς τόσο δυνατὰ ὅσο κι' ἐγώ. 2) Νὰ σπάσῃς τὶς πέτρες ὅπως κάνω κι' ἐγώ. 3) Νὰ τρέξῃς γρήγορα σὰν κι' ἐμένα! Θὰ ξανάρθω αὔριο νὰ παραβγοῦμε.

Κι' ὁ Δράκος ἀφοῦ φόρεσε τὶς μπόττες τοῦ προπροπάππου του ἔφυγε βέβαιος πὼς θὰ νικοῦσε τὸν μικροσκοπικὸ ἀντίπαλό του.

Τότε ὁ Κοντορεβιθούλης ἔτρεξε σὲ μιὰ μάγισσα ξακουσμένη, ποὺ τὴν ἔλεγαν Ἐπιστήμη, γονάτισε μπροστά της, καὶ τὴν παρακάλεσε νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ τὰ βγάλῃ πέρα μὲ τὸ Δράκο.

— Ἔννοια σου! τοῦ εἶπε ἡ Ἐπιστήμη. Θὰ σὲ βοηθήσω νὰ νικήσῃς.

Τὴν ἄλλη μέρα νά σου κι' ἔρχεται ὁ Δράκος.

— Ἂς μὴ χάνουμε καιρό, τοῦ εἶπε. Πόσα χιλιόμετρα μακρυὰ εἶναι ἡ πόλις ποὺ βλέπουμε ἐκεῖ κάτω;

— Δέκα! ἀποκρίθηκε ὁ Κοντορεβιθούλης.

Ἄνοιξε τότε ὁ Δράκος τὸ παράθυρο καὶ φώναξε:

— Ὁ κυβερνήτης τῆς πόλεως νἄρθῃ νὰ μὲ βρῇ στὸ παλάτι τοῦ Κοντορεβιθούλη!

Σὲ μιάμισι ὥρα ὁ κυβερνήτης ἔφτανε στὸ παλάτι.

Ὁ Κοντορεβιθούλης τᾶχασε. Μὰ ἡ Ἐπιστήμη, ποὺ ἀόρατη βρισκόταν δίπλα του τοῦδωσε κουράγιο.

— Κύρ' Δράκο, ρώτησε τότε, πόσα χιλιόμετρα εἶναι ἀπὸ δῶ ὡς τὸ σπίτι σας;

— Χίλια! ἀπάντησε ὁ Δράκος.

— Λοιπόν, ἐγὼ θὰ φωνάξω στὴ γυναῖκα σας νὰ μοῦ ἑτοιμάσῃ τὰ φλωριά.

Ὁ Κοντορεβιθούλης πλησίασε σ' ἕνα κουτὶ ποὺ ἦταν κρεμασμένο στὸν τοῖχο κι' ἄρχισε νὰ μιλάῃ. Ὁ Δράκος παρακολουθοῦσε.

— Ἐλᾶτε νὰ βεβαιωθῆτε ἂν μ' ἄκουσε ἡ γυναῖκα σας. τοῦ εἶπε ὁ Κοντορεβιθούλης.

Ὁ Δράκος πλησίασε κι' ἄκουσε τὴ φωνή της νὰ λέῃ:

— Θὰ φέρω ἀμέσως τὰ φλωριά.

Ὁ Δράκος τᾶχασε. Ἡ φωνὴ τοῦ Κοντορεβιθούλη ἀκούστηκε χίλια χιλιόμετρα μακρυά!...

— Καὶ τώρα τὸ δεύτερο, εἶπε ὁ Δράκος. Αὐτὸν τὸν πύργο ἐκεῖ κάτω θὰ τὸν γκρεμίσω μὲ τὴ γροθιά μου.

Καὶ τὸν γκρέμισε μὲ μιὰ γροθιά!

— Μεγαλειότατε, βλέπετε αὐτὸ τὸ βουνό; εἶπε ὁ Κοντορεβιθούλης. Θὰ τὸ κάνω χίλια κομμάτια μὲ μιὰ ἁπλῆ χειρονομία μου.

Καὶ πατῶντας ἕνα κουμπὶ ἔκανε τὸ βουνὸ νὰ τιναχτῆ ὁλόκληρο στὸν ἀέρα μὲ δυναμίτιδα ποὺ πῆρε φωτιὰ ἀπὸ ἕνα ἠλεκτρικὸ σπινθῆρα.

Κρύος ἱδρῶτας ἔλουσε τὸ Δράκο σὰν εἶδε τὸ κατόρθωμα τοῦ Κοντορεβιθούλη. Τὸν παρηγόρησε ὅμως ἡ σκέψι ὅτι στὸ τρέξιμο δὲν θὰ μποροῦσε νὰ παραβγῆ μαζί του, ἀφοῦ μάλιστα τοῦ εἶχε πάρει καὶ τὶς μαγικὲς μπόττες.

— Θὰ τρέξουμε σαράντα χιλιόμετρα μακρυὰ ἀπὸ δῶ γιὰ νὰ φτάσουμε στὴ Γαλάζια Λίμνη, εἶπε στὸν Κοντορεβιθούλη. Ὁποιος φτάσῃ πρῶτος αὐτὸς θὰ εἶναι νικητής.

Κι' ἐνῶ ὁ Δράκος δρασκέλιζε βουνὰ καὶ λαγκάδια ἡ κυρὰ Ἐπιστήμη πῆρε τὸν Κοντορεβιθούλη, ἀπ' τὸ χέρι, καὶ τὸν ἀνέβασε σ' ἕνα ἀεροπλάνο.

Φτάνοντας ὁ Δράκος στὸ τέρμα εἶδε τὸν Κοντορεβιθούλη, νὰ τὸν περιμένῃ δροσερὸς κι' εὐδιάθετος, σὰν νὰ εἶχε κάνει ἕνα μικρὸ περίπατο!

— Σᾶς περιμένω, Μεγαλειότατε, τόσην ὥρα! εἶπε στὸ Δράκο, χαμογελῶντας εἰρωνικά. Τί γίνατε;

Ὁ Δράκος ἀναγκάστηκε ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ὑπεροχὴ τοῦ Κοντορεβιθούλη καὶ νὰ τοῦ δώσῃ κι' ἄλλα φλωριά.

Κι' ὁ Κοντορεβιθούλης ταῦ ἄφησε τὶς μπόττες ποὺ «ἔκοβαν» δέκα χιλιόμετρα τὴν ὥρα... καὶ ποὺ σήμερα δὲν ἀξίζουν οὔτε ὅσο ἕνα ζευγάρι παντοῦφλες!...

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

Βραδυνὴ προσευχή

Τὸ ποιηματάκι σας

Πρὶν πέσω νὰ πλαγιάσω,
Θέ μου, παρακαλῶ,
νὰ δώσῃς νὰ περάσω
τὴ νύχτα μὲ καλό.

Τὸν ἄγγελό σου πάλι
στεῖλε μου ἀπὸ ψηλά,
νἀρθῇ στὸ προσκεφάλι
πιστὰ νὰ μὲ φυλᾶ.

Ὅταν ἐγὼ κοιμᾶμαι,
πλάϊ μου ν' ἀγρυπνᾷ
κι' ἔτσι νὰ μὴ φοβᾶμαι
τὰ σκότη τὰ πυκνά.

Καὶ σ' ὅλη Σου τὴν πλάσι
κι' ὅπου καλὸ παιδί,
στεῖλε νὰ τὸ σκεπάσῃ
τὴ στοργική σου εὐχή.

Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ μακροβιότης

Ἡ ἱστορισύλα σας

Μιὰ γρηὰ θεία προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τὸν ἀνηψιό της, τὸν Πίπη, ποὺ εἶναι ἄντρας πιά, νὰ παντρεπῆ καὶ τοῦ ἐκθειάζει τὰ καλὰ τοῦ γάμου.

— Οἱ παντρεμένοι ἄντρες ζοῦνε περισσότερο καιρὸ ἀπὸ τοὺς ἀνύπαντρους, τοῦ λέει στὸ τέλος.

— Ναί, θεία, κι' ἐγὼ ἄκουσα κάτι τέτοιο, τῆς ἀπαντᾶ ὁ Πίπης. Ἀλλὰ ὁ πατέρας μου λέει πὼς δὲν εἶναι σωστὸ αὐτό. Δὲν ζοῦνε περισσότερο οἱ παντρεμένοι... ἀλλὰ τοὺς φαίνεται ἀτελείωτος ὁ καιρὸς ποὺ ζοῦνε!...

ΜΙΚΥ ΜΑΟΥΣ

Χιοῦμορ

— Κωστάκη, πές μου ποῦ εἶνε ὁ Θεός, νὰ σοῦ δώσω ἕνα πορτοκάλι, λέει στὸν Κωστάκη ὁ θεῖος του.

— Πές μου ποῦ δὲν εἶνε καὶ νὰ σοῦ δώσω ἐγὼ δύο, ἀπαντάει ἐξυπνότατα ὁ Κωστάκης.

★

Ἡ Μαρίκα κι' ἡ Βασιλικὴ πλέκουν μπλοῦζες. Ἄξαφνα ἡ Μαρίκα λέει στὴ Βασιλική:

— Ἐσὺ θὰ τελειώσῃς γρήγορα, εἶσαι πιὸ τυχερή.

— Γιατὶ εἶμαι τυχερή;

— Γιατὶ ὁ μπαμπᾶς σου, σὰν ἀνάπηρος ἔχει ἕνα χέρι καὶ θὰ τοῦ πλέξῃς ἕνα μανίκι μονάχα!

★

— Περικλῆ, ποιὸ πρᾶγμα μᾶς εἶνε πιὸ χρήσιμο, ὁ ἥλιος ἢ τὸ φεγγάρι; ρωτάει ὁ Γιώργος.

— Κουτὸς ποὺ εἶσαι καϋμένε, τοῦ ἀπαντάει ὁ Περικλῆς, δὲν τὸ καταλαβαίνεις; τὸ φεγγάρι! Γιατὶ ὁ ἥλιος βγαίνει τὴν ἡμέρα ποὺ δὲν ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ τὸ φῶς του. Ἐνῶ τὸ φεγγάρι βγαίνει τὴ νύχτα κοντὰ μᾶς φέγγει!

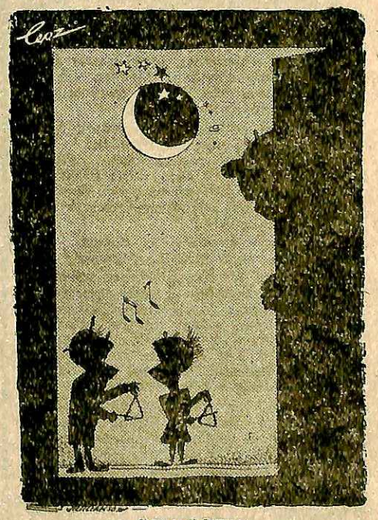

ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

— Σήμερα τὰ φῶτα καὶ ὁ φωτισμόος...

Οἱ λωλάδες ΤΗΣ ΕΦΤΑΛΙΑΣ

Μπομπουροφωλιὲς

Ἡ Ἐφταλία μὲ τὴν Φρόσω στὴν Ἴδια κούνια σχεδὸν - κοιμηθήκανε στὴ Σμύρνη, ματζὶ πρωτομιλήσανε: τσά... πά... ἄπα... ματζὶ παίζανε κρύτσες, καὶ μπαλάδια, ματζὶ τελέψανε τὸ κοριτσίστικο σκολειὸ τοῦ Κιουπετζόγλου, καὶ ματζὶ παντρευτήκανε. Καὶ τώρα ἡ τύχη τάφερε ράστι νὰ βγάζουνε μεζάτι ἕνα μοντέρνο σπιτάκι πλάϊ στσ' Ἐφταλίας κι' ἤρθε ἡ Φρόσω νὰ τὸ σεργιανίση.

— Μὴ κάνης τζιριτζάντζουλες — ξεφώνισε ἡ Ἐφταλία πού τὴν εἶδε κρύα, κι' ἀναποφάσιστη— ὁ συνοικισμός μας εἶναι ὀνοράτος, οἱ γειτόνοι οὖλοι μεγάλα νούμερα. Θἄχης μπρὸς καὶ πίσω σου ὑπουργοί, κονσόλοι, καὶ βίτσι κόνσολοι! Θὰ μᾶς καμαρώνη ὁ μαχαλὰς Φρόσω μου. Θἄχουμε μεγάλες οἰκονομίες. Τὸ πηγάδι μισὸ - μισό. Ἡ παραδουλεύτρα μὲ τὸ νομπέτι. Θ' ἀγοράσουμε κόττες γιὰ νἄχουμε φρέσκα αὐγά, θὰ ζοῦμε σὰν ἀδερφάδες τάλε κουάλε καὶ καλύτερα.

—Ἄχ, Ἐφταλία μου, τὰ μοντέρνα σπίτια ποὺ κάνουνε οἱ τζιγιέρηδες γιὰ νὰ μπῆς πρέπει νὰ σκύψης, εἶναι πληντικὰ σὰν μπουντρούμια! Ἔχουνε πολλὰ κουσούρια, ὅπως αὐτό. Ἀλλὰ ἡ φιλία σου μὲ κάνει μὲ στραβὰ μάτια νὰ τ' ἀποφασίσω.

Κι' ἔτσι ἤδωσε καπάρο, καὶ μετὰ λίγες μέρες τακρίρι, κάνανε τὰ κοντράτα, καὶ κουβάλησε. Ἀμέσως αὐτόκλητη, ἡ Ἐφταλία ἄρχισε τὰ σοῦρτα φέρτα, καὶ μ' ἐκεῖνο τὸ τουπέ, καὶ τὸ ἐπιβάλλο τση, ἤτανε τὸ λῦσε καὶ τὸ δέσε, τὸ δεξὶ χέρι στὸ σπίτι τσὴ Φρόσως. Κι' ἕνα βράδυ ἐκεῖ ποὺ κουβεντιάζαγε τσ' εἶπε:

— Τὰ ντουβάρια μου εἶναι πολὺ μπαϊραμλήδικα χρώματα. Νὰ τ' ἀσπρίσουμε μὲ λίγο ἀσβέστη.

— Καλὲ χαράς καὶ τὸ γοῦστο! δὲν βρῆκες ἄλλο κολόρι; Τὸν ἀσβέστη τὸν κουλαντρίζουνε στὰ σπιτάλια!

Καὶ τότε ἡ Φρόσω δὲν βάσταξε πιὰ καὶ ξεφώνισε:

— Δὲν ντογιαντῶ νὰ χώνης τὴ μύτη σου παντοῦ, δὲν ὑποφέρω τὴν τυραννία σου, διαβόλου λωλὸ - Φταλία ψεῦτρα. Μοῦπες στὸ ντουρσεκλήδικο σπίτι πὼς κάθεται ὑπουργός, γι' αὐτὸ ἔχει στὴν πόρτα πολιτσμάνο, κι' ἐκεῖνο ἤμαθα πὼς τὸ ἔχουνε καραντίνα, γιατὶ εἴχανε κροῦσμα πολιομυελίτιδος! Μοῦπες γιὰ τὴν κασσινή μου πὼς δὲν θ' ἀκούσω ποτὲ λέξι ἀπ' τὸ στόμα τση...

— Καὶ βέβαια... πρόσθεσε ἡ Ἐφταλία, γιατὶ μιλᾶ μὲ τὴ μύτη!

—Ἄς τσοὶ κογιοναρίες... ντροπή σου!... Μοῦπες πὼς πίσω θἄχω δυὸ χῆρες, μὲ τὸν ἀδερφό τους ποὺ εἶναι χῆρος κι' αὐτός, καὶ ὅμως ἔχω μιὰ μάντρα μὲ γουρούνια!

— Μωρὴ ἀγράμματη, σοῦπα... χοιροστάσιο, γιατὶ μιλῶ διορθωμένα.

—Ἄς τ' ἀστεῖα, μ' ἔκανες καὶ πῆρα ἕνα σπίτι ἔβγα σὺ νὰ μπῶ ἐγώ, χαμηλοτάβανο, στενάχωρο, εἶναι ἀδύνατον νὰ γδυθοῦνε δυὸ ματζὶ σὲ μιὰ κάμαρα! Ἄχ ποῦνε οἱ σπιταρῶνες τσὴ Σμύρνη μας μὲ τὰ μπόλικα, καὶ τσοὶ μπουφέδες σὰν θωρηκτά, καὶ τσοὶ τραπεζαρίες σὰν παρλάδες γιὰ ποδόσφαιρο!

— Μωρὴ ἀγαθοξοῦρα, ἀναμικιόρα— ξεφώνισε ἡ Ἐφταλία, ξεχνᾶς τσ' ἀδάντσες, καὶ τὰ χουζούρια ποὺ θἄχης; Τώρα ποὺ θὰ σοῦρχουνται μουσαφίρηδες θὰ τοὺς λὲς δήθεν σεκλεντισμένη: Μεγάλη καρδιά, μὰ μικρὸ τὸ σπίτι, θὰ σᾶς κρατοῦσα, ἀλλὰ ζῶ μέσα σὲ μιὰ μπαμπουροφωλιά! Κι' ἔτσι θὰ τσοὶ σιχτιρντίζης ἀλὰ φρανσέ.

ΣΩΚΡ. ΡΩΝΑΣ

Τὰ βάσανα τοῦ Καραμπὲτ

ΤΟ ΔΩΡΟ

Κύριος Ἰωάννης ἐώρταζε, ὑναῖκα μου, μοῦ λέει:

— Καραμπέτ, κύριος Γιάννης ἰδιοκτήτης μας ἔνεται. Ἄμμμα, χὶτς μπὶρ παρὰ ἐνοίκιο θερμές, τζάμπα ἰσπίτι του καθόμαστε. Κύριος Γιάννης καλὸ ἄντρωπο εἶνε ἄμμμα, μοῦτρα του μέχρι παπούτσια κατεβάζει. Γιορτὴ του ἔνεται, κανένα δῶρο νὰ ἰκάνουμε.

Ἐγὼ πολὺ ἀγαπῶ κύριο Γιάννη, ἄμα κύριο Γιάννης χὶτς μπέ, ἐμένα δὲν χωνεύει. Ἄμα ἐνοίκιο τοῦ δίνω, εἰκοσι χιλιάδες, μοῦτρα του μέχρι παπούτσια κατεβάζει.

— Κύριε Γιάννη, γιαβρούμ, λέω, ἐνοικιοστάσιος - μενοικιοστάσιος, νόμος τοῦ κράτους φιλιὰν - φιστὶκ ἔνεται, ντὲν μπορῶ νὰ σοῦ δίνω περισσότερα. Κράτος ντὲν μπορῶ νὰ προσβάλω. Ἀναντίν; Πάρε εἰκοσι Ἰλιάδες καὶ ἄμα ἐνοικιοστάσιος φύγη, πολλὰ λεφτὰ νὰ σοῦ δίνω! Αναντίν;

Ἄμα κύριος Γιάννης, ἀγναμᾶζ ἐρίφ, πάλι τὰ μοῦτρα του κατεβασμένα νὰ ἰκάνη, κουβέντες ἀσχημες λέει:

— Ρὲ παλιάνθρωπε, τί σὲ πειράζει τὸ ἐνοικιοστάσιο; Βάλε καμμὶὰ πεντάρα παραπάνω.

— Κύριε Γιάννη, ἐφέντη, λέω, πῶς νὰ ἰβάλω παραπάνω; Ἑλληνικὸ κράτος νὰ προσβάλω; Γιὸκ μπέ! Γιαζοὺκ!

Ἔτσι μὲ τὸ κύριος Γιάννης σκύλος μὲ γάτα εἴμαστε. Τὸ λοιπὸν ἄμα ὑναῖκα μου εἶπε δῶρο νὰ ἰκάνουμε μπράβο, κούζουμ, εἶπα. Ντίκιο ἔχεις. Ἀμμμμμα τί δῶρο νὰ ἰκάνουμε; Ὅλη νύχτα κεφάλι μου ἴσπασα ντὲν ἤξερα τί δῶρο νὰ ἐκάνω. Ὕστερα, λοιπόν, βιρῆκα.

Παστουρματζῆ πηγαίνω.

— Μὲρ χαμπάρ, τοῦ λέω, Μποντός! Νάσιλ σουνί; Εἶ μι;

— Εἴ, μοῦ λέει. Ἐσὺ τί κάνεις, Καραμπέτ;

— Φίνα καὶ ὡραῖα, λέω. Ἄμα ἔχεις καλὸ παστουρμᾶ; Καισάριανταν; Δῶρο θέλω νὰ ἐκάνω.

— Μασσαλά, μασσαλά, μοῦ λέει Μποντός.

Ὕστερα παστουρμὰ μοῦ δείχνει, τιρελλάθηκα.

Βάϊ - βάϊ ἐσόγλου ἐσέκ! Τί παστουρμὰ ἤταν ἐκεῖνο κούζουμ; Μύτη μου ἔσπασε, καρντιά μου ἔκαψε, σάλια μου τιρέχανε. Βάϊ - βάϊ...

Βάϊ, τί παστουρμᾶ ἤταν ἐκεῖνο! Γιαγλὶ - γιαγλί, παχὺ - παχὺ καὶ ἀπάνω Καισάρια δημαρχοσοὺν μαρκασί! Μυρουδιάς του, Κοτὺ λεβαντασί, λιγούρα, λιγοθυμιὰ ἔφερνε. Μύτη μου παστουρμᾶ ἔφερα, μάτια μου ἀλλοιθωρίσανε. Βάϊ βάϊ μπεζεβένκι Μποντός, ἐφέντη!

— Κόψε μισὴ ὀκᾶ γιάχο.

— Μασσαλὰ - μασσαλά!

Μοῦ κόβει μισὴ ὀκᾶ, πακέττο ἰκάνει, μπλὲ κορδέλλα, παστουρμᾶ τυλίγω, ὑναῖκα μου παίρνω, ἐπίσκεψις πηαίνω. Ὁ κυρ - Γιάννη ἐφέντης, λέω, Ἀθηναῖος εἶνε ἄμμμα τέτοιον παστουρμὰ μάτια του δὲν εἶδε. Παστουρμὰ νὰ φάη, δάχτυλα νὰ γλύφη.

Ἰσπίτι μπαίνουμε. Χρόνια πολλὰ λέγουμε. Πακέττο δίνουμε. Πακέττο ἀνοίγουνε, παστουρμανοὺν μυρουδιασὶ ἰσπίτι χύνεται, ἀέρας παράδεισο μυρίζει. Ἄμμμμμα κυρ - Γιάννης χέρι του μύτη του φέρνει.

— Πίφ, πίφ, πίφ! κάνει.

Ὑναῖκα του φωνὴ βάζει, καλεσμένοι - μαλεσμένοι, ἰπισκέπτες - μιπισκέπτες καρέκλες τους σηκώνονται, φωνὴ βάζουνε:

— Πίφ, πίφ, πίφ!

Καὶ ἄλλοι φεύγουν, γιαβρούμ, ἄλλοι φωνάζουνε βοήθεια, ἄλλοι λιγοθυμιὰ κάνουνε, κυρ - Γιάννης Τοὺρκος ἔνεται, νομίζει ἐπίτηδες τὸ ἔκανα.

— Οὔξω ἀπὸ δῶ μπεζεβέγκη! φωνάζει. Ἰπίτηδες τὸ ἔκανες, ἰσπίτι μου νὰ βρωμίσης, γιορτή μου νὰ χαλάσης!

Ντιραπήκαμε, κούζουμ. Ἔξω μᾶς ἰβγάλανε, πόρτα μᾶς κλείσανε, παστουρμὰ ἀπ' τὸ παράθυρο, κεφάλια μας πετάξανε. Βάϊ - βάϊ! Ἀθηναῖοι, χὶτς νὰ τρῶνε ντὲν ἰσσέρουνε. Γιαζοὺκ, μπέ! Γιαζοὺκ.

Ο ΑΡΜΕΝΗΣ

✿✿✿

Ὡραῖα συνεννόησις

Τρεῖς κυρίες, ποὺ πάσχουν ἀπὸ ὀξεῖα βαρυκοΐα, ταξειδεύουν μ' ἕνα ἀνοιχτὸ λεωφορεῖο:

— Ψυχροῦλα κάνει! λέει ἡ πρώτη.

— Δὲν εἶσαι καλά, καϋμένη... Πέμπτη εἶνε σήμερα κι' ὄχι Τετάρτη, ἀπαντάει ἡ δεύτερη.

— Καλὰ λέτε... προσθέτει ἡ τρίτη. Ἄς κατεβοῦμε νὰ πιοῦμε κάτι γιατὶ διψάω κι' ἐγὼ πολύ!

Οἱ ἰδιοτροπίες ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΙΔΑ

Οἱ χαμένοι

Βρὲ παιδιά, νὰ χαρῆτε ὅ,τι ἀγαπᾶτε, ἔτσι καλὸ νἄχετε, γιὰ νὰ μὴ σᾶς πῶ καὶ καμμιὰ κουβέντα ἀπὸ κεῖνες ποὺ ξέρετε, σταματᾶτε αὐτὸ τὸ τροπάριο. Αὐτὸ τὸ ἀηδές, τὸ ἀντιπαθές, τὸ ἐκνευριστικὸ τροπάριο περὶ τῶν χαρτοπαικτικῶν ἀποτελεσμάτων τῆς πρωτοχρονιᾶς. Γιατί, μιὰ βδομάδα τώρα, δὲν ἀκούω τίποτ' ἄλλο ἀπὸ τὸ στοματάκι σας, παρὰ γιὰ τὸ παιγνίδι ποὺ κάνατε τὴν πρωτοχρονιά, λὲς καὶ πρόκειται γιὰ κανένα ζήτημα ὑψίστης σημασίας!

Καὶ πρῶτα-πρῶτα παρακαλῶ νὰ λείψη αὐτὸ τὸ παραμύθι περὶ χασούρας "Ὁλοι λέτε πὼς εἴσασταν χαμένοι! Ὅλοι καταστραφήκατε, ὅλους σᾶς κυνήγησε ἡ τύχη καὶ ὅλοι ἐμείνατε ταπί. Καὶ ὄχι μόνο ἐσεῖς. Ὅποιον κι' ἂν ρωτήσετε — ἐσεῖς δηλαδή, ὄχι ἐγώ, γιατὶ ἐγὼ δὲν κάνω τέτοιου εἴδους ἐρωτήσεις θὰ σᾶς πῆ μὲ ὕφος βαθύτατα μελαγχολικό, ὅτι εἶναι «χαμένος»! Καὶ τότε ποιὸς ἐκέρδισε παρακαλῶ; Πρὸς τί αὐτὰ τὰ ψεύδη; Μήπως φοβόσαστε πὼς θὰ ζητήσω δανεικά, ἢ μήπως θἄρθη ἡ Ἐφορία νὰ σᾶς ζητήση μερτικό; Ἢ μήπως βρίσκετε πὼς σᾶς πάει τὸ θλιβερὸν ὕφος τοῦ χαμένου; Ἀλλοῦ αὐτά!

Ἐσὺ κύριε Γιαννάκη, σὲ ποιὸν σερβίρεις αὐτὴ τὴν κοτσάνα, ὅτι ἔχασες τάχα ἕνα ἐκατομμύριο; Καὶ πρῶτα-πρῶτα ποῦ τὸ βρῆκες τὸ ἑκατομμύριο, δυστυχῆ καὶ ταλαίπωρε θνητέ; Γιὰ νὰ χάσης ἕνα ἑκατομμύριο ὑποτίθεται ὅτι πρέπει νὰ τὸ ἔχης, κι' ἐσὺ ὄχι ὑποτίθεται ἀλλὰ εἶναι βεβαιότατον — καὶ βάζω τὸ κεφάλι μου στοίχημα — ὅτι τὸ ἑκατομμύριο δὲν τὸ ἔχεις προσεγγίσει οὔτε μὲ τὴ φαντασία σου. Διότι εἶσαι πατίρης σεσημασμένος καὶ οὐδέποτε ἡ τσέπη σου περιεῖχε ποσὸν μεγαλύτερο τῶν ἑκατὸ χιλιάδων. Ἄσε τὴν κλάρα, λοιπόν.

Κι' ἐσὺ κύριε Εὐάγγελε σὲ ποιὸν λὲς ὅτι ἔχασες ὀχτακόσιες χιλιάδες; Μοῦ εἶναι εὐκολώτερο νὰ πιστέψω ὅτι τὸ μυστικὸ τῆς ἀτομικῆς βόμβας τὸ κατέχει λέω, Ἀθηναῖος εἶνε ἄμμμα τέτοιον παστουρμὰ μάτια του δὲν εἶδε. Παστουρμὰ νὰ φάη, δάχτυλα νὰ γλύφη.

Ἰσπίτι μπαίνουμε. Χρόνια πολλὰ λέγουμε. Πακέττο δίνουμε. Πακέττο ἀνοίγουνε, παστουρμανοὺν μυρουδιασὶ ἰσπίτι χύνεται, ἀέρας παράδεισο μυρίζει. Ἄμμμμμα κυρ - Γιάννης χέρι του μύτη του φέρνει.

— Πίφ, πίφ, πίφ! κάνει.

Ὑναῖκα του φωνὴ βάζει, καλεσμένοι - μαλεσμένοι, ἰπισκέπτες - μιπισκέπτες καρέκλες τους σηκώνονται, φωνὴ βάζουνε:

— Πίφ, πίφ, πίφ!

Καὶ ἄλλοι φεύγουν, γιαβρούμ, ἄλλοι φωνάζουνε βοήθεια, ἄλλοι λιγοθυμιὰ κάνουνε, κυρ - Γιάννης Τοὺρκος ἔνεται, νομίζει ἐπίτηδες τὸ ἔκανα.

— Οὔξω ἀπὸ δῶ μπεζεβέγκη! φωνάζει. Ἰπίτηδες τὸ ἔκανες, ἰσπίτι μου νὰ βρωμίσης, γιορτή μου νὰ χαλάσης!

Ντιραπήκαμε, κούζουμ. Ἔξω μᾶς ἰβγάλανε, πόρτα μᾶς κλείσανε, παστουρμὰ ἀπ' τὸ παράθυρο, κεφάλια μας πετάξανε. Βάϊ - βάϊ! Ἀθηναῖοι, χὶτς νὰ τρῶνε ντὲν ἰσσέρουνε. Γιαζοὺκ, μπέ! Γιαζοὺκ.

Ἀλλὰ ἐσὺ κύριε Γιαννάκη, σὲ ποιὸν σερβίρεις αὐτὴ τὴν κοτσάνα, ὅτι ἔχασες τάχα ἕνα ἑκατομμύριο; Καὶ πρῶτα-πρῶτα ποῦ τὸ βρῆκες τὸ ἑκατομμύριο, δυστυχῆ καὶ ταλαίπωρε θνητέ; Γιὰ νὰ χάσης ἕνα ἑκατομμύριο ὑποτίθεται ὅτι πρέπει νὰ τὸ ἔχης, κι' ἐσὺ ὄχι ὑποτίθεται ἀλλὰ εἶναι βεβαιότατον — καὶ βάζω τὸ κεφάλι μου στοίχημα — ὅτι τὸ ἑκατομμύριο δὲν τὸ ἔχεις προσεγγίσει οὔτε μὲ τὴ φαντασία σου. Διότι εἶσαι πατίρης σεσημασμένος καὶ οὐδέποτε ἡ τσέπη σου περιεῖχε ποσὸν μεγαλύτερο τῶν ἑκατὸ χιλιάδων. Ἄσε τὴν κλάρα, λοιπόν.

Κι' ἐσὺ κύριε Εὐάγγελε σὲ ποιὸν λὲς ὅτι ἔχασες ὀχτακόσιες χιλιάδες; Μοῦ εἶναι εὐκολώτερο νὰ πιστέψω ὅτι τὸ μυστικὸ τῆς ἀτομικῆς βόμβας τὸ κατέχει ἡ Ἀλβανία, παρὰ ὅτι ἐσὺ ὄχι ἔχασες, ἀλλὰ ἔπαιξες ὀχτακόσιες χιλιάδες. Ἐσὺ δὲν δίνεις τοῦ ἀγγέλου σου νερό. Ἐσὺ πᾶς μιὰ ὥρα ποδαρόδρομο γιὰ νὰ γλυτώσης τὰ τέσσερα κατοστάρικα τοῦ τράμ. Ἐσὺ ἔχεις ἰδιαίτερη θήκη στὸ πορτοφόλι σου γιὰ νὰ βάζης τὰ πενηντάρια. Ἐσὺ κόβεις τὸ σπίρτο στὰ δύο, γιὰ νὰ κάνης οἰκονομία. Κι' ὅταν ἔπαιζες κἄποτε παρουσία μου πινάκλ κι' ἔχανες διόμισυ χιλιάδες, σοῦφυγε τὸ αἷμα ἀπὸ τὸ πρόσωπο καὶ σοῦφερα κολώνια γιὰ νὰ συνέλθης! Καὶ θὰ μοῦ πῆς τώρα ὅτι ἔχασες ὀχτακόσιες χιλιάδες; Ἂν ἔχασες παραπάνω ἀπὸ ὀχτακόσιες δραχμές, ἐγὼ νὰ βγῶ στὴν Ὁμόνοια μὲ χλαμύδα καὶ νὰ βγάλω λόγο!

Κι' ἐσὺ κύριε Κώστα, νομίζεις ὅτι ἔχω καμμιὰ ὄρεξι ν' ἀκούω τὶς «ραγκόντρ» ποὺ εἴχες; Πὼς τάχα εἴχες φοὺλ τοῦ ρήγα καὶ βρέθηκες σὲ φοὺλ τοῦ ἄσσου καὶ βρέσου καὶ εἴχες φοὺλ τοῦ ἄσσου καὶ βρέθηκες σὲ καρρὲ καὶ εἴχες καρρὲ καὶ βρέθηκες σὲ φλὸς ρουαγιὰλ καὶ ἄλλα βρέθηκες σὲ φλὸς ρουαγιὰλ καὶ ἄλλα τέτοια; Μιὰ βδομάδα μᾶς τὰ κοπανᾶς. Τ' ἀκούσαμε, τὸ μάθαμε, τὸ ξέρουμε, τὸ ἐντυπωθήκαμε!

Καὶ ὅλοι ἐσεῖς ποὺ μ' ἔχετε παράξει μὲ τὰ φοὺλ καὶ μὲ τὰ καρρὲ καὶ μὲ τὶς μπλόφες καὶ τὶς «ραγκόντρ» καὶ ὅλη τὴ μπλόφες καὶ τὶς τράπουλας, σταματᾶτε φιλολογία τῆς τράπουλας, σταματᾶτε πιά. Σταματᾶτε γιατὶ μὲ πρήξατε. Μοῦ παίξατε ἐκεῖ κάτι πενταροδεκάρες καὶ μοὺχετε πάρει ὕφος σὰν νὰ παίξατε στὸ Μόντε-Κάρλο. Δεκαροκόλογοι. Οὔστ!

ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ

Ἐγκατάλειψις

Ἡ «Ἀνθὴ Μιμόζα» σ' Ἕνα πολυσέλιδο γράμμα της προσπαθεῖ νὰ μὲ πείση πὼς ἐνῷ ἐκείνη ἀγαποῦσε πραγματικὰ τὸν ἄνθρωπο ποὺ γνώρισε ἐδῶ καὶ τρία χρόνια σ' ἕνα πάρτυ οἰκογενειακό, αὐτὸς τὴν ἐγκατέλειψε μὲ τὸ σκληρότερο τρόπο: τὴν τελευταία στιγμὴ ποὺ χωρίζανε τῆς εἶπε: «Ἀπορῶ πῶς τὸ πίστεψες ὅτι σὲ ἀγαποῦσα. Ἀγάπη δὲν ὑπάρχει μικροῦλα μου...».

Κι' ἔφυγε. Καὶ ἡ «Ἀνθὴ Μιμόζα δὲν μπορεῖ νὰ τὸν ξεχάσῃ. Καὶ ρωτᾷ: «Τί νὰ κάνω;»

Δὲν ἀπαντῶ μόνο στὴ νέα αὐτή, ἀπαντῶ σὲ ὅλες τὶς «Ξανθὲς Μιμόζες» ποὺ βρίσκονται στὴν ἴδια περίπτωσι. Φερθῆκατε ἐπιπόλαια. Σᾶς ξεγέλασε ἡ ἐξωτερικὴ ἐμφάνισι καὶ τὰ ἀπατηλὰ του λόγια. Καμμιὰ σας δὲν σκέφτεται τὶς δυσάρεστες συνέπειες, γιατὶ ὅλες σας πᾶτε, γιὰ μιὰ στιγμὴ χαρᾶς. Τώρα μετανοεῖτε ἢ κλαῖτε γιὰ τὴν ἐγκατάλειψι. Τί νὰ κάνετε; Τὸ παθημά σας νὰ γίνῃ μάθημα. Νὰ γίνετε προσεκτικὲς καὶ νὰ φροντίσετε νὰ βρῆτε τὸν ἀληθινὸ σύντροφο τῆς ζωῆς σας ποὺ θὰ καλύψῃ τὸν πόνο σας καὶ τὶς ἀνησυχίες τοῦ παρελθόντος μ'ἕνα εὐτυχισμένο γάμο.

Ἀπελπισμένη Ἡ πιστοποιοῦσα»: "Ἐχετε οἰκογενειακὲς ὑποχρεώσεις, ἕναν πατέρα ἄρρωστο καὶ διαφορὰ μεγάλη κοινωνικῆς τάξεως μ' ἐκείνην ποὺ ἀγαπᾶτε. Τί ἀναζητᾶτε, λοιπόν, περιπέτειες ποὺ θὰ σᾶς πονέσουν περισσότερο; Κρατῆστε μιὰ ὡραία ἀνάμνησι τῆς ὅλης αὐτῆς ὑποθέσεως καὶ μὴ ξεχνᾶτε τ' ἀδύνατα. Μιὰ μέρα ὅταν βρεθῆτε ἀνεξάρτητος οἰκονομικὰ τότε σηκώσετε τὰ μάτια ν' ἀναζητήσετε ἐκείνην ποὺ θὰ κάνῃ τὴ ζωή σας εὐτυχισμένη.

«Φλοῖσβον καὶ Λεονόρα»: Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ λουλούδια τοῦ ἀγροῦ. Σᾶς εὔχομαι καλὴ τύχη. Τὸ σχέδιο εἶνε πολὺ ὡραῖο. Ἐλπίζω πὼς θἄχετε φτιάσει καὶ σεῖς ἕνα γιὰ τὸ παλάτι τῶν ἀνείρων σας.

«Ἀνθισμένο Τριαντάφυλλο (116 Μ. Γ. Β.): Κατὰ τὴ γνώμη μου εἶνε ἕνα ἄμυαλο παιδὶ ποὺ ἔχει τὴν ἰδέα ὅτι ὅλα τὰ κορίτσια τοῦ κόσμου εἶναι ὅμοια. Σᾶς συγχαίρω γιὰ τὴν ἀγνότητά σας καὶ τὴ στάσι σας καὶ σᾶς συμβουλεύω νὰ μὴν ἐνθουσιάζεσθε ἀπὸ ὡμορφιὲς καὶ νὰ ἀποσυρθῆτε τὸ ταχύτερο. Ἀσφαλῶς δὲν εἶνε αὐτὸς ποὺ πρέπει νὰ γίνῃ ὁ σύντροφος τῆς ζωῆς σας.

α' Ἀγάπη χωρὶς ἀντάποδοσι»: Λέτε πὼς τὸν ἀγαπᾶτε τρελλά. "Ὀχι δὲν συμβαίνει αὐτὸ μὲ σᾶς. Ἁπλὰς τὸν θαυμάζετε ὡς ὡραῖο νέο. Μὴν ἐπιμένετε νὰ νομίζετε τὸ ἐναντίον γιατὶ θὰ βλάψετε τὴν ἀξιοπρέπειά σας.

«Ἀγάπη χωρὶς ἐλπίδα»: Μὴ σπαταλᾶτε τὸν καιρὸ σας καὶ τὴ σκέψι σας γι' αὐτόν, γιατὶ δὲν εἶνε ὁ νέος ποὺ ἀγαπᾶ πραγματικά. Αὐτὸ ποὺ λέτε ἐσεῖς, λένε καὶ οἱ ἄλλες γιὰ σᾶς. Διασκεδάζει μὲ ὅλες, ἀλλὰ δὲν ἀγαπᾶ καμμιὰ σας.

«Μίαν ἀπελπισμένην καρδιά»: Δὲν πρέπει ν' ἀπελπίζεται κανεὶς καὶ νὰ παίρνῃ ἀποφάσεις τόσο τραγικὲς γιὰ ἕναν ἄνθρωπο ποὺ δὲν εἶχε κἀν τὸ θάρρος νὰ ἀναλάβῃ τὶς εὐθύνες τῆς ἀγάπης του, ἂν βέβαια ἀγαποῦσε πραγματικά. Δὲν σᾶς προστάτευε, δὲν ἐθύμωσε, δὲν σᾶς εἶπε μιὰ παρηγορητικὴ λέξι. Ἔ, λοιπόν, γιὰ ἕνα τέτοιον ἄνδρα δὲν ἀξίζει τὸν κόπο νὰ στενοχωρῆται κανείς. Ν' ἀποσυρθῆτε ἤρεμα, ψύχραιμα καὶ νὰ εἶσθε βεβαίοι ὅτι θὰ βρεθῆ στὴν ὥρα του, ὁ ἄνθρωπος ποὺ θὰ σᾶς κάμῃ εὐτυχισμένη.

«Ἄνθος τοῦ πόνου Ε. Μ. Π.»: Δὲν βλέπω τὸ λόγο νὰ ἀπελπίζεσθε καὶ νὰ σκέπτεσθε τὸ θάνατο, ἀφοῦ καλὰ - καλὰ δὲν φθάσατε στὸ σημεῖο νὰ κάνετε ἐκεῖνο ποὺ πρέπει. Ὅλο, ὅλο ἕνα γράμμα στείλατε. Τὸ κορίτσι ἀσφαλῶς βρίσκεται σὲ δύσκολη θέσι ν' ἀπαντήση γιατὶ φαντάζομαι θὰ ἔχῃ καὶ γονεῖς. Αὐτὸ πρέπει νὰ σᾶς εὐχαριστῆ ποὺ εἶνε τόσο ἠθικὸ καὶ τίμιο στὶς σκέψεις του, ἑπομένως πρέπει νὰ τὸ βοηθήσετε. Καὶ ἡ μόνη οὐσιαστικὴ βοήθεια εἶνε νὰ ἐπικοινωνήσετε μ' ἕνα σοβαρὸ γράμμα μὲ τοὺς γονεῖς της.

«Ἀπολύμενος ἀυτάκι — Χ. Π. 8.30: Προσπαθῆστε νὰ φανῆτε σοβαρὴ καὶ νὰ κρατήσετε τὴν ἀξιοπρέπειά σας. Ἂν εἶνε τυχερὸ κι' ἀν εἶνε κι' αὐτὸς τίμιος ἀσφαλῶς θὰ πρέπῃ νὰ μιλήση στὸ θεῖο σας. Γι' αὐτὸ μὴν ἐκτίθεσθε.

Λαλοῦντα ν: Δὲν δίνου ποτὲ οἱ ἀστέρες τὴ διεύθυνσι τοῦ σπιτιοῦ τους, μόνο τὴ διεύθυνσι τῆς ἑταιρίας ποὺ ἐργάζονται.

Δύο λοχίαι τοῦ Κ.Ε.Ν.Τ.— Κ.Ι.Κ. καὶ Ι.Μ.Κ.: Δὲν πρέπει νὰ τὴν πάρῃ οὔτε ὁ ἕνας οὔτε ὁ ἄλλος, γιατὶ ὑπάρχει κίνδυνος ἀργότερα ὅταν παντρευτῆ τὸν ἕνα νὰ τὸν ἀπατήσῃ μὲ τὸν ἄλλο. Ἀποσυρθῆτε, λοιπόν, μ' εὐσχημο τρόπο.

Φλοῖσβον, Πόρτο - Ράφτη: Ἔχετε ἀπολύτως δίκηο, συνεχίζετε τὸ δρόμο σας. Ὁ Θεὸς θὰ σᾶς εὐλογῆ.

Γιασεμί. Α. Κῆπος: Ὁ γάμος ἐξαρτᾶται ἀπὸ σᾶς. Νὰ τῆς τὸ γράψετε ὅτι αὐτὸ θέλετε καὶ ζητήσατέ της νὰ σᾶς διευκολύνῃ καὶ νὰ σᾶς ὁδηγήση πῶς θὰ πείσετε τοὺς γονεῖς της. Σεῖς, ὅμως, εἴσθε εἰς θέσιν νὰ κάμετε οἰκογένειαν; Κι' αὐτὸ νὰ τὸ λάβετε ὑπ' ὄψιν. Πάντως, σᾶς συγχαίρω γιὰ τὸν εὐγενικὸ σκοπὸ ποὺ ἔχετε.

Μίαν μητέραν ἐκ Κοκκινιᾶς Δ. Γ. Τ.: Εἶμαι πολὺ μεγαλύτερη ἀπὸ σᾶς κι' ἂς ἔχετε 4 κόρες. Φρονῶ, λοιπόν, πὼς τὸ κορίτσι σας θὰ δυστυχήση ἂν ἀκούσετε τοὺς ἐνθουσιασμοὺς αὐτοῦ τοῦ νέου. Γιατὶ ὅταν τοῦ περάσουν οἱ ἐνθουσιασμοὶ θ' ἀρχίση νὰ τὰ βάλῃ μὲ τὴν κόρη σας καὶ τὸ συμπέρασμα τὸ ξέρετε: διαζύγιο! Μητέρα εἴσθε καὶ σεῖς καὶ καταλαβαίνετε τὸν πόνο τοῦ γονιοῦ.

Ἐρωτευμένον Ἱππότην: Δὲν καταλαβαίνω γιατὶ ζητᾶτε τὴ συμβουλή μου ἀφοῦ μόνος σας ἐδώσατε μιὰ λύσι στὸ ζήτημά σας. Ἦταν ἀρραβωνιασμένη ἐν γνώσει σας καὶ τὴν παρασύρατε νὰ σᾶς ἀγαπήση. Πιάσατε τὸν ἀρραβωνιαστικό της, τοῦ τὰ εἴπατε. Τὸν ὑποχρεώσατε νὰ ὑποχωρήση. Ὑπεχώρησε καὶ τί μένει τώρα; Αὐτὸ ποὺ ἐπιζητοῦσατε: ὁ γάμος. Πάρτε την, λοιπόν, καὶ ζήσετε εὐτυχισμένος. Ἀφοῦ ἔτσι νομίζετε ὅτι ἐξυπηρετεῖτε τὴν ἀγάπη σας.

Ἀπελπισμένην Σερραίαν: Δὲν καταλαβαίνω γιατὶ μπερδεύετε τόσο πολὺ τὰ πράγματα. Αὐτὸς σᾶς ἀγαπᾶ καὶ θέλει νὰ σᾶς κάνῃ γυναίκα του. Ἔτσι; Τότε γιατὶ σᾶς φέρνει σὲ δύσκολη θέσι μὲ τ' ἀδελφιά σας καὶ δὲν ἔρχεται νὰ τοὺς ἐξηγήση τοὺς εὐγενικοὺς σκοποὺς του, ν' ἀρραβωνισθῆτε καὶ νὰ μπορῆ νὰ σᾶς πηγαίνῃ περίπατο; Δὲν τολμᾶ ἢ δὲν εἶνε ἄξιος νὰ γίνῃ ἄντρας σας κατὰ τὴ γνώμη τῶν ἀδελφῶν σας; Ἄλλη λύσις δὲν ὑπάρχει καὶ ξεκαθαρίσετε τὰ ζητήματά σας.

Ἀπελπισμένην ψυχήν, Ἰωάννινα: Ἀπορῶ πῶς συνεχίζετε ν' ἀγαπᾶτε ἕναν ἄνθρωπο ποὺ δὲν σεβάστηκε οὔτε τὴν ἀξιοπρέπειά σας οὔτε τὸν ἑαυτό του. Ἐξ ἄλλου, εἶνε καὶ θρασύδειλος. Ἔπειτα ἀπὸ τὸ σφάλμα του, τώρα ἀποφεύγει νὰ συζητᾶ γιὰ ἕνα γάμο μεταξύ σας καὶ σᾶς συμβουλεύει νὰ παντρευθῆτε μὲ ἄλλον, σὰν νὰ ἐξώφλησε τὶς ὑποχρεώσεις του ἀπέναντί σας. Τέτοιοι ἄνθρωποι δὲν εἶνε ἄξιοι ἀγάπης. Εἶνε ἁπλῶς ἀσυνείδητοι. Ὁ θάνατός σας θὰ τὸν κάνῃ νὰ εὐχαριστηθῆ. Σᾶς συμβουλεύω λοιπόν, νὰ μὴ τοῦ δώσετε κι

κό, θὰ τὸ δεχόσαστε μὲ περισσότερη ἐξιοπρέπεια καὶ δὲν θὰ ἤσαστε στὴν κατάστασι ποὺ βρίσκεστε σήμερα. Ἀπορῶ πῶς μυαλωμένος σεῖς ἀφεθῆκατε νὰ παρασυρθῆτε ἀπὸ ψευδαισθήσεις γιὰ νὰ δημιουργήσετε τὴ δυστυχία σας. Καιρὸς εἶνε νὰ συνέλθετε γιὰ νὰ σωθῆτε. Ὅλ' αὐτὰ εἶνε παιδιάτικες αἰσθηματικότητες ποὺ σᾶς ἐμφανίζουν γιὰ «μοιραῖο». Περισσότερα δὲν μπορῶ νὰ γράψω. Στηρίζομαι στὴ συνείδησί σας καὶ περιμένω μ' ἐνδιαφέρον νὰ μάθω ὅτι ἐπίασαν τόπο οἱ συμβουλές μου...

Ταξειδιώτην 676 — 917: Τὰ γράμματα ποὺ μᾶς στέλνονται γιὰ τὴ σελίδα αὐτή, ὕστερ' ἀπὸ τὴν ἀπάντησί τους καταστρέφονται. Καταλαβαίνετε λοιπὸν ὅτι μοῦ εἶνε ἀδύνατον ν' ἀπευθυνθῶ στὸ πρόσωπο ποὺ σᾶς ἐνδιαφέρει καὶ νὰ ἐξετάσω ἂν ἢ ὑπόθεσις ἔχη σχέσι μαζί σας.

Μαραμένο ζουμπουλάκι: Ἀγαπητή μου κυρία, μοῦ φαίνεται πὼς πολὺ ἀργὰ νοιαστήκατε γιὰ τὶς ἀπιστίες τοῦ ἀντρός σας, ἀφοῦ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ γάμου σας — πάνε ὀχτὼ χρόνια, ὅπως μοῦ γράφετε — συνεχίζει αὐτὴ τὴ διαγωγή. Ἂν ἐνεργούσατε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἢ θὰ διορθωνόταν μὲ λόγια ἢ θὰ χωρίζατε. Τώρα ὅμως ποὺ ἔχετε δυὸ παιδιὰ αὐτὰ εἶνε δύσκολα νὰ γίνουν. Τὴ μόνη συμβουλὴ ποὺ σᾶς δίνω εἶνε νὰ καλέσετε τοὺς συγγενεῖς σας καὶ τοὺς δικούς του καὶ νὰ τοῦ ὑποδείξουν τὰ οἰκογενειακὰ καὶ κοινωνικά του καθήκοντα. Κι' ἡ ἀπειλὴ τοῦ διαζυγίου θὰ μποροῦσε νὰ τὸν ξυπνήσῃ, ἀλλὰ τὸ ξήτημα πρέπει νὰ τὸ χειρισθῇ ἄνθρωπος κατάλληλος. Ἡ οἰκονομική σας θέσις θὰ σᾶς ἐπέτρεπε ν' ἀντιμετωπίσετε αὐτὴ τὴν κατάστασι; Μήπως βλάψη καὶ σᾶς καὶ τὰ παιδιά σας; Ζητήστε τὴ συμβουλὴ τῶν δικῶν σας, ποὺ ξέρουν καλύτερα τὰ πράσωπα καὶ τὰ πράγματα. Σᾶς συμβουλεύω ὅμως νὰ δείχνεσθε ἀπέναντι στὸν ἄντρα σας καλή, πρόθυμη, εὐγενική.

Τακτικὴν ἀναγνώστριαν Α. Κ., Κηφισιάν: Ἡ Σοφία Βέμπο, θὰ μάθατε ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες ὅτι ἔφυγε γιὰ μιὰ μεγάλη περιοδεία στὴ Μέση Ἀνατολή. Τὴν διεύθυνσι τοῦ Γάλλου ἠθοποιοῦ θὰ τὴν πάρετε ἀπὸ τὴ «Στήλη Ἀλληλογραφίας» τοῦ περιοδικοῦ μας.

Une bonne éleve: Δὲν εἶνε καιρὸς ν' ἀπασχολῆστε ἀπὸ τώρα μὲ τὰ φαινόμενα τῆς καρδιᾶς σας! Κυττάξτε καλύτερα τὰ μαθήματά σας.

Ἀννούσκαν Βερροιοπούλαν: Πρέπει νὰ μείνετε πιστὴ στὸ λόγο καὶ στὴν ἀγάπη ποὺ ἔχετε δώσει στὸν ἀρραβωνιαστικό σας. Ὁ ἄλλος μπορεῖ νὰ λέη καὶ νὰ τάζη λαγοὺς μὲ πετραχήλια, ἀλλὰ τώρα βέβαια εἶνε ἀργὰ ποὺ μετάνοιωσε. Πρέπει νὰ κόψετε κάθε σχέσι μαζί του.

Μίαν φίλαθλον, Θεσσαλονίκην: Παίζεις ποδόσφαιρο, συναναστρέφεσαι μὲ ἀθλητὰς στὰ γήπεδα, εἶσαι «κορίτσι τῆς ἐποχῆς» καὶ μὲ ρωτᾶς τί νὰ κάνης καὶ νὰ ἐκμυστηρευθῆς τὸ αἴσθημά σου σ' ἕνα νέο; Αὐτὸ ἔρχεται μόνο του φυσικά.

Ἀμφίβολον ἐρωτευμένον Γ. Ι.: Ἀφοῦ ἔχετε κλίσι στὰ γράμματα, ἀφοσιωθῆτε σ' αὐτὰ κι' ἀφῆστε τὰ εἰδύλλια.

Γ. Κ., Φρούραρχον τῶν συνόρων: Ἀφοῦ πῆραν τέτοιο δρόμο οἱ σχέσεις σας, πρέπει νὰ φερθῆτε τίμια ἀπέναντι τῆς νέας. Ὁ συγγενικὸς δεσμός σας δὲν εἶνε ἐμπόδιο. Τὸ μόνο ποὺ πρέπει νὰ προσέξετε εἶνε τὸ ζήτημα τῆς μητέρας σας. Φροντίστε νὰ τὴν προδιαθέσετε γιὰ νὰ συγκατατεθῇ στὸ γάμο σας. Προσέξτε πολὺ στὸ ζήτημα αὐτὸ ποὺ εἶνε τόσο λεπτό.

Νέον τοῦ Πειραιῶς Χ. Α. Κ.: Βιβλία τέτοια ποὺ ζητᾶτε, θὰ μποροῦσα νὰ σᾶς συστήσω τῆς Ντελλύ, ποὺ ἔχουν μεταφρασθῆ καὶ στὰ ἑλληνικά.

Ἀναιμικόν Πύργον: Τὸ γράμμα σας ἔφτασε ἀργοπορημένο στὰ χέρια μου. Ὁ γιατρὸς τοῦ «Θησαυροῦ» κ. Λαδᾶς σᾶς συνιστᾶ νὰ ζητήσετε τὴ συμβουλὴ γιατροῦ ποὺ νὰ σᾶς δῇ προσωπικά, νὰ σᾶς ἐξετάσῃ, νὰ μάθῃ καὶ νὰ διατιστώσῃ ποῦ ὀφείλεται ἡ ἀναιμία σας. Ἂν ἔρθετε στὴν Ἀθήνα περάστε ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας νὰ σᾶς συστήσουμε στὸ γιατρό μας, μικροβιολόγο καὶ παθολόγο. Πρὸ παντὸς μὴ τρομοκρατηθῆτε παράλογα!

Καρναβάλι, Αὐλίδα (;): Ἕνα μωρὸ σὰν καὶ σένα — 12 χρόνων — δὲν πάει γυρεύοντας νὰ μπλέξῃ μὲ κοπέλλες. Ἀπορῶ μὲ τὴν ἐπιπολαιότητά σου!

Μικρὴν Μενιδιάτισσαν: Δὲν ἀξίζει τὸν κόπο νὰ κάθεστε καὶ νὰ δίνετε σημασία στὸ κουτσομπολιὸ τῶν γύρω σας. Δὲν καταλαβαίνετε ὅτι ὁλ' αὐτὰ γίνονται ἀπὸ ζήλεια; Πρὶν ἐπιχειρήσετε νὰ μιλήσετε στὸ νέο, καλύτερα νὰ ἐξετάσετε πρῶτα τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό σας. Μήπως αἰσθάνεστε κάτι βαθύτερο;

Πληγωμένην Ἑλληνοπούλαν: Μ' ὅλη τὴν ἄσχημη ζωὴ ποὺ περνᾶτε στὸ σπίτι σας, καλύτερα νὰ κάνετε ὑπομονὴ νὰ βρῆτε μιὰ δουλειὰ μὲ τὴν ἡσυχία σας, παρὰ νὰ πλάθετε σχέδια πὼς θὰ βγῆτε μεγάλη ἠθοποιός. Αὐτὰ τὰ ὄνειρα χρειάζονται πολλὰ πράγματα καὶ μεγάλα μέσα. Ἐξ ἄλλου, γιατὶ σᾶς ἀρέσει αὐτὴ ἡ περιπέτεια, ποὺ ἀσφαλῶς θὰ σᾶς δημιουργήσῃ ἡμέρες ἀγωνίας καὶ ἀπογοητεύσεις; Προσέξετε, νὰ μὴ μπλεχτῆτε σὲ μεγαλύτερα βασανα, ζητῶντας νὰ ξεφύγετε ἀπὸ τὶς σκοτοῦρες τοῦ σπιτιοῦ σας.

Ὠμορφο Πήλιο: Δὲν εἶνε ἡ διαφορὰ τῶν δύο χρόνων ποὺ σᾶς χωρίζει ἀπὸ τὸ νέο, ὅσο ἡ σοβαρότης ποὺ ἔχει ἡ σχέσις σας. Πρέπει νὰ ψυχολογήσετε τὸ αἴσθημά σας ἂν εἶνε σοβαρὸ ἢ μήπως πρόκειται γιὰ καπρίτσιο τῆς ὥρας; Ἀφοῦ ξεκαθαρίσετε τὰ ζητήματα, ὕστερα θὰ πάρετε τὶς ἀποφάσεις σας.

Ἀκρίταν, Ἤπειρον ΤΤΤ.: Μοῦ φαίνεται περίεργη ἡ περιπέτειά σας κι' ἀκόμα ἡ δική σας ἀδικαιολόγητη ἀνάμιξις. Γιατὶ ὁ φίλος σας νὰ διώξῃ τὴν κοπέλλα ποὺ ἔτρεξε νὰ τὸν δῇ; Καὶ γιατὶ τώρα ἐκείνη ἀπευθύνεται σὲ σᾶς; Μπερδεμένα πράγματα! Συμβουλεύφτε μονάχα τὴν κοπέλλα νὰ μὴ νοιάζεται καθόλου γι' αὐτόν, ποὺ δὲν ἐξετίμησε τὴν ἀγάπη της. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ θυσιάσῃ τὴ ζωή της γιὰ χάρι του.

ΕΡΗ

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

Ἀπαντήσεις ἐπιστολῶν

Ἀπειρη: Ἕνα, καὶ τόσο μάλιστα ἀτροφικὸ στῆθος, δὲν ἀναπτύσσεται ὡς διὰ μαγείας. Χρειάζεται ὑπομονὴ κι' ἐπιμονὴ γιὰ νὰ ἀναπτυχθῇ κάπως. Πάντως εἶνε πολὺ καλὰ τὰ χάπια ποὺ παίρνετε, γιατὶ περιέχουν μαστικὸν ἀδένα. Νὰ τὰ παίρνετε ἀπὸ δύο ἡμερησίας, ἐκτὸς τῶν ἡμερῶν τῆς ἀδιαθεσίας. Νὰ πάρετε ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς μῆνες καὶ κατόπιν διακοπὴς διμήνου νὰ συνεχίσετε ἐπὶ ἄλλους τρεῖς μῆνες, ἐκτὸς ἂν παρατηρήσετε κάποιαν ἀνωμαλίαν στὴν περίοδο ὁπότε καὶ τὰ σταματᾶτε. Τοπικῶς καθημερινὲς ἐπιτριψεις μὲ λιγάκι ἀμυγδαλόλαδο μὲ κυκλικὲς κινήσεις καὶ μὲ κατεύθυνσιν πάντοτε ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω.

Κ. Λ. Μ., Θεσσαλονίκη: Ν' ἀλείφετε τὰ μέρη τῶν βραχιόνων μὲ ὀλίγο ἀμυγδαλόλαδο ἀπὸ γλυκὰ ἀμύγδαλα. Κατόπιν νὰ παίρνετε μιὰ λεία πλατειὰ ἐλαφρότερα ποὺ ἀφοῦ θὰ τὴν ὑγραίνετε μὲ ἀμυγδαλόλαδο νὰ κάνετε στὰ μέρη ἐκεῖνα ἕνα ἐλαφρὸ μασσᾶς καὶ μὲ κυκλικὲς πάντοτε κινήσεις. Ὡσαύτως τὰ γενικὰ ἀμυλοῦχα λουτρὰ εἶνε πολὺ ἀποτελεσματικὰ γιὰ τὴ βελτίωσι τοῦ ἀντιασθητικοῦ αὐτοῦ ἐλαττώματος. Τὴν ὁρμονικὴν θεραπεία πρέπει νὰ τὴν ἐπαναλάβετε ἐφ' ὅσον πάσχετε ἀπὸ τὴν ἀνεπάρκεια καὶ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς.

Κωνστ. Σπ. Πυρόβ, Γ' Πυρχίαι: Τὸ ἐλάττωμά σας ὀφείλεται σ' ἐλάττωσιν τῆς ἀνδρικῆς ὁρμόνης, χρησίμου γιὰ τὴν φυσιολογικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ὀργάνων, ὡς καὶ τῶν γεννητικῶν χαρακτήρων. (τριχοφυΐας, ἐφηβαίου, κτλ.). Νὰ πάρετε ἐπὶ ἕνα μῆνα ἀπὸ 2 δισκία ἡμερησίας oreton τῶν 10 mg. Μετὰ διακοπὴν μηνὸς ἐπαναλαμβάνετε τὴν δόσιν. Καὶ οὕτω καθεξῆς ἕως ὅτου συμπληρώσετε τετράμηνον θεραπείαν. Κατόπιν ξαναγράψτε μου.

Μάρσια Ἰωάννην: Κάθε βράδυ ἐπαλείφετε τὰ φρύδια καὶ πάντοτε πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῶν τριχῶν μὲ τὸ ἑξῆς φάρμακο: Glycerine 7 gr. Alcool de roses 10 gr. Pilocarpine 2 gr. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ βάψιμο νὰ τὸ κάνετε μ' εἰδικὸ κραγιόνι καὶ ὄχι μὲ ὑγρὰ ἢ βαφές, αἴτινες ἀποξηραίνουν τὶς τρίχες καὶ προκαλοῦν εὐκολώτερα τὴν πτῶσι τους.

Ἀπογοητευμένην γιὰ πάντα: Τὸ γράμμα σας ἐδιάβασα ἐπισταμένως καὶ μὲ πλήρη κατανόησι τῶν ἀνησυχιῶν σας, ποὺ κατ' ἐμὲ τοὐλάχιστον εἶνε λιγάκι ὑπερβολικές. Ἀλλοίμονον, ἂν ὅλοι οἱ πόνοι τῶν μαστῶν καὶ αἱ διηθήσεις τῶν ἀδένων των, ἦσαν καρκίνος. Ἐκ τῶν ἀναγραφομένων λεπτομερῶς συμπτωμάτων πρόκειται περὶ καλοήθους ἀδενωματώδους ὄγκου τοῦ μαστοῦ. Ἀλλωστε καὶ ἡ ἱστολογικὴ ἐξέτασις, ὁμιλεῖ σαφῶς «περὶ μὴ ἀνευρέσεως στοιχείων κακοήθους ἐπεξεργασίας». Τὸ καλλίτερο ποὺ εἴχατε νὰ κάνετε ἦτο ἡ ἐξαίρεσις καὶ ἡ ἐξέτασις. Καὶ αὐτὸ ἔγινε καὶ ἡ ἐξέτασις — καὶ μάλιστα ἡ τόσο λεπτομερής — ἀπέβη ἀρνητική. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ σκοτώνεσθε μόνη σας, τόσο ἄδικα σπάζοντας τὰ νεῦρα σας, τὸ καλλίτερο ποὖχετε νὰ κάνετε εἶνε νὰ ἠρεμήσετε καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ ὑποβάλλεσθε σὲ μιὰ ἰατρικὴ παρακολούθησι. Εἶνε ὁ μόνος ἀσφαλὴς τρόπος τόσο γιὰ τὴν ὑγείαν σας, ὅσο καὶ γιὰ τὴν ψυχική σας ἠρεμία.

Χ. Α. Καρδίτσα: Θὰ ἔχετε κάνει λάθος, γιατὶ ἡ δερματίτις δὲν χαρακτηρίζεται, καθὼς μοῦ γράφετε, ἀπὸ «ἕνα μελανὸ ἢ μᾶλλον καφὲ στίγμα μεγέθους φακῆς». Ἄλλωστε ποίαν σχέσιν ἔχουν οἱ ἐνέσεις στρεπτομυκίνης, ποὺ σᾶς συνεβούλευσαν γιὰ τὴν θεραπείαν, καθὼς λέτε, τῆς δερματίτιδος; Μήπως πρόκειται περὶ ἐρυθηματώδους λύκου τοῦ προσώπου γιὰ τὴν θεραπεία τοῦ ὁποίου χρησιμοποιοῦνται τελευταίως καὶ οἱ ἐνέσεις τῆς στρεπτομυκίνης; Πάντως ἄνευ προσωπικῆς ἐξετάσεως δὲν μπορῶ νὰ ἐκφέρω γνώμην, ἀλλ' ὅτι δὲν πρόκειται περὶ δερματίτιδος, ἐξ ὅσων τοὐλάχιστον μοῦ γράφετε αὐτὸ σᾶς τὸ βεβαιῶ ὑπευθύνως, καὶ τὸ καλλίτερο ποὺ σᾶς συμβουλεύω νὰ κάνετε εἶνε νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸ ταχύτερον εἰδικὸ δερματολόγο γιατρό. Ἰδιαίτερα προσωπικαὶ ἀπαντήσεις δὲν ἀποστέλλονται καὶ παρακαλῶ, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ὅλους τοὺς ἐπιστολογράφους μου νὰ μὴν ἐσωκλείουν πρὸς τοῦτε γραμματόσημα εἰς τὰς ἐπιστολάς των. Ἀπαντήσεις δίδονται μόνον ἀπὸ τῆς παρούσης στήλης.

Γιαννιώτην Φ. Κ 412: Πρόκειται περὶ συγγενοῦς ἀκροποσθίας, ποὺ δὲν ἔχει οὐδεμίαν σχέσιν μὲ τὴν τεκνοποίησιν, καὶ οὔτε μὲ τὰ ἄλλα ποὺ μοῦ περιγράφετε. Ν' ἀποταυθῆτε σ' ἕνα εἰδικὸ χειροῦργο, ὁ ὁποῖος δὶ' εὐκολωτάτης χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως θὰ σᾶς ἀπαλλάξῃ ταχύτατα τοῦ ἐλαττώματός σας. Τὴν ἐπομένην τῆς ἐπεμβάσεως μπορεῖτε νὰ πάτε στὴ δουλειά σας. Θὰ ὑποδληθῆτε μόνον κατόπιν σὲ μερικὲς ἄλλαγές γιὰ τὴν ἐπούλωσι τοῦ τραύματος.

Φ. Β., Ἡράκλειον - Ἀττικῆς: Ἐκ τῶν περιγραφομένων συμπτωμάτων μᾶλλον πρόκειται περὶ δερματίτιδος καθολικῆς τοῦ σώματος. Ἐν πρώτοις πρέπει ἐπὶ ὡρισμένον χρονικὸ διάστημα ν' ἀποφεύγετε κάθε ἐρεθιστικὴν τροφήν, ὅπως εἶνε τὰ ποστά, τὰ χοιρινά, τὰ φάρια, τὰ πολλὰ αὐγά, σοκολάτα, τὰ καρυκεύματα ἐν γένει καὶ τὰ οἰνοπνευματοῦχα ποτά. Τοπικῶς ἐπίσης ν' ἀποφεύγετε τὴν χρῆσιν σάπωνος, κολώνιας, κ.τ.λ. καὶ νὰ κάνετε ἐπιπάσεις τοῦ σώματος μὲ ποῦδρα, τάλκ. Νὰ κάνετε δέ, ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ἀπὸ μία ἔνεσιν καλτσιοθρωμιοῦχον ἐνδοφλεβίως, μετὰ συγχρόνου αὐθειμοθεραπείας. Δέκα τέτοιες ἐνέσεις ἀρκοῦν.

Ἰσμήνην, Ἐνταῦθα: Γιὰ τὸ ἀντιασθητικὸ σας ἐλάττωμα, τοπικὰς τὰ ὑψίσυχνα ρεύματα καὶ τὰ ἠλεκτρομασσάζ, εἶνε πολὺ συντελεστικά. Συγχρόνως ἐσωτερικῶς νὰ πάρετε Comprimés d'Extrait Ovaro - Mammaire δύο σωληνάρια κατὰ συνέχειαν πρὸς δύο χάπια ἡμερησίως δηλ. ἕνα τὸ πρωὶ κι' ἄλλο ἕνα τὸ βράδυ πρὸ τοῦ φαγητοῦ, ἐκτὸς τῶν ἡμερῶν τῆς ἀδιαθεσίας. Μετὰ δεκαπενθήμερον διακοπὴν θὰ πάρετε ἄλλα δύο σωληνάρια κατὰ τὰς ἰδίας δόσεις ἀπὸ τὰ Compr. d'Extrait Placento - Mammaire. Ἐὰν δὲν παρατηρηθῇ καμμιὰ ἀνωμαλία κατὰ τὴν περίοδον, τότε μετὰ δίμηνον διακοπὴ ἀπὸ τοῦ τελευταίου σωληναρίου, νὰ ξαναεπαναλάβετε τὴν σειρὰν τῆς θεραπείας, ἀρχίζοντας πάλιν ἀπὸ τὸ Ovaro - Mammaire. Καὶ μοῦ ξαναγράφετε ἀποτελέσματα.

Γ. Δρος., Θεσσαλονίκην: Κάθε βράδυ πρὸ τοῦ ὕπνου σας ἀφοῦ πλύνετε τὸ πρόσωπό σας μ' ὀλίγο χλιαρὸ νερό, νὰ τὸ περνᾶτε ἐλαφρὰ μ' ἕνα βαμβάκι καὶ τὴν ἐξῆς λοσιόν, προσέγοντας μόνον τὰ φρύδια σας καὶ τὶς ἄκρες τῶν μαλλιῶν, γιὰ νὰ μὴν ξανθήνουν: Eau oxygenée 10 vol. 25 gr. Teinture de benjoin 2.50 gr. Muguet ἢ Neroli 1,25 gr. Eau de roses' véritapie 225 gr. Σαποῦνι νὰ παύσετε νὰ χρησιμοποιῆτε στὸ πρόσωπό σας, γιὰ δὲ τὸ ξύρισμα νὰ βάζετε πολὺ ζεστὸ νερὸ καὶ εἰδικὸ σαπούνι. Ν' ἀποφεύγετε ἐπίσης τὶς ἐρεθιστικὲς τροφὲς καὶ τὰ οἰνοπνευματοῦχα.

Β. Μικροῦλαν χωρὶς ἐλπίδες: Ποιομοία περίπτωσις πρὸς «Ἰσμήνην, Ἐντοῦθα». Ἀκολουθήσατε ἐπακριβῶς τὴν τακτικὴ ποὺ γράφω πρὸς αὐτήν.

Ἐλενίτσα, Οἰνοῦσσαι: Ἔχω γράψει ἐπανειλημμένως λεπτομερῆ σημειώματα γιὰ τὴν αἰτιολογία τῶν παμειώματα γιὰ τὴν αἰτιολογία τῶν παμειώματα γιὰ τὴν αἰτιολογία τῶν νάδων καὶ τῶν ἐφηλίδων, ὡς καὶ γιὰ τὴν κατάλληλα γι' αὐτὲς θεραπευτικὰ τὰ ὁποῖα σᾶς παρακολουθοῦσαμέσα. Ἂν τακτικῶς παρακολουθοῦσαμέσα. Ἂν τακτικῶς παρακολουθοῦσαμέσα. Ἂν τακτικ

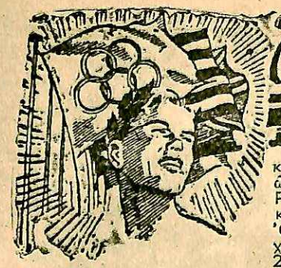

Ο Διεθνής Στίβος

Οἱ καλύτερες ἀθλήτριες στοὺς διεθνεῖς στίβους

Οἱ ἐπιδόσεις τους στὰ διάφορα ἀγωνίσματα

Ὁ παγκόσμιος γυναικεῖος ἀθλητισμὸς τὸ 1949 ἐσημείωσε καλὰς προόδους καὶ πολλὲς νέες ἀθλήτριες μὲ μεγάλο μέλλον ἔκαναν τὴν ἐμφάνισί τους. Τὰ πιὸ χαρακτηριστικὰ σημεῖα του συγκεντρώνονται στὴν ἐμφάνισι δυναμικῶν ἀθλητριῶν Γερμανίδων καὶ Ρωσσίδων, στοὺς διεθνεῖς στίβους, στὴν καθολικὴ ἐπιβολὴ τοῦ ἀγωνίσματος δρόμου 800 μ., στὰ γυναικεῖα ἀθλητικὰ προγράμματα καὶ στὴν κάμψι τῆς στάθμης ἀνόδου ἑνὸς γυναικείου ἀθλητικοῦ φαινομένου, τῆς Ὁλλανδέζας Φάνυ Μπλάνκερς Κοέν, ποὺ τὰ κατορθώματα της στοὺς Ὀλυμπιακοὺς τοῦ 1948 προκάλεσαν τὸν παγκόσμιο θαυμασμό.

Στὸ δρόμο 100 μ. ἡ Γερμανίδα Πέττερσεν ἐσημείωσε τὸν καλύτερο χρόνο μὲ 11΄΄.6. Εἶνε σήμερα ἡ καλύτερη σπρίντερ τοῦ κόσμου. Δυναμική, μὲ φυσικὴ ταχύτητα καὶ ὡραῖο στὺλ ἀσφαλῶς θὰ ἔχη μεγάλη ἐξέλιξι. Ἡ Κοὲν ἐπηρεασμένη καὶ ἀπὸ τὸ ἀτύχημα της στὸ πόδι κατὰ τὶς ἐπιδείξεις τῆς Αὐστραλίας ἐπέτυχε χρόνο μόλις 11΄΄.7. Ἐξαιρετικὲς ἦσαν οἱ Αὐστραλέζες Τζάκσον καὶ Ὄππαλ μὲ 11΄΄.8. Ἡ Ρωσσίδα Σεντσένοβα καὶ ἡ Νοτιοαφρικάνα Ρὸμπ 11΄΄.9. Ἀκολουθοῦν ἕξη ἀθλήτριες μὲ 12΄΄, ἡ Ὁλλανδέζα Ντίλλεμα, ἡ Ρωσσίδα Τσουντίνα, ἡ Οὐγγαρέζα Λόχαζ, ἡ Γαλλίδα Τουλοὺζ, ἡ Ἰταλίδα Ταλιαρέλι καὶ ἡ Τσέχα Σεντνέροβα.

Ἡ Ἀγγλίδα Τσήζμαν ἔκανε ἐπιβλητικὲς ἐμφανίσεις στὸ δρόμο 200 μ. μὲ καλύτερο χρόνο 24΄΄. 5. Ἡ διάδοχος τῆς Κοὲν Ὁλλανδέζα Ντέλλεμα ἦταν ἡ δεύτερη καλύτερη μὲ 24΄΄.6, καὶ μὲ τὸν ἴδιο χρόνο στάθηκε ἀντάξια δίπλα τους ἡ Νοτιοαφρικάνα Ρὸμπ, ἐνῶ ἡ Κοὲν μόλις 24΄΄. 8 μπόρεσε νὰ σημειώση. Οἱ Ρωσσίδες Ντούκοβιτς καὶ Σεντσένοβα ἐπέτυχαν 25΄΄ καὶ ἡ Γερμανίδα Πέττερσεν, ἀδύνατη ἀκόμη στὰ 200 μ., 25΄΄. 1. Ἡ Γαλλίδα Φωγκονὰ 25΄΄.3 καὶ οἱ Ρωσσίδες Τσουντίνα καὶ Τσιλίνκοβα 25΄΄.3 — 25΄΄.4.

Στὸ δρόμο 800 μ. εἴχαμε πολλὲς ἐκπλήξεις καὶ στὴν ἐμφάνισι ἀθλητριῶν καὶ στὶς ἐπιδόσεις. Οἱ Ρωσσίδες Βασίλεβα, Μποκατίροβα, Σοκόλοβα καὶ Ὀγκαρσίργεβα ἐσημείωσαν χρόνους ἀπὸ 2΄. 14΄΄.8 — 2΄.19. Ἡ Γιουγκοσλάβα Τοῦντζε ἦταν ἡ δεύτερη καλύτερη μὲ 2΄.17΄΄.1. Οἱ Ἀγγλίδες Μπάλλ καὶ Σπῆρς ἐπέτυχαν 2΄.18΄΄.2 — 2΄. 19΄΄.4. Ἡ Γαλλίδα Βουαζὲν 2΄.18΄΄.4, ἡ Οὐγγαρέζα Μπλέχα 2΄.18΄΄.6 καὶ ἡ Σουηδέζα Λάρσεν 2΄20΄΄7.

Ἀσυναγώνιστη ἦταν ἀκόμη στὰ ἐμπόδια ἡ Μπλάνκερς Κοέν. Ἐπίδοσις 11΄΄.3, μὲ 11΄΄.4 τῆς Ἀγγλίδας Ντεφὸρζ καὶ τῆς Γαλλίδας Μουζινού. Ἡ Ἀγγλίδα Γκάρντνερ εἶχε τὴν εὐτυχία νὰ γίνη μητέρα καὶ ἀπουσίασε ἀπ' τὸν ἀθλητικὸ στίβο. "Οπως μοῦγραψε ὅμως ὁ Ὀλυμπιονίκης Μπράουν ἄρχισε πάλι τὶς προπονήσεις της καὶ σύντομα θάχουμε νέα της. Οἱ Ρωσσίδες Τσουντίνα καὶ Μεχουντίνα ἀκολουθοῦν μὲ 11΄΄.5, ἡ Γερμανίδα Ντομάγκουλαν μὲ 11΄΄.6, ἡ Αὐστραλέζα Ὄππαλ καὶ ἡ Βραζιλιάνα Σάντος μὲ 11΄΄.7 καὶ οἱ Τσέχα Σιντνέροβα καὶ Ρωσσίδα Ζάντ 11΄΄.9.

★

Ἡ Γερμανίδα Μπρούνεμαν εἶνε ἡ καλύτερη τοῦ κόσμου στὸ ἄλμα εἰς μήκος μὲ 6.21 μ., ἐνῶ οἱ συμπατριώτισσες της Στὰμφ καὶ Κίρχντοφ ἐπήδησαν 5.96 — 5. 92. Ἡ Οὐγγαρέζα Ὀλυμπιονίκης τοῦ 1948 Γκαγιαρμάτε 5.95. Οἱ Ρωσσίδες Βασίλιεβα 5.80, Τσουντίνα 5.78, Μπατάνοβα 5. 63. Ἡ Γαλλίδα Σαμπὼ 5. 71. Ἡ Γιουγκοσλάβα Κολλέντιν 5.67 καὶ ἡ Ἰταλίδα Περοῦτσι 5.66 μ.

Στὸ ἄλμα εἰς ὕψος δὲν εἴχαμε ἐξαιρετικὰ ρεκόρ. Ἐπὶ κεφαλῆς ἦταν φέτος ἡ Ὀλυμπιονίκης Ἀμερικάνα Ταΐλλορ μὲ 1.65 μ. καὶ ὕστερα οἱ Τσουντίνα (Ρωσ.) καὶ Κόλτσεν (Γαλ.) 1.63. Μπόχολζ (Γερμ.) 1.61. Κρόουθερ καὶ Ἀλεξάντερ (Ἀγγλ.) 1.60. Βάκοβα (Τσεχ.) 1.59. Κοὲν (Ὁλλανδ.) 1.58. Γκόρντον (Αὐστρ.) 1.56. Ὀστερμεγιὲρ (Γαλλ.) 1.55 μ.

★

Τρεῖς Ρωσσίδες οἱ Ἀντρέγιεβνα, Τοχένοβα καὶ Σεβριούκοβα ἔρριξαν καλύτερα τὴ σφαῖρα σ' ἀποστάσι 14.75 — 14.29 — 13. 87. Ἡ Ἰταλίδα Πιτσινίνι 13.68. Ἡ Γαλλίδα Ὀστερμεγιὲρ 13.59. Ἡ Ρωσσίδα Τσουντίνα 13.51. Ἡ Γιουγκοσλάβα Ραντοσάλιεβιτς 13. 28. Ἡ Γερμανίδα Χίλτκε 13.21 καὶ ἡ Ρωσσίδα Βασιλίνα 12.97 μ.

Μὲ 52.27 μ. ἡ Ρωσσίδα Ντουμπάτσε κατέχει τὴν πρώτη θέσι. Ἡ Ἰταλίδα Κορντιάλε ἔρχεται δεύτερη μὲ 44.12. Ἡ Ρωσσίδα Μπάρτσεβα τρίτη μὲ 43.28. Ἡ Αὐστριακὴ Χαϊντέγκερ τετάρτη μὲ 42.97. Ἡ Ρωσσίδα Τοχένοβα πέμπτη μὲ 42.83. Ἡ γνώριμη μας ἀπ' τοὺς Ἑλληνογαλλικοὺς ἀγῶνες Ὀλυμπιονίκης τοῦ Λονδίνου Ὀστερμεγιὲρ μόλις ἔκτη μὲ 42.80. Ἀκολουθοῦν Χίλτκε (Γερμ.) 41.86, Πάνχαρστ (Ὀλλανδ.) 41. 78, Ντοράτσι (Ὀλλανδ.) 41.48 καὶ Γκάμπριτς (Ἰταλ.) 40.40 μ.

Ὁ ἀκοντισμὸς ἦταν ἡ τρίτη ρίψις ὅπου οἱ Ρωσσίδες εἶχαν ὑπεροχή. Μὲ 55. 41 μ. ἡ Σεμερνίτσκαγια ἦλθε πρώτη. Ἡ Τσέχα Ζάτοπεκ 46.32. Ἡ Ρωσσίδα Τσουντίνα 45.91. Ἡ Τσέχα Κασουντίνα 44.98. Ἡ Γερμανίδα Μπλὰνκ 44.48. Ἡ Γερμανίδα Στάμπερ 42.60. Ἡ Οὐγγαρέζα Ρόχοντζι 42. 21. Ἡ Ὀλλανδέζα Κόσνιγκ 41.01. Ἡ Αὐστριακὴ Μπάουμα 40.01 καὶ ἡ Σουηδέζα Ἄλμακβισι 39.68 μ.

Τ. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

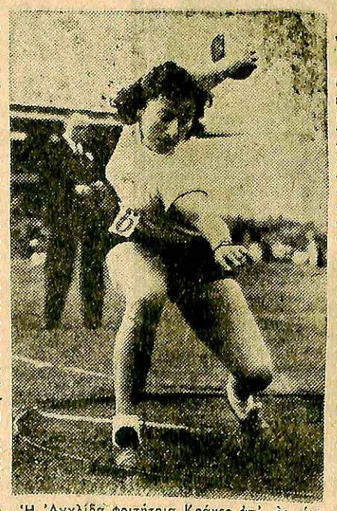

Ἡ Ἀγγλίδα φοιτήτρια Κράμερ ἀπ' τὶς νέες ἐλπίδες τῆς δισκοβολίας.

Τὸ σκάκι ὡς φάρμακο

Σύμφωνα μὲ μιὰ ἀραβικὴ παράδοσι, τὸ σκάκι ἐπινοήθηκε γιὰ λόγους μορφωτικούς. Ἐκεῖνος ποὺ τὸ ἐπενόησε ἦταν ἕνας βραχμάνος διδάσκαλος ἑνὸς νεαροῦ πρίγκηπος. Τὸ παιδάκι αὐτό, περήφανο γιὰ τὴν καταγωγή του, μεταχειριζόταν σὰν δούλους ἐκείνους ποὺ τὸ περιστοίχιζαν καὶ φανταζόταν πὼς ἡ δύναμίς του δὲν εἶχε ὅρια. Ὁ Βραχμάνος ἐπινόησε τότε τὸ σκάκι γιὰ νὰ δείξη στὸ μαθητή του πὼς τὸ πιόνι τοῦ βασιλιᾶ δὲν μποροῦσε νὰ κάμη τίποτε χωρὶς τὴ συνδρομὴ καὶ τὴ συνεργασία τῶν πολεμιστῶν καὶ γενικώτερα τῶν ὑπηκόων του. Καὶ σήμερα, ἐξ ἄλλου τὸ σκάκι ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ κύρια μαθήματα, ποὺ διδάσκονται στοὺς μαθητὰς καὶ τὶς μαθήτριες τῆς ἀγγλικῆς σχολῆς τοῦ Μπρόμλεϋ.

ΛΥΣΕΙΣ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ τοῦ παρόντος τεύχους

Κυκλόλεξο

1) ΟΝΟΜΑ. 2) ΟΙΝΟΣ. 3) ΕΡΙΟΝ. 4) ΑΡΡΕΝ. 5) ΓΗΡΑΣ. 6) ΟΔΗΓΩ. 7) ΙΝΔΟΣ. 8) ΔΑΝΙΑ. 9) ΟΜΑΔΑ. 10) ΑΤΜΟΣ. 11) ΟΝΤΑΣ. 12) ΜΟΝΟΣ.

Στοιχειόγριφος

ΑΔΕΛΦΟΣ — ΑΔΕΛΦΟΙ — ΔΕΛΦΟΙ

Ἀντιστροφὴ

ΨΑΡΑ — ΑΡΑΨ

Λεξίγριφος

ΦΑΡΣΑ — ΛΑ = ΦΑΡΣΑΛΑ

Μαγικὴ συλλαβὴ

Ἡ συλλαβὴ μὲ τὴν ὁποία πρέπει ν' ἀντικατασταθοῦν οἱ διάφορες τριψήφιες εἶναι «ΝΑ». Ἔχομε ἔτσι τὶς ἑξῆς νέες λέξεις: 1) Νάξος. 2) Νάμα. 3) Ἀνάφη. 4) Ἀνά. 5) Σινά. 6) Πεῖνα. 7) Ἄμυνα καὶ 8) Χῆνα.

Φτερωτὲς συλλαβὲς

Πρέπει νὰ πάρετε τὰ ἑξῆς γράμματα: 1) ἀρΚΑδι, 2) ΠΝεύμων, 3) σκΟΠός, 4) πΑΡνης, 5) πρΑΓα, 6) ρΩΓμή, 7) νεῖΛΟΣ. Γιὰ νὰ σχηματιστῆ μ' αὐτὰ ἡ λέξις

«ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΟΣ»

Μεταγραμματισμὸς

ΧΑΛΚΟΣ — ΧΑΛΚΙΣ

Τὸ ἐπισκεπτήριον

ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ

Ἡ λύσις τοῦ 257ου σταυρολέξου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. ΦΩΤΑ — ΚΛΙΣΕ — ΑΜΑΝ. 2. ΚΟΡΑΣΙΑ — ΠΑΜΙΣΟΣ. 3. ΟΡΑΜΑ — ΑΣΙΤΑ. 4. ΝΑΙ — ΑΠΑΙΣ — ΤΑΝ. 5. ΕΙΜΙ — ΙΤΕΑ. 6. ΚΕΝΟΙ — ΤΙΑΡΑ. 7. ΝΑΥΛΑ — ΚΛΕΙΣ. 8. ΟΣ — ΔΑΣΥΤΗΣ — ΤΟ. 9. ΣΙΑΜ — ΤΣΕ — ΟΣΟΝ. 10. ΚΡΑΣΙ — ΗΣΣΩΝ. 11. ΤΑΜΑ — ΑΚΡΗ. 12. ΚΑΝΑ — ΜΠΑΧ. 13. ΠΑΤ — ΣΤΟΛΑΡΧΙΑ — ΤΑΣ. 14. ΟΝΩΡΙΟΣ — ΕΚΤΡΩΜΑ. 15. ΤΑΛΑΣ — ΑΗΔΗΣ. 16. ΕΤΟΣ — ΟΡΚΟΣ — ΜΗΛΑ. 17. ΙΣΟΣ — ΣΑΙΤΑ — ΠΑΣΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. ΚΟΝΙΚΛΟΣ — ΠΟΤΕ. 2. ΦΟΡΑ — ΣΙΚ — ΚΑΝΑΤΙ. 3. ΩΡΑΙΟΝ — ΑΡΜΑΤΩΛΟΣ. 4. ΤΑΜ — ΟΝΟΜΑ — ΡΑΣΟ. 5. ΑΣΑΦΕΙΑ — ΣΤΑΣΙΣ. 6. ΥΔΡΙΑ — ΤΟ. 7. ΚΑΡΑΜΕΛΑ — ΟΣΙΟΣ. 8. ΠΙ — ΑΣΤΡΑ — ΡΑ. 9. ΙΔΕΑ — ΥΣ — ΚΑΜΑΚΙ. 10. ΙΙ — ΚΤΕΝΑ — ΟΤ. 11. ΕΠΙΣΤΟΛΗ — ΧΕΡΣΑ. 12 ΕΣΘΗΡ — ΙΚ. 13. ΑΜΑΝΑΤΙ — ΣΗΜΑΤΑ. 14. ΜΙΣ — ΙΣΤΟΣ — ΡΗΜΑ. 15. ΑΣΙΤΙΑ — ΣΩΜΑΤΩΔΗΣ. 16. ΝΟΤΑ — ΤΟΝ — ΧΑΜΗΛΑ. 17. ΣΑΝΔΑΛΟΝ — ΣΑΣΑ.

Συμβουλὲς γιὰ τὶς νύφες

Τὸ ζεῦγος Μπέρριτζ, κάτοικοι τοῦ χωριοῦ Ροτγουελ, κρατοῦν τὸ ρεκὸρ διαρκείας τῆς συζυγικῆς ζωῆς — τουλάχιστον γιὰ τὴν Ἀγγλία. Πράγματι, ζοῦν μαζὶ 74 χρόνια! Γνωρίστηκαν τυχαίως σ' ἕνα σιδηροδρομικὸ σταθμό, τὸ Μάϊο τοῦ 1875. Κι ἔπειτα ἀπὸ λίγους μῆνες παντρεύτηκαν, παρ' ὅλες τὶς ἀντιρρήσεις τῶν φίλων ποὺ τοὺς ἔλεγαν ὅτι δὲν εἶχαν ἀκόμη γνωρίσει καλὰ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

Ἡ κ. Μπέρριτζ, ποὺ εἶνε σήμερα 93 ἐτῶν, δίνει τὶς ἑξῆς πολύτιμες συμβουλὲς στὶς ὑποψήφιες νύφες: «Βεβαιωθῆτε ὅτι ὁ ἄντρας ποὺ διαλέξατε γιὰ σύζυγο, εἶνε καλόκαρδος καὶ ἀξιοπρεσύγυο. Ἂν ἔχη αὐτὰ τὰ προσόντα, παντπτῆς. Ἂν ἔχη αὐτὰ τὰ προσόντα, παντρευτῆτε τον ἀδίστακτα καὶ φροντίστε πάντα νὰ πιστεύετε ὅτι ξέρει καλλίτερα ἀπὸ σᾶς τὸ κάθε τι. Ἀφίνετε νάχη πάντα αὐτὸς τὴν τελευταία λέξι».

Οἱ δυὸ μορφὲς ΤΟΥ ΙΚΤΕΡΟΥ

Προειδοποίησις τοῦ ὀργανισμοῦ

Μιλοῦμε συνήθως γιὰ ἴκτερο, ἐνῶ θάπρεπε μᾶλλον νὰ κάνουμε λόγο γιὰ «ἰκτέρους». Πραγματικά, δὲν ὑπάρχει μιὰ μόνο μορφὴ αὐτὴ τῆς ἀσθενείας, ἀλλὰ διάφορες, τόσο ποὺ ὁ γιατρὸς βρίσκεται συχνὰ σὲ ἀμηχανία γιὰ τὴ διάγνωσι, κι' ἑπομένως γιὰ τὸ τρόπο θεραπείας ποὺ θὰ ἐφαρμόση σὲ κάθε περίπτωσι.

Ὁ Ἴκτερος χαρακτηρίζεται ἰδίως ἀπ' τὸν κίτρινο χρωματισμὸ τοῦ δέρματος καὶ τῶν βλεννογόνων. Ἄλλοτε εἶνε ὀξὺς καὶ ξαφνικὸς κι' ἄλλοτε ἀργὸς καὶ χρόνιος. Αὐτὴ λοιπὸν εἶνε ἡ πρώτη καὶ σπουδαία διάκρισις δυὸ μορφῶν τῆς ἀσθενείας.

Ὁ ὀξὺς ἴκτερος μπορεῖ νὰ ἔχη αἰτία μολυσματική, νὰ ὀφείλεται δηλαδὴ σὲ τύφο, πνευμονία, ἐρυσίπελας, κλπ. Ἄλλοτε πάλι ἔχει τοξικὴ προέλευσι, προκαλεῖται δηλαδὴ ἀπὸ βλαβερὲς τροφὲς ἢ ἀπὸ ἰσχυρὲς δόσεις φαρμάκων ποὺ δὲν τὰ ἀνέχεται ὁ ὀργανισμός.

Στὴ χρονία μορφή του, συνοδεύεται πολλὲς φορὲς ἀπὸ ἀποχρωματισμὸ τῶν περιττωμάτων (ποὺ γίνονται τότε σχεδὸν ἄσπρα, σὰν κιμωλία, κι' ἐπιπλέουν στὸ νερό). Μπορεῖ ὅμως μα. Στὴν πρώτη περίπτωσι, ὁ ἀποχρωματισμὸς δείχνει ὅτι ἡ χολὴ δὲν φτάνει κανονικὰ στὰ ἔντερα, γιατὶ ἔχει ἀποφραχθῆ ὁ χοληδόχος πόρος ποὺ τὴν παραλαμβάνει ἀπ' τὸ σηκότι. Τὴν σα στὸ σηκότι, κυκλοφορεῖ ἔτσι ὁλο τὸ σῶμα καὶ δίνει τὸ χαρακτηριστικὸ κίτρινο χρῶμα στοὺς βλεννογόνους καὶ στὸ δέρμα.

Ἡ ἀπόφραξις αὐτὴ τοῦ χοληδόχου πόρου ὀφείλεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σὲ λίθους ἢ σὲ ὄγκους.

Ἂν ὅμως δὲν παρατηρῆται ὁ ἀποχρωματισμὸς τῶν περιττωμάτων, σημαίνει ὅτι ἡ χολὴ φτάνει κανονικὰ στὰ ἔντερα (καὶ χρωματίζει ὅπως συνήθως τὰ περιττώματα), ἀλλὰ ξαναπορροφᾶται ἕνα μέρος της ἀπ' τὸ αἷμα, πρὶν ν' ἀπομακρυνθῆ ἀπ' τὸν ὀργανισμό. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ πρόκειται γιὰ μιὰ εἰδικὴ πάθησι τῶν ἐρυθρῶν αἱμοσφαιρίων.

Ὅταν λοιπὸν ὁ γιατρὸς ἔχη νὰ κάνη μ' ἕναν ἄρρωστο ἀπὸ ἴκτερο, πρέπει πρῶτα νὰ ἐξακριβώση ἂν ἡ πάθησίς του εἶνε ὀξεῖα ἢ χρονία, καὶ στὴ δεύτερη περίπτωσι νὰ ἐξακριβώση ἂν τὰ περιττώματά του εἶνε ἢ ὄχι ἀποχρωματισμένα. Ἀναλόγως δὲ τῆς διαγνώσεως, θὰ ἐφαρμόση τὴν κατάλληλη θεραπεία.

Στὶς ὀξεῖες μορφὲς — μολυσματικὲς ἢ τοξικὲς — ἔχει προσδληθῆ ἰδίως τὸ σηκότι, ἀπ' τὰ μικρόβια ἢ τὶς βλαβερὲς οὐσίες, καὶ πρέπει νὰ γιατρευτῆ μὲ ἐνέσεις ἀπὸ ἐκχύλισμα ἥπατος, ὁρμόνες τῶν ἐπινεφριδίων ἀδένων, βιταμίνες κι' ὠρισμένες πρωτεΐνες. Ὅσο τὰ κύτταρά του ξαναρχίζουν νὰ λειτουργοῦν κανονικά, παράγουν περισσότερη χολή, ἡ ὁποία ὅμως ξεχύνεται στὰ ἔντερα καὶ ἀπομακρύνεται ἀπ' τὸν ὀργανισμό, χωρὶς ν' ἀπορροφᾶται πιὰ ἀπ' τὸ αἷμα.

Ὅταν ὅμως πρόκειται γιὰ χρόνιο ἴκτερο, ἀπαιτεῖται χειρουργικὴ ἐπέμβασις. Ἂν δηλαδὴ ἔχη ἀποφραχθῆ ὁ χοληδόχος πόρος ἀπὸ λίθους ἢ ὄγκους, τοὺς ἀφαιρεῖ τὸ νυστέρι τοῦ χειρούργου. Ἂν πάλι ἡ ἀσθένεια εἶνε ἀποτέλεσμα παθήσεως τῶν ἐρυθρῶν αἱμοσφαιρίων, χρειάζεται ν' ἀφαιρεθῆ ἡ σπληνα, ποὺ προκαλεῖ αὐτὴ τὴν ἀνωμαλία.

Γενικῶς λοιπόν, ὁ ἴκτερος, κι' ὅταν ἀκόμη εἶνε ἐλαφρός, πρέπει νὰ τραβᾶη ἀμέσως τὴν προσοχὴ καὶ νὰ καθορίζεται ἀπ' τὸ γιατρὸ ἡ προέλευσίς του, γιατὶ μπορεῖ ν' ἀποτελῆ σῆμα κινδύνου τοῦ ὀργανισμοῦ, ποὺ μᾶς εἰδοποιεῖ γιὰ κάποια σοβαρώτερη πάθησι, ἀληθινὰ ἀνησυχαστική.

Ζῶα ποὺ ἐξαφανίζονται

Μερικὰ ἀπὸ τὰ ζωϊκὰ εἴδη ποὺ ὑπάρχουν ἀκόμη σήμερα στὴ Γῆ, δὲν θ' ἀργήσουν νὰ λείψουν τελείως. Ἕνα ἀπ' αὐτά, τὸ μεγαλείτερο, εἶνε ὁ ρινόκερως τῆς Ἰάβας. Ἔχει βάρος 5 τόννων περίπου κι' ἐξοντώθηκε ἀπ' τοὺς Γιαπωνέζους ποὺ εἶχαν καταλάβει τὴν Ἰάβα. Οἱ ἐλάχιστοι ρινόκεροι ποὺ ὑπάρχουν ἀκόμη, θὰ εἶχαν ἐκλείψει κι' αὐτοί, ἂν δὲν συγκατοικοῦσαν στὴ ζούγκλα μὲ τίγρεις, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ φόβητρο τῶν ἰθαγενῶν.

Ἕνα ζῶο τῆς Αὐστραλίας, ποὺ μοιάζει μὲ κουνέλι, μήκους 25 πόντων πλησιάζει ἐπίσης νὰ χαθῆ, ἀφ' ἑνὸς γιατὶ τὸ ἀποδεκατίζουν τὰ ἀγριόσκυλα κι' ἀφ' ἑτέρου γιατὶ τὰ κοπάδια τῶν προβάτων τρώνε τὸ χορτάρι ποὺ ἀποτελεῖ τὴ μόνη τροφή του.

Τὸ «τσιντσιλὰ» τοῦ Περοῦ, μὲ τὸ πολύτιμο γουναρικό, ἔχει σχεδὸν ἐξαφανισθῆ. Ἐλάχιστα μόνο τέτοια ζῶα διατηροῦνται ἀκόμη στὶς ἀπρόσιτες κορυφὲς τῶν Ἄνδεων. Ὁ εὐρωπαϊκὸς βούβαλος, τοῦ εἴδους «βιζόν», βρίσκεται κι' αὐτὸς στὸ δρόμο τῆς ἐξαφανίσεως. Ἀπ' τὰ πολυάριθμα ἄλλοτε ἀσιατικὰ λιοντάρια διατηροῦνται σήμερα μόνο 200. Ἐπίσης ἔχουν περιορισθῆ στὸ ἐλάχιστον οἱ μεγάλες ἀντιλόπες τῆς Ἀφρικῆς, τὰ ζαρκάδια τῆς Βιρμανίας κι' οἱ ξέβροι τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς.

Τραγικὸ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ἡ ἀγάπη τοῦ λεπροῦ

Ὁ Πάολο Μαρτινὲζ ἄναψε ἕνα τσιγάρο κι' ἐξακολούθησε, μὲ τρυφερὴ φωνή, κυττάζοντας μὲ τὸ ψυχρὸ καὶ σκληρὸ βλέμμα του τὴν γυναῖκα ποὺ στεκόταν ὄρθια μπροστά του:

— Ναί, ἀγαπητή μου Ντολορές, μπορῶ νὰ σᾶς βεβαιώσω πὼς μὲ κάνατε ν' ἀγγίξω τὰ κατάβαθα τοῦ ἀνθρώπινου πόνου... Ποτὲ δὲν φανταζόμουν πὼς ἦταν δυνατὸν ν' ἀνθέξη ἕνας ἄνθρωπος σὲ τέτοια μαρτύρια... Καὶ καταλαβαίνετε πὼς δὲν θὰ σᾶς τὸ συγχωρήσω!

Μιὰ λάμψι ἀνησυχίας πέρασε ἀπ' τὰ μάτια τῆς νέας γυναίκας, κι' ἀπάντησε μὲ ταραχή:

— Ναί, σᾶς ξέρω καλά, Πάολο! Ὅσοι εἶχαν τὴν ἀτυχία νὰ βρεθοῦν στὸ δρόμο σας, ξέρουν πὼς εἶσθε ἐπικίνδυνος...

— Ἐπικίνδυνος;... Γιατί; Γιατὶ δὲν ἔχνω ποτὲ μιὰ προσβολὴ καὶ ξέρω νὰ ἐκδικοῦμαι; Μὰ καθῆστε, ἀγαπητή μου! Σᾶς βλέπω πολὺ ταραγμένη. Μήπως φταίω ἐγὼ γι' αὐτό;

Μὲ μιὰ ὑπερτάτη προσπάθεια, ἡ Ντολορὲς κατώρθωσε νὰ χαμογελάση

— Ναί, εἶπε, ὁμολογῶ πὼς μὲ συγκίνησε κάπως ἡ ἀπροσδόκητη ἐπίσκεψί σας. Καὶ μ' ἀνησυχεῖ λίγο, δίχως κανένα φανερὸ λόγο... Εἶναι γελοῖο αὐτό, δὲν βρίσκετε;

— Ἀσφαλῶς, ἀγαπητή μου! ἀπάντησε ὁ Πάολο, μὲ τὰ μάτια μισόκλειστα. Γιατὶ ἡ τακτοποίησι τοῦ μικροῦ μας λογαριασμοῦ ἔπρεπε νάταν κάτι ποὺ τὸ περιμένατε...

— Τί θέλετε νὰ πῆτε;

Ὁ Μαρτινὲζ ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους του καὶ πρόφερε:

— Μήπως ἀπατήθηκα στὴν ὀρθότητα τῆς κρίσεώς σας γιὰ μένα;... ἢ μήπως νομίζετε πὼς ἕνας ἄνθρωπος ὅπως ἐγὼ θὰ ὑπόμενε μὲ ἀπάθεια ὅ,τι τοῦ κάματε;

— Μὰ ποιοὺς σκοποὺς ἔχετε; φώναξε ἡ Ντολορές, ὀπισθοχωρώντας.

— Ἄ, τίποτε! Κανονίσθηκαν ὅλο μεταξύ μας. Ἔχει γίνει πιὰ ὅ,τι ἔπρεπε νὰ γίνη. Μά, τώρα ποὺ σᾶς κυττάζω. σκεπτομαι μήπως σᾶς ἔκαμα νὰ πληρώσετε πολὺ ἀκριβά... Μ' ἐγκαταλείψατε ἄλλοτε σκληρά... δίχως νὰ φαντάζεσθε, βέβαια, ὅτι θὰ γινόμουν ἀργότερα πλούσιος, ἀπὸ μιὰ ξαφνικὴ κληρονομιά... Ἤσαστε ὡραία. γοητευτική. Θέλατε νὰ χαρῆτε τὴ ζωή σας. Μὲ θυσιάσατε... Κι' ἐγὼ ἐκδικήθηκα... Ναί, ἐκδικήθηκα πολὺ σκληρά.. μὰ ὁ θυμὸς δὲν μ' ἄφινε νὰ σκεφθῶ πιὸ ψύχραιμα... Πάντως, ὅ,τι ἔγινε, ἔγινε...

Ἡ Ντολορὲς ἔρριξε μιὰ λοξὴ ματιὰ στὸ ρολόϊ.

— Ἄ, μὴν ἀνησυχῆτε γιὰ τὴν ὥρα, πρόσθεσε ὁ Πάολο. Ὁ διάδοχος μου δὲν πρόκειται νάρθη ἀπόψε... οὔτε καὶ κανένα ἄλλο βράδυ!

— Πῶς τὸ ξέρετε; ρώτησε ξερὰ ἡ Ντολορές, ξαναβρίσκοντας ὅλη τὴ δυναμί της.

— Ἐγὼ τὸν εἶχα πληρώσει γιὰ νὰ παίξη τὸ ρόλο του κοντά σας, ἀπάντησε ψυχρὰ ὁ Μαρτινέζ.

Σηκώθηκε ὄρθιος. Τὸ πρόσωπό του εἶχε πάρει τὴ σκληρότητα τῆς πέτρας.

— Ἄς ἀφίσουμε τὰ μισάλογα, εἶπε μορφάζοντας ἀπαίσια. Εἶναι καιρὸς νὰ μάθετε πῶς σᾶς πλήρωσα γιὰ τὴν προδοσία σας... Ὅταν μ' ἐγκαταλείψατε γιατὶ εἶχα φτωχήνει, σκέφθηκα πολὺν καιρὸ μὲ ποιο τρόπο νὰ ἐκδικηθῶ... Ἡ κληρονομιὰ ποὺ πῆρα ἀργότερα, μοῦδωσε τὰ μέσα νὰ πραγματοποιήσω ἕνα

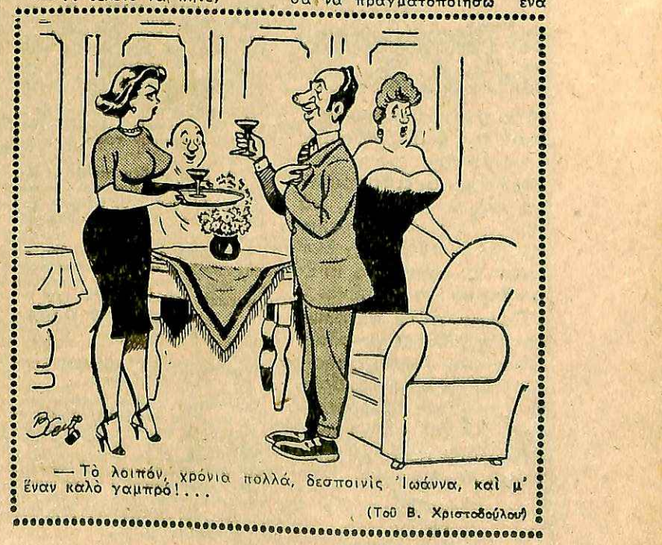

— Τὸ λοιπόν, χρόνια πολλά, δεσποινὶς Ἰωάννα, καὶ μ' ἕναν καλὸ γαμπρό!...

(Τοῦ Β. Χριστοδούλου)

σχέδιο ποὺ εἶχα συλλάβει στὸν παροξυσμὸ τῆς λύπης μου.

»Ἡ διαγωγή σας ἀπέναντί μου μοῦχε δείξει καθαρὰ πὼς σᾶς ἐνδιέφερε μόνο τὸ χρῆμα. Φρόντισα λοιπὸν νὰ βρεθῆ στὸ δρόμο σας ὁ πλούσιος καὶ τέλειος τζέντλεμαν Ρικάρντο Ἀνρὶκ καί, ἀκολουθώντας τὶς ὁδηγίες μου, νὰ γίνη φίλος σας!

»Κοπίασα πολύ, εἶν' ἡ ἀλήθεια, γιὰ ν' ἀνακαλύψω αὐτὸ τὸ θαυμάσιο νέο. Δὲν μπαίνει κανεὶς τόσο εὔκολα στὸ ἄσυλο ὅπου τὸν εἴχαν... Κι' ἔπειτα, γιὰ νὰ τὸν φυγαδεύσω ἀπὸ κεῖ, χρειάστηκε πολὺς κόπος καὶ χρῆμα...

— Νὰ τὸν φυγαδεύσετε;... Ἀπὸ ποῦ; Γιατί;

— Γιατὶ οἱ λεπροὶ δὲν γυρίζουν στοὺς δρόμους, ἀγαπητὴ φίλη!

Ἕνα οὔρλιασμα φρίκης βγῆκε ἀπ' τὰ χείλη τῆς Ντολορές, ἐνῶ ὁ Πάολο χαμογελοῦσε σατανικά!

— Δὲν εἶν' ἀλήθεια! φώναξε μ' ἀπελπισία ἡ νέα γυναῖκα.

Ὁ Μαρτινὲζ φόρεσε τὰ γάντια του, ἔπιασε τὸ ἀριστερὸ χέρι της καὶ τῆς εἶπε ψυχρά:

— Κυττᾶχτε αὐτὸ ἐδῶ τὸ πραγματάκι, ποὺ ἀσφαλῶς δὲν σᾶς ἀνησύχησε πολύ...

Τὸ μικρὸ δάχτυλο τῆς Ντολορὲς εἶχε ἕνα ἐξόγκωμα, γύρω ἀπ' τὸ ὁποῖο γυάλιζε παράξενα τὸ δέρμα.

— Κυττᾶχτε, ἀγαπητή μου μικροῦλα, πρόσθεσε ἥσυχα ὁ Πάολο. Θὰ βάλω πάνω τὴ φωτιὰ τοῦ τσιγάρου μου, κι' ἂν δὲν πονέσετε, σημαίνει πὼς δὲν σᾶς λέω ψέμματα.

Πραγματικά, ἡ σάρκα ἄρχισε νὰ καίγεται ἀπ' τὸ τσιγάρο, ἀλλὰ ἡ Ντολορὲς δὲν ἔνοιωσε καθόλου πόνο...

...Κατεβαίνοντας σὲ λίγο τὴ σκάλα, ὁ Πάολο σταμάτησε μιὰ στιγμὴ γιὰ ν' ἀκούση Ἕνα χαμόγελο ἱκανοποιήσεως φώτισε τὸ σκληρὸ πρόσωπό του... Μέσα στὸ δωμάτιο, μιὰ γυναῖκα χτυποῦσε σὰν τρελλὴ τὸ κεφάλι της στοὺς τοίχους καὶ στὰ ἔπιπλα. Οἱ σπαρακτικὲς φωνές της τὸν ἀκολούθησαν ὡς τὸ δρομο...

✶

Ὁ Πάολο γυάλιζε τὰ νύχια του, ὅταν μπῆκε στὸ γραφεῖο του ὁ Ρικάρντο Ἀνρὶκ. Τοῦδειξε τότε ἕνα πορτοφόλι, πάνω στὸ τραπέζι.

— Θὰ βρῆτε ἐκεῖ μέσα ὅ,τι σᾶς ὑποσχέθηκα, τοῦ εἶπε. Τὸ εἰσιτήριό σας, τὰ πιστοποιητικά σας καὶ τὸ ποσὸν ποὺ συμφωνήσαμε... Κάμετε γρήγορα, γιατὶ τὸ βαπόρι σας φεύγει σὲ δυὸ ὧρες...

— Πρέπει ὅμως νὰ σᾶς πῶ κάτι ποὺ δὲν τὸ εἴχατε προβλέψει! προφερε ὁ νέος.

— Μπᾶ! Τί δηλαδή;

— Πρὶν σᾶς ἀπαντήσω, σᾶς πληροφορῶ ὅτι ἡ Ντολορὲς αὐτοκτόνησε σήμερα τὸ πρωΐ.

— Κρίμα! Ἔλπιζα πὼς θὰ βασανιζόταν περισσότερο...

Τὰ μάτια τοῦ Ρικάρντο ἔλαμψαν. Ἔχωσε τὸ χέρι του στὴν τσέπη τοῦ παλτοῦ του κι' εἶπε ἤρεμα:

— Καὶ τώρα, νὰ ποιὸ εἶνε ἐκεῖνο ποὺ δὲν εἴχατε προβλέψει: Ἀγάπησα τὴ Ντολορές! Ὑπῆρχε κάτι στὴ φωνή του, ποὺ ἔκαμε ἐντύπωσι στὸν Πάολο. Σταμάτησε τὴν περιποίησι τῶν νυχιῶν του καὶ μισάνοιξε ἕνα συρτάρι, λέγοντας συγχρόνως:

— Αὐτὸ εἶναι λυπηρό! Γιατὶ δὲν μοῦ τὸ λέγατε, ὅταν σᾶς ἐξήγησα τί ζητοῦσα ἀπὸ σᾶς;

— Γιατὶ τὸ αἴσθημα αὐτὸ μοῦ ἦρθε ἀργότερα... πολὺ ἀργὰ πιὰ γιὰ νὰ σώσω τὴ Ντολορὲς ἀπ' τὴν ἀπαισία ἐκδίκησί σας! Μπορεῖ νὰ μοῦ πῆτε πὼς εἶμαι ἐξ ἴσου ἔνοχος μὲ σᾶς. Ναί, εἶν' ἀλήθεια! Μὰ ἐγώ, τὸ ὄργανο, θὰ πληρώσω.. Θὰ σαπίσω, μὲ τὴν ἀρρώστεια μου, σὲ κάποια μακρυνὴ γωνιὰ τῆς γῆς!... Ἐνῶ ἐσεῖς, ἡ ψυχὴ τοῦ ἐγκλήματος, θὰ μένατε ἀτιμώρητος, ἂν δὲν ἐρχόμουν τώρα ἐγὼ γι' αὐτό!

Ὁ Πάολο δὲν πρόλαβε νὰ βγάλη ἀπ' τὸ συρτάρι τὸ περίστροφό του. Ἡ σφαῖρα τοῦ ἄλλου τὸν χτύπησε στὸ μέτωπο.

Ἔπειτα ὁ λεπρὸς πῆρε τὸ πορτοφόλι ποὺ προοριζόταν γι' αὐτόν, κι' ἔφυγε χωρὶς νὰ κυττάξη καθόλου πίσω του.

ΚΛΩΝΤ ΟΡΒΑΛ

✪✪✪

Ὁ ὅρος τοῦ Μπογκομόλετς σὲ ζῶα

Οἱ Γάλλοι γιατροὶ ἐχρησιμοποίησαν τὸν ὅρρὸ τοῦ Μπογκομόλετς σὲ ζῶα γιὰ τὴ θεραπεία διαφόρων παθήσεων, ἰδίᾳ τῆς ἀνεπαρκείας ὡρισμένων ἀδένων. Τὰ ἀποτελέσματα ἦταν πολὺ ἱκανοποιητικά. Μὲ τὸν ἴδιο ὅρρὸ ἐθεραπεύθησαν ἡ παρουσίασαν σημαντικὴ καλυτέρευσι σκυλιὰ ποὺ ἔπασχαν ἀπὸ καταρράκτη, βαρυκοΐα, ρευματισμούς, κ.τ.λ.

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

ἐν Ὅσο τὸ θερμόμετρο κατεβαίνει...

τόσο οἱ κίνδυνοι ποὺ ἀπειλοῦν τὴν ἐπιδερμίδα σας μεγαλώνουν.

• Τὸ κρύο κάνει τὸ τρυφερό δέρμα νὰ σπάζη, νὰ γεμίζη λειχῆνες, νὰ μελανιάζη καὶ νὰ δείχνη ἕνα πρόσωπο μαραμένο κι' ἕνα δέρμα κουρασμένο.

• Προφυλάξτε το, ὅπως κάνουν χιλιάδες γυναῖκες αὐτὴν τὴν ἐποχή, χρησιμοποιῶντας πρωΐ καὶ βράδυ τὴν εἰδικὴ προστατευτικὴ ΚΡΕΜΑ-ΛΑΝΟΛΙΝΗ «ΜΕΛΠΑΝ» γιὰ τὸ πρόσωπο καὶ τὰ χέρια σας.

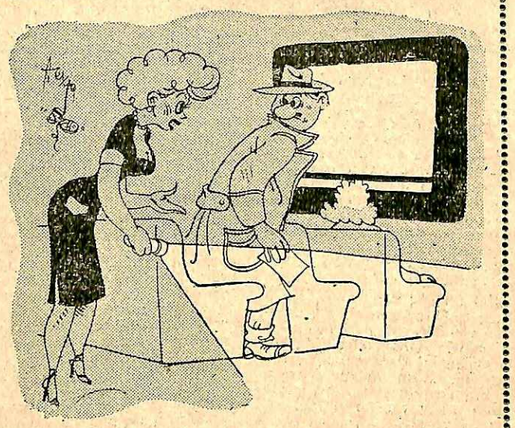

Ἡ ταξιθέτρια: Σήμερα τὰ Φῶτα κι' ὁ φωτισμός... Ὅ,τι ἔχετε εὐχαρίστησι κύριε!...

(Τοῦ Ἀρχέλαου)

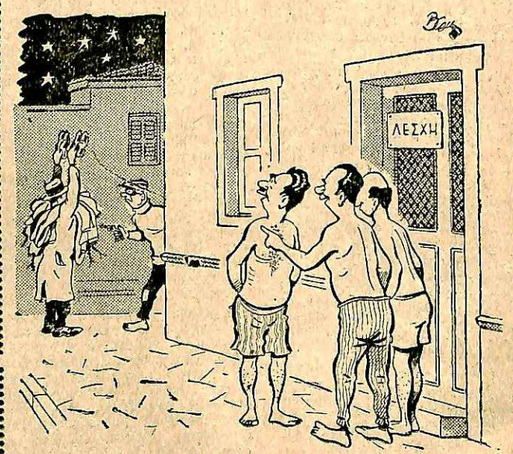

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ!...

(Τοῦ Β. Χριστοδούλου)

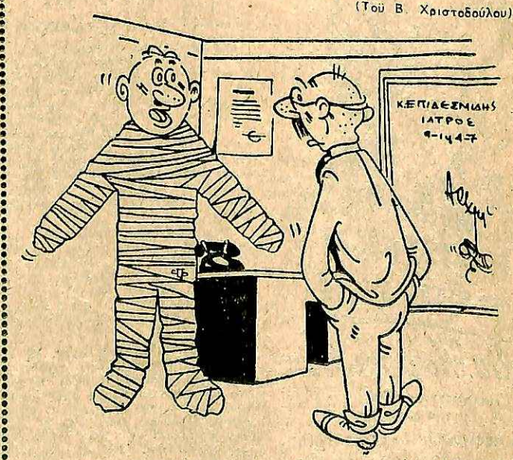

— Μὴ ρωτᾶς! Μὲ γδύσανε τὴν Πρωτοχρονιὰ καὶ κατέφυγα σ' αὐτὸ τὸ κόλπο ὥσπου ν' ἀγοράσω καινούργιο κοστοῦμι!

(Τοῦ Ἀρχέλαου)

Ἀνάμεσα σὲ δυὸ ἀγάπες

Τὸ μαρτύριο καὶ ἡ δυστυχία τῆς ζωῆς μου ἄρχισαν ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ξαναβρήκα τὴ μνήμη μου. Χωρὶς αὐτὸ τὸ ἀπροσδόκητο ξαναγύρισμα τοῦ παρελθόντος, ποὺ εἶχε πάψει νὰ ὑπάρχη γιὰ μένα, θὰ ἤμουν ἴσως τώρα εὐτυχισμένη...

Μιὰ μέρα, ἀνοίγοντας τὰ μάτια μου, εἶδα μιὰ ἡλικιωμένη γυναίκα, μὲ λευκὴ μπλοῦζα, σκυμμένη πάνω μου.

— Τί μοῦ συνέβη; ρώτησα.

— Ἤσαστε μέσα στὸ ὠτομοτρίς, μοῦ ἀπάντησε. Τὸ τραῖνο ἐκτροχιάστηκε. Δυὸ ἀπὸ τὰ βαγόνια ἀπετεφρώθηκαν... Τὰ θύματα εἶναι πολλά... Δὲν ξέρω κι' ἐγὼ πῶς σωθήκατε ... Βρισκόσαστε στὴν κλινικὴ τοῦ καθηγητοῦ Μπερίδη. Δὲν μπορέσαμε νὰ εἰδοποιήσωμε τὴν οἰκογένειά σας. Ἡ τσάντα σας εἶχε χαθῆ καὶ δὲν βρήκαμε πάνω σας τίποτε ποὺ νὰ μποροῦ νὰ μᾶς πληροφορήση γιὰ τ' ὄνομα καὶ τὴ διεύθυνσί σας...

Λέγοντας αὐτά, ἔβγαλε τὸ καρνέ της καὶ τὸ στυλό της.

— Ἔχετε τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ δώσετε τὰ στοιχεῖα σας; μοῦ εἶπε. Κυρία ἢ δεσποινίς;

— Δὲν ξέρω, ἀπάντησα.

— Τὸ ὄνομά σας τουλάχιστον..

— Δὲν τὸ θυμάμαι... Δὲν θυμᾶμαι τίποτε. Εἶνε σὰν νὰ βγαίνω αὐτὴν μόλις τὴ στιγμὴ στὴ ζωή. Νοιώθω ἕνα μεγάλο κενὸ μέσα στὸ μυαλό μου...

— Μὴν ἀνησυχῆτε, μοῦ εἶπε ἡ νοσοκόμος. Θὰ γίνετε γρήγορα καλά...

Τὰ ἴδια λόγια μοῦ εἶπαν, ἔπειτα ἀπὸ λίγη ὥρα, ὁ καθηγητὴς Μπερίδης καὶ ὁ βοηθός του Λινάκης.

— Οἱ περιπτώσεις ἀμνησίας, ἔπειτα ἀπὸ ἕνα δυνατὸ τρόμο, μοῦ ἐξήγησε ὁ καθηγητής, εἶνε πολὺ συχνές. Ἀλλά, στὶς περισσότερες, ἡ ἀπώλεια τῆς μνήμης εἶνε προσωρινή! Εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸ ἴδιο θὰ γίνη καὶ μὲ σάς...

Ἔπειτα ἀπὸ δυὸ μέρες, εἶχα ξαναβρῆ τ' ὄνομά μου. Γιὰ μιὰ στιγμή, νόμισα πὼς ἕνα κῦμα ἀναμνήσεων προσπαθοῦσε νὰ χυθῆ ὁρμητικὸ μέσα στὸ μυαλό μου. Ἀλλ' ἦταν μιὰ φευγαλέα ἐντύπωσις. Ἀπὸ ὅλες αὐτὲς τὶς ἀναμνήσεις μόνο μιὰ κατάφερα νὰ συγκρατήσω: τὸ μικρὸ μου ὄνομα. Μὲ ἔλεγαν Μαρία. Ἀλλὰ δὲν θυμόμουν τίποτε ἄλλο.

«Δὲν ἔχω πιὰ παρελθόν!» συλλογιζόμουν.

Κι' ἦταν ἀλήθεια. Νομίζω, ἄλλωστε, πὼς εἶχα πάψει νὰ ἐνδιαφέρωμαι γι' αὐτό. Γιατὶ τὸ παρὸν μ' ἀπασχολοῦσε πιο πολύ... Ἀγαποῦσα τὸ γιατρὸ Λινάκη, κι' ἤξερα πὼς κι' αὐτὸς μ' ἀγαποῦσε. Ἕνα βράδυ, ἐξομολογηθήκαμε ὁ ἕνας στὸν ἄλλον τὴ μεγάλη ἀγάπη μας.

— Τὸ μοναδικό μου παρελθὸν εἶσαι σύ, τοῦ φώναξα σὲ μιὰ στιγμὴ παραφορᾶς. Ἡ ζωή μου ἄρχισε ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ σὲ γνώρισα... Δὲν εἶνε καλύτερο ἔτσι;

Ὁ Λινάκης μ' ἔσφιξε στὴν ἀγκαλιά του καὶ μὲ γέμισε φιλιά. Ἤμαστε πολὺ εὐτυχισμένοι...

Ὁ καθηγητὴς Μπερίδης εἶδε μὲ πολλὴ συμπάθεια τὸ εἰδύλιό μας καί, γιὰ νὰ διευκολύνη τὴν παραμονή μου στὴν κλινική, μοῦ πρόσφερε μιὰ θέσι στὴν γραμματεία, μιὰ ποὺ δὲν ἤμουν πιὰ ἄρρωστη. Γιατὶ ἡ μοναδικὴ πάθησίς μου ἦταν τὸ ὅτι εἶχα χάσει τὴ μνήμη μου. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἦταν σοβαρό. Κι' ἴσως-ἴσως ἦταν εὐτύχημα αὐτὴ ἡ ἀμνησία μου. Χωρὶς αὐτὴ δὲν θὰ γνώριζα καὶ δὲν θ' ἀγαποῦσα ἴσως τὸ γιατρό.

Πέρασαν μερικοὶ μῆνες χαρᾶς κι' εὐτυχίας.

Ὅταν ξαναῆρθε τὸ καλοκαίρι, ὁ Λινάκης πῆρε μιὰ δεκαπενθήμερο ἄδεια γιὰ μένα καὶ τὸν ἑαυτό του. Θὰ πηγαίναμε στὴν Κόρινθο γιὰ νὰ μὲ παρουσιάση στοὺς γονεῖς του. Ἔπειτα, θὰ κάναμε τοὺς γάμους μας.

Μὲ πόση χαρὰ ξεκινήσαμε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα!

Ἦταν ἕνα ἀπόγευμα Ἰουνίου. Ὁ γιατρὸς κι' ἐγὼ ἤμαστε μόνοι μέσα στὸ διαμέρισμα κι' ἐνῶ τὸ τραῖνο ἔτρεχε, πλέκαμε ὄνειρα γιὰ τὸ μέλλον...

Τὸ ταξίδι μας συνεχιζόταν ἥρεμα. Ἀλλά, ξαφνικά, ὁ μηχανοδηγὸς ἔσφιξε ἀπότομα τὰ φρένα καὶ τὸ τραῖνο, ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ δυνατὰ τραντάγματα, σταμάτησε. Εἶχε διακοίνει σὲ μικρὴ ἀπόστασι ἕνα σωρὸ ἀπὸ χώματα καὶ πέτρες, ποὺ εἶχαν πέσει πάνω στὶς γραμμὲς ἀπὸ τὴν πλαγιὰ ἑνὸς λόφου. Μερικὲς στιγμὲς ἀκόμη καὶ ὁ συρμὸς θὰ ἐκτροχιαζόταν.

Ἕνα τράνταγμα, ποὺ ἦταν πιὸ δυνατὸ ἀπὸ τὰ ἄλλα, μὲ εἶχε πετάξει κάτω ἀπὸ τὸ κάθισμα καί, κεῖνη τὴ στιγμή, μιὰ φωνὴ βγῆκε ἀπὸ τὸ στόμα μου:

— Λάκη!... Ἀγαπημένε μου!...

Τὸ παρελθόν μου εἶχε ξαναγυρίσει τώρα κι' εἶχε χυθῆ ὁρμητικὰ στὸ μυαλό μου. Ἤμουν ἡ Μαρία Βελίδη καὶ τὴν ἡμέρα ποὺ ἐκτροχιάστηκε τὸ τραῖνο βρισκόμουν μέσα σ' αὐτὸ μὲ τὸ Λάκη, τὸ μνηστῆρα μου. Πηγαίναμε στὸ Κιάτο, ὅπου ἔμεναν οἱ γονεῖς μου, γιὰ νὰ κάμωμε τοὺς γάμους μας.

Ὅταν ὁ Λινάκης μὲ ρώτησε, τοῦ τὰ εἶπα ὅλα.

— Πρέπει νὰ μάθω τὶ ἀπόγινε ὁ Λάκης, τοῦ φώναξα.

Κούνησε θλιβερὰ τὸ κεφάλι του.

— Ὁ Λάκης Γιαννίδης ἦταν μεταξὺ τῶν δέκα ἑπτὰ νεκρῶν, τῆς ἐκτροχιάσεως!..., μοῦ ἀπάντησε. Ξέσπασα σὲ λυγμούς.

Γιατὶ τώρα θυμόμουν πολὺ καλὰ τὸ Λάκη καὶ τὴ μεγάλη ἀγάπη ποὺ μᾶς ἔνωνε ἄλλοτε. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη εἶχε ξαναγυρίσει τώρα στὴν καρδιά μου.

Ἀπὸ αὐτὴ τὴ στιγμή, ἄρχισε τὸ μαρτύριό μου. Δὲν μπορῶ νὰ πῶ πὼς ἔσβησε ἡ ἀγάπη μου γιὰ τὸ γιατρό. Ἀλλὰ μιὰ ἄλλη ἀγάπη τὴν ἀνταγωνίζεται κι' αὐτὴ πάλι ἀνταγωνίζεται τὴν πρώτη. Ναί, ἀγαπῶ τὸ Λάκη, μ' ὅλο ποὺ δὲ βρίσκεται πιὰ στὴ ζωὴ κι' αἰσθάνομαι τὴν ἐπιθυμία νὰ μείνω πιστὴ στὴ μνήμη τοῦ. Κι' ἀγαπῶ ἐπίσης τὸ γιατρό.

Μίλησα καθαρὰ στὸ γιατρό.

— Ἡ ἀγάπη μου δὲν εἶνε τὸ ἴδιο ἀγνὴ ὅπως πρίν, τοῦ εἶπα. Τὸ παρελθόν μου, ποὺ ξύπνησε ξαφνικά, ὑψώνεται ἀνάμεσά μας. Δὲν μπορῶ νὰ γίνω γυναίκα σου.

Μὲ κατάλαβε κι' ἀπὸ λεπτότητα ἀπόφυγε νὰ μὲ πιέση.

Εἶμαι τώρα μόνη μου, ἔρημη καὶ δυστυχισμένη. Τὰ δυὸ παρελθόντα μου, τὸ παλιὸ καὶ τὸ πρόσφατο, συγκρούονται μέσα στὴν καρδιά μου. Κι' ἔχουν κάμει ἀληθινὴ κόλασι τὴ ζωή μου. Ἀλλοίμονο! Δὲν μπορῶ πιὰ ν' ἀντιδράσω...

ΜΙΡΑΝΤΑ

Ἐφευρέσεις γιὰ ἕνα νέο κόσμο

Τὸ «αἰώνιο σπίρτο» κι' ὁ ἥλιος στὴν μποτίλια

Στὰ τελευταῖα χρόνια, οἱ ἐπιστήμονες μᾶς ἔχουν παρουσιάσει ἐπανειλημμένως δελεαστικώτατες εἰκόνες ἑνὸς καινούργιου κόσμου, πολὺ καλλίτερου ἀπ' τὸ σημερινό. Βεβαιώνουν δὲ ὅτι, γιὰ νὰ πραγματοποιηθοῦν αὐτὰ τὰ θαυμάσια πράγματα ποὺ μᾶς ὑπόσχονται, ἀρκεῖ μόνο νὰ ἡσυχάσουμε ἐπὶ μερικὰ χρόνια ἀπ' τοὺς πολέμους — θερμοὺς καί... ψυχροὺς — γιὰ νὰ δοθῆ ἡ εὐκαιρία στοὺς τεχνικοὺς ν' ἀφιερώσουν ὅλο τὸν καιρό τους στὴν ἀνάπτυξι καὶ τὴν πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἀνακαλύψεων ποὺ ἔχουν ἤδη κάμει.

Τί θὰ λέγατε, π.χ., ἂν οἱ κουρτίνες σας, τὰ τραπεζομάντηλα, οἱ πετσέτες, οἱ μαξιλαροθῆκες, κλπ. διαρκοῦσαν σ' ὅλη σας τὴ ζωή, χωρὶς νὰ φθείρωνται καθόλου, διατηρῶντας πάντα ὅλη τὴ φρεσκάδα τους, ὅπως ἦσαν τὸν καιρὸ ποὺ τίς ἀγοράσατε;

Τὸ «θαῦμα» λοιπὸν αὐτὸ ἐπιτυγχάνεται μὲ μιὰ εἰδικὴ χημικὴ κατεργασία, ποὺ ἀνακαλύφθηκε στὴν ἐποχὴ τοῦ πολέμου. Τὸ ὕφασμα ἀλείφεται ἁπλῶς μ' ἕνα μίγμα καὶ γίνεται ἔτσι δέκα φορὲς ἀνθεκτικώτερο.

Θὰ παρατηρήσετε ἴσως ὅτι μπορεῖ νὰ βαρεθῆτε μὲ τὰ χρόνια τὸ ἴδιο πάντοτε ὕφασμα ἢ χρῶμα καὶ νὰ σᾶς κάμη κέφι νὰ τ' ἀλλάξετε. Μὰ κι' αὐτὸ δὲν εἶνε δύσκολο, χάρις σὲ μιὰ ἄλλη μέθοδο, ποὺ ἀποτελεῖ ἐπίσης ἐφεύρεσι τῆς πολεμικῆς περιόδου. Τὸ ὕφασμα ψεκάζεται μὲ κατάλληλο μίγμα, περίπου ὅπως ἡ καροσερὶ τῶν αὐτοκινήτων μὲ τὸ «ντοῦκο», κι' ἔτσι ἀλλάζει τελείως χρῶμα καὶ σύσταση.

Τὸ μεταξωτὸ π.χ. γίνεται ὅμοιο στὴν ἐμφάνισι μὲ μάλλινο, εἴτε μένει μεταξωτὸ ἀλλὰ διαφορετικοῦ χρώματος. Οἱ βελουδένιες κουρτίνες γίνονται σὰν μεταξωτές, κλπ. Ἡ μέθοδος αὐτὴ ἐφαρμόζεται ἀκόμη καὶ στὸ δέρμα. Ἔτσι, ἕνα ζευγάρι παπούτσια ἀπὸ κοινὸ δέρμα μποροῦν νὰ μεταβληθοῦν — ὁλόκληρα ἢ ἕνα μέρος τους — σὲ καστόρια.

Ἄλλες ἀνακαλύψεις τῶν πολεμικῶν χρόνων ἀπειλοῦν ν' ἀναστατώσουν τὴ βιομηχανία τῶν μεταξωτῶν καλτσῶν. Βρέθηκε π.χ. μιὰ μέθοδος, μὲ τὴν ὁποία δὲν φεύγουν ποτὲ οἱ πόντοι τῆς κάλτσας.

Ἕνα ἄλλο χημικὸ μίγμα, ποὺ ἀνακαλύφθηκε τυχαίως στὸν πόλεμο, κάνει ὅλα τὰ μάλλινα ὑφάσματα νὰ μὴ «μπαίνουν» μὲ τὸ πλύσιμο. Ἕνα παντελόνι, κατεργασμένο μ' αὐτὸ τὸ μίγμα, διατηρεῖ ἐπὶ μῆνες τὴν τσάκισί του σὰν ξυράφι.

Θὰ θέλατε, σίγουρα, ν' ἀγοράσετε γιὰ λίγα χιλιάρικα ὕφασμα γιὰ μιὰ ἀνδρικὴ φορεσιά! Ἔ λοιπόν, οἱ Ἀμερικανοὶ κι' οἱ Ἰταλοὶ ἐπιστήμονες κατώρθωσαν νὰ φτιάσουν πάμφθηνα ὑφάσματα μὲ ὡραία ἐμφάνισι καὶ ἀνθεκτικα, ἀπὸ ἀποβουτυρωμένο γάλα. Ἔτσι, θὰ βρῆ μιὰ ἀξιόλογη χρησιμοποίησι τὸ ὑπόλειμμα αὐτὸ ποὺ ἀπομένει μετὰ τὴν ἀφαίρεσι τοῦ βουτύρου ἀπ' τὸ γάλα.

Ἐξ ἄλλου, δὲν ἔχει κάμει ἀκόμη τὴν ἐμφάνισί του στὴν ἀγορὰ τὸ «αἰώνιο σπίρτο». Κι' ὅμως τὸ ἐφεῦρε πρὶν ἀπὸ 5 ὁλόκληρα χρόνια ἕνας Ἄγγλος ἐπιστήμων. Ἔχει μῆκος 6 πόντων καὶ διάμετρο μισοῦ πόντου. Μπορεῖ δὲ ν' ἀνάψη περὶ τὶς χίλιες φορές, ἂν τὸ τρίψη κανεὶς σὲ μιὰ ἀνώμαλη ἐπιφάνεια. Ὑπάρχουν καὶ τέτοια σπίρτα «ἀσφαλείας», ποὺ ἀνάβουν μόνο ἂν τριφτοῦν πάνω στὴν πλευρὰ τοῦ κουτιοῦ τους.

Τέλος, οἱ Ἀμερικανοὶ κατάφεραν νὰ μποτιλιάρουν καὶ νὰ διατηρήσουν γιὰ ἀπεριόριστο χρονικὸ διάστημα... τὸ ἡλιακὸ φῶς! Τὸ ἀποταμιεύουν σὲ μιὰ φωσφορίζουσα σκόνη, ποὺ τὴν παγώνουν ἔπειτα μέσα σ' ἕνα γυάλινο σωλῆνα μὲ ὑγρὸν ἀέρα. Ὅταν ἀργότερα ἡ σκόνη αὐτὴ ξεπαγώση, σκορπίζει μιὰ ἔντονη ἐν' αὐγό!

Ἔτσι, οἱ ἄρρωστοι κι' οἱ ἡλικιωμένοι, ποὺ χρειάζονται ἥλιο τὸ χειμῶνα, θὰ μποροῦν στὸ ἑξῆς νὰ τὸν ἔχουν ὁποιαδήποτε στιγμή, ἀγοράζοντάς τον.... κονσερβαρισμένο!

✪✪✪

Ἀλοιφὴ γιὰ τὸ τσίμπημα τῆς μέλισσας

Ὅσοι τοὺς ἔχει τσιμπήσει μέλισσα ἢ σφήκα, ξέρουν καλὰ πόσο ὀδυνηρὸ εἶνε αὐτὸ τὸ μικροατύχημα. Τελευταίως λοιπόν, ἕνα ἀγοράκι 5 ἐτῶν δέχθηκε τὴν ἐπίθεσι ἑνὸς σμήνους ἀπὸ μέλισσες, ποὺ τὸ τσίμπησαν ἑπτὰ φορὲς στὸ πόδι. Ἕνας γιατρὸς τοῦβαλε ἀμέσως ἀπάνω μιὰ ἀλοιφὴ ἀντιϊσταμινικὴ (ἀπ' αὐτὲς ποὺ χρησιμοποιοῦνται κατὰ τῆς ἀλλεργίας). Σ' ἕνα λεπτὸ τῆς ὥρας λοιπόν, κάθε πόνος εἶχε χαθῆ. Ἡ περίπτωσις αὐτὴ δείχνει ὅτι ἡ ἀλλεργία παίζει ρόλο στὸν πόνο καὶ στὸ πρήξιμο ποὺ προκαλοῦν τὰ τσιμπήματα τῶν ἐντόμων.

Τό ναυάγιο ΤΗΣ "ΚΑΪΡΕΝΑ"

Θαλασσινό διήγημα

ΕΝ εἶμαι ἕνας τιποτένιος, εἶπε ὁ Οὐάρρεν.

—Ὄχι, ἀπάντησε ὁ Κορμιάν. Ἀλλ' εἶσαστε ἕνα ναυάγιο ποὺ περιμάζεψα καὶ ποὺ ἐγὼ μόνο μπορῶ νὰ σᾶς δώσω κάποια ἀξία. Λοιπόν, εἴπαμε : δέκα χιλιάδες δολλάρια! Οὔτε ἕνα σέντς παραπάνω... Ποτὲ δὲν πλήρωσα τόσο ἀκριβά...

— Κι' ἂν ἀρνιόμουνα;

Ὁ Κορμιὰν σηκώθηκε ἀπὸ τὴν πολυθρόνα του, πλησίασε στὴν πόρτα καὶ τὴν ἄνοιξε ἀργά.

— Εἴσαστε ἐλεύθερος, εἶπε.

Ὁ Οὐάρρεν δὲν κουνήθηκε ἀπὸ τὴ θέσι του.

Ὁ Κορμιὰν ξανακάθησε στὸ γραφεῖο του.

—Ἀφήνω κατὰ μέρος τὸ ὅτι εἴσαστε ἕνα ναυάγιο, συνέχισε μὲ σαρκαστικὸ ὕφος. Ἀλλ' ἀνεξάρτητα ἀπ' αὐτὸ καὶ μόνο τὸ ὅτι μπήκατε στὸ γραφεῖο μου σᾶς ἀφήρεσε προκαταβολικὰ τὸ δικαίωμα ν' ἀρνηθῆτε. Ἀναρίθμητα ἀτία σᾶς εἶδαν καὶ τ' ὄνομά σας βρίσκεται τώρα στὰ χείλη ὅλων... Δὲν τὸ ξέρατε, λοιπόν, πὼς ἕνας ναυτικὸς ποὺ μπαίνει στὸ γραφεῖο μου χάνει γιὰ πάντα τὴν ὑπόληψί του;... Ἀλλὰ κερδίζει πλούσια τὴ ζωή του. Διάβολε! Δέκα χιλιάδες δολλάρια δὲν εἶναι λίγα γιὰ ἕνα ταξίδι σὰν αὐτὸ ποὺ σᾶς προτείνω. Ἂν ἡ ὄμορφη Νόρα δὲν σᾶς τὰ φάῃ μέσα σὲ μιὰ νύχτα, μπορεῖτε νὰ ζήσετε μ' αὐτὰ ἕξη μῆνες...

— Τὸ ἐπάγγελμα ποὺ κάνετε εἶναι ἐλεεινό, Κορμιάν!

— Μὴν ξεχνᾶτε πὼς εἶμαι μιγάς. Τὸ χρέος μου εἶναι νὰ ζῶ στὸ περιθώριο τῆς κοινωνίας... σὰν ἕνα σκουλήκι. Κάνω, λοιπόν, τὶς δουλειὲς ποὺ ταιριάζουν σ' ἕνα σκουλήκι.

— Νοιώθω μεγάλη ἐπιθυμία νὰ σᾶς σκοτώσω, Κορμιάν! εἶπε ὁ Οὐάρρεν.

Ὁ μιγὰς δὲν ἔδειξε τὴν παραμικρὴ ταραχή. Ἄνοιξε μόνο ἕνα συρτάρι, ἔβγαλε ἀπὸ κεῖ μερικὰ χαρτονομίσματα κι' ἄρχισε νὰ μετράῃ.

— Δέκα χιλιάδες, εἶπε σὲ μιὰ στιγμή, ἁπλώνοντας τὸ χέρι του πρὸς τὸ μέρος τοῦ συνομιλητοῦ του.

— Σύμφωνοι, μουρμούρισε βάζοντας τὰ χρήματα στὴν τσέπη ὁ Οὐάρρεν.

—Ἡ «Καϊρένα» θὰ φύγῃ αὔριο, τοῦ εἶπε ὁ Κορμιάν. Τὸ φορτίο βρίσκεται κι' ὅλας στ' ἀμπάρια.

Ἔπειτα ἀπὸ λίγη ὥρα, ὁ Οὐάρρεν καθόταν πλάϊ στὴ μικρὴ χορεύτρια μέσα στὸ μπὰρ «Μαλουί». Ἡ Νόρα τοῦ χαμογελοῦσε κι' ἦταν εὐτυχισμένος. Εἶχε ξεχάσει πιὰ τὸν Κορμιὰν καὶ τὴν ἄτιμη συμφωνία ποὺ εἶχε κλείσει μαζί του.

Ἡ «Καϊρένα» ἔφυγε τὴν ἄλλη μέρα κατὰ τὸ βράδυ. Καθισμένος στὸ τραπέζι του, ὁ Οὐάρρεν συμβουλευόταν τὸ χάρτη. Σὲ μιὰ στιγμή, τὸ χέρι του, ποὺ κρατοῦσε ἕνα κόκκινο μολύβι, κινήθηκε μηχανικὰ καὶ χάραξε ἕνα σταυρὸ σ' ἕνα σημεῖο. Ἦταν κάπου πρὸς τὸ μέρος ποὺ σμίγουν τὰ νερὰ τῆς θάλασσας τῆς Μπάντα καὶ τοῦ κόλπου τοῦ Μπονί.

Ὁ Οὐάρρεν ἀνέβηκε κατόπιν στὴ γέφυρα κι' ἔδωκε τὶς ἀπαραίτητες ὁδηγίες στὸ Μπάκφορντ, τὸ δεύτερο πλοίαρχο.

Ἡ «Καϊρένα» πῆρε ἀμέσως τὴν κατεύθυνσι τῆς Ἰνσουλίνδης, πλέοντας μακρυὰ ἀπὸ τὸ δρόμο ποὺ ἀκολουθοῦσαν τὰ ἄλλα πλοῖα.

Τὸ ἄλλο πρωΐ ἕνα μικρὸ σκάφος ἐμφανίστηκε στὸν ὁρίζοντα. Ἦταν τὸ «Βόλαμ» ἕνα ναυαγοσωστικό, ποὺ βρισκόταν στὴν ὑπηρεσία τοῦ Κορμιάν.

Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ναῦτες ποὺ βρίσκονταν στὸ κατάστρωμα τὸ ἀναγνώρισαν καὶ σήκωσαν τὰ μάτια τους πρὸς τὸ μέρος τῆς γέφυρας.

— Τὸ «Βόλαμ»! εἶπαν ὅλοι μὲ μιὰ φωνή.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν ἤξεραν τί ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ, ἀλλ' ἦσαν βέβαιοι πὼς κάτι θὰ γινόταν.... Αὐτὸ τὸ « κάτι » τὸ ἤξεραν μόνο ὁ Οὐάρρεν κι' ὁ δεύτερος πλοίαρχος. Ἐπρόκειτο γιὰ μιὰ ἀπάτη, ἢ καλύτερα γιὰ μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἀπάτες.

Ἡ «Καϊρένα» ἦταν ἕνα καινούργιο πλοῖο. Ἀλλ' αὐτὸ ποὺ κυβερνοῦσε τώρα ὁ Οὐάρρεν ἦταν ἕνα παληοκάραβο, ποὺ ὁ Κορμιὰν εἶχε βγάλει ἀπὸ τὸ «νεκροταφεῖο» του καὶ τοῦ εἶχε δώσει τὸ ὄνομα τῆς «Καϊρένα». Στὸ διάστημα αὐτό, ἡ πραγματικὴ «Καϊρένα» ταξίδευε στὶς θάλασσες τοῦ Νότου μ' ἄλλο ὄνομα.

Αὐτὴ ἦταν ἡ πρώτη ἀπάτη. Ἡ δεύτερη ἦταν πὼς ἡ «Καϊρένα», σύμφωνα μὲ τὰ ἐπίσημα χαρτιά, μετέφερε ἕνα μεγάλο ἀριθμὸ γεωργικῶν μηχανημάτων καὶ τρακτὲρ στὴν Ἱσπανία. Στὴν πραγματικότητα, τὸ πλοῖο ποὺ κυβερνοῦσε ὁ Οὐάρρεν εἶχε στ' ἀμπάρια του μερικὰ παληοσιδερικά.

Στὸ ὡρισμένο σημεῖο, λοιπόν, αὐτὸ τὸ πλοῖο θἄπιανε φορτία καὶ θὰ βούλιαζε. Τὸ «Βόλαμ», ποὺ θὰ περνοῦσε τυχαῖα δῆθεν ἀπὸ κεῖ, θἄσωζε τὸ πλήρωμα. Κι' ὁ Κορμιὰν θὰ τσέπωνε δυὸ γερὲς ἀσφάλειες. Μιὰ γιὰ τὸ πλοῖο καὶ μιὰ γιὰ τὸ ψεύτικο φορτίο, ἐνῶ, ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος, ἡ ἀληθινὴ «Καϊρένα» καὶ τὰ μηχανήματα θἄμεναν στὴν κατοχή του. Ὅσο γιὰ τὸν Οὐάρρεν, εἶχε πάρει προκαταβολικὰ τὶς δέκα χιλιάδες δολλάρια. Ὁ Μπάκφορντ θὰ εἰσέπραττε δυὸ χιλιάδες δολλάρια, μόλις ἔφταναν στὸ Μακάν. Κι' ἄλλες τρεῖς χιλιάδες δολλάρια θὰ μοιράζονταν οἱ ναῦτες ποὺ ἀποτελοῦσαν τὸ πλήρωμα.

Τὸ πρωΐ τῆς τέταρτης ἡμέρας, ὁ Μπάκφορντ ἔστειλε ἕνα ναύτη νὰ φωνάξῃ τὸν κυβερνήτη.

—Φτάσαμε ,τοῦ εἶπε, ὅταν ὁ Οὐάρρεν ἀνέβηκε στὴ γέφυρα.

— Κάμε λοιπὸν ὅ,τι ξέρεις, τοῦ εἶπε ὁ Οὐάρρεν.

Ὁ Μπάκφορντ δὲν χρειάστηκε νὰ ξανακούσῃ αὐτὴ τὴ διαταγή. Κατέβηκε ἀμέσως στὴν τροφαποθήκη, ἄνοιξε δυὸ τενεκέδες μὲ βενζίνη ποὺ βρίσκονταν ἐκεῖ κι' ἔχυσε τὸ περιεχόμενό τους στὸ πάτωμα. Ἔπειτα, ἀποτραβήχτηκε ἀρκετά, ἄναψε μὲ τὸν ἀναπτῆρα του ἕνα κομμάτι στουπὶ καὶ τὸ πέταξε πρὸς τὸ μέρος, ὅπου ἦταν χυμένη ἡ βενζίνη.

Σὲ λίγο, τεράστιες φλόγες ἄρχισαν ν' ἀνεβαίνουν ἀπὸ τ' ἀμπάρια.

— Στεῖλε τὸ σῆμα κινδύνου! εἶπε στὸ δεύτερο πλοίαρχο ὁ Οὐάρρεν μόλις αὐτὸς ἀνέβηκε στὴ γέφυρα.

Οἱ φλόγες φούντωναν ὁλοένα καὶ πιὸ ἀπειλητικές.

— Κατεβᾶστε τὶς βάρκες! πρόσταξε ὁ Οὐάρρεν.

Ὅλο τὸ πλήρωμα πῆρε θέσι στὶς δυὸ ἀπ' αὐτές. Ἔμενε μιὰ μόνη, ἡ μικρότερη ἀπὸ ὅλες.

—Ἀπομακρυνθῆτε! πρόσταξε ὁ Οὐάρρεν. Θὰ στείλω ἕνα ἀκόμη S.O.S κι' ἔπειτα θὰ φύγω μόνος μου μὲ τὴ μικρὴ βάρκα.

Ἀλλὰ δὲν ἔφυγε. Γιατὶ δὲν εἶχε σκοπὸ νὰ φύγῃ. Ἡ ἀξιοπρέπεια κι' ὁ ἐγωϊσμὸς του εἶχαν ξυπνήσει μέσα στὴν ψυχή του.

Ἦταν δυνατό, λοιπόν, νὰ εἶχε ξεπέσει τόσο πολύ, αὐτὸς ποὺ ὅλοι τὸν θεωροῦσαν σὰν ἕναν ἀπὸ τοὺς καλύτερους ναυτικούς, ποὺ ταξίδευαν στὶς θάλασσες τῆς Κίνας; Κι' ὅμως ἦταν ἀλήθεια! Καὶ σ' αὐτὸ τὸ κατάντημα τὸν εἶχαν φέρει τὰ ὄμορφα μάτια τῆς μικρῆς Νόρας.

Ἀλλ' ὁ Οὐάρρεν δὲν ἤθελε τώρα νὰ ξαναϊδῆ οὔτε τὴ Νόρα, οὔτε τὸν Κορμιάν, οὔτε κανένα. Θὰ ἔμενε ἐκεῖ, πάνω σ' αὐτὸ τὸ πλοῖο ποὺ καιγόταν καὶ ποὺ ἦταν ὁ σιωπηλὸς μάρτυς τῆς καταπτώσεως καὶ τῆς ἀτιμίας του, γιὰ νὰ ἐξιλεωθῆ.

Οἱ ναῦτες τοῦ φώναζαν ἀπὸ τὶς βάρκες κι' ὁ καπετάνιος τοῦ «Βόλαμ» χτυποῦσε ἀδιάκοπα τὴ σειρήνα, γιὰ νὰ τοῦ ὑπενθυμίσῃ πὼς ἦταν καιρὸς ν' ἀπομακρυνθῆ.

Ἀλλ' ὁ πλοίαρχος Οὐάρρεν δὲν κινήθηκε ἀπὸ τὴ θέσι του.

Σὲ μιὰ στιγμή, τὸ πλοῖο ἔγειρε στὰ πλάγια κι' ἔπειτα ἐξαφανίστηκε ἀργὰ κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ.

Στὴ θέσι ὅπου βρισκόταν πρὶν ἀπόμεινε ἕνας ὁλόμαυρος καπνός, ποὺ κι' αὐτὸς διαλύθηκε σιγὰ - σιγά.

Τὸ «Βόλαμ» ἔβαλε σὲ λίγο πλώρη γιὰ τὸ Μακάν. Ὅλο τὸ πλήρωμα τοῦ ναυαγισμένου πλοίου βρισκόταν πάνω στὸ ναυαγοσωστικό. Ὅλο ἐκτὸς ἀπὸ τὸν πλοίαρχο. Ὁ Οὐάρρεν εἶχε ξεπλύνει τὴν ἀτιμία του μέσα στὰ βαθειὰ νερὰ τῆς θάλασσας τῆς Ἰνσουλίνδης.

ΖΑΝ ΦΕΓΚΑ

Η ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ τῶν Ντὺ Πὸν

Ἐπλούτισαν ἀπό... τὶς γυναῖκες

«Ἂν ἕνα παιδάκι ἔχῃ μεγάλη ἀνάπτυξι καὶ ξεπεράσῃ στὰ δέκα ὀχτὼ του χρόνια τὸ ἕνα μέτρο καὶ ὀγδόντα, γιὰ νὰ φτάσῃ τὰ δύο μέτρα καὶ νὰ γίνῃ ἕνας κολοσσὸς στὰ εἴκοσι χρόνια του, θὰ πῆτε πὼς ἔκαμε ἄσχημα καὶ ὑπέπεσε σὲ σφάλμα;»

Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐπιχείρημα ποὺ ἐπικαλοῦνται οἱ συνήγοροι τῶν Ντὺ Πὸν κάθε φορὰ ποὺ πρόκειται νὰ ὑπερασπισθοῦν τοὺς πελάτες τους.

Τὸ ἔγκλημα τῶν Ντὺ Πὸν εἶναι ὅτι παραβαίνουν συνεχῶς καὶ συστηματικὰ τὸ νόμο ποὺ ἀπαγορεύει τὰ τράστ. Ὡς σήμερα, ἔχουν ἀντιμετωπίσει δεκάδες φορὲς τὰ δικαστήρια. Ἀλλὰ κερδίζουν πάντα ὅλες τὶς δίκες.

Οἱ Ντὺ Πὸν εἶναι οἱ ἀληθινοὶ κυρίαρχοι τῆς ἀμερικανικῆς ἀγορᾶς. Ἀπὸ τὰ ἐργοστάσιά των διοχετεύονται στὴν κατανάλωσι 2200 προϊόντα, ἀπὸ τὶς βοῦρτσες τῶν δοντιῶν καὶ τὸ σελλοφὰν ὡς τὰ ἐλαστικὰ αὐτοκινήτων καὶ τὰ ἀντικείμενα νάϋλον. Μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν ἐπίσης ὡς οἱ δημιουργοὶ τῆς ἀτομικῆς βόμβας. Γιατὶ αὐτοὶ κατεσκεύασαν καὶ ἐξώπλισαν τὰ ἐργοστάσια τοῦ Κλίντον καὶ τοῦ Χάνφορντ. Τὸ τελευταῖο στοίχισε 350 ἑκατομμύρια δολλάρια. Ἀλλ' οἱ Ντὺ Πὸν ζήτησαν ἀπὸ τὸ κράτος μόνον 1 δολλάριο!

Ἀπὸ 150 χρόνια οἱ Ντὺ Πὸν κατέχτησαν μιὰ ἐξέχουσα θέσι στὴν Ἱστορία τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν. Ἀρχηγὸς τῆς δυναστείας ἦταν ὁ Πέτρος Σαμουὴλ Ντὺ Πὸν ἀπὸ τὴ γαλλικὴ πόλι Νεμοὺρ (γι' αὐτὸ οἱ Ντὺ Πὸν ἔχουν προσθέσει σήμερα καὶ τὸ «ντὲ Νεμοὺρ» στὸ ὄνομά τους), ποὺ κατέφυγε στὴν Ἀμερικὴ κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἀφοσιώθηκε στὴ γεωργία Ὁ γυιός του Ἐλευθέριος Εἰρηναῖος σπούδασε στὸ Παρίσι χημεία καί, ὅταν ξαναγύρισε στὴ νέα πατρίδα του, τὴν Ἀμερική, ἵδρυσε ἕνα ἐργοστάσιο ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, ποὺ ἔγινε μέσα σὲ ἐλάχιστο χρονικὸ διάστημα τὸ μεγαλύτερο τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἀπ' αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἀρχίζει ἡ δύναμις τῆς δυναστείας τῶν Ντὺ Πόν. Οἱ διάδοχοι τοῦ Ἐλευθερίου Εἰρηναίου δὲν περιωρίστηκαν στὶς ἐκρηκτικὲς ὕλες, ἀλλ' ἐπεξέτειναν τὴ δράσι τους καὶ σὲ πολλοὺς ἄλλους κλάδους καὶ κατώρθωσαν νὰ πάρουν στὴν κατοχή τους 4000 διπλώματα εὑρεσιτεχνίας καὶ νὰ ἱδρύσουν 84 ἐργοστάσια — κολοσσούς, ποὺ εἶναι μεταξὺ τῶν μεγαλυτέρων καὶ ἰσχυροτέρων τοῦ κόσμου.

Τὰ μέλη τῆς δυναστείας εἶναι σήμερα 128 (ἄντρες καὶ γυναῖκες). 700 ἄλλοι Ντὺ Πόν, ποὺ ἀνήκουν στὴν κατηγορία τῶν «πτωχῶν συγγενῶν», κατέχουν διάφορες ἐμπιστευτικὲς θέσεις στὶς ἐπιχειρήσεις τους.

Οἱ Ντὺ Πὸν κάνουν «οἰκογενειακοὺς» γάμους. Μ' ἄλλα λόγια, δὲν παντρεύονται γυναῖκες ἀπὸ ἄλλη οἰκογένεια. Ἔτσι, ἡ δύναμις τῆς οἰκογενείας ἐνισχύεται ὁλοένα καὶ κανεὶς ξένος δὲν μπορεῖ νὰ εἰσχωρήσῃ στοὺς κόλπους της.

Ὅπως συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς Ρότσχιλντ, ὁ ἀρχαιότερος τῶν Ντὺ Πὸν θεωρεῖται ἀρχηγὸς καὶ πατριάρχης τῆς οἰκογενείας. Οἱ Ντὺ Πὸν μπορεῖ νὰ ἔχουν τὰ ἰδιαίτερα μίσῃ καὶ τὶς ἐχθρότητές των, μπορεῖ ἀκόμη νὰ ὑποσκάπτουν ὁ ἕνας τὴ θέσι τοῦ ἄλλου. Ἀλλά, σ' ὅλες αὐτὲς τὶς διαμάχες τους, ὑπάρχει ἕνα ὅριο καὶ ἕνας ὑπέρτατος νόμος: ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις τῆς οἰκογενείας. Ἕνας Ντὺ Πὸν μπορεῖ νὰ ὑποσκάψῃ τὴ θέσι ἑνὸς ἄλλου Ντὺ Πόν, ἀλλὰ ποτὲ πρὸς ὄφελος τρίτου. Ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος, ὁ ἄνθρωπος ποὺ θὰ τολμήσῃ νὰ βλάψῃ ἢ νὰ προσβάλῃ ἕνα Ντὺ Πόν, μπορεῖ νὰ εἶναι ἐκ τῶν προτέρων βέβαιος ὅτι θὰ ἔχῃ ὅλους τοὺς Ντὺ Πὸν ἐναντίον του.

Οἱ Ντὺ Πόν, ὅπως λένε οἱ Ἀμερικανοὶ ὀφείλουν τὴ δύναμι καὶ τὰ πλούτη τους στὶς γυναῖκες. Ἀλλ' ἂς σπεύσωμε νὰ προσθέσωμε: στὶς ἀνώνυμες γυναῖκες, ποὺ ἀποτελοῦν τὴ μεγαλύτερη πελατεία τῶν προϊόντων Ντὺ Πόν. Τὰ 2/3 τῆς παραγωγῆς τῶν ἐργοστασίων τους εἶναι εἴδη ποὺ ἀφοροῦν τὶς γυναῖκες.

Ἡ λιτότης τῶν Ντὺ Πὸν εἶναι παροιμιώδης. Τὰ ἀμύθητα πλούτη των εἶναι — θὰ μποροῦσε νὰ πῆ κανεὶς — ἀφανῆ. Μ' ἄλλα λόγια δὲν τὰ ἐπιδεικνύουν. Ἡ ζωή τους κυλάει ἁπλᾶ, ἤρεμα καὶ ἀθόρυβα. Ζοῦν, ἄλλωστε, πολὺ «οἰκογενειακά». Δὲν πηγαίνουν σὲ ξένες κοσμικὲς συγκεντρώσεις. Καὶ στὶς δικές τους οἱ ἄνθρωποι ποὺ δὲν ἔχουν τὸ ὄνομα Ντὺ Πὸν μετριοῦνται στὰ δάχτυλα.

Ἀλλὰ τὸ ἀμερικανικὸ δημόσιο τὰ ἔχει βάλει ἀπὸ καιρὸ μαζί τους. Οἱ ἐπιχειρήσεις τους ἀποτελοῦν ἕνα τεράστιο καὶ παντοδύναμο τράστ, ποὺ ὑφίσταται πάντοτε παρὰ τὶς σχετικὲς ἀπαγορεύσεις τῶν νόμων. Ποιὸς θὰ νικήσῃ σ' αὐτὴ τὴν ἄγρια διαμάχη. Οἱ Ντὺ Πὸν ἢ τὸ Κράτος; Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸ προβλέψῃ.

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Ἰατρὸς Γυναικολόγος — Μαιευτήρ
Δέχεται 9-12 καὶ 4-6 ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει. Χαρ. Τρικούπη 113. Τηλ. 63-885.

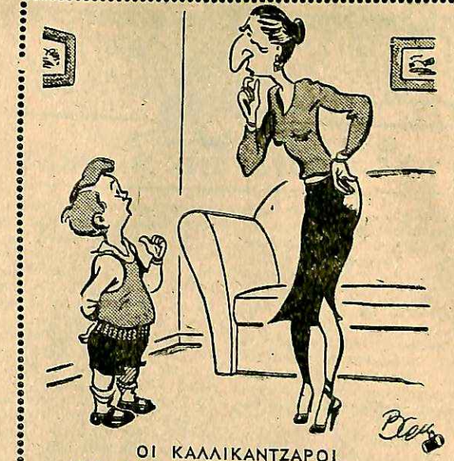

ΟΙ ΚΑΛΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ

— Θεία Ἀρσινόη, δὲν θὰ φύγετε ἐσεῖς; Τρεῖς μέρες εἶναι ποὺ χυοῦν ἀγιάσει τὰ νερά!...

(Τοῦ Β. Χριστοδούλου)

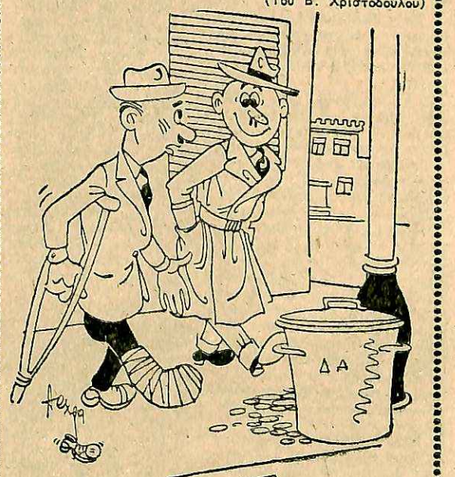

—Δυστύχημα;

—Ὄχι... Ποδαρικό!

(Τοῦ Ἀρχέλαου)

«Διάδρομοι» γιὰ τ' ἀεροπλάνα

Οἱ Ἄγγλοι φροντίζουν νὰ προετοιμάσουν τὰ πράγματα γιὰ τὴν ὀχι μακρυνὴ ἐποχὴ ποὺ θὰ κυκλοφοροῦν καθημερινῶς μὲ ἀεροπλάνα, ὅπως σήμερα μὲ τὰ λεωφορεῖα ἢ τὰ ταξί. Καθορίζουν δηλαδὴ «ἐναερίους διαδρόμους», ποὺ θὰ περνοῦν πάνω ἀπ' τοὺς κυριώτερους δημοσίους δρόμους καὶ θὰ παρέχουν ἀπόλυτη ἀσφάλεια στοὺς ταξειδιώτες τοῦ ἀέρος. Κάθε τέτοιος διάδρομος θἄχῃ πλάτος 160 χιλιομέτρων καὶ ὕψος 1.500 — 3.000 μέτρων. Σὲ διάφορα δὲ σημεῖα του θὰ περνοῦν ἠλεκτρομαγνητικὰ κύματα, σὰν τοῦ ραδιοφώνου, ποὺ θὰ χρησιμεύουν ἀφ' ἑνὸς ὡς χιλιομετρικὲς στῆλες κι' ἀφ' ἑτέρου ὡς σήματα γιὰ τὴ ρύθμισι τῆς κυκλοφορίας τῶν ἀεροπλάνων.

Ὁ ἄνθρωπος ἀφοῦ διερρύθμισε καὶ μοίρασε τὴ γῆ, ἀρχίζει τώρα νὰ κατανέμῃ καὶ τὰ οὐράνια πλάτη καὶ μήκη ὄχι μόνο ἀνάμεσα στὰ κράτη ἀλλὰ καὶ μέσα στὶς πόλεις.

—Καὶ νὰ σκεφθῆς ὅτι μὲ πᾶνε μέσα, διότι ἔπαιζα, λέει «τ υ χ ε ρ ὰ» παιγνίδια...

(Τοῦ Σ. Πολενάκη)

Εξωτικές Ιστορίες

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΜΙΑΡΚΑΣ

Δειλινό... "Ορθια 'στο πίσω μέρος τοῦ κάρρου της ἡ Μιάρκα κόρη τοῦ Μπαγκρουζί, ἐγγονή τοῦ Ρίβνο, πριγκήπισσα τῆς τσιγγάνικης φυλῆς τοῦ Κάντια τραγουδοῦσε. Τὸ τραγοῦδι της χάϊδευε τὶς καρδιὲς τῶν τσιγγάνων, ποὺ στέκονταν μέσα στὸν κύκλο τῶν κάρρων. Ὅλοι, ἄντρες γυναῖκες καὶ παιδιὰ σώπαιναν ὅταν ἡ Μιάρκα τραγουδοῦσε γιὰ τὸ λαό της.

Ἀκόμα καὶ ἡ Ποῦζλο, ἡ μεγάλη σταχτειὰ ἀρκοῦδα ταλάντευε ἀργὰ τὸ κεφάλι της μὲ τὸ ρυθμὸ τοῦ τραγουδιοῦ.

Στὶς ἀτέλειωτες περιπλανήσεις τῶν τσιγγάνων τὰ τραγούδια τῆς Μιάρκας ἦσαν ἐλπίδα, ὑπόσχεση, χαρά...

Τὸ τραγοῦδι τῆς Μιάρκας ἔσβυσε μὲ τὸ ἠλιοβασίλεμα. Ἡ κατασκήνωσι ξαναβρῆκε τὴ ζωηρότητά της.

Ἀξαφνα ἀκούστηκε ἀπὸ τὸν γκρίζο δρόμο ἕνα μακρυὸ τραγοῦδι ἀπὸ πολλὲς φωνές.

Ἔφθανε ἡ φυλὴ τοῦ Χαχουάλ, ἐκείνη ποὺ φύλαγε τὰ βιβλία τῶν νόμων γιὰ ὅλους τοὺς τσιγγάνους τῆς Γρενάδας. Ἕνας ἄλλος κύκλος καρρων σχηματίσθηκε γύρω ἀπὸ τὸν πρῶτο. Οἱ δυὸ φυλὲς ἑνώθηκαν χαιρετώντας τὸν πρίγκηπα Τιάρκο τῆς φυλῆς τοῦ Χαλκουάλ, ποὺ θὰ γινόταν ἴσως πολὺ γρήγορα βασιλιὰς τῶν Τσιγγάνων.

Ἐκεῖνος χαμογελοῦσε πάνω ἀπὸ τὸ πλῆθος. Τὰ κόκκινα κεντήματα τῆς μπλούζας του ἔλαμπαν στὶς τελευταῖες ἀκτῖνες τοῦ ἥλιου.

Κατέβηκε ὕστερα ἀπ' τὸ κάρρο του, ἄνοιξε δρόμο ἀνάμεσα στὸ πλῆθος κι' ἔφτασε στὸ κάρρο τῆς Μιάρκας.

—Κόρη τοῦ Μπαγκρουζί, τῆς εἶπε, ἐγγονὴ τοῦ Ρέβνο, πριγκήπισσα τῶν τσιγγάνων, χαιρετῶ σ' ἐσένα τὴν ὡμορφιὰ τοῦ λαοῦ μας, τὴ φωνὴ τῆς φυλῆς μας!

Ἐκείνη αἰσθάνθηκε τὸ αἷμα της νὰ κυλάει ζεστὸ στὶς φλέβες της.

— Καλῶς ἤρθες, Τιάρκο! ψιθύρισε.

Καὶ πρόσθεσε:

—Ἀνέβα στὸ σπίτι μου ποὺ εἶναι καὶ δικό σου...

—Ἔτσι δέχτηκε στὸ κάρρο της ἐκεῖνον ποὺ θὰ γινόταν ἴσως κάποτε βασιλιὰς τῶν τσιγγάνων. Τῆς ἄρεσε τόσο τὸ ἁρμονικὸ πρόσωπό του, τὸ ᾠμένο ἀπὸ τὸν ἄνεμο καὶ τὸν ἥλιο... Τὸν ἀγάπησε μὲ τὴν πρώτη ματιά, καὶ ἀγαπήθηκε ἀπ' αὐτόν...

Καὶ τοῦ ἔδωσε τὰ πάντα, τὴ χλιαρὴ ἐκείνη νύχτα, χωρὶς νὰ ἔχῃ γίνει ὁ γάμος τους, κατὰ τὰ ἔθιμα τῶν τσιγγάνων. Στὴν ἀρχή, δὲν τὸ ἔμαθε κανεὶς ἀπὸ τὶς δυὸ φυλές, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ποῦζλο, ποὺ εἶχε μείνει ξυπνητή, μελαγχολική, στὴ φεγγαρόλουστη νύχτα...

Ἐπὶ δέκα μέρες, οἱ δυὸ ἀγαπημένοι ἔζησαν μόνο μὲ τὸ πάθος τους, ποὺ τοὺς φλόγιζε καὶ τοὺς ἔλυωνε... Εἶχαν ὅμως παραβῆ τοὺς νόμους: Δυὸ πρίγκηπες τσιγγάνοι δὲν μποροῦν ν' ἀγαπηθοῦν χωρὶς νὰ παντρευτοῦν. Τοὺς τὸ ἀπαγόρευαν ἀμείλικτα οἱ παλιοὶ νόμοι, οἱ κλεισμένοι σὲ μιὰ σιδεροδεμένη κασετίνα, στὸ ἀμάξι τοῦ Τιάρκο. Ἔτσι τὴν δεκάτη ἡμέρα, ὁ Τιάρκο βρῆκε στὴν κατασκήνωσι μαζεμένους τοὺς γέρους τῆς φυλῆς του, ποὺ ἤθελαν νὰ βάλουν τέλος στὸ σκάνδαλο ποὺ εἶχε γίνει γνωστὸ σ' ὅλους.

—Ἁμάρτησες! τοῦ εἶπε αὐστηρὰ ὁ Βοῦνι, ὁ γεροντότερος τῆς φυλῆς. Τὸ σφάλμα σου μᾶς ντροπιάζει ὅλους! Γιὰ τὴν τιμὴ τῆς φυλῆς μας, πρέπει νὰ φύγουμε ἀμέσως. Δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται πιὰ νὰ παντρευτῆς μ' ἐκείνη, μὲ τὴν ὁποία παρέβης τοὺς νόμους μας! Ἔσφαλες καὶ θὰ τιμωρηθῆς!

Δὲν μποροῦσε ὁ Τιάρκο νὰ παλέψῃ μὲ τοὺς νόμους, ποὺ εἶχαν γίνει πρὸ αἰώνων. Ἔσκυψε τὸ κεφάλι του καὶ φίλησε τὸ χέρι τοῦ Βοῦνι λέγοντάς του:

— Συχώρεσέ με!

Τὸ ἄλλο πρωὶ εἶχε μείνει ἕνας μόνο κύκλος κάρρων. Ἡ φυλὴ τοῦ Τιάρκο εἶχε φύγει τὴ νύχτα ἀθόρυβα.

Ὅταν ἡ Μιάρκα πρόβαλε ἀπὸ τὸ κάρρο της, κατάλαβε. Καὶ ἡ καρδιά της πόνεσε. Ἔχασε τὰ νύχια της στὶς σάρκες της γιὰ μὴ κλάψῃ, γιατὶ μιὰ τσιγγάνα πριγκήπισσα δὲν μπορεῖ νὰ κλαίῃ, γιατὶ πρέπει νὰ εἶναι ἰσχυρότερη ἀπὸ κάθε θλῖψι...

Κύτταξε τὸ δρόμο ποὺ εἶχε πάρει μακρυὰ τὸν Τιάρκο. Ἔπειτα τέντωσε τὸ χέρι της πρὸς τὴν ἀντίθετη διεύθυνσι.

— Φεύγουμε! φώναξε στὸ λαό της.

★

«Ὅποιος ἐρωτεύεται δὲν τραγουδάει πιά», λέει ἕνα παλιὸ τσιγγάνικο τραγοῦδι.

Κι' ἡ Μιάρκα ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη δὲν ξανατραγούδησε. Ἡ φωνὴ τῆς φυλῆς τοῦ Κάντια εἶχε σωπάσει.

Ἀκόμα κι' ἡ γκρίζα ἀρκοῦδα εἶχε μελαγχολήσει...

Ὅλη ἡ φυλὴ τοῦ Κάντια ἦταν βαθειὰ θλιμμένη!...

Κι' ἐπὶ τέλους, μερικοὶ ἀπ' τοὺς τσιγγάνους, μαζεύτηκαν κι' ἀπεφάσισαν νὰ κάμουν τὰ πάντα γιὰ νὰ ξαναδώσουν τὴ χαρὰ στὴ Μιάρκα. Ἔφυγαν μέσα στὴ νύχτα ἀκολουθοῦμενοι ἀπ' τὴν ἀρκοῦδα μὲ τὴν ὁποία θὰ κέρδιζαν στὸ δρόμο τοὺς χρήματα, γιὰ νὰ ἐξακολουθήσουν τὸ ταξεῖδι τους. Ὁ δρόμος ἦταν μακρὺς καὶ γεμάτος σκόνη.

Οἱ τσιγγάνοι ἦσαν κουρασμένοι καὶ κουρελιασμένοι ὅταν ἔφτασαν στὴν κατασκήνωσι τοῦ Τιάρκο.

Μαζεύθηκαν κάτω ἀπ' τὸ κάρρο του καὶ τὸν ἱκέτευαν:

—Ξαναδῶσε μας τὴ φωνὴ τῆς φυλῆς μας!

Ἐκεῖνος κατάλαβε. Καὶ τοῦ φάνηκε ὅτι ἔνα μαχαίρι χωνόταν ἀργὰ στὴν καρδιά του.

—Δὲν μπορῶ!... ἀποκρίθηκε. Ζητῆστε μου τὴν καρδιά μου, τὴ ζωή μου, ὅλα τὰ ὑπάρχοντά μου καὶ θὰ σᾶς τὰ δώσω. Αὐτὸ ὅμως ὄχι... Οἱ νόμοι μας δὲν μ' ἀφήνουν πιὰ νὰ παντρευτῶ τὴ Μιάρκα, ὕστερα ἀπ' ὅ,τι ἔγινε.

Τότε ὅμως εἶδαν τὴν Ποῦζλο, τὴ γρηᾶ ἀρκοῦδα ν' ἀγριεύῃ. Ὥρμησε πάνω στὸν Τιάρκο, σπάζοντας τὴν ἁλυσίδα της, τὸν ἄρπαξε ἀνάμεσα στὰ μαλλιαρὰ μπράτσα της καὶ τὸν ἔσφιξε μὲ τὴν τεράστια δύναμί της.

Μέσα στὴν τραγικὴ σιωπή, ἀκούστηκε ἡ βαθειὰ ἀναπνοὴ τοῦ Τιάρκο, τὰ πλευρά του ποῦσπαζαν!... Δὲν ἐπιχειροῦσε κἀν ν' ἀμυνθῆ... Ἔπειτα τὸ σῶμα του ἔμεινε ἀκίνητο, ἄψυχο πειά!

★

Τὸ χιόνι εἶχε σωριαστῆ γύρω ἀπὸ τὴν κατασκήνωσι.

Ἡ Μιάρκα διέκρινε μαρκυὰ κάτι σκοῦρο, κάτι ζωντανό, ποὺ κουνιόταν.

Ὅταν ἡ πένθιμη συνοδεία ἔφτασε κοντά' τὴς καὶ μπόρεσε νὰ δῇ τὸ ὠραῖο πρόσωπο τοῦ ἀγαπημένου της, σφραγισμένο ἀπ' τὸ θάνατο, συγκέντρωσε ὅλες τὶς δυνάμεις της, τέντωσε τὸ σῶμα της καὶ μέσα στὴν ἀπόλυτη σιωπή, ἀντίχησε ἡ φωνή της, ἡ φωνὴ τοῦ Κάντια, ἠχηρὴ κι' ἀπελπισμένη μὰ μελωδική. Ἄρχισε νὰ τραγουδᾷ τὸ τραγοῦδι τῶν ἡρώων, τὸ τραγοῦδι μὲ τὸ ὁποῖο εἶχε χαιρετήσει ἄλλοτε τὸ θάνατο τοῦ πατέρα της, τοῦ παπποῦ της, ὅλων τῶν εὐγενῶν τσιγγάνων τῆς φυλῆς της:

«Νὰ ὁ βασιλιὰς ξαναγύρισε — τὰ ἄστρα χλωμιάζουν — καὶ τὰ τριαντάφυλλα πεθαίνουν ἀπὸ ἀγάπη— μαδῆστε τα πάνω στὸ πτῶμα του!...».

Ὅταν ἡ Μιάρκα τελείωσε τὸ τραγοῦδι της σωριάστηκε νεκρὴ πλάϊ στὸ πτῶμα τοῦ ἀγαπημένου της.

Ἡ μεγάλη λύπη, ὁ ἀβάσταχτος πόνος εἶχαν συντρίψει τὴν τρυφερή της καρδιά!...

Α. ΜΠΑΡΑΚΟ

ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ

ΦΑΡΔΙΕΣ ΣΚΑΛΕΣ
ΧΟΝΔΡΕΣ ΜΠΟΥΚΛΕΣ
Ἰδοὺ τὸ μυστικό μας

Μ. Λαμπρόπουλος

Ἀν Κωνσταντίνου 12
Τηλ 53.100

ΣΗΜ —Αἱ προσκομίζουσαι τὸ παρὸν ἀπόκομμα λομβάνουν ἐκ. δεὰν κάτι

Ἀναστολικὸ χιοῦμορ

Ὅτι ἔκανες θὰ πάθῃς...

Μιὰ φορά, ὁ Ναστραδὶν Χότζας, ζήτησε ἀπὸ τὸ Σουλτάνο νὰ τὸν διορίσῃ ἀρχιεπιστάτη στὸ ἀπέραντο παραδεισένιο περιβόλι του.

— Θὰ σὲ διορίσω, Ναστραδίν, τοῦ ἀπάντησε ὁ Σουλτάνος, ἀλλὰ μὲ μιὰ συμφωνία: "Ο,τι παράξενο βλέπεις κάθε μέρα μέσα στὸ μπαξέ μου, θἄρχεσαι νὰ μοῦ τὸ διηγῆσαι.

— Αὐτὴ ἡ δουλειὰ μοῦ ταιριάζει, εἶπε ὁ Χότζας.

Πραγματικά, λίγες μέρες μετὰ τὸ διορισμό του, παρουσιάστηκε στὸ Σουλτάνο καὶ τοῦ εἶπε:

— Πολυχρονεμένε μου, σήμερα τὸ πρωῒ εἶδα στὸ μπαξὲ ἕνα πουλὶ ν' ἁρπάζῃ καὶ νὰ τρώῃ μιὰ μυῖγα!

Ὁ Σουλτάνος ποὺ περνοῦσε γιὰ σοφός, εἶπε στὸ Χότζα:

— "Ο,τι ἔπαθε ἡ μυῖγα, τὸ ἴδιο θὰ πάθῃ καὶ τὸ πουλί!

Πραγματικά, τὴν ἄλλη μέρα ὁ Χότζας τοῦ ἀνέφερε πὼς εἶδε ἕνα φεῖδι νὰ τρώῃ τὸ πουλὶ ποὺ ἔχαψε τὴ μυῖγα.

— Τὸ ἴδιο θὰ πάθῃ καὶ τὸ φεῖδι. τοῦ ἀπάντησε σοβαρὰ ὁ Σουλτάνος.

Σὲ λίγες μέρες ὁ Ναστραδὶν σκότωσε τὸ φεῖδι, πούφαγε τὸ πουλί, ποὺ εἶχε χάψει τὴ μυῖγα καὶ τὸ εἶπε στὸ Σουλτάνο.

— "Ο,τι ἔκαμες στὸ φεῖδι, τὸ ἴδιο θὰ πάθῃς κι' ἐσύ! φώναξε ὁ Σουλτάνος.

Πέρασαν κάμποσες μέρες. Ἕνα πρωῒ κατέβηκαν στὸν κῆπο οἱ γυναῖκες τοῦ χαρεμιοῦ τοῦ Σουλτάνου καὶ νομίζοντας ὅτι δὲν βρισκόταν κανεὶς ἐκεῖ, ἔβγαλαν τοὺς φερετζέδες τους. Ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ περνοῦσε κι' ὁ Ναστραδὶν ποὺ τὶς εἶδε, χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ μὲ τὸ πρόσωπο γυμνό, παράπτωμα ποὺ ἐτιμωρεῖτο μὲ θάνατο.

Τρομαγμένες οἱ χανούμισσες ἔτρεξαν καὶ εἶπαν στὸ Σουλτάνο τί συνέβη. Κι' ὁ Σουλτάνος διάταξε τὸ δήμιο ν' ἀποκεφαλίση τὸ Χότζα.

— Βλέπεις, Ναστραδίν, τοῦ φώναξε, τὴ στιγμὴ τῆς ἐκτελέσεως, πὼς τὰ λόγια μου δγῆκαν ἀληθινά; Νὰ ποὺ παθαίνεις ὅ,τι ἔκανες στὸ φεῖδι!...

— Τὸ ἴδιο θὰ πάθῃς κι' ἐσύ, Πολυχρονεμένε μου! τοῦ ἀπάντησε ὁ Ναστραδίν.

Ὁ Σουλτάνος γέλασε καὶ φώναξε:

— Μπουνταλᾶς, εἶσαι, Χότζα! Κανένας δὲν εἶνε ἀνώτερος ἀπὸ μένα στὸν κόσμο γιὰ νὰ μοῦ κάνῃ κακό.

Γέλασε κι' ὁ Χότζας μὲ τὴ σειρά του καὶ τοῦ φώναξε:

— Ἀνώτερός σου, Πολυχρονεμένε μου, εἶνε ὁ Ἀλλὰχ καὶ θἄρθῃ γρήγορα κι' ἡ δική σου σειρά!...

Τὰ λόγια τοῦ Χότζα, ἔκαναν βαθειὰ ἐντύπωσι στὸ Σουλτάνο. Τοῦ χάρισε λοιπὸν τὴ ζωὴ καὶ τὸν κράτησε παντοτεινὰ κοντά του.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ὁποιουδήποτε θέματος τοῦ παρόντος τεύχους ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τῆς Διευθύνσεως τοῦ «Θησαυροῦ»

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938.
Ἰδιοκτήτης Διευθυντής: Ἰωάννης Παπαγεωργίου. Κατοικία: Βησσαρίωνος ἀρ. 3. Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Φραγκίσκος Μαλαπέστας Μενελάου 9. Ἀθῆναι.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία ..... Δρχ 150.000
Ἑξάμηνος .. » 75.000
» Τρίμηνος » 40.000
Ἐμβάσματα Ἐσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς καὶ Ἐξωτερικοῦ διὰ τραπεζιτικῆς τοι αὐτῆς, πρὸς τὸν κ. Ἰωάν. Γ. Παπαγεωργίου.

Τὸ φίδι μὲ τὸν καθρέφτη

Παράξενο διήνημα

Ἡ Ρεγγίνα Ρόμπερτ πλήρωσε γιὰ τὸν ἄντρα της. Καὶ μὲ ποιὸ τρόπο, Θεέ μου!

Ἀλλ' ἂς σᾶς ἀφηγηθῶ τὰ γεγονότα μὲ τὴ σειρά τους.

Ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα, στὸ σπίτι τοῦ Ἄντονυ Ρόμπερτ ποὺ ἦταν διευθυντὴς τῆς Ἑταιρίας καουτσοὺκ τοῦ Πονγκουῖς, στὰ βάθη τῆς Ἰνδοκίνας, βρίσκονταν ὁ ἀββᾶς Ἀντωνίνος, ὁ ἀστυνόμος Παρμελίν, ὁ γιατρὸς Ζαρρουά, ὁ μηχανικὸς Ἔντουαρντ Σμὶθ κι' ἐγώ. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ Ρεγγίνα, ὅλοι οἱ ἄλλοι ἤμαστε πολὺ παληοὶ στὴν Ἰνδοκίνα, ποὺ εἶχε γίνει σὰν δεύτερη πατρίδα μας.

Τὴ Ρεγγίνα ὁ Ἄντονυ Ρόμπερτ τὴν εἶχε φέρει ἀπὸ τὸ Μπανγκόνγκ. Ἦταν ἐκεῖ μὲ τὸν πατέρα της, ἕνα πλούσιο ἐπιχειρηματία, ποὺ ἔκανε ἕνα ταξεῖδι ἀναψυχῆς στὶς θάλασσες τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς.

Θἄλεγες πὼς ἀναζητοῦσαν ἀπὸ καιρὸ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Γιατὶ ἀγαπήθηκαν ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ κι' ὁ πατέρας τῆς Ρεγγίνας δὲν ἔφερε καμμιὰ ἀντίρρησι στὸ γάμο τους.

Μιὰ μικρὴ λεπτομέρεια σ' αὐτὴ τὴν ἱστορία εἶνε πὼς ὁ Ρόμπερτ συζοῦσε ὡς τότε μὲ μιὰ νεαρὴ ἰθαγενῆ, τὴ Φίντσι. Ἀλλά, προτοῦ φέρῃ τὴ γυναῖκα του στὸ Πονγκουῖς, παράγγειλε στὸν ἐπιστάτη του νὰ τὴν διώξῃ, δίνοντάς της μιὰ γερὴ ἀποζημίωσι.

Ἡ Φίντσι ἀρνήθηκε νὰ δεχτῇ τὴν ἀποζημίωσι, ἀλλά, κατὰ τὰ ἄλλα, δὲν ἔφερε ἀντίρρησι κι' ἔφυγε ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ρόμπερτ, μιὰ ποὺ δὲν εἶχε πιὰ νὰ κάμῃ τίποτε ἐκεῖ.

Ὅλα, λοιπόν, εἶχαν τακτοποιηθῆ μὲ τὸν καλύτερο τρόπο. Ὁ Ρόμπερτ, ὅταν γύρισε στὸ Πονγκουῖς μαζὶ μὲ τὴ Ρεγγίνα, κατάφερε νὰ συναντηθῆ μὲ τὴ Φίντσι, τῆς ἐξήγησε πὼς εἶχαν τὰ πράγματα καί, ἔπειτα ἀπὸ πολλὰ παρακάλια, τὴν ἔπεισε νὰ δεχτῇ νὰ μείνῃ σ' ἕνα μικρὸ σπιτάκι ποὺ εἶχε στὴν ἀρχὴ τοῦ δάσους μὲ τὶς «ἐβέες», ἀφοῦ τῆς ὑποσχέθηκε πὼς δὲν θὰ τῆς ἔλειπε τίποτε ποτέ.

Στὸ σπίτι τοῦ Ρόμπερτ, ἡ ζωὴ κυλοῦσε ἤρεμη κι' εὐτυχισμένη. Ὁ Ἄντονυ κι' ἡ Ρεγγίνα λάτρευαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

Ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα, ὅπως σᾶς εἶπα, βρισκόμουν μαζὶ μὲ μερικοὺς ἄλλους φίλους τοῦ Ρόμπερτ στὸ σπίτι του.

Κάποια στιγμή, εἴδαμε ἕνα μεγάλο μαυρειδερὸ φίδι νὰ σέρνεται πάνω στὰ κάγκελλα τῆς βεράντας, μὲ τὸ κεφάλι του γυρισμένο πρὸς τὸ μέρος μας.

Ἡ Ρεγγίνα ἄφησε μιὰ τρομαγμένη κραυγή, ἐνῶ ὁ ἄντρας της ἔτρεξε γιὰ νὰ πάρῃ τὴν καραμπίνα του.

Ἀλλ' ὅταν γύρισε, ὁ γιατρὸς Ζαρουὰ τὸν ἐμπόδισε νὰ τὴν χρησιμοποιήσῃ.

— Τὸ φίδι αὐτὸ ἔχει ἕναν καθρέφτη, τοῦ εἶπε.

— Ἕναν καθρέφτη;

— Θέλω νὰ πῶ ἕνα μετάλλινο δακτύλιο γύρω στὸ λαιμό του.

— Λοιπόν;

— Εἶνε ἐπικίνδυνο νὰ τὸ σκοτώσῃ κανείς.

Τὸ φίδι εἶχε κατεβῆ, στὸ μεταξύ, ἀπὸ τὰ κάγκελλα καὶ σὲ λίγο χάθηκε μέσα στὸν κῆπο.

Ὁ γιατρὸς ἔσκυψε πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ρόμπερτ καὶ τοῦ εἶπε σιγά:

— Εἶνε ἀνάγκη νὰ σᾶς μιλήσω. Παρακαλέστε τὴ γυναῖκα σας νὰ πάῃ στὸ δωμάτιό της γιὰ νὰ συνέλθῃ δήθεν ἀπὸ τὴ συγκίνησί της... Δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀκούσῃ...

Σὲ λίγο εἴχαμε μείνει μόνοι.

— Εἶμαι πιὸ παλὴὸς ἀπ' ὅλους σας σ' αὐτὰ τὰ μέρη, ἄρχισε ὁ γιατρὸς Ζαρουὰ καὶ ξέρω μερικὰ πράγματα ποὺ ἴσως ἐσεῖς τ' ἀγνοεῖτε...

— Καταλαβαίνω τὶ θέλετε νὰ πῆτε, παρατήρησε διακόπτοντάς τον ὁ ἀββᾶς Ἀντωνίνος καὶ συμμερίζομαι τοὺς φόβους σας, μ' ὅλο ποὺ ἡ συνείδησίς μου ὡς ἀνθρώπου καὶ ὡς ἱερωμένου ἐξεγείρεται γι' αὐτό. Ἀλλὰ κατὰ τὸ διάστημα τῆς παραμονῆς μου ἐδῶ εἶδα τόσα παράξενα.

— Μὰ τί συμβαίνει ἐπὶ τέλους; ρώτησε ἀνήσυχος ὁ Ρόμπερτ.

— Οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Ἰνδοκίνας, ἀπάντησε ὁ γιατρός, ξέρουν τὸ μυστικὸ νὰ καθυποτάσσουν μερικὲς σατανικὲς δυνάμεις καὶ νὰ τὶς χρησιμοποιοῦν. Ἕνα ἀπὸ τὰ μέσα ποὺ χρησιμοποιοῦν γιὰ τὶς ἐκδικήσεις τους εἶνε τὰ φίδια μὲ τοὺς καθρέφτες, δηλαδὴ μὲ ἕνα μετάλλινο δακτύλιο γύρω στὸ λαιμό. Δὲν ξέρω μὲ ποιὸ τρόπο καταφέρνουν νὰ τὰ γητέψουν καὶ νὰ τὰ κάμουν τυφλὰ ὄργανα τῶν θελήσεων τους. Ἔπειτα τὰ ὁδηγοῦν μὲ τὴ σκέψι τους στὸ μέρος ὅπου θέλουν νὰ τὰ στείλουν καὶ πιστεύουν ὅτι αὐτὰ τὰ φίδια, ὅταν βρεθοῦν ἀντιμέτωπα μὲ τὸ πρόσωπο ποὺ θέλουν νὰ ἐκδικηθοῦν, αἰχμαλωτίζουν τὴν εἰκόνα του μέσα στὸ μετάλλινο δακτύλιο ποὺ τοὺς ἔχουν περάσει στὸ λαιμό τους.

— Τί φοβόσαστε λοιπόν; ρώτησε ὁ Ρόμπερτ.

—Ὅτι κάποιος σᾶς μισεῖ θανάσιμα κι' ὅτι θέλει νὰ σᾶς ἐκδικηθῆ.

—Ἀλλὰ δὲν ἔχω κανένα ἐχθρό!

Ὁ Ζαρουὰ τοῦ ψιθύρισε ἕνα ὄνομα.

— Φανταζόσαστε, λοιπόν, ὅτι ἡ Φίντσι μπορεῖ νὰ σκέφτηκε ἕνα τέτοιο πρᾶγμα; ρώτησε δυνατὰ ὁ Ρόμπερτ!

— Δὲν τὸ φαντάζομαι, ἀλλὰ τὸ πιστεύω, ἀπάντησε ὁ γιατρός.

— Καὶ τί πρέπει νὰ γίνῃ;

— Γιὰ τὴ στιγμή, πρέπει νὰ τρέξωμε στὸ σπίτι τῆς Φίντσι, γιὰ νὰ προλάβωμε τὸν ἄμεσο κίνδυνο. Γιατὶ πρέπει νὰ ξέρετε πὼς τὸ φίδι ποὺ εἴδαμε προτήτερα θὰ σέρνεται τώρα πρὸς τὰ ἐκεῖ...

— Καὶ ὕστερα;

—Ὕστερα θὰ ἀπευθυνθοῦμε σ' ἕναν ἰθαγενῆ μάγο, ποὺ θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ τί πρέπει νὰ κάμωμε...

Ὁ Ρόμπερτ ἔδωσε ἐντολὴ νὰ ζέψουν τὸ ἁμάξι του καὶ φύγαμε σὲ λίγο.

Ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ λεπτά, φτάσαμε στὴν καλύβα τῆς Φίντσι. Ἡ νέα δὲν φαινόταν πουθενά. Ὅταν, ὅμως, περάσαμε μέσα, ἀντικρύσαμε ἕνα ἀνατριχιαστικὸ θέαμα. Τὸ φίδι ἦταν ἕνας ἀηδιαστικὸς πολτὸς πάνω στὸ πάτωμα, σὰν κάποιος νὰ τὸ εἶχε χτυπήσει μὲ ρόπαλο.

Ἤμαστε τρελλοὶ ἀπὸ τὸ φόβο μας. Καί, χωρὶς νὰ χάσωμε καιρό, ξαναμπήκαμε στὸ ἁμάξι καὶ γυρίσαμε στὸ σπίτι τοῦ Ρόμπερτ.

Ὁ ὑπηρέτης, ποὺ μᾶς ἄνοιξε τὴν πόρτα, ἦταν περίλυπος καὶ δακρυσμένος.

—Ἡ κυρία, μᾶς ἐξήγησε, ὅταν φύγατε, ἄρχισε νὰ βγάζῃ ἄγριες κραυγὲς καί...

Καταλάβαμε.

Ἡ Ρεγγίνα ἦταν ἀκίνητη πάνω στὸ κρεβάτι της καὶ τὸ πρόσωπό της εἶχε ἔκφρασι ἀπερίγραπτης ἀγωνίας. Ὅλο της τὸ σῶμα ἦταν μελανιασμένο σὰν κάποιος νὰ τὴν εἶχε χτυπήσει ἀλύπητα.

Ὁ γιατρὸς Ζαρουὰ ἔβαλε τὸ αὐτί του στὴν καρδιά της. Ἀλλ' ἀνασηκώθηκε ἀμέσως σχεδόν.

— Φτάσαμε ἀργά, εἶπε. Ἡ κυρία Ρόμπερτ δὲν ζῆ πιά.

Τὰ ἴχνη τῆς Φίντσι χάθηκαν ἀπὸ τότε. Ὅσο γιὰ τὸ Ρόμπερτ, ἔφυγε σὲ λίγο γιὰ τὸ Λονδῖνο, ἀφοῦ πούλησε σὲ ἐξευτελιστικὴ τιμὴ ὅλες τὶς ἐπιχειρήσεις του. Καὶ μόνο τὸ ὄνομα τῆς Ἰνδοκίνας τοῦ προκαλοῦσε φρίκη καὶ τρόμο.

ΖΑΝ ΝΤ' ΕΟΜ

ΓΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

Περμανάντ

Πολλὲς ἀναγνώστριές μας μ' ἐρωτοῦν μὲ γράμματά τους γιὰ τό... πρόβλημα τῆς περμανάντ δηλ, ἐνῶ ἐπιμυοῦν — καθὼς μοῦ γραφουν — νάνε πάντα τῆς ὥρας καὶ καλοχτενισμένες, φοβοῦνται ὅμως νὰ τὴν κάνουν γιατὶ — καθὼς ἀκοῦνε — πολλὲς φορὲς ἐπιφέρει καταστροφὴν τῆς ζωτικότητος τῶν τριχῶν καὶ τὴν πρόωρη λεύκανσίν τους. Μεσα σὲ δυὸ γραμμὲς μιᾶς ἐπιστολῆς δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀπαντήσῃ κανεὶς σ' ἕνα τόσο οὐσιῶδες, γιὰ τὴν ὁμορφιά, ζήτημα. Γιὰ τὸ ἀναγνώστριές μας, θ' ασχοληθῶ λεπτομερῶς στὸ σημερινό μου σημείωμα:

Πρέπει ἢ δὲν πρέπει νὰ γίνεται ἡ περμανάντ; Ἐὰν τὰ μαλλιὰ εἶνε φυσικά, ἔστω καὶ ἐλάχιστα κατσαρὰ καὶ πυκνὰ ὥστε νὰ στέκουν, ἡ περμανάντ εἶνε περιττή. Ἐὰν ὅμως τὰ μαλλιὰ εἶνε ὅλως διόλου μογή ὅμως τῆς περμανάντ πρέπει νὰ γίνεται ἀπὸ ἕνα καλὸ χρόνως στὴν διάθεσίν τους καὶ ἄριστο μηχάνημα.

Στὴν πρωτεύουσα καὶ σ' ὅλα τὰ ἀστικὰ κέντρα — καὶ αὐτὸ τὸ τονίζω ἰδιαιτέρως καὶ πρὸς τιμήν τους — ὑπάρχει εὐγενὴς καὶ φιλότιμη ἁμιλλα μεταξὺ τῶν κομμωτῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν προμήθεια τῶν καλλιτέρων εὐρωπαϊκῶν μηχανημάτων, τὴν ἀπὸ ἀποψεως κανόνων ὑγιεινῆς ἀρτιωτέραν ἐμφάνισιν τῶν ἐργαστηρίων των καὶ τὴν ὅλως εἰδικευμένην καταρτισίν των στὴν ἐφαρμογὴ τῆς τέχνης τους.

Μιὰ ἁπαλὴ (souple) περμανάντ φτιαγμένη ἀπὸ ἕνα ἔμπειρο κομμωτὴ δίνει ἕνα μακρᾶς διαρκείας φυσικὸ κατσάρωμα τῶν μαλλιῶν καὶ δείχνει τὴν γυναῖκα πάντα φρέσκια καὶ καλοχτενισμένη. Δὲν πρέπει ὅμως, οἱ κυρίες, νὰ παραπονοῦνται στὸν κομμωτή, ὅτι ἡ περμανάντ δεν κράτησε πολὺ γιατὶ τότε θ' ἀναγκασθῆ ἐκείνος γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τους νὰ χρησιμοποιήσῃ ἀντικανονικῶς, ὑψηλοτέρα ἔντασι ρεύματος καὶ περισσότερη χρονικὴ διάρκεια ἐφαρμογῆς του, ὁπότε τὸ ἀποτέλεσμα θἄνε ὅτι τὰ μαλλιὰ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ὑψηλῆς θερμοκρασί., θ' ἀποξηρανθοῦν, θὰ χάσουν τὸ φυσικό τους χρῶμα καὶ τ.ην γυαλάδα καὶ γενικῶς τὴν ζωτικότητά τους.

Βλέπομε συχνὰ στοὺς δρόμους καὶ στὶς συγκεντρώσεις κάτι μαλλιὰ ποὺ κατσαρὰ καὶ πολὺ φουντωτὰ ποὺ μοιάζουν σὰν ἄχυρα θαμπὰ καὶ διαφορόχρωμα. Στὰ μαλλιὰ αὐτὰ ἄλλα παρουσιάζουν εἰκόνα ἀντιαισθητική, σπάνε εὔκολα ἀπὸ ψαλλίδα καὶ λευκαίνουν προώρως. Γιατὶ ἡ ἄνευ μέτρου ὑπερθέρμανσις τῶν τριχῶν γενομένη εἴτε ἀπὸ περμανάντ, εἴτε ἀπὸ ψαλλίδι γιὰ τὸ ὀντουλάρισμα, καταστρέφει τὴν ζωτικότητα, τὴν χροιὰ καὶ τὴν φυσικὴ ἐλαστικότητά τους.

Ἡ ψαλλίδα, ποὺ εἶνε σύμπτωμα τῆς ἀρχομένης ἀτροφίας τῶν τριχῶν — πρόδρομον σημεῖον τῆς ἐπερχομένης ραγδαίας τριχοπτώσεως — ὀφείλεται στὴν ὑμετρο ὑπερθέρμανσιν αὐτί, σιδηρῶν συρμάτων ἢ κορδονιῶν. Αὐτὸ τὸ συνεχὲς σφίξιμο καὶ τσίτωμα τῶν ἄκρων τῶν τριχῶν ἐμποδίζει τὴν ἀνάπτυξί τους, καταστρέφει τὴν ζωτικότητά τους καὶ τὶς καθιστᾶ ἄτονες καὶ πολὺ εὐπ

— Εἶπα «ψηλὰ τὰ χέρια», δεσποινίς, καὶ ὄχι τὰ φουστάνια!...

— Ἂν δὲν μοῦ δώσῃ σωστὰ τὰ ρέστα ὁ εἰσπράκτωρ δὲν τὸ κουνάω ἀπὸ δῶ!...

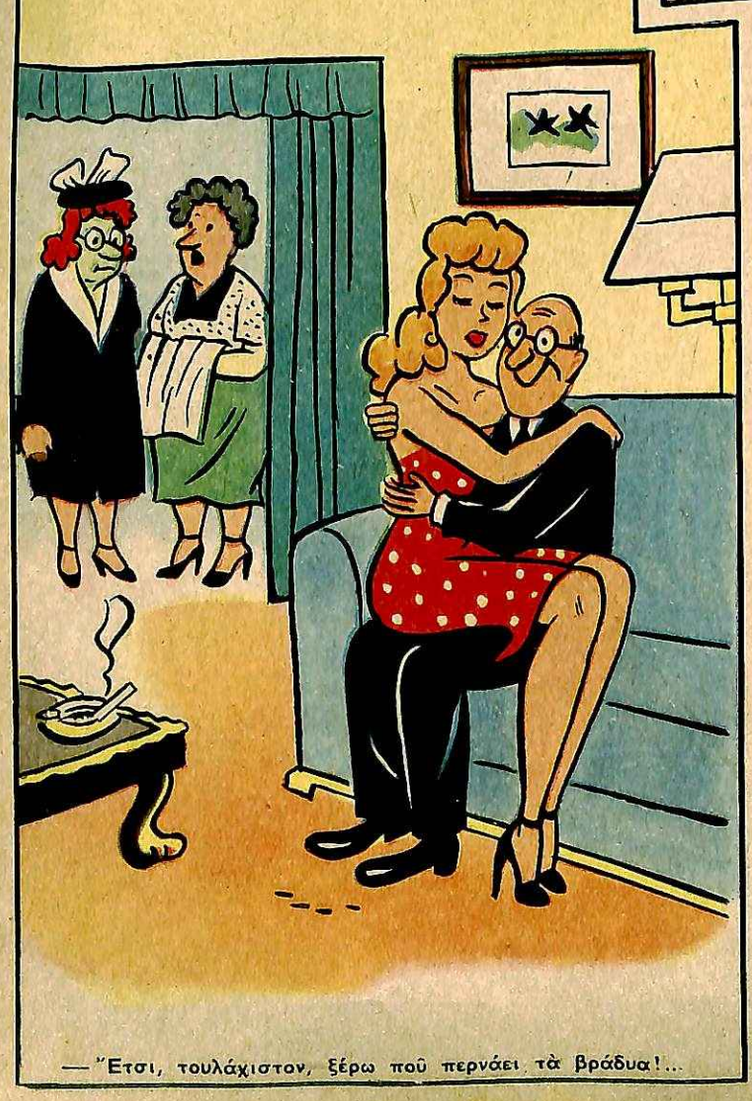

— Ἔτσι, τουλάχιστον, ξέρω ποῦ περνάει τὰ βράδυα!..

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΑΣ ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ

— Ἐγώ, Μπάμπη μου, βάζω τὴ γυναῖκα πάνω ἀπὸ τὸ χρῆμα!...